

3 1761 05338579 5

SHASTRI INDO-CANADIAN INSTITUTE

156 Golf Links,
New Delhi-3, India

Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

839
A

68

DESCRIPTIVE
CATALOGUE OF SANSKRIT MSS.

IN THE
LIBRARY OF THE ASIATIC SOCIETY OF
BENGAL.

PART FIRST.—GRAMMAR.

EDITED BY

RA'JENDRALA'LA MITRA, LL. D.

Honorary Member of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland, and of the Physical Class of the Imperial Academy of Sciences, Vienna; Corresponding Member of the German and of the American Oriental Societies, and of the Royal Academy of Science, Hungary; Fellow of the Royal Society of Northern Antiquaries, Copenhagen, &c., &c.

CALCUTTA:

PRINTED BY C. B. LEWIS, AT THE BAPTIST MISSION PRESS.

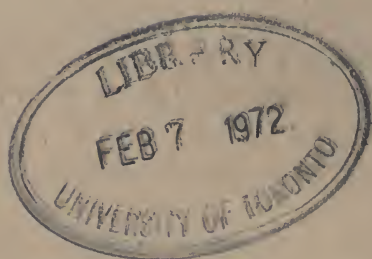
1877.

Z

6621

A75S325

1877

P R E F A C E.

The total number of Sanskrit works extant has been estimated at ten thousand. As yet, however, scarce two-thirds of that number have come to the notice of European orientalists; and MSS. of only about one-third of it are accessible in Europe.

Unquestionably the largest collection of Sanskrit MSS. in Europe is the India House collection, and it comprises a total of 4,093 separate codices, of which several are duplicates, or fragments of complete works which have been separately numbered. The Bodleian collection, catalogued by Professor Aufrecht, includes eight hundred and fifty-four codices, made up principally of the collections taken to England by the late Professor H. H. Wilson, the late Dr. J. H. Mill, and Mr. Walker. The Berlin collection, as noticed by Dr. Weber in his Catalogue comprises about the same number of codices. The Leyden collection is, I believe, nearly as rich, but I have not yet seen any inventory of it. Other European collections are comparatively poor.

In India, there are several large collections in the palaces of the Hindu Rájás; but they have not yet been examined by European scholars, nor are they easily accessible. The most extensive collection is perhaps the Sarasvatí Bhándáram of His Highness the Maharájá of Tanjore. It is said to comprise upwards of fourteen thousand MSS., the whole of which has been examined and catalogued by the

learned Doctor A. C. Burnell of Madras. The catalogue, however, has not yet been published. In the Rájputana states Dr. Buhler has noticed several large collections ; but they are simply inaccessible.

From a list printed in the 'Pandit', it would seem that the Sanskrit College of Benares has a stock of about two thousand separate works in Sanskrit, and the Calcutta Sanskrit College has nearly that number. Compared to these the collection of the Asiatic Society of Bengal is the richest open to the public. Its printed catalogue comprises the names of nineteen hundred works, and over eight hundred have since been added, but not yet catalogued, making a total of over 2,700, to which have to be added 984 more belonging to the Government of India, but kept in the custody of the Society. Thus we have a total of 3,700 works, of which only about 500 are fragments or duplicates.

The Government collection and the additions made to the Society's Library have been purchased principally by me during the last eight years.

Although their bulk is made up of counterparts of a good number of well-known works, the different collections above noticed do not always comprise the same works. Each has its peculiarity, and many codices available in one are not to be seen in another ; and on the whole it may fairly be assumed that altogether they include about five thousand separate works.

The greater part of the MSS. owned by the Asiatic Society was collected by the authorities of the late College of Fort William. When that institution was established at the close of the last century, Dr. Carey, its Principal, devoted special attention to bringing together, either by purchase or transcription, all available works in the Sanskrit language, and a collection was made which compared very favourably with similar collections elsewhere. When the College was

abolished in 1836, the MSS. were made over to the Asiatic Society, and they formed the nucleus of the Society's Sanskrit Library.

Rich, however, as the Society's collection is, its value is greatly impaired by the absence of a good catalogue. In 1838, a catalogue was prepared in Sanskrit which included besides the Society's collection, the names of all the works then owned by the Sanskrit Colleges of Calcutta and Benares. This at the time proved very useful, as it brought to the notice of European scholars a great number of names which had been before unknown, and quite inaccessible. But it has long since become obsolete. The Society's Sanskrit Library has since been nearly doubled by fresh additions. Besides it is a mere nominal list, and in Sanskrit the same names, generally metaphorical ones, such as were fashionable in England during the earlier part of the last century, being used to indicate works of very different and dissimilar character, it is very puzzling. Further as it is in Sanskrit, it is not useful to those who do not read that language, but nevertheless take an interest in the classics of India. It is, moreover, as justly described by the late Dr. Röer, "very imperfect and often incorrect." In commenting on Dr. Röer's remarks, Mr. A. Grote, then Secretary to the Society, observed in 1854: "Dr. Röer's concluding remarks on the value of catalogues are quite to the point, and his strictures on our Society's Sanskrit Catalogue, compiled so far back as 1838, merit the attention of our Philological Committee. A revised English Catalogue of our MSS. in the *raisonné* form, such as we now have for the St. Petersburg, Leyden and Berlin collections, is a great desideratum, and it should embrace all the Sanskrit MSS. traceable in private collections in the neighbourhood of the Presidency."* With the zeal and earnestness which he evinced towards every

* Journal As. Soc. 1854, p. 721.

thing that concerned the welfare of the Society and the promotion of its usefulness, Mr. Grote for several years afterwards urged on the attention of the members of the Philological Committee and of those who took an interest in Sanskrit learning the propriety of getting up a descriptive catalogue in the *raisonné* form. But owing to paucity of workers, to the onerous and exacting nature of their official duties, and to the uninviting character of the task proposed, nothing could be done.

In 1870, when I undertook to compile, for the Government of Bengal, notices of Sanskrit MSS. extant in private libraries in the provinces comprised in the Lieutenant-Governorship of Bengal, Mr. Grote, though he had then finally retired from India, urged me once again to do something for the Society's collection; and at my suggestion Paṇḍit Premchand Chaudhuri was employed to prepare a descriptive catalogue in Sanskrit, from which, it was expected, either the Librarian, or one of the members, would be able easily to compile an English version. The Paṇḍit has since been steadily at work, and, at the close of the last year, had prepared notices of 1,110 MSS.* In 1875, he had also compiled notices in English of all the works on Grammar, and these Bábu Pratápachandra Ghosha, then Assistant Secretary to the Society, undertook to carry through the press. But after printing two sheets he left the Society, and the work was stopped.

Although my time was then fully occupied by other pressing and more onerous work, rather than allow the project to drop, I took it up last year, and working with the materials compiled by the Paṇḍit, have now completed the following pages. The arrangement adopted by Bábu Pratápachandra Ghosha was an alphabetical one according to the order of the Sanskrit alphabet, which I thought was an

* Proceedings for 1877, p. 32.

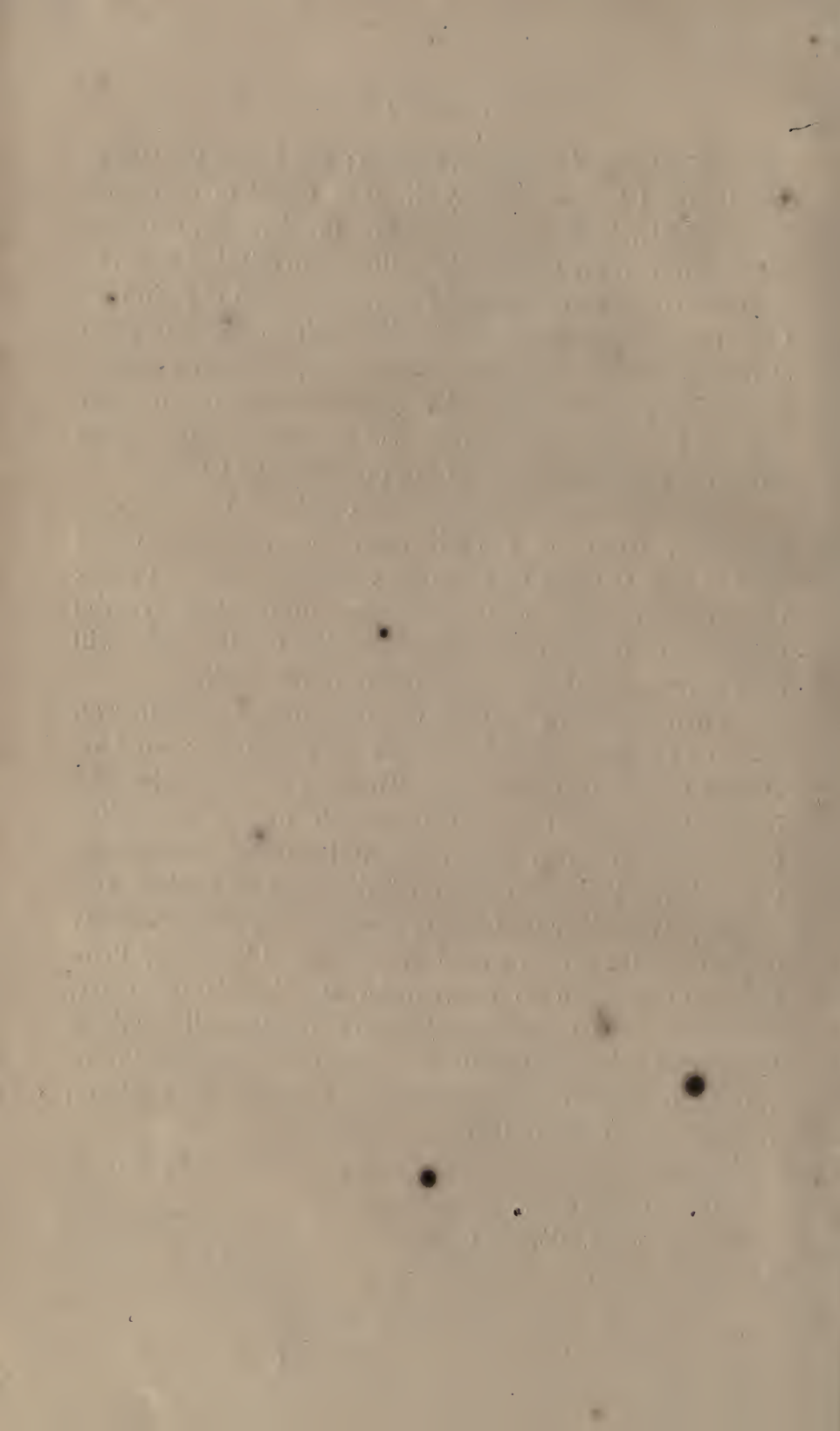
inconvenient one for English readers ; but it was too late to alter it, and I had to abide by it. The credit of compiling the materials, both the English and the Sanskrit, is due to the Paṇḍit, and my task has been limited to utilising them, to arrangement, revision and proof corrections, and even in that I am convinced I have been unable, owing chiefly to press of other and more congenial occupations, to do all that I could wish, or the Society had a right to expect from me ; but between the entire abandonment of the undertaking and its imperfect accomplishment I have preferred the latter.

Seeing that the first part of the Catalogue has taken up my scanty leisure of a whole year, I do not expect that I shall be able to carry on the work to its conclusion. I hope, however, that some of my associates in the Society, who command more leisure and better ability for the task, will soon relieve me, of at least a portion, of the work.

I had originally intended to annex to this fasciculus an essay on the grammatical literature of the Hindus ; but I am obliged to abandon the idea. To those who are interested in the subject, I must satisfy myself by recommending Colebrooke's Essay on the Sanskrit language, Wilson's Introduction to the first edition of his Sanskrit-English Dictionary, Weber's and Lassen's Essays, Goldstücker's Essay on Pāṇini, Max Muller's Ancient Sanskrit Literature, Bohtlink's Introduction to his edition of Pāṇini's Grammar, Kielhorn's Essay on the Mahābhāṣya, and Burnell's work on the Aindra School of Grammar. The list, appended to this volume, of Sanskrit grammars known to exist, will, I believe, be also of some use to them.

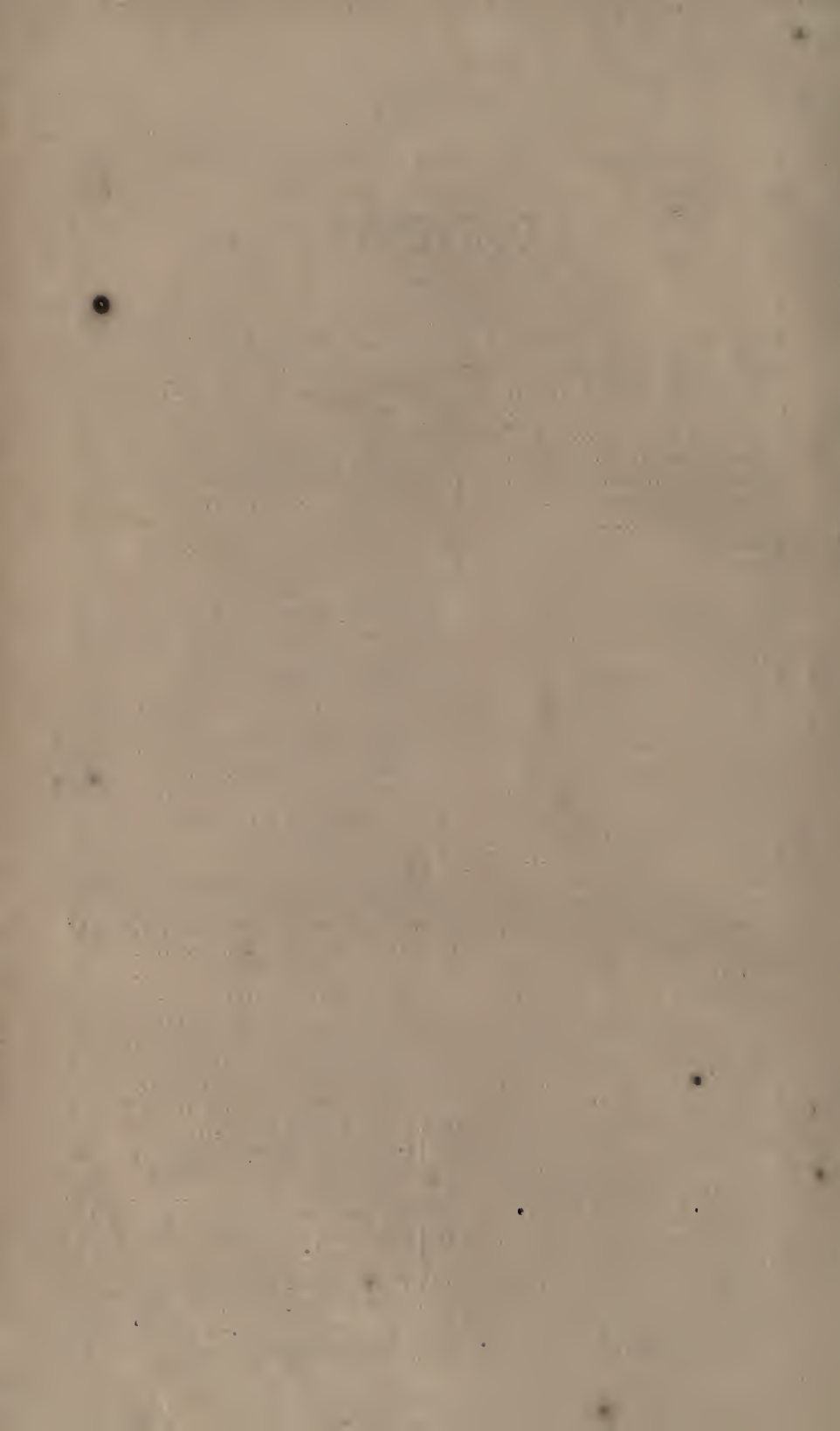
R. M.

*Retreat, Kās'ipur, .
July 20th 1877.*

CONTENTS.

	<i>Page</i>		<i>Page</i>
Bhāshāvṛitti, ...	82	Prakirna-prakās'a,	63
Bhāshāvṛittiyartha-vivṛiti,	84	Prakriyā-kaumudī-tīkā,	66
Bhūṣhaṇasāra-darpaṇa,	83	Prākṛita-pāda,	74
Chidasthimālā,	15	Prasāda,	66
Dhātu-chandrikā,	37	Praudha-manoramā,	76
Dhātu-dīpikā,	9	Praudha-manoramā-savivarāṇa,	80
Dhātu-gaṇa,	35	Prayoga-ratna-mālā,	72
Dhātu-gaṇa prakās'a,	33	Ratnāvalī,	105
Dhātu-manjarī,	34	Rūpāvalī,	105
Dhātu-pāṭha,	23	S'abda-kausvatubha,	129
Dhātu-rūpa,	29	S'abda-sādhyā-prayoga,	131
Dhātu-rūpāvalī,	37	S'abdārtha-sāra-manjarī,	148
Dhātu-saṅgraha,	30	Samāsa-chakra,	145
Dīpa vyākaraṇa,	19	Saṅkshiptasāra-kāraka-tippaṇi,	142
Druta-bodhinī,	22	Sanatsujātiya-vivarāṇa,	90
Drutabodha vyākaraṇa,	20	Saṅkshiptasāra-paribhāṣhā-sū-	
Gana-dhātu-parebhāṣhā,	31	tra,	143
Gaṇa pāṭha,	13	Saṅkshiptasāra-tīkā,	137
Hari nāmāmṛita vyākaraṇa, ...	163	Saṅkshiptasāra-vyākaraṇa, ...	134
Kālāpa,	1	Saṅskāra-manjarī,	144
Kāś'ikāvṛitti,	168, 170	Sāra-manjarī,	148
Kāraka-tīkā,	8	Sāra-saṅgraha,	149
Kātantra-vistara-vivarāṇa, ...	7	Sāra-siddhānta-kaumudī,	150
Kātantra-vṛitti-panjikā,	5	Sārasvata-prakriyā,	151
Kātantra vyākaraṇa,	1	Sūtra-siddhānta-lesha-saṅgraha,	91
Laghu-s'abdendu-s'ekhara,	108	Ṣaṭ-kāraka-vivechana,	133
Laghu-s'abdendu-s'ekhara-tīkā,	110	Siddhānta chandrikā,	89, 154
Laghu-siddhānta-kaumudī, ...	106	Siddhānta-ratnākara,	155
Madhya-manoramā,	90	Sighrabodha,	133
Mahābhāṣhya,	94	Subodhinī,	160
Mahābhāṣhya-pradīpa,	97	Supadma-vyākaraṇa,	158
Madhya-siddhānta-kaumudī, ...	92	Sūtra-pāṭha,	161
Manjūshā-vivṛitikalā,	89	Tattvabodhinī,	17
Mugdhabodha,	98	Unādi-vṛitti,	164
Mugdhabodha-tīkā,	102	Vākya-pradīpa,	111
Mugdhabodha tippaṇi,	102	Vākya-pradīpa-tīkā,	112
Pada-manjarī,	50	Vaiyākaraṇa-bhūṣhaṇa-sāra, ...	117
Padārtha-khaṇḍana-tippaṇi, ...	91	Vaiyākaraṇa-laghu-siddhānta	
Padavākya-ratnākara-kārikā,	48	manjūshā,	123
Paribhāṣhā-bhāskara,	53	Vaiyākaraṇa-sarvasva,	119
Paribhāṣhā-sūtra,	57	Vaiyākaraṇa-siddhānta-kaumu-	
Paribhāṣhendū-s'ekhara-dosh-		di,	121
dhāra,	61	Vaiyākaraṇa-siddhānta-manjū-	
Paribhāṣhenda-s'ekhara,	57	shā tīkā,	123
Pārijāta-vyākaraṇa,	62	Vārtika-pāṭha,	113, 115
Prabodha-prakās'a,	70	Vyākāra-dīpikā,	123

No. 415. कविकल्पद्रुमटीका वा धातुदीपिका ॥

KAVI-KALPA-DRUMA-TÍKA' *alias*—DHĀTU-DÍPIKA.

Country-made yellow paper, 4to. Folia, 138. Lines on a page, 24—25. Extent, 816 s'lokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Generally correct. Complete.

A commentary on the Kavi-kalpa-druma, a metrical summary of dhátus or roots by Vopadeva, and on the Kāvya-kāma-dhenu, a scholium by the same author explaining his own list of verbs. By Durgá-dāsa. This author also wrote the Subodhiní, a commentary on Vopadeva's well-known grammar the Mugdhabodha, and on its commentary by himself. Vopadeva's list of roots has been got up on quite a different plan from those of the ancients, and inasmuch as it gives in verse the names of the roots in alphabetical order, both final and initial, it is held to be much more convenient, and has superseded all preceding ones of the kind. The text of Vopadeva gives the dhātu, lidhu or náma-dhātu and sautra roots, *i. e.* all verbal, nominal and denominative themes with their generally received significations. The scholium illustrates their principal forms by short examples, and the present commentary affords full explanations of the *anubandhas*, *vikarāṇas* and other particulars relating to their conjugations, and formation of participial and verbal nouns. Vopadeva has used new *anubandhas* or characteristic signs of his own, though his work is professedly founded upon the principles of ancient grammarians whom he designates, the *ashtādhis'ābdikas*—*philologum principes octo*—or the eight principal etymologists, *viz.*, Indra, Chandra, Kás'akritsna, Apisáli, S'ákatáyana, Páṇini, Amara and Jainendra. The last is either the same with Jinendra *alias* Jinendra-bodhi, author of the Nyása or Kásikávr̥tti-panjiká, or with Jayanta (his son), author of the Tattva-chandra commentary.

The authorities quoted in the Kāma-dhenu commentary of Vopadeva are, Páṇini, Kátyáyana, Patanjali, Bhartrihari, Durga Siṅha,

Trilochanadās'a, Kātantra-panjikā, Vardhamāna Mis'ra, Kātantravistara, Hemasúri, Haima-vyākaraṇa, Abhinava-s'akatáyana, S'abdānusāsana, Jinendra-nyāsa, Vāmana-kās'ikā, Bhojadeva, Sarasvati-kanṭhābharana, Vyāghra-pāda, vārtika, Kusala, Panjika-pradīpa and Sarvavarman's Kātantra-sutra. The Dhātu-dipikā of Durgā-dāsa cites a great many grammarians under different schools,—I, Rāmānanda, Kās'is'vara and Rāma Tarkavāgīś'a, all scholiasts of Vopadeva; II, S'rīpati Datta the author of the Paris'ishta, and Durga Siṅha of the Kātantra school; III, Kramadīśvara, Jaumuras, and Goyīchandra of the school of Sankshiptasāra; IV, the Prāchya school (Supadma &c.); V, Chandra, Bhaṭṭi, Udbhata, Rūpa Gos'vamī, Vidyā-nivāsa, a commentator on the Mugdhabodha, Bhaṭṭa-malla, Govinda Bhaṭṭa, Chaturbhuja, Gada Siṅha, Govardhana and Sārana. Durgādāsa Vidyāvāgīś'a, the famous scholiast of Vopadeva's grammatical works, and, chief advocate of the Mugdhabodha system or Gaudīya School of Sanskrit philology, was a Vaidya by caste, and flourished in Gauda, in the reign of Shah Jahān A. D. 1615. Weber, in his notice of No. 535 of his Catalogue, says: "*Durgadāsa Ambashtha, arzt in Gauda, unter der regierung Schah Jehangiri 1605-1627. Vater des Mathurānātharāya und des Ćiva-narayana dāsa.*" And Aufrecht has, under Nos. 395 and 396 of his Catalogue, "*Durgādāsa, cujus commentarius haud uno nomine utilis est, seculo septimo decimo medio vixit, cum Dhātudīpikām quo libro Vopadevae Kalpadrumam commentatus est, anno 1659 eum composuisse alibi repperim.*"

The text of Vopadeva is much studied in Bengal, there is hardly any Pandit here, who has not got the whole of it by heart, along with the Amara Kosha Vocabulary. The text has been more than once published in Calcutta. The numbers of roots alphabetically arranged by their final letters are as follows:—

Those ending in A, 132; in Ā, 24; in I, 21; in Ī, 25; in U, 33; in Ū 13; in RĪ 21; in ṚĪ 16; in E 6; in AI 25; 05 in K 59; in KH 21; in G 27; in GH 20; in CH 50; in CH'H 19; in J 72; in JH 3; in T 71; in TH 23; in Ḍ 76; in ḌH 1; in N 50; in T 31; in TH 28; in D 79; in DH 37; in N 28; in P 64; in PH 15; in B 45; in BH 39; in M 33; in Y 31; in R 42; in L 93; in V 68; in S 39; in SH 116; in S 65; in H 50, sautra 42;—total 1,754 or 1,758, exclusive of the nominal (lidhu) roots.

Kavi-kalpa-druma tīkā.

वोपदेवीय-कविकल्पद्रुमस्य कामधेनुटीकायाश्च टीका ॥

Beginning of the Kavi-kalpa-druma (कविकल्पद्रुमः)

शब्दाकरकरग्राममर्थमण्डलमण्डनं ।

ज्ञानात्मानमनाद्यन्तमादित्यं तमुपास्यते ॥

इन्द्रश्चन्द्रः काशकृत्तापिशालिः शकटायनः ।

पाणिन्यमरजैनेन्द्रा जयन्त्वष्टाधिशब्दिकाः ॥

मतानि तेषामालोक्य सर्वसाधारणस्फुटः ।

धातुपाठः खदाद्याद्यक्रमादन्नादिमक्रमः ॥

कविकल्पद्रुमो नाम पदैर्निष्पाद्यतेऽत्र च ।

धातवः पठिताः पाठ-सूत्रलोकागमस्थिताः ॥

End. विद्वदनेशशिष्येण भिषक्केशवस्त्वनुना ।

तेने वेदपदस्थेन वोपदेवद्विजेन यः ॥

सर्गे गीर्वाणनार्यः सुरपतिमभितः शब्दिकानां वरेण्यं ।

पाताले नागराजं भुजगयुवतयो यस्य गायन्ति कीर्तिं ।

यस्तीर्णः शब्दपाथोनिधिमखिलमिमं गोप्यदं वा सुराद्रौ ।

शिष्योऽकार्षीदनेशः कविकुलतिलकः कैशविर्वोपदेवः ॥

Colophon. इति स्कीतसप्तदशशत्या षडेकोनषष्ठया ।

धातुस्कन्धैर्बुधाः सेव्यः कविकल्पद्रुमः फलं ॥

Subject. अकारादिहकारान्तधातूनां पद्येन सङ्ग्राह्यविवरणञ्च ॥

Beginning of the Kāma-dhenu-tīkā.

येन त्विद्विकरणैराख्यातधातुलोचिदैः ।

प्रकाशैः सम्प्रकाश्यन्ते क्रियास्तं नैमि गोपतिं ॥

कविकल्पद्रुमं धातुपाठं विवरितुं मया ।

धातुवृत्तिः काव्यकामधेनुर्नामाभिधीयते ॥

End. सर्वव्याकरणार्द्धायां नास्यां तान्यलिखितं ह्यहं (यं) ।

Colophon.

Subject. कविकल्पद्रुमार्थविवरणं ॥

Beginning of Kavi-kalpa-druma-tīkā (धातुदीपिका) ।

नत्वा + + श्रीगौरीशै श्रीदुर्गादासशर्म्मा ।

क्रियते कविकल्पद्रुमटीका विषवादधातुदीपिका ॥

सुखाय वाचाणामित्यादि ।

अन्तःस्थाः स्यु र्यवरला इत्यादयः खराः । इत्यादि ॥

End.

श्रूयध्वं विबुधाः कायकामधेनुमतन्द्रिताः ।

युत्यादयन्तु सच्छब्दान् स्वैः स्वैः सूत्रैरुदारधीः ॥

सर्व्वव्याकरणार्थायां नास्य ते तान्यखिलं ह्ययं ॥

Colophon. इति श्रीदुर्गादासविद्यावागीशभट्टाचार्यविरचिता कविकल्पद्रुमटीका समाप्ता ॥

Subject. वोपदेवगोस्वामिकृतधातुपाठग्रन्थधृतानामकारादिहकारपर्यन्तान्तिमवर्णानां
धातूनां सानुबन्धविकरणविविधगणार्थादाहरणानि ॥

Contents. अदन्ताधातवः स्युर्द्वाविंशच्छतं मतं । आन्ताः स्युस्त्रिरष्टधा । एकोनविंशति-
रिकारान्ताः । ईदन्तास्त्रयो पञ्चविंशतिः । त्रयस्त्रिंशदुदन्तकाः । ऊतः स्यु-
स्त्रयोदशः । ऋदन्तास्त्रयोविंशतिः । ऋकारान्तास्तु षोडशः । एषडेपराः । ऐदन्ताः
पञ्चविंशतिः । पञ्च आपराः । कान्तो नषष्ठिका । खान्तैकविंशतिः । गान्ताः स्युः
सप्तविंशतिः । घान्तास्तु विंशतिः । चान्ताः पञ्चाशदीरिताः । ङान्तो नविंशतिः ।
जकारान्ता द्विसप्ततिः । झान्तिमास्त्रयः । टान्ता इत्येकसप्ततिः । ठान्तास्त्रि-
विंशतिः । डान्ताः षट्सप्ततिर्धर्मताः । ढान्तैकः प्रकीर्तितः । णान्ताः पञ्चाशदी-
रिताः । तान्त्रिंशदेकतः । थान्ताष्टविंशतिः । दान्ताः स्युर्नवसप्ततिः । सप्त-
त्रिंशच्च धान्तिमाः । नान्ताश्चेत्यष्टविंशतिः । पकारान्ताश्चतुःषष्टिः । फान्ता-
ष्टदशपञ्चकाः । अपञ्चापञ्चाशदन्तवाः । एकोनचत्वारिंशदन्तभाः । त्रियुता-
स्त्रिंशदन्तमाः । एकत्रिंशद्व्यकारान्ताः । द्विचत्वारिंशदन्तराः । लानवति-
स्त्रिभिः । वान्ता इत्यष्टषष्टिकाः । शान्ताः नवचिंशत् । पान्ताः षोडशकं शतं ।
सान्ताः स्युः पञ्चषष्टिकाः । हकारान्ताः शतार्द्धकाः । सौत्राणां द्विचत्वारिंश-
दीरिताः ॥—अर्थात् ॥—

अदन्ताः २२ । आन्ताः २४ । ईदन्ताः २१ । ईदन्ताः २५ । उदन्ताः २२ ।
ऊदन्ताः १२ । ऋदन्ताः २१ । ऋदन्ताः १६ । एदन्ताः ६ । ऐदन्ताः २५ ।
ओदन्ताः १५ । औदन्ताः ० । कान्ताः ५९ । खान्ताः २१ । गान्ताः २७ ।
घान्ताः २० । चान्ताः ५० । ङान्ताः १९ । जान्ताः ७२ । झान्ताः २ । टान्ताः
७१ । ठान्ताः २२ । डान्ताः ७६ । ढान्तः १ । णान्ताः १५ । तान्ताः ३१ ।
थान्ताः २८ । दान्ताः ७९ । धान्ताः ३७ । नान्ताः २८ । पान्ताः ६४ । फान्ताः

१५ । वान्ताः ४५ । भान्ताः २९ । सान्ताः २३ । यान्ताः २१ । रान्ताः ४२ ।
 लान्ताः ९३ । वान्ताः ६८ । शान्ताः २९ । षान्ताः १२ । सान्ताः ६५ । ज्ञान्ताः
 ५५ । सौत्राः ४२ ॥ —————

No. 327 B. गणपाठः ॥

GAṆA-PĀṬHA.

Substance, country-made yellow paper, 8vo. Folia, 16. Lines on each page, 28. Extent, 704 s'lokas. Character, Nágari. Date, ? Appearance, new. Prose. Incorrect. Incomplete.

This work is not a list of verbal roots as the name would imply, but a S'abdagaṇa, or classification of irregular or exceptional nouns, pronouns and adnouns, which deviate from the general rules of grammar in orthography and etymology, and take particular forms, mutations, suffixes and terminations in the formation of their derivative, compound, feminine and indeclinable nouns. The work is an imitation of the *Gaṇa-pāṭha* of Páṇini, which has been arranged alphabetically by Bohtlink at the end of the 2nd volume of his edition of that grammarian. Goldstücker would have the gaṇas to be of higher antiquity than the age of Páṇini, since they are referred to, and made use of, by Páṇini himself. These gaṇas or classified lists are very useful for the convenient treatment of large numbers of words in short aphorisms. Almost every grammar has its own special lists different from others. Goldstücker says in his Páṇini, p. 179: 'Several of the gaṇas, also increased, as the case may be, differ from the gaṇas of Páṇini in so far as the heading word of the one occurs in the middle of the other and vice versâ.' Again: 'There is not a single gaṇa in the Gaṇaratna-mahodadhi of Vardhamána (the author of Kátantra-vistara) that does not differ from Páṇini, Katyáyana, Kásíká, etc., for he being of a later date, must have made his own additions to former lists.' And so of Vopadeva and other modern grammarians. Nothing else is known about the anonymous compiler of the work under notice, than that of his having been a worshipper or disciple of

Vitthala, whom he salutes in the exordium. According to some the words means Gaṇesa, while others suppose it to signify a god adored in the Dekkain. Aufrecht has noticed a grammarian of that name in his preface to Ujjala Datta, whom he calls *Vitthalāchārya*; and some others with different titles; thus—“*Vitthala, Nrisinhae filius, Rāma Chandrae nepos, auctor Prasāda commentarii.*” “*Idem commentarium ad Vaishnava-siddhanta-dipikā librum composuit. Vitthala dikshita Yyūvasarmanis filius anno 1619. Vitthala bhaṭṭa, Raghunātha bhaṭṭae Scribae pater.*” Colebrooke, in his list of the grammarians under Pāṇini's School, has noticed *Vitthalāchārya*, author of *Prasāda*, a commentary on the *Prakriya-kaumudī* of *Rāma-chāndrāchārya*.

Beginning. श्रीमन् विठ्ठलं नला गुरुश्चापि प्रयत्नतः ।

सङ्गृह्यते गणः प्रातिपदिकानां यथासन्ति ॥

सर्वादिगणः । सर्व्वविश्वोभयोभल्लडतराण्यतरेतरादिः ॥

End.

खण्डितावशिष्टत्वात् परिसमाप्तिवाक्यभावः । अवच्छेदस्तु । दक्षिणतारावरदैः
दूयदुनाशषोऽशषौ । इत्यादिः ॥

Subject.

सर्वाद्यवधिकोटरादिपर्य्यन्तं शब्दगणसङ्गृहानन्तद्विवरणश्च ।

Contents.

सर्वादिः, खराद्यवयं, सनादिः, व्याघ्रादिः, शाकपार्थिवादिः । श्रवणादिः,
यजकादिः, राजदण्डादिः, प० २ । आहिताग्रादिः, कडारादिः, दधिपय-
आदयः, प० ३ । कितवादिः, उपकादिः, भृशदिः, नन्यादिः, याच्यादिः,
पादमर्दादिः, प० ४ ॥ अजादिः, खसादिः, सपलादिः, ५ । नडादिः,
शिवादिश्च, प० ६ । शुभादिः, तिकादिः, खण्डिकादिः, पाशादिः, भौरि-
क्वादिः, प० ७ । कन्यादिः, क्रमादिः, वसन्तादिः, कृशादिः, प० ८ ॥ —
काशादिः, ढणादिः, तुसारादिः, वेलादिः, कर्णादिः, प्रगद्यादिः । कुमुदादिः,
चरणादिः, प० ९ । मध्यादिः, मलयादिः, कास्यादिः, अधमादिः, गच्छादिः,
परिमुखादिः, १० । खलादिः, अध्यात्मादिः, ऋग्यणादिः, सिद्धादिः, सेन-
कादिः, खण्डिकादिः, रजतादिः, लतादिः, हरीतक्यादिः, उत्तुकादिः,
मन्तादिः, अजयतादिः, पुगादिः, केशरादिः, पूपादिः, अपूपपादिः, ११ ।
वृषादिः, शृङ्गादिः, तारकादिः, १२ । पिच्छादिः, शाखादिः, शरदादिः,
यावाल्यादिः, विनयादिः, १३ । प्रजादिः, द्विदण्डादिः, कार्त्तिकौजपादिः,
दासीभारादिः, चिह्नादिः, वनस्पत्यादिः, गुणादिः १५ । निषदकादिः,
अर्थादिः, प्रियादिः, कोटरादिः १६ ॥ शेषभावः ॥

No. 673 D. चिदस्थिमाला ।

CHIDASTHI-MĀLA.

Country paper, 12×5 inches. Folia, 32. Lines on each page, 8-10. Extent, 512 ślokaś. Character, Nāgarī. Date, ? Prose. Appearance, old. Correct. Incomplete.

A commentary on the Laghu-s'abdendu-s'ekhara, an abridged gloss of Nāges'a *alias* Nāgojī Bhaṭṭa, on his own commentary of S'abdendu-s'ekhara, on the Siddhānta-kaumudī of Bhaṭṭojī Dikshita. By Vaidyanātha Pāyagunda, surnamed Bālam-bhaṭṭa. Aufrecht's MS. writes the name of the work Sadasthi-mālā.

Vaidyanātha has, besides this, written annotations to every commentary of Nāges'a, such as the Paribhāshendu-kās'ikā, the Paribhāshendu S'ekhara ṭikā of Nāges'a, the Kalā, a commentary on the Laghu-vyākaraṇa-siddhānta-mānjushā of Nāgojī on syntax and the philosophy of grammatical structure. He is also the author of Prabhā, a commentary on the S'abda-kaustubha of Bhaṭṭojī, consisting of scholia on Pāṇini, and likewise of Laghu-bhushaṇa-kānti, a commentary on the Vyākaraṇa-bhūshaṇa-sāra, which is an abridgement of the Vyākaraṇa-bhushaṇa of Konda Bhaṭṭa by Hariballabha, on the syntactical and philosophical structures of the Sanskrit language. Aufrecht notices, under No. 366, *duo fragmenta commentarii ad Laghu Sabdendu Sekharam a Vaidya Nātha Pāyaganda scripti, et Sadasthi mālā appellate, continenter*.' The authorities cited in this work are Maheś'vara-Bhāṣya, Sikshā-vārtika, Vyākaraṇa-siddhānta-manjushā, Siddhanta Prakās'ikā, &c.

The MS. under notice contains a portion of the commentary on the chapter of *Saṅjñās* only, and is wrongly entered in the old Catalogue as the Laghu-s'abdendu-s'ekhara by Vaidyanātha Pāyagunda.

Beginning. निराधारं निखिलजगतां पारमुद्धे-

भवेत्य प्रकारं विमलसुखलक्षणाः सुखचिरं ।

चिरं वारंवारं मनसि गुरुगोर्वाणकपया

परं वन्दे वन्दे हरिहरमहं श्रीकरवरं ॥

नत्वा गुरुं वैद्यनाथः पायगुण्डाख्यको वृत्तिं ।

चिदस्थिमालान्तनुते लघुशब्देन्दुशेखरे ॥

यन्यसमाप्तादिप्रतिबन्धकदुरितशमनाय समुचितखेददेवतानत्यात्मकं मङ्गलाच-
रणशिष्यशिष्यायैर्याख्यादृष्टानुसङ्गतमङ्गलाय च निबध्नानि । * पातञ्जलेति ।
तत्तस्य चरकादिसाधारणादाह संहेति वैयधिकरणान्वयाभावाय महत्त्वं वि-
शेषणमिति कश्चित् स्वरूपकीर्तनपरमित्यादिकं ॥

End.

आदिना प्रत्यक्षमाख्यानमुपदेशः । उद्देशश्च प्रातिपदिकानां नोपदेश इत्यादि-
परिग्रहं शास्त्रे इति धात्वादावित्यर्थः । तत्तलेति ॥

अनुनासिकत्वानुनासिकत्वविवेकेत्यर्थः । अनुनासिकत्वेत्यर्थो वा । एवमग्रेऽपि
प्रतिज्ञाशब्दे आतस्योपसर्ग इति कर्मण्यङ् । अत एव तेन, समानाधिकरणवज्ज-
ब्रीहिभयाधिकरणस्तदेतत् स्फुटयति प्रतिज्ञेति । अतदेव अ अ सूच्यत इति
वत्प्रयोगः । यत्तु दण्डीपाणिनीयाह ॥

Colophon. खण्डितावशेषत्वात् यन्यसमाप्तिवाक्याभावः ।

Subject. सिद्धान्तकौमुदीधृतसञ्ज्ञाप्रकरणस्यैकदेशस्य सूत्रार्थविवृतिः ॥

* Beginning of the Laghu-sabdendu-sekhara text of Nagesa noticed under No. 716 of N. S. MSS. p. 132 and in No. 1429 of this Catalogue.

पातञ्जले महाभाष्ये कृतभूरिपरिश्रमः ।

शिवभट्टसुतो धीमान् सीतादेव्यास्तु गर्भजः ॥

याचकानां कल्पतरोररिकक्षताशनात् ।

शृङ्गवेरपुराधीशात् रामतो लब्धजीविकः ॥

नत्वा फणीशं नागेशस्तनुतेऽर्थप्रकाशकं ।

मनोरमोमार्जदेहं लघुशब्देन्दुशेखरं ॥

Subject.

तत्र पूर्वार्द्धे स्वादिसन्धिः । हलन्ताः नपुंसकलिङ्गाः । विभक्त्यर्थः । समासाश्रय-
विधयः । परार्द्धे यथा । भ्वादेशः । तिङन्तं सम्पूर्णं । कृदन्तं । खरविधिः ॥

No. 673e. तत्त्वबोधिनी ।

TATTVA-BODHINĪ.

Substance, country paper, 13 × 6 inches. Folia, 223. Lines on each page, 16 to 24. Slokas ? Character, Bengali. Appearance, old. Prose. Generally correct. Incomplete.

This is one of the three great commentaries on the S'iddhānta-Kaumudī of Bhaṭṭojī Dikshita; the first being the Manoramā or Praudhamanoramā, by the same author, containing notes on his own work; the second, the present work, by Jñāpendra Sarasvatī; and the third, the S'abdendu-s'ekhara by Nāges'a or Nāgoji-bhaṭṭa, with his (*Laghu*) abridgement of the same. Extracts from all these three commentaries are given in Paṇḍita Tarānātha's edition of the S'iddhānta-Kaumudī, with many annotations of his own. The subjects of the work naturally correspond with those of the S'iddhānta-Kaumudī, and they have been fully detailed by Aufrecht under Nos. 360 to 363. The MS. under notice is divided into two parts, and contains the ordinary subjects of every Sanskrita Grammar from its *Saṅjñā* terminology to the *Kridanta* or verbal nouns, and fully bears out the description given of it by Aufrecht No. 360: "*Prima pars commentarii Tatwa-bodhini, (veritatis magistra) appellati, quem Jnanendra-Saraswati Vāmanendra-Svaminis discipulus, ad illustrandum Siddhānta-Kaumudim grammaticum composuit.*" It is sometimes blamed for plagiarism and a servile imitation of the first commentary of the author; thus Aufrecht No. 361: "*Liber doctus quidam, sed ob nimiam verbositatem molestus, et maximam partem e Bhaṭṭojī's Praudhamanoramā haustus est.*"

The first part of the MS. under notice begins with terminology (*Saṅjñā*), and ends with compound nouns (*Samāsa*); the second part commences with Participial and Verbal nouns, but the MS. No. 363 examined by Aufrecht, begins with the verbs, as he says: "*Secunda Tatwabodhinis pars continentur, qua conjugatio verborum tractatur.*"

Beginning नत्वा विद्येयं शब्दं कृत्वा च गुरुवन्दनं ।

of Part I. सिद्धान्तकौमुदीयाख्या क्रियते तत्त्वबोधिनी ॥

End of ditto. बद्धत्वं त्वेकशेषशान् । इति समासपादः ॥

सिद्धान्तकौमुदीयाख्या या कृता तत्त्वबोधिनी ।

समाप्तं तत्र पूर्वार्द्धं तेन तुष्यतु शङ्करः ॥

Beginning समस्तजगतामीशो जगदानन्दकारकौ ।

of Part II. जननीजनकौ वन्दे पार्वतीपरमेश्वरौ ॥

कृदतिङित्यादिकृदन्ताध्यायारम्भः क्रियते ॥

Ditto of Au- अज्ञाननाशने दत्तं दीक्षितं भक्तचरणे ।

frecht's MS. वटमूलाग्रयं त्र्यं दक्षिणामूर्तिमाग्रये ॥

End of ditto. ग्रन्थसमापकसमाप्तिवाक्यं । पृष्ठतो भूलेत्यर्थ इति । इहान्वक् शब्देनानुब्रूहो
वेति न स्पृश्यते । तस्य देशविशेषमात्रे पर्यवसानादित्यादिः ॥

Colophon of इति परमहंसपरित्राजकाचार्य-वामनेन्द्रखामिचरणारविन्दसेवक-ज्ञानेन्द्रसर-

Part I. खतीकृतौ सिद्धान्तकौमुदीयाख्यायां तत्त्वबोधिनीयाख्यायां पूर्वार्द्धं समाप्तं ॥

Substance. सिद्धान्तकौमुदीधृत-सञ्ज्ञा-सन्धि-सुवन्त-स्त्रीत्य-कारक-समास-तद्धित-तिङन्त-
कृदन्ताध्यायानामर्थविवरणं ॥

Contents of पूर्वार्द्धनिर्घण्टो यथा ।—१ सञ्ज्ञाप्रकरणं, प० १ ।—२ परिभाषाप्रकरणं, प०

Part I. २-६ ।—३ स्वरसन्धिः ६-१२ ।—४ हल्सन्धिः १२ । १३ ।—५ विसर्गसन्धिः

१३ । १४ ।—६ खादिसन्धिः १४ ।—७ सुङ्तत्वं । तत्राजन्तपुंलिङ्गाः १६ ।

अजन्तस्त्रीलिङ्गाः । अजन्तनपुंसकलिङ्गाः । ततो हलन्ताः पुंलिङ्गाः । हलन्ताः

स्त्रीलिङ्गाः । हलन्ताः नपुंसकलिङ्गाः । ततोऽव्ययानि । स्त्रीप्रत्ययाः । कारक-

प्रक्रिया । ततः समासप्रक्रिया यथा । अव्ययीभावः । बहुव्रीहिः । द्वन्द्वः ।

एकशेषः । सर्वसमासशेषः । समासान्ताः ॥ अलुक्समासः । सर्वसमासाश्रया-

विधयः । इति समासः । तद्धिताध्यायाभावः ॥

Contents of उत्तरार्द्धं यथा । तिङ्तत्वं । लकारार्थाः । भ्वादिगणः । अदादिः । जुहो-

Part II. त्यादिः । दिवादिः । खादिः । तुदादिः । रुधादिः । क्रादिः । चुरादिः ।

ततो ण्यन्तसन्नान्ताः । ततः कर्मणिवाच्यप्रयोगाः । ततो यङन्ताः । यङ्लुग-

रूपाणि च । ततो नामधातुप्रकरणं । ततः कण्ठादिः । ततो भावकर्म । ततः

कर्मकर्तृप्रकरणं । ततः कृत्तत्त्वबोधस्त्व, कृत्यप्रक्रिया । कृत्यप्रक्रिया । ततो ग्रन्था-

न्तरे उणादिषु पञ्च पादाः ॥

Wanting ग्रन्थान्तरे तद्धिताध्यायो यथा । अपत्याधिकारः । चातुरर्थिकाः । शैषिकाः ।

Taddhita. प्राग्दीव्यतीयाः । ठकोऽवधिः । ऋयतोः पूर्णोऽवधिः । आर्दीयाणं । ठगादीनां ।

कालाधिकारः । ठजाधिकारः । नञश्चोर्धकारः । मत्वर्थीयाः । प्राग्दिशी-

यानां । तद्धितप्रक्रिया । द्विरुक्तप्रक्रिया ॥

No. 440a. दीपव्याकरणं ।

DĪPA VYĀKARAṆA.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Pages, 24 Lines on each page, 22—23. Extent, 288 s'lokas. Character, Nāgari. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

This is one of the several elementary grammars which are independent of the symbolical and intricate terminology of the different schools. It contains but a few short rules by way of a *praxis* in a compendious and easy form, adapted to the capacities of juvenile students. By Chidrúpās'rama, surnamed Paramahaṁsa-parivrājaka, a religious mendicant. No information of this author is given by Colebrooke, Aufrecht, or Weber. Its contents are Terminology, Permutations of letters, Declensions of nouns, Feminine terminations, Cases, Compound words, Derivative nouns, Verbs, Conjugations, Derivative verbs and their different moods, Nominal roots, and verbal nouns.

Beginning . श्रीशं नत्वा कुर्वे दीपं शब्दागारोऽयं चिद्रूपः ।

पूर्वोक्त्यन्तं यावद्दोषं ये(?)पकुर्याद्दालवोषं ॥

तत्रादौ सञ्ज्ञा । अइउए इत्यादयः ॥

End. तयादयो विध्यर्हयोः । ज्ञेयः, ह्यः प्रत्ययान्तादपीति ॥

Colophon. श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकश्रीचिद्रूपायमविरचितं दीपव्याकरणं समाप्तं ॥

Subjects. सञ्ज्ञासन्धिशब्दस्त्रीत्यकारकसमासतिङन्तकृदन्तानां विवरणं ।

Contents. सञ्ज्ञा ४० १ । अच्सन्धिः २ । विसर्गसन्धिः ३ । विभक्तयः ४ । अजन्तपुंस्त्री ५ । अजन्तस्त्रीवः ५ । हसन्तपुंस्त्रीस्त्रीवाः ६ । स्त्रीत्यं ७ । कारकं ८ । समासः ९ । तद्धितः ११ । आख्यातं १२ । भादयः १२ । १३ । अदादिः १५ । अन्ये गणाः १६—२० । णन्त-सन्नन्त-यङन्त-यङ्लुगन्ताः २१ । नामधातवः २२ । कृदन्ताः २४ ॥ इति शेषः ॥

No. 441. (1) द्रुतबोधव्याकरणं ।

DRUTA-BODHA-VYĀKARAṆA.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Pages 98. Lines 24—25 on a page. Extent, 2400 ślokaś. Character, Bengālī. Date, ? Appearance, new. Verse. Correct. Complete.

This is a metrical Sanskrit grammar according to the Mugdhabodha School of Vopadeva. By Bharata Sena, Malla or Mallika, son of Gaurāṅga Mallika of the Vaidya (medical) caste. It was compiled, under the patronage of Kalyānānanda, son of Gajamalla, and grandson of Trailokya-chandra, who claims to be a rājā of the Solar race. Bharata Malla's namē stands pre-eminent among the exegesists of Bengal, both on account of the number of his works and their popularity. His commentary on the Amara-kosha has superseded those of Rāya-mukṭa, Kshīra Svami and others in the schools (*Chatuspātis*) of Bengal. His commentaries on the standard *kāvyaś* have superseded those of Mallinātha in this province, on account of their referring to the rules of Vopadeva which are best known in the Gauṛiya Schools, and for which reason they are denominated the Mugdhabodhinī ṭīka's, in contradistinction to those of the Pāṇiniya-ṭīkaś of Mallinātha. Bharata is familiarly known to every Sanskrit student, and all his works are largely studied, or referred to, in this part of the country, except his grammar, which, as Colebrooke says 'is not much in use.' The work under notice is founded on the plan of the Mugdhabodha, but it is larger, owing to its being in verse. It has a commentary by the same author, who, not being content with facilitating the acquisition of grammatical knowledge in Sanskrit by means of easy verses, wrote an abridgement of it called the Prasiddhapada-bodha, which is one of the most compendious grammars that we have in the language. This last was once published in Calcutta, but the edition is out of print now.

Beginning. प्रणम्य पार्वतीनाथं सर्वसिद्धिप्रदायकं ।

द्रुतबोधं व्याकरणं भरतेन विरच्यते ॥

अकारादीनि वर्णानि स्वयमुक्तानि वेधसा ।

प्रसङ्गान्तेन विज्ञेया अकारादि चतुर्दश ॥

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ ए ऐ ओ औ । इत्यादिः ॥

End. गुणी निर्गुणवत् कापि निर्गुणो गुणवत् क्वचित् ।
 नियमस्य क्वचिद् भङ्गे विधेः कापि विपर्ययः ॥
 क्वचित् कस्यापि लोपः स्यादुत्पत्तिः कापि कस्यचित् ।
 क्वचित् कस्यापि ह्रस्वं क्वचित् कस्यापि दीर्घता ॥
 क्वचित् स्थानच्युता वर्णाक्षेपां भावान्तरं क्वचित् ।
 इत्येवमादि वैचित्र्यं शास्त्रसंसार इष्यते ॥

Colophon. हरिहर-खानकुलेन्दुवैद्यो गौराङ्गमल्लिकः ख्यातः ।
 तस्य तनूद्भव एतच्चक्रे भरतो नृपाज्ञातः ॥
 इत्यम्बष्ठगौराङ्गमल्लिकात्मजश्रीभरतसेनविरचितं द्रुतबोधं व्याकरणं समाप्तं ।

Memorial verses on the author's patron Kālyana Malla.

पद्मबन्धुकुलाम्बोधिशीतांशुर्लोकविश्रुतः ।
 चैलोक्यचन्द्र इत्यासीत् कर्पूर ऋत्विजेश्वरः ॥
 तत्पुत्रोऽस्ति पराभूतवैरस्त्रीमण्डलस्पृहः ।
 सर्वलक्षणसंयुक्तो गजमल्लमहायशः ॥
 तस्य कल्याणमल्लोऽस्ति, नन्दनो बुद्धिसागरः ।
 तेनेयं द्रुतबोधस्य टीका क्रियते बोधिनी ॥

Subjects. सञ्ज्ञा सन्धिः पल्लवं सुवन्तस्त्रीत्यकारकाः ।
 समासतद्धिततद्धन्तानां छदन्तानाञ्च वर्णनं ।

Contents. सञ्ज्ञापादः ४० । खरसन्धिपादः २ । हलसन्धिः ३ । विसर्गसन्धिः ४० ।
 सन्धिनिषेधः ७ । पल्लप्रकरणं ८ । एत्वं ९ । शब्दसञ्ज्ञा १० । अजन्तपुं १२ ।
 अजन्तस्त्री १५ । अजन्तनपुं १६ । हसन्तपुं १७ । हसन्तस्त्री २२ । हसन्त-
 नपुं २३ । अय्यप्रक० । इति सुवन्तपादः ॥ स्त्रीलं २४ । कारक० २४ ।
 इति ॥ समासपादः २५ । तद्धितपादः ४२ । धातुसञ्ज्ञादिप्रकरणं । भादिः
 ४९ । अदादिः ५७ । क्रादिः ६० । दिवादिः ६१ । स्वादिः ६१ । तुदादिः
 ६२ । तनादिः ६४ । क्रादिः ६३ । चुरादिः ६४ । ण्यन्तः ६४ । सन्नन्तः ६६ ।
 यङन्तः ६७ । नामधातुः ६९ । परस्मैपदीयाः ७२ । आत्मनेपदीयाः ७४ ।
 भावकर्म्म ७७ । विभक्तिपादः ७७ । छदन्तपादः ८० । क्तादिः ९० । लादिः
 ९५ । प्रकीर्णपादः ९८ ॥ इति ॥

No. 441. (2) द्रुतबोधिनी ।

DRUTA-BODHINĪ.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Pages 347. Lines 25 to 26 on each page. Extent, 7981 ślokaś. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A commentary on the last described work by the author himself, with full explanations and exemplifications of his text, and a great many additional rules, notes, and observations, which have swollen its bulk more than that of any ordinary grammar in the language. It is illustrated by many concordant passages and citations of texts and authorities from various grammars, both ancient and modern, among which those from the Kātantra-pariśiṣṭa of Śrīpati Datta, the Supadma of Padmanātha Datta, and the Śankshipta-sāra, are the most numerous, partly because these correspond more closely with the Mugdhabodha, which forms the basis of this author's work, than any of the ancient ones, and partly on account of their prevalence in Bengal. There are occasional references made in this work to ancient authorities, such as the Bhāṣyakāra, Vārtika, &c. The gaṇas of nouns and verbs which are given here in full, are derived, like those of Durgā-dāsa in his commentary on the Mugdhabodha, from Pāṇini and the Siddhānta-kaumudī, with slight variations adapted to this grammar. Colebrooke has noticed the commentary with the text of Bharata-Māla as not much in use. Its subjects and divisions are the same with those of the text noticed above.

Beginning. प्रणम्य शम्भुं भरतेन बालान् ददानि विज्ञापयितुं क्रियन्ति ।

खयं कृतस्य द्रुतबोधनाम्नो वितन्यते व्याकरणस्य टीका ॥

प्रणम्य पार्वतीनाय सर्वसिद्धिप्रदायकमित्यादेष्टीका । यथा ।

भरतेन पार्वतीनायं प्रणम्य द्रुतबोधं व्याकरणं क्रियते ॥

End. भावे सुगमं । केलिमः । आदौ कर्म पश्चात् कर्तृ कर्म कर्ता । तस्मिन् धातोः केलिमः स्यात् । इति कृत्यपादः । समाप्तः ।

Colophon. इति सदैवहरिहरसेनवंशसम्भव-गौराङ्गभक्तिकाव्यज-महामहोपाध्यायश्रीभरत-सेनकृतायां द्रुतबोधटीकायां कृत्यविवरणं समाप्तं ॥

Subject. ग्रन्थकर्तुः स्वकृतसंस्कृतद्रुतबोधाख्यव्याकरणस्याधोपान्ता टीका ॥

Contents.	सञ्ज्ञापादः ४० १ । खरसन्धिः ८ । हलसन्धिः १६ । विसर्गसन्धिः १८ । सन्धि- निषेधः २२ । षत्वविधिः २५ । णत्वविधिः २६ । शब्दसञ्ज्ञा ४४ । अजन्तपुं- लिङ्गः ४८ । अजन्तस्त्री० ५८ । अजन्तक्लीवं ६२ । हसन्तपुं० ६४ । हसन्त- स्त्री० ७१ । हसन्तनपुं० ८४ । अव्ययपादः ८५ । स्त्रीत्यं ८५ । कारकः १०८ । समासः १६४ । तद्धितः १६७ । धातुसञ्ज्ञा १७४ । भ्वादिगणः १७५ । अदादिः १८८ । क्रादिः २१७ । दिवादिः २१२ । स्वादिः २१४ । तुदादिः २१५ । बुधादिः २१७ । तनादिः २१८ । क्रादिः २१८ । चुरादिः २१८ । ज्ञान्तः २२० । सन्नन्तः २२४ । यङन्तः २२७ । लिङ्गधातुः २३० । परस्मैपादः २३८ । आत्मनेपदीयाः २४० । कर्मभावयोः २५० । कालाः विभक्तयश्च २५१ । छन्दपादः २५५ । निष्ठादिपादः २५६ । ढणादिपादः २६० । शत्रादिः २६७ । छत्यं २०० ॥
-----------	---

No. 388. धातुपाठः ।

DHĀTU-PĀTHA.

Substance, country paper, 8vo. Folia, 183. Lines, 4—9 on a page. Slokas? Character, Deva-nāgrī. Date, Samvat 1858. Appearance, New. Prose. Correct. Complete.

This is the first and most ancient work on Sanskrit roots, and forms the basis of all other works on the classification and signification of the roots in the language. It is generally attributed to Pāṇini, the great grammarian. (See Max Müller's Ancient Sanskrit Literature and Goldstucker's Pāṇini.) Colebrooke, in his notice of the Dhātupāṭha, says, "It contains the roots and the themes systematically arranged with their indicatory letters and interpretations." These roots are invariably monosyllabic (*ekāksharī*), i. e. formed of the simplest elements into which all polysyllabic as well as polysynthetic words can possibly be reduced. The father of Comparative Grammar says in the Preface to his Sanskrit Glossary; p. 2 : ' *Continentur hoc libro omnes linguae Sanskritae radices et vocabula usitatissima cum verbis Graecis, Latinis, Germanicis, Lithuanicis, Slavicis, Celticis comparata.*' The Sanskrit roots are composed of from one to five letters, of which the monoliteral and biliteral roots are the most numerous. They are simpler than the simplest triliteral roots of the Semitic languages, which in fact amount to trisyllabic ones with

their vowel points. The trilateral, quadrilateral, and quinquilateral roots of the Sanskrit being for the most part monosyllabic, are likewise simpler than those of the Arabic which are purely polysyllabic, their component letters being affected by some moving vowel. The few polysyllabic roots that occur in the Dhátupáṭha are either nominal roots (*náma-dhatus*), in which the Arabic also abounds, or duplicated themes (*dviruktas*), agreeing with the increased or augmented trilaterals of the Arabic grammar; as Bopp has said (p. 61): “*Multae quae a grammaticis inter radices receptae sunt formae non verae sunt radices, sed verborum denominativorum themata, ut कुमार, कव, मन्त्र, खोम, &c., non nullae syllabam reduplicativam continent, ut जक्ष, जागृ, दरिद्रा, &c., quod ortum est e वस् गृ vel गर (-εγρεω), and द्रा.*” The indicatory and incremental letters (*anubandhas* and *vikaraṇas*), which are added, and sometimes prefixed, to the roots, are characteristic of the various properties of their conjugations and participial forms, and have been invariably retained by all grammarians, from Páṇini to Vopadeva, the latter only making a few additions. So Carey, in the Appendix to his Sanskrit Grammar, says of them: “Certain letters, not belonging to the Sanskrit roots, are joined to them to point out some peculiarities in the conjugation. These letters, called anubandha, are prefixed to, or follow, the root, as it suits the convenience of the writer. In the manuscript copies of the Gaṇas, or lists of roots, they are joined by the rules of Sandhi.” Westergaard, in the Dhátupáṭha appended to his *Radices Sanskritae*, (p. 343), says: “*Eadem signa usurpant scholia Kátantrae et Vopadeva qui tamen alia nova invenit.*” Nothing can be said with certainty regarding the antiquity of these characteristic signs, as to whether they were invented by Páṇini, or they existed from before his time: they were invented for brevity’s sake whoever might have been their first inventor. “*Brevitatis Causa Páṇini aut inventis aut a prioribus grammaticis recepit signa quaedam*” (p. 342), In this, as in all other early *Dhātu* or *Gaṇapáṭhas*, the roots are classed according to the Active, Middle, and common forms (*Parasmai, Átmane* and *Ubhaye padī*) of the ten conjugations to which they respectively belong, and distinguished under the names of oxytona, gravitona and barytona (उदात्तैः, अनुदात्तैः, and खरित्तैः) by Páṇini, as Westergaard says, “*ut indicaret ii, utrum verba activis flectionibus declinarentur an mediis an utrasque admitterent, ea signa accentibus aut acuto, aut gravi, aut circumflexo notatur sunt, qua propter radices sunt aut उदात्तैः*” &c. The interpretations given in the text are sometimes

explained and corroborated, and at others altered, amplified, and illustrated with examples by its commentators, and subsequent grammarians. Vopadeva and many modern lexicographers have substituted new words for the old phraseology of *gatikarma*, &c., of Pāṇini.

Among the commentaries on this work, Colebrooke notices the *Dhātu* or *Tantrā-pradīpa* by Maitreya Rakshita as the first, which gives illustrations of roots, with examples of their inflections. He has also noticed the *Mādhaviya Vritti* of Mādhavāchārya, which gives a copious exposition of the roots with their derivatives. The *Vārtikas* of Vyāghra-bhūti and Vyāghra-pāda and the *Dhātu-pārāyaṇa* are mentioned by many authors. The authorities quoted by them are noticed below. Bhaṭṭoji's *Dhātupāṭha* is built upon that of Pāṇini, according to Aufrecht, who in his remarks upon No. 373 says: '*Plerumque hac radicum collectio cum Siddhānta-kaumudī et Mādhaviya vritti consentit, et nisi omnia me fallunt, e Sayanae libro excerpta est.*' Several editions of the text have been published both in Europe and India, among which Weber has noticed, in his *Handscrift Verzeichnisse* No. 184, 'Der Von Westergaard edirte *Dhātu-pāṭh*,' besides the Latin version of the same in the Appendix to Westergaard's *Radices Linguae Sanskritae*.

The work treats first of the roots under the *bhṛādi* class according to the order of their final letters, and the voices in which they are conjugated, and thus proceeds to the end of the *Churādi*, the tenth class of roots. Colebrooke, in his unfinished Sanskrit Grammar, has conjugated only the verbs of the *bhṛādi* class in all their simple tenses and derivative forms, with annotations of the diversities of their forms and significations from various authors mentioned in Maitreya's, Mādhava's, and Sāyana's commentaries on the same, in the *Siddhānta Kaumudī* of Bhaṭṭoji, and in Durgādāsa's commentary on the text and gloss of Vopadeva—the *Kavi-kalpa-druma* and the *Kāvya-kāma-dhenu*. Westergaard's *Dhātupāṭha* contains the whole text of Pāṇini with occasional references to the comments, and his *Radices Sanskritae* abounds in copious examples of the inflected forms of the roots. His *Sautra Dhātus* were unknown to Pāṇini, and form no part of the work under notice, as those roots rarely occur either in the Vedic or classical Sanskrit, but were collected by Vopadeva from later Sanskrit. So says Westergaard (p. 333.) '*सौत्रधतवः sunt radices, quæ ab antiquissimis grammaticis in collectiones radicum non relatæ sunt, sed modo in*

*regulis eorum grammaticalibus (सूत्र) commemorantur, quapropter सौत्राः dictæ sunt. Pleraque tallium radicum re-vera fictæ esse a grammaticis videntur, quo facilius nomina difficilia explicarent, paucas tantummodo lingua et classica et vedica tanquam verba agnoscit. Quæ apud Vopadevam inveniuntur et aliis locis commemorantur Sautradhâtava, hæ sunt, appositis nominibus inde deductis.”**

The list of Denominative or Nominal roots given by Westergaard, forms also no part of this or any other work on Dhātu-pātha in the language. They are simply gleaned from the Sūtras of Pāṇini, and some works both ancient and modern where they are used as original verbs.

CONTENTS.

1. Verbs terminated by dental consonants, with short vowels gravely accented ; or Verbs with final dentals, 36.
2. Ditto with short vowels, acutely accented ; or final dentals, 38.
3. Verbs with final guttural consonants, gravely accented, 42.
4. Verbs with final guttural consonants, acutely accented, 50.
5. Ditto with final palatals and short vowels gravely accented, 21.
6. Ditto with final palatals, and short vowels acutely accented, 72.
7. Verbs with final cerebral consonants, and short vowels acutely accented, 36.
8. Verbs with final cerebral consonants, and short acute vowels, 73.
9. Verbs with final labial consonants, and short vowels gravely accented, 34.
10. Verbs with final labial consonants, and acutely accented short vowels, 39.
11. Verbs with final nasal consonants and gravely accented short vowels, 10.
12. Verbs with final nasal consonants and acutely accented short vowels, 30.
13. Verbs with final semivowels, and gravely accented short vowels, 34.
14. Verbs with final semivowels, and acutely accented short vowels, 95.
15. Verbs with final sibilants, and gravely accented short vowels, 49.

* सौत्रासुल्लुप्यादयस्य वाक्यकरा अघादयो धातव उदाहार्याः । वर्द्धन्ते धातुगणः । तेन पर्णहरितभावे । माधवाचार्यसु दशगणपाठो बहलः । तेन अपठिता अपि सौत्र-
लौकिक-वैदिका बोध्याः । स्वप्नप्रभृतयः सौत्रा इत्यादयः ।

16. Verbs with final sibilants, and acutely accented short vowels, 88.
17. Verbs of the class with its initial *dyut*, and gravely accented short vowels, 22.
18. Verbs of the *ghaṭādi* class, with mute ऋ and grave vowels, 13.
19. Ditto acutely accented vowels, 43.
20. Ditto with a mute ऋ.
21. Verbs of the *phanādi* class, 9.
22. Verbs of the *jvalādi* class, 30.
23. Barytona verbs, 34.
24. Verbs with final grave vowels, 72.
25. Ditto with final gravitona consonants, 41.
26. Verbs of the *adādi* class or second conjugation, 71, page 86.
27. Verbs of the *hvādi* class or third conjugation, 24, page 104.
28. Verbs of the *divādi* class or fourth conjugation, with *pushadi*, 106.
29. The *svādi* class of Verbs of the fifth conjugation, 33, page 118.
30. Verbs of the *tudādi* class or sixth conjugation, 142, page 123.
31. Verbs of the *rudhādi* class or seventh conjugation, 25, page 137.
32. Verbs of the *tanādi* class or eighth conjugation, 9, page 140.
33. Verbs of the *kryādi* class or ninth conjugation, 58, page 141.
34. Verbs of the *churādi* class or tenth conjugation, 128, page 147.
35. Verbs called *ādhristrādi* 40.
36. Verbs ending in a 87, page 179.
37. *Aghādi* or *sautra* verbs, 12, page 182.
38. *Lidhu* verbs, page 183.

NAMES OF AUTHORS QUOTED BY PĀṆINI.

Apisāli, As'valāyana, Kās'yapa, Gārgya, Gālava, Chakravarmā, Bharad-vāja, S'ākalya, S'ākaṭāyana, Sphoṭāyana.

AUTHORS QUOTED IN MĀDHAVĪYA VRITTI.

Apisāli, Atreya, Abharaṇa, Keśava Svāmī, Kaus'ika, Kanva, Chan-dra, Taranginī, Deva, Dhanapāla, Dhūrta Svāmī, Nandi, Purushakāra,

Purnachandra, Prakriyáratna, Pratípa, Prasáda Bhásuri, Bhíma, Bhoja, Madhusúdana, Yádava, Yájña-Nárāyaṇa, Rámachandra, Śíva-deva, Śīva Svámi, S'abdikábharnam, Sámanta, Sudhákara, Subhuti-chandra, Helarája, and Hírasvámi.

Beginning. धातुपाठः । गतिः चलनं ज्ञानञ्च । सर्वे गत्यर्थं ज्ञानार्थाश्च ॥ अनुबन्धः ।

धातुः । अनुबन्धः । धातोरर्थः ॥ ० भूसत्तायामुदात्तः परस्मैभाषः ॥

Do. of Weber's MSS. अथ क्रथन्ताः षट्त्रिंशदनुदात्ताः । एष-वृद्धौ स्पृक्षासङ्घर्षे ॥

End. निङ् अङ्गान्निरसने । श्वेताश्चाश्वतरगालोडितावरकाण्डं । अश्वतरे तक्लोपश्च । पुच्छादिषु धात्वर्थे इत्येव सिद्धं ॥

Colophon. इति पाणिनीयधातुपाठः समाप्तः ॥—संवत् १८५४ वैशाखशुक्लतृतीयायां ॥

Subjects. भाव्यदादिर्जुहोत्यादिर्दिवादिः खाद्यस्तथा ।

तद्गुधादिस्तनादिश्च क्र्यादिश्रुरादिर्गणपठितानां ॥

द्वात्रिंशदधिकविंशतिशतानां धातूनामर्थविवरणं ॥

Contents. आदौ भुवादयः । प० १ । धातुसङ्ख्या यथा ॥—१ तवर्गीयान्ता अनुदात्तेतः ३६ ।—२ तवर्गीयान्ता उदात्तेतः ३८ ।—३ कवर्गीयान्ता अनुदात्तेतः ४२ ।—४ कवर्गीयान्ता उदात्तेतः ५० ।—५ चवर्गीयान्ता अनुदात्तेतः २१ ।—६ चवर्गीयान्ता उदात्तेतः ७२ ।—७ टवर्गीयान्ता अनुदात्तेतः ३६ ।—८ टवर्गीयान्ता उदात्तेतः ७३ ।—९ पवर्गीयान्ता अनुदात्तेतः ३४ ।—१० पवर्गीयान्ता उदात्तेतः ३९ ।—११ अनुनासिकान्ता अनुदात्तेतः १० ।—१२ अनुनासिकान्ता उदात्तेतः ३० ।—१३ यरलवान्ता अनुदात्तेतः ३४ ।—१४ यरलवान्ता उदात्तेतः ९५ ।—१५ उष्मान्ता अनुदात्तेतः ४९ ।—१६ उष्मान्ता उदात्तेतः ८८ ।—१७ द्युतादयोऽनुदात्तेतः २२ ।—१८ घटादयो पितः अनुदात्तेतः १३ ।—१९ तथा उदात्तेतः ४३ ।—२० घटादयो मितः ८ ।—२१ फणादयः ९ ।—२२ ज्वलादयः ३० ।—२३ खरितेतः ३४ । २४ अजन्ता अनुदात्ताः ७२ ।—२५ चलन्ता अनुदात्तेतः ४१ ।

२६ अदादयोऽनुदात्तावुदात्तेतौ २ । अनुदात्ताः खरितेतः ४ । अनुदात्तोऽनुदात्तेत् १ । उदात्तानुदात्तेतः १४ । आत्मनेपदिनौ २ । उदात्ताः सेटः ७ । परस्मैपदिनः ४३ । उभयपदिनौ २ । इत्यादयः ७५ । प्र० ८६ ।—

२७ जुहोत्यादिः । प्र० १०४ । परस्मैपदिनः ४ । उभयपदी १ । आत्मनेपदिनौ २ । अनिङुभयपदिनौ २ । अनुदात्ताः खरितेतः २ । अनुदात्ता अनिङः ४ । अनुदात्ता उदात्तेतः ६ । समयाः २२ ।—

- २८ दिवादयः । प० १०६ । उदात्ताः उदात्तेतः २२ । स्वादयः १० । अनुदात्ताः उदात्तेतः ४ । उदात्ताः अनुदात्तेतः १७ । अनुदात्ताः खरितेतः १५ । पुषादयः ६२ । समग्रः १२१ ।—
- २९ स्वादयः । प० ११८ । अनुदात्ताभयपदिनः ७ । उदात्तौ तथा २ । अनुदात्तौ उदात्तेतः ८ । उदात्तानुदात्तेतौ २ । अनुदात्ताः उदात्तेतः १६ । समग्रः २५ ॥—
- ३० तुदादयः । प० १२२ । अनुदात्ताः खरितेतः ४६ । उदात्तोदात्तेतः १ । उदात्तानुदात्तेतः ५ । उदात्ताः उदात्तेतः ८५ । कुटादयः १ । तथानुदात्तादिः । समग्रः १४७ ।—
- ३१ रुधादयः । प० १२७ । अनुदात्ताः खरितेतः ७ । उदात्तः खरितेतौ च २ । उदात्तखरितौ च २ । उदात्तोदात्तेत् १ । अनुदात्तेत् १ । अनुदात्ताः वज्रदात्तेतौ ४ । इत्यादयः समग्रः १७ ।—
- ३२ तनादयः प० १४० । समग्रः ८ ।—
- क्रादयः ३२ । प० १४१ । सं ५८ ।—३४ चुरादयः १४७ । सं १२८ । लिघुः ३८ ।—३५ आष्टपादयः ४० ।—३६ अदन्ताः ८७ ।—
- ३७ सौत्रधातवः १२ ।—
- ३८ णिङन्तादिनामधातवः १८२ ।

No. 672. धातुरूपं वा आख्यातव्याकरणं ।

DHĀTU-RŪPA *alias* ĀKHYĀTA-VYĀKARAṆA.

Substance, country paper. 10 × 5 inches. Folia 1099 leaves of which 82 are lost. Lines on each page, 9. Extent, 16,332 s'lokas. Character, Nāgari. Date ? Appearance, old. Prose. Correct. Incomplete. Wanting 205 folia at the beginning.

A work simply on the Inflections of Sanskrit Verbs, without any rules for their formation, as the name *Ākhyāta Vyākaraṇa* imports. By Banga Sena, a recent compiler of whom no mention is made in any original treatise on the *dhātus*, nor in any catalogue of roots, or names of authors by Europeans. It is to be inferred from his name that he was an inhabitant of Bangabhumi or Eastern Bengal, and the meanings of his verbs indicate him to have belonged to the Kātantra school. The MS. consists of two parts, the former containing 526 leaves, and the

latter 573. The verbs inflected amount to 150 in the first volume of which 82 pages are lost at the beginning. The second volume contains the inflections of 271 roots. These roots are partly of the *tudádi* and *churádi* or sixth and tenth classes, and have been inflected in the verbal and participle forms of their primary and derivative moods of the binary or duplicate formations: namely, the Active, Middle and Passive voices of the Simple, Causal, Desiderative or Optative, Intensive, and Repetitive or Frequentative Moods.

Beginning of 1st Part. तुद व्यथने । तुदन्ति तुदतः तुदन्ति इत्यादयः ।

End of ditto. लिलज्जिषं लालज्जं । इति तुदादिः समाप्तः ॥

Beginning of 2nd Part. पूज पूजायां । पूजयति पूजयतः पूजयन्तीत्यादिः ॥

End of ditto. णमि तर्पे २ । तितर्पिषं २ । तरीढपमित्याद्याः ॥

Colophon. अभावः ॥

Subject. तुदादिचुरायेकदेशस्यधातूनां तिङन्तकदन्तरूपाणि ॥

Contents. तेषां स्वार्थेष्णन्-सन्त-यङन्त-यङ्लुगन्तधातुसङ्गानां परस्मादात्मने कर्मणि भाववाचरूपाणि ॥

List of roots. तुदादयः । तुद् ५० १ । नुद् ७ । दिष् १२ । भस्ज् १६ । लिप् २७ ।
 कृष् २४ । मुच् ४२ । लुप् ४६ । विद् ५६ । लिप् ६२ । पिट् ६४ । कृत् ७७ ।
 खिद् ८२ । पिष् ८८ ॥ विपि ९६ । विष् १०२ । धि १०४ । क्षि ११० ।
 षु ११६ । व्रसू १२२ । ऋच् १२६ ॥ कृवि १२२ । गृ १२६ । उच्ची विपासे
 १४७ । जर्जादिभ्यसे १५१ ॥ लच् १५७ । ऋच सुतो १६२ । उज आर्जवे ।
 लुभ विमोहने । प० १७५ ॥ रिफ कथनादौ १८२ । ढप ढम्फ ढप्ता १८६ ।
 तुम्फ १९८ । तुप् २०७ ॥ तुम्प २१४ । रिप् २२० । ढफ क्लेशे २२६ । ढम्फ
 मिच्छ २२४ । गुप् २३५ । गुम्फ २४२ । ढम् २४८ । चृती २४६ । उम् २६४ ।
 उम् २६७ । शुम् २७१ । इत्यादिः ॥

(Rest as in the printed copy.)

No. 668. (2) धातुसङ्ग्रहः ।

DHATU-SANGRAHA.

Substance, country paper. 12 x 5 inches. Folia, 164. (Leaves 20, 27, 28, 36, 59, 60, 143, 144 and 145 are wanting). Lines on each page, 9 to 11. Extent ———? Character, Devanāgarī. Date, Samvat 1773. Appearance, new. Prose. Correct. Incomplete.

Sanskrit Roots with their meanings and conjugations. By Kásínátha Mis'ra. It has been translated into Latin by Rosen, and often referred to by Westergaard in his *Radices Sanskritae*. The roots in it are arranged according to the ten conjugations to which they belong, like those of the *Kátantra-gaṇa-dhātu* of which it is but a scholium, in the same way as the *Manoramá* of Ramanátha. Both the works have been consulted by Westergaard who, in the preface to his admirable work on the roots, says (p. IV) “*Ex iis qui radicum collectionem Kátantrae nomine inscriptam Scholiis illustrarunt, duobus usus sum, Ramánátha et Kásínátha.*” It is astonishing, however, to find no notice taken of this work or of its author in the catalogues of Colebrooke, Weber, or Aufrecht, while the *Manoramá*, though posterior to the present work in date, is distinctly mentioned by them all. The reason can be no other than this work, being written for beginners, contains very little useful matter for learned disquisitions on the subject. The meanings of the roots are given in different words from those of Páṇini and Vopadeva.

Beginning. नमामि तां परां वाचं पश्यन्त्यादिस्वपयेदित्यादिः ॥

वृत्तिविस्तरटीकादिदर्शनालसचेतसां ।

बालानां सुखबोधाय क्रियते धातुसङ्ग्रहः ॥

End. अनेकग्रन्थसम्भाविलोकनपरिश्रमं ।

त्यक्त्वा विश्राम्यताजस्रं सुधियोऽस्य निरीक्षणात् ॥

Colophon. इति श्रीकाशीनाथमिश्रविरचितो धातुसङ्ग्रहः समाप्तः ।

Subject. भाव्यवधिक्षुराद्यन्तानां धातूनां विविधार्थविवरणं ॥

Contents. आदौ भादिगणीयघालर्थो रूपाणि च । ततोऽदादयः । ततो क्कादयः । ततो दिवादयः । ततः स्नादयः । ततस्तुदादयः । ततो रुधादयः । ततस्तनादयः । ततश्चुरादयः ॥

No. 673. (2) गणधातुपरिभाषा ।

GAṆA-DHĀTU-PARIBHĀṢHĀ.

Country-made yellow paper. 14 × 5 inches. Folia, 19. Lines on a page, 8—10. Letters in each line, 44 to 52. Extent ———? Characters, Bengali. Date ? Appearance, new. Correct. Complete.

A commentary on the *Bhūri-prayoga-gaṇa-pāṭha*, a treatise on the meanings, inflected forms, and applications of Sanskrit roots. By Kās'ī-s'vara, author of the *Mugdha-bodha-pariśiṣṭa*. Nothing is known about the text, *Bhūri-prayoga-gaṇa*, of which the present work professes to be a commentary. The *Bhūri-prayoga* or annotations on the *Amarakosha*, by Padmanābha Datta, author of the *Supadma* grammar, noticed in No. 530 of the *Notices of S. MSS.* and in No. 434 of the *Catalogus Codicum Sanskriticorum* by Aufrecht is a *lexicon synonymicum et homonymicum a Padmanābhadatta, Dāmodaradattae filio compositum*. It is evident, however, from the contents, and the arrangement of roots of the conjugations by their final letters to be a work on the model of Vopadeva's *Kavikalpadruma*, and consequently to belong to the *Mugdha-bodha* school.

Beginning. सरस्वती पादयुगं प्रणम्य देवैर्महेन्द्रादिभिरीचमानः ।

भूरिप्रयोगस्य गणस्य टीकां तनोति काशीश्वरदेवशर्मा ॥

कसुरादिः । अङ्कयति अङ्कापयति अंशयति अंशापयति धनं । अर्थयते अर्थापयते मुक्तिं वासुदेवप्रार्थनसूत्रानीति ॥

End.

अथ सौत्राः । श्रृङ्गपाठशेषां नियतप्रयोगविषयत्वात् । कर्कशासे कर्कशः कर्कटः । इच्छुरमर्कटः । इकुञ्जरं पञ्जरं । मञ्जरी मञ्जुलं मञ्जु इत्याद्यवधिरसनाभिषगम्भेजमित्यन्तः ॥

Colophon. इति श्रीकाशीश्वरकृतभूरिप्रयोगगणटीका समाप्ता ।

Subject. गणपठिताकारादिहकारान्तपर्यन्तानां धातूनां सङ्क्षेपेणार्थनिर्णयः ॥

Contents of No. 673 (2) Ganadhatu Paribhāṣā.

Contents. अदन्ता धातवः ५७ । आदन्ताः २० । इदन्ताः १२ । ईदन्ताः ? उदन्ताः ? ऊदन्ताः ७ । ऋदन्ताः १६ । ॠदन्ताः १४ । एदन्ताः ६ । ऐदन्ताः ८ । ओदन्ताः ५ । औदन्ताः ० । ककारान्ताः ? जातो १५ । व्यत्तो १९ । खान्ताः ? गान्ताः ? जातो १० । व्यत्तो १२ । घान्ताः ८ । ६ । चान्ताः ४५ । ३५ । छान्ताः १० । जान्ताः ५४ । ३५ । भान्ताः ? टान्ताः १६ । १९ । ठान्ताः १२ । ८ । डान्ताः २० । २४ । ढान्ताः १ । णान्ताः १६ । १८ । तान्ताः १६ । १२ । थान्ताः १५ । १२ । दान्ताः ५४ । ३५ । धान्ताः २७ । २४ । नान्ताः ? पान्ताः ? फान्ताः ? बान्ताः ? भान्ताः ? मान्ताः १९१ । २२ । यान्ताः १२ । रान्ताः १७ । १२ । लान्ताः २५ । ३६ । वान्ताः २२ । २८ । शान्ताः ? षान्ताः ९७७ । सान्ताः ४८ । ४० । हान्ताः ५० । छान्ताः ? सौत्राः ५० ॥

No. 673. (1) धातुगणप्रकाशः, वा धनियोनिकाव्यं ।

DHATU-GAṆA-PRAKAS'A, *alias* DHANI-YONI-KAVYA.

Country-made yellow paper, $15\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$. Folia, 13. Lines on a page, 8—9. Extent, 416 ślokaś. Character, Bengali. Date ? Appearance, new. Verse and prose. Correct. Complete.

Roots of the Sanskrit language with their significations according to the order of the *Supadma* grammar of Padmanábha-Datta. By Kás'is'vara Váchaspati, one of the commentators of that grammar. Colebrooke mentions it under the name of *Kás'is'vari-gaṇa*, and quotes from its commentary by Rámakánta, both of which are in use among the students of that school of Sanskrit grammar in eastern Gaur. This work is different from the *Gaṇa-dhātu-paribhāshá* by an author of the same name belonging to the Mugdhabodha school, noticed under No. 673 (2) of this Catalogue, as it is founded chiefly on the principles of Páṇini, Kátantra and Supadma. No mention of this work is made among the Dhātu-páthas quoted by Westergaard, Weber, and Aufrecht.

Beginning. वाङ्मत्तुरेव निखिलेक्षणतां नयन्त्यास्तुं तरेः कर्णया धिषणां ददत्याः ।

पादाम्बुजन्मयुगलं प्रणिपत्य वन्द्यं काशीश्वरो वितनुते धनियोनिकाव्यं ॥

जिणिङ्गामुत यतो भाषात्मने भावे क्रमाद्विदुः ।

अथादित्वन्तो पूर्व्वं नो भजेतामिष्टुदूतं ॥ इत्यादिः ॥

End. अलोच्य पाणिनिकलापसुपन्नसिद्धान् अर्थानुकारिकतिना क्रमशोऽत्र पद्यैः ॥

काशीश्वरेण स च धातुगणप्रकाशस्तोषम्प्रकाशयतु भूरि विचक्षणानां ॥

Colophon. इति मध्यमहोपाध्यायश्रीकाशीश्वरवाचस्पतिभट्टाचार्यविरचितो धातुपाठः समाप्तः ।

Subject. पादत्रये अकारान्तावधिहकारान्तपर्यन्तधात्वर्थविवरणं । यथा ॥

Contents. १ पादे । धनियोनिकाव्ये अदादिषट्कघटिताः ।

२ पा० । तुदादिदैवादिकमुमुचैरिह पादः प० १२ ।

३ पा० । सङ्करकथनं, घटादियजादिप्रभृतिधात्वर्थाः ॥

No. of Roots. चत्वारिंशद्धान्तगणभुवाद्या विश्रमं गजः ।

वाणषट्प्रत्ययभूचातसङ्ख्या भुवादयो गणाः ।

अदादिषड्विधत्वं विंशत्यसिद्धेनोऽखिलाः ॥
 पञ्चाष्टयुग्मधरणीसङ्गता धातवो मया ।
 पदैः सत्खान्तरमणैः सुखचित्तैः श्रुतविप्राः ॥

No. 349. धातुमञ्जरी ।

DHATU-MANJARÍ.

Country paper, 8vo. Folia 162. Lines on each page, 10—13. Extent 636 s'lokas. Character, Nágara. Date, Samvat 1857. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A treatise on the various significations, conjugations, and inflected forms of Sanskrit roots included under the ten classes and Denominatives, arranged according to the order of Páṇini's *Dhātu-páṭha*. By Dharma Pála. It begins with the *Bhuvádi* class and ends with the Denominatives, treating of them according to their active, middle and common forms. It is in fact a commentary on the *Dhātu-páṭha* of Páṇini; but it has not been noticed by Colebrooke among the more elaborate commentaries on that work and others. This work is evidently of a modern date, but it is very useful to young students of Páṇini.

Beginning. विघ्नेशच्च नमस्कृत्य वाग्देवीं बुद्धिदायिनीं ।

करोमि सर्व्वबोधार्थं ज्ञानार्थं धातुमञ्जरीं ॥

धातूनामर्थकथनं अत्र सम्यग् विधीयते ।

सर्व्वेषां सुखबोधार्थमर्थस्यापि विवेचनं ॥

तत्र तावद्धातूनामनेकार्थत्वादर्थनियमो यद्यपि न सम्भवति । तथापि पूर्वा-
 चार्य्यलिखितस्यैवार्थस्य यथाज्ञानं विवरणं क्रियते ॥

End. रचिता यत्नतो नूनमियं वै धातुमञ्जरी ।

धात्वर्थविष्टतिर्द्धर्मकीर्त्तिना सुखबुद्धये ॥

तुलसीमञ्जरी विष्णोर्यथा प्रीतिकरी भवेत् ।

प्रीत्यै तथेयं शिवयोर्भूयाद्दे धातुमञ्जरी ॥

धातूनामर्थसङ्ग्रहानं पूर्वाचार्य्यैर्यथा कृतं ।

तस्यैवात्र मया किञ्चित् कृता हि विष्टतिः स्फुटा ॥

Colophon.	इति श्रीधर्मकीर्त्तिविरचिता धातुमञ्जरी समाप्ता ॥
Subject.	गणपठितधातूनां सौत्रकण्डादिधातूनां । रूपार्था दर्शितास्तत्र दृष्टान्तमपि दर्शितं ॥
Contents.	तत्रादौ परस्मैभाषाः भुवादयः ५१० । प० १ । आत्मनेभाषाः ? । प० २६ । ५७ । द्युतादयः २२ । प० ५७ । वृतादयः ५ । प० ५९ । घटादयः १४ । प० ५९ । ज्वरादयः ७५ । प० ६१ । स्यादादयः २६ । प० ६५ । -आत्मनेभाषाः प० ६७ । उभयतोभाषाः प० ७२ । अदादयः प० ७२ । क्रादयः प० ८० । दिवादयः प० ८२ । वृद्धवधादयः प० ८६ । मुहादयः ५ । प० ८७ । शमादयोऽष्टौ ८७ । पुषादयः ६४ । प० ८८ । स्यादयः प० ९१ । आत्मनेभाषाः प० ९२ । विभा- षिताः ९५ । स्वाद्युभयतोभाषाः ९५ । प० ९६ । तुदादयः ९८ । मुचादिः प० ११० । रुधादिः प० १११ ।—(स० ९८ ।) तनादयः प० ११४ । क्रादादयः प० ११५ । ल्वादयः प० ११६ । चुरादयः प० १२० । युजादयः १४० । ततः सौत्राः प० १५२ । तत्राकर्मकाः सकर्मका द्विकर्मकाः एणन्ताः सनन्ता यङन्ताश्च प० १५२ । १५४ । ततो नामधातवः । काम्यार्थाः १५४ । क्यङन्ताः । क्तिबन्ताः । क्यजन्ताश्च प० १५४ । लोहितादिः प० १५५ । कण्डादयः प० १५७ । आ- कृतिगणः प० १६३ ॥

No. 673. (3) धातुगणः ।

DHATUGANA.

Country-made yellow paper, 14 × 5 inches. Folia 43. Lines on a page 5 to 6. Letters in a line 48, s'lokas, 688. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Verse. Correct. Complete.

Memorial verses comprising a list of Sanskrita roots. It is said to have been dictated by Vishṇu (*Vishṇūḱta*), the chief scholiast of the Supadma grammar, whence he is styled by way of eminence 'Supadma Makaranda.' The work has been arranged by Jayasundarāja, a royal grammarian of that school, in a two-fold manner, firstly in an alphabetical order, according to the final letters of the roots, and then in the order of the classes or conjugations to which they belong, with the meanings of the roots, and their illustrations in the first inflectional form of *lat* or the present tense. It differs from other grammars in

rejecting all *anubandhas* and *vikaraṇas* or symbolical letters relating to the various properties of the conjugation of the roots. No notice has been taken of this work by any European grammarian or analyst. Colebrooke speaks of Viṣṇu Miśra as a commentator of the Supadma grammar, but does not mention this work when referring to the Supadma *Dhatu pāṭha*, Kāśīswarī *Gana*, and Rāma Kanta's commentary on the latter.

Beginning. प्रणम्य राघवं रामं जानकीं कमलां सतीं ।

श्रीविष्णूक्तगणं ब्रूयाज् जयशृङ्गराजः शुभं ॥

भ्वाद्यदादिर्जुहोत्यादिर्दिवादिः स्वाद्यो गणाः ।

तुदादिश्च रुधादिश्च तनुक्रादिचुरादयः ॥

सत्ता, लज्जा, स्थितिजागरणं, बुद्धिः, जयभयजीवितमरणं ।

शयनक्रीडावचिदीप्रार्था नैते धातवः कर्मण्युक्ताः ॥

अथादन्ताः । पा पाने घेष्ट् पिबत्येव धयति ध्मा च शब्देन । धमत्यग्निसंयोगे ।

घ्रा गन्धोपादाने च । जिघ्रति । इत्यादिः ॥

End. कार्कश्ये च रुच, वेच, दर्शे पं (?) वेच्यत्यपि ।

यच्च यच्चयते एव पूजायामात्मनेपदं ॥

अकारादिचकारान्तो गण उक्तः श्रीविष्णुना ।

क्रमेणाकथयत्तं हि जयशृङ्गराजः शुभं ॥

Colophon. श्रीजयशृङ्गराजश्रीविष्णूक्तो धातुगणः समाप्तः ॥

Subject. भ्वाद्यदादिचुराद्यन्तगणेषु अकारादिचकारान्तधातूनां रूपार्थदर्शनं ।

Contents. आदौ भ्वादिर्गणः । तत्र अदन्ताः प० १ । आदन्ताः प० २ । कान्ताः प० ३ । खान्ताः प० ४ । गान्ताः ४ । घान्ताः ५ । चान्ताः ५ । छान्ताः ६ । जान्ताः भ्रान्ताश्च ६ । टान्ताः ७ । ठान्ताः ८ । डान्ताः ९ । ढान्ताः १० । णान्ताः १० । तान्ताः १० । यान्ताः ११ । दान्ताः १२ । धान्ताः १२ । नान्ताः १२ । पान्ताः १२ । फान्ताः १४ । बान्ताः १४ । भान्ताः १५ । मान्ताः १५ । यान्ताः १५ । रान्ताः १६ । लान्ताः १६ । वान्ताः १७ । शान्ताः १८ । षान्ताः १८ । सान्ताः १९ । हान्ताः २० । छान्ताः २० । ततोऽदाद्यवधिचुराद्यन्तं । प० २१—४५ ।

No. 671. (2) धातुचन्द्रिका वा चन्द्रिकाधातुः ।

DHĀTU-CHANDRIKĀ ALIAS CHANDRIKĀ-DHĀTU.

Country paper, $11\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$. Folia, 16. Lines on each page 9—11. Letters per line 44. Extent 512, s'lokas. Character, Nágara. Date, ? Appearance, new. Prose. Generally correct. Incomplete.

Classified list of verbal roots by an anonymous author. This MS. is incomplete, containing only the roots of the first conjugations and a few of the second with their significations and inflected forms of the third person singular of the present tense only. No information about this work is to be found in the writings of European orientalists, nor is it possible, from its incompleteness, to determine to what grammatical school it belongs, and whether it is a separate treatise on the roots, or forms a part of the *Chandriká* grammar as its second name would seem to imply.

Beginning. धातोः, इदमधिक्रियते । भ्वादिः । क्रियावचने भ्वादिधातुसञ्ज्ञः स्यात् ।

End. खण्डितान्तस्य श्रेष्ठवाक्यं । तालयान्तोऽप्यनिदिह । कस्ते, कश्नाते, कच्चे, कङ्क्रे, चकश्चे इत्यादिः । अतः परः खण्डितः ।

Subject. भ्वादिगणान्तर्गतानां अदाद्येकदेशधृतानाञ्च धातूनां रूपनिर्णयः ।

Content. प्रोक्तवद्भातुसङ्ग्रहानं ॥

No. 201. धातुरूपावली ।

DHĀTU-RUPAVALI.

Twenty-seven volumes 4to. Country thick paper. Folia as below. Lines on each page 20—30. Letters in a line 2 to 12. Extent in s'lokas —? Character, Nágara. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Incomplete.

Conjugations and inflections of Sanskrit roots of different classes in all persons, numbers, and tenses of their Active, Middle, Passive and Neuter voices, throughout their simple and derivative forms in the Causal, Desiderative or Optative, Frequentative or Repetitive, and In-

tensive moods of the Binary scale, together with the participial and verbal nouns derived from them by affixing the Kridanta suffixes. This voluminous work was undertaken under the auspices of the late College of Fort William, and the superintendence of Mr. Forster, but it was never completed.

Volume I. Folia 240.

Beginning. भूसत्तायामित्यादि भूधातुरूपं ।

End. ओण्टशेषणालमर्थयोर्णन्तरूपपर्यन्तं ॥

Subject. भ्वादिगणीय-स्वार्थ-ण्यन्त-सनन्त-यङन्त-यङ्लुगन्तधातूनां कर्तृ-कर्म-भाववाचेषु दशलकाररूपाणि यथा ॥

Contents. भूसत्तायां प० १ । चित्ती सञ्ज्ञाने १९ । अत सातत्यगमने ४० । च्युतिरचरणे ४८ । मन्य विलोडने ५९ । कुथि-युथि-लुथि-हिसाक्तोशयोः ७१ । सिधु गत्यां ८२ । खाह भक्षणे १०० । वद स्त्रैर्ये ११० । खद हिसायां १२० । गद वाचि १३० । रद लेखे तत्र । नद शब्दे तत्र । अर्द गतौ याचने १२१ । नर्द शब्दे १३८ । तर्द हिसने १४७ । गर्द शब्दे १४८ । पर्द कुत्सिते शब्दे १५४ । अति बन्धने १६६ । इति ऐश्वर्ये १७२ । तक हसने १८१ । फक् असङ्गवहारे १८२ । कक् हसने १९४ । गग्घ तथा । घग्घ तथा । शुक् गतौ २०१ । वृक् भषणे । ओण्ट शेषणालमर्थयोः २२६ ॥

No. 201 Vol. II. Folia 241 to 504.

Contents. ओण्ट शेषणालमर्थयोः सनन्तादौ २४१ । राण्ट तथा २४४ । उख गतौ २५६ । नख वख मख रख गतौ २६२ । रखि शखि रगि लगि वगि खगि विगि लिगि सर्पणे अतिवत् २६२ ॥ इखि ईखि इगि गतौ तत्र । शुन्व शुद्धौ २६२ । शुच शोके २७४ । कुच शब्दे तारे च २८७ । क्रुच क्रुच्च कौटिल्यात्पीभावे २९७ । अञ्च गतिपूजनयोः ३०९ । वञ्च गतौ ३१७ । चञ्च गतौ ३२६ । तञ्च लञ्च घञ्च मुञ्च गतौ ३३७ । मुच गतौ ३३८ । मुच ३४७ । ससज ३६८ । कुजु खुजु लेये ३६८ । अर्च्च पूजायां ३६८ । स्नेच्छ अयत्तायां वाचि ३७५ । लक् लक्कि लक्षणे ३८६ । वाच्चीच्चायां तत्र । आक्कि आयामे ३८७ । ह्रीक्क लज्जायां ३९३ । मूर्च्छा कौटिल्ये ४०४ । मूर्च्छा मोक्षसमुच्छ्राययोः ४१६ । युक्क प्रगादे ४२६ । उक्कि उक्क् ४२८ । घूज् गतौ ४५२ । वज् गतौ ४६९ । व्रज गतौ ४८० । अज गतिचेपणयोः ४९१ । अर्ज्ज अर्ज्जने ५०१ ।

Vol. III. Folia 505 to 736.

Contents. अर्जशेषः प० ५०५ । खर्जमन्ये ५०८ । एजृ कम्पने ५१९ । स्फूर्ज वच्चनिष्पे ५२५ । चि लये ५२६ । चीज् अयत्ते शब्दे ५४५ । कूज तथायुक्तशब्दे तत्र । गुजि तथा कुथिवत्तत्र । तज भर्त्सने नद्वत्तत्र । लाजि भर्त्सने तत्र । लजि तथा ५५७ । जजि युडे युथिवत्तत्र । लाज भर्त्सने व्रजवत्तत्र । तर्ज भर्त्सने खर्जवत्तत्र । तुर्ज हिंसायां ५५७ । तुजि हिंसे कुथिवत्तत्र । गज शब्दे खज-वत् ५६९ । गजि शब्दे ५७० । गृज शब्दे ५८४ ॥ गर्ज शब्दे खर्जवत् ६१४ । शोट गर्जे ६१७ । यौट् सम्बन्धे ६२४ । मोड् उन्मादे प० ६२५ । घेट् खेट् उन्मादने ६४५ । कैटे वर्षावरणयोः ६४५ । रट परिभाषे ६५६ । शट रुजा-दौ ६६७ । वट वेष्टने ६६७ । खिट उद्भाषणे ६७९ । भट संहतौ ६९० । खट काङ्क्षे ७०१ । हट दीप्तौ ७१२ । षट अवयवे ७२१ । लुड विलोडने ७२१ । अट गतौ ७२५ ।

Vol. IV. Folia 736 to 984 = 247.

Contents. अट शेषः प० ७३७ । पट गतौ रटवत् । कट गतौ खटवत् । किट खिटवत् । इट गतौ ७४७ । मडि भूषायां ७६० । कुडि वैकुल्ये ७७१ । मुट प्रमर्दने ७८२ । चुट अल्पीभावे तत्र ७८२ । मुडि खण्डने कुथिवत् ७८२ । वटि विभाजने ७८२ । स्फटि विसरणे ७९४ । पट व्यक्तायां वाचि ८०५ । वट सौल्ये ८१७ । मट निवासे तत्र । रट परिभाषणे तत्र । कट छच्छजीवने खटवत् ८२६ । हट वलात्कारे ८२६ । रोड उपघाते ८२७ । लुड उपघाते ८४९ । पिट् हिंसा-क्लेशयोः ८४९ । श्रुट गतिप्रतिघाते तत्र । शट कैतवादौ तत्र । कुटि वैक-ल्यादौ ८४९ । लुड गतिप्रतिघाते । श्रुटि शोधने । रुटि लुटिगतौ । चुडु ह्रावकतौ ८६१ । अडु अभियोगे ८७२ । म्रीड विहारे ८७४ । लड विलासे ८९६ । कड मदे तत्र । कड कार्कश्ये । गडि वदनैकदेशे तत्र । गुपू रक्षणे ८९६ । तप सन्नापे ९१७ । धूप सन्नापे ९२७ । लप परिभाषणे ९४६ । जल्प अक्तवाचि ९५७ । चप सान्त्वने तत्र । षप समवाये । चुप सन्दायां वाचि गतौ वा । तुप हिंसायां । तुफ तुम्य तत्रैव । हभू हिंसायां ९६९ । भर्भ हिंसे ९८७ ॥

No. 201. Vol. V. Folia 1 to 288.

Contents. भादिगणान्तर्गतनिम्नोक्तधातूनां स्वर्यञ्जान्तादीनां तिङन्तकदन्तरूपाणि ।
 एध वृद्धौ प० १ । स्पर्ध संघर्षे ९ । गाध प्रतिष्ठादौ २२ । वाध लोडने २२ ।
 दध धारणे २२ । क्षुदि आलवने २२ । वदि अभिवादाने ४४ । श्विदि शैत्ये
 तत्र । भदि कल्याणे ४५ । मदि सुतिमोदादौ ५४ । स्यदि किञ्चिच्चलने ५४ ।
 क्षिदि परिदेवने ६४ । मुद हर्षे ६४ । दद दाने ७५ । हृद पुरीषे ८६ ।
 श्वद आखादने ९६ । खद खादस्पर्धयोः १०६ । ऊर्द माने क्रीडायाञ्च १०६ ।
 कूर्द क्रीडायां ११४ । खूर्द तथा १२४ । गुच्छ क्रीडायां १२५ । घूद चरणे १२६ ।
 ह्याद अव्यक्ते शब्दे १२६ । ह्यादी सुखे च । पर्द कुत्सिते शब्दे १४७ । यती
 प्रयत्ने १५८ । युट भषणे १६८ । जुट भषणे १८२ । विथु याचने तत्र । नाथ
 याज्जोपतापैस्वर्येषु १०४ । नाध तथा २१५ । अथि शैथिल्ये २१५ । ग्रथि कौ-
 टिल्ये २२६ । वकि तथा । कत्य स्नाघायां २३७ । शीक श्रेचने २४८ । लोक्
 दर्शने २५९ । २६८ । श्लोक् सङ्गतने २६८ । द्रेक शब्दात्माद्ये २६८ । शकि
 शङ्कायां २७९ ॥

Vol. VI. Folia 239 to 552.

Contents. भादिगणीयनिम्नोक्तधातूनां समस्ततिङन्तकदन्तरूपाणि यथा ।—
 शकि शङ्कायां प० २८९ । अकिङ लक्षणि तत्र । कक लौले २९७ । कुक
 व्यादाने ३०९ । टक=वर्क शब्दे ३२२ । ककि गतौ ३२९ । ङैक गतौ ३५१ ।
 तौक गतौ ३६३ ॥ खक गतौ ३६४ । वक गतौ ३७६ । मक गतौ तत्र । तेक
 गतौ ३७६ । टीक तथा तत्र ३९१ । सेक गतौ ४०४ । अकि गतौ ४१५ ।
 शकि गतौ ४२७ । रधि गतौ ४१७ । लधि गतौ ४२८ । मधि कैतवे ४२९ ।
 अधि गत्याक्षेपे तत्र । राधु सामर्थ्ये ४४७ । श्लाष्ट कथने ४४८ । पिच
 सेचने ४५८ । श्वच गतौ ४५९ । मच कल्कने ४५९ । मुचि कल्कने ४७० ।
 मचि धारणेच्छायपूजनेषु ४८९ । अचि गतौ ४९० । पचि व्यक्तीकरणे
 ४९० । पच पाके ५०० । घुच प्रसादे ५१२ । ईज गतौ ५२६ । रिज
 गतौ ५४४ ॥

Vol. VII. Folia 553 to 816 = 263.

Contents. विज गतौ प० ५५२ । ऋज = अर्ज गतौ ५५५ । ऋजि मञ्जने ५५७ । भजी तथा ५६५ । वर्च दीप्तौ ५८१ । कचि दीप्तौ ६०२ । एज् दीप्तौ ४१४ । मेज् दीप्तौ ६१२ । आज् दीप्तौ ६२२ । तिज् चमायां ६४२ । पञ्च परिष्वङ्गे ६६५ । अङ्गातिक्रमे ६७७ । घट् चलने ६८६ । स्फुटि विकसने ६९७ । चेष्ट चेष्टायां ७०९ । गोष्ठ सङ्घाते ७२१ । लोष्ट सङ्घाते ७२२ । ऊणि सङ्घाते ७२२ । पिडि सङ्घाते ७४५ । द्विडि अनादरे ७४५ । अटि गतौ ७४५ । वटि एक-चर्यायां ७५२ । मटि शोके ७६५ । कटि शोके तत्र । मटि पलायने ७६५ । हेट विवाधायां ७६५ । एट विवाधायां ७७७ । कुडि दाचे ७८५ । मुडि मार्जने ७९७ । तुडि तोडने तत्र । मडि भरणे तत्र । वडि वेष्टने तत्र । मडि वेष्टने ८०७ । मडि परिचासे तत्र । चडि क्रोशे तत्र । शडि रुजायां तत्र । तडि ताडने ८०७ । पडि गतौ तत्र । कडि मदे तत्र । खडि सन्दे तत्र । हेड् अनादरे ८०७ ।

Vol. VIII. Folia 817 to 1024.

Contents. हेड् अनादरे । वाड् ज्ञावने । शाड् स्नाधायां ७१० । द्राड् विसरणे । ध्राड् तथा । तिष्ठ चरणार्थे । ऐष्ठ तथा । क्षेष्ठ दैन्ये । तिष्ठ कम्पने । ऐष्ठ चलने । तिष्ठ कम्पने । कपि चलने । केष् चलने । गेष्ठ, स्नेष्ठ तथा । पञ्च परिष्वङ्गे । वपुष लज्जायां । अवि शब्दे । अभि शब्दे । लवि अवशंसने । रवि शब्दे तत्र । कट् वर्णने । क्षीट् अघाट्ये ८१८ । क्षीट् मदे ८२० । शीष्ट कथने ८४१ । चीष्ट कथने ८५१ । रेष्ट शब्दे । रभि शब्दे ८६२ । छभि प्रतिबन्धे ८७२ । स्कभि प्रतिबन्धे ८८४ । जभि गात्रविनामे ८८४ । जभ मैथुने ८९२ । ज्जभि गात्र-विनामे ८९४ । शल्भ कथने ९०७ । गल्भ घाट्ये ९१४ । वल्भ भोजने तत्र । शुभ स्तम्भे ९२२ । चिन्न ग्रहणे ९५० । घुणि ग्रहणे ९६६ । छणि ग्रहणे तत्र । घुण भ्रमणे ९६६ । घूर्णे भ्रमणे ९८४ । खंसु प्रसादे १००० । पण व्यवहारे । १०१२ ॥

Vol. IX. Leaves 1026 to 1328 = 302.

Contents. पण पण्णे प० १०२६ । पन खुत्तौ प० १०४० । भास क्रोधे १०४० । क्षमु सद्धने १०५७ । कुमु कान्तौ १०७७ । अय गतौ १०८९ । रय तथा ११०९ । पय गतौ ११२४ । मय तथा । चय तय वय गतौ ११३७ । दय दानगति-
 चिंसादिषु ११३० । जय तन्नुसन्नाने ११५२ । पूयि दुर्गन्धादौ ११६० । क्लुयी शब्ददुर्गन्धार्द्रलेषु ११७५ । क्षायी विधूनने ११८२ । स्फायी वृद्धौ १२०४ । प्यायी वृद्धौ १२१४ । तायू सन्नानपालनयोः । शल चलन-
 संवरणयोः १२२७ । वल्ल संवरणे १२५१ । मल्ल धारणे १२६४ । कल्ल शब्दे तत्र । भल्ल परिभाषणचिंसादानेषु तथा । कल्ल सङ्गाने १२५६ । तेष्ट देवने १२६५ । देष्ट देवने १२७५ । सेष्ट सेवने तत्र । केष्ट खेष्ट गेष्ट सेष्ट पेष्ट सेष्ट, मेष्ट खेष्ट तथा १२९० । वेष्ट गतौ । खव गतौ १२९० । क्लेश बाधने १३०० । पर्ष खेष्टने १३१६ ॥

No. 201. Vol. X. Pages 1324 to 1670 = 346.

Contents. दच्च वरणे प० १३२५ । शिच्च विद्योपादाने १३४४ । भिच्च याज्यायां १३५६ । धुच्च धीच्च सन्दीपनजीवनक्लेशनेषु तत्र । दच्च दृष्टिशीघ्राययोः १३५७ । दीच्च उपनयनादौ १३६७ । ईच्च दर्शने १३८१ । ईश गतिचिंसादौ १३८९ । भाष व्यक्तायां वाचि १३९७ । श्लेषु अन्विच्छायां १४०९ । येष्ट यले १४२३ । जेष्ट णेष्ट ह्रेष्ट गतौ तथा । एष्ट गतौ १४३३ । काष्ट शब्दे १४४१ । भाष्ट दीप्तौ १४५५ । णाष्ट शब्दे १४६६ । भ्यस भये १४८२ । आ शासु इच्छायां १५०२ । ग्रस अदने १५१५ । ईच्च चेष्टायां १५२८ । वहि वृद्धौ १५२७ । महि वृद्धौ १५४८ । अहि गतौ तत्र । सिह गतौ १५५६ । गर्ह कुत्सने १५७२ । गल्ल कुत्सने १५८५ । वेह प्रयले १५९९ । जेह प्रयले १६११ । वाह प्रयले तत्र । ऊह वितर्के १६२२ । गाह विलोडने १६३१ । घुषि कान्तिकरणे १६४७ । ग्रह ग्रहे १६५९ ॥

Vol. XI. Folia 1671 to 1990 = 319.

Contents. यच् १६७१ । स्मिङ् ईषडसने १६७६ । कुङ् शब्दे १६९० । खुङ् तथा १७०५ । मुङ्, घुङ्, डुङ् शब्दे १७१० । उङ् शब्दे तत्र । चुङ् गतौ १७२९ । ब्रूङ् तथा १७४२ । जुङ्, भ्रुङ् गतौ तथा । गाङ् गतौ १७५८ । स्रुङ् गतौ १७७१ । रुङ् रोषगत्योस्तत्र । धुङ् अवध्वंसे १७८४ । मेङ् प्रतिदाने १७९८ । देङ् पावने १८११ । चैङ् पालने १८२४ । षैङ् वृद्धौ १८३७ । मुङ् बन्धने १८६२ । डीङ् विद्यायसा गतौ १८७६ । गुप गोपने १८८६ । मान विचारे १९२० । मान पूजायां १९१८ । बध निन्दायां १९२८ । रभ रामस्ये १९४९ । डुलष, भष प्राप्ता १९६२ । द्युत दीप्तौ १९७५ । शुभ दीप्तौ १९८९ ॥

Vol. XII. Wanting.

Vol. XIII. Folia 2289 to 2528 = 239.

Contents. डूङ् प० २२८९ । द्रु गतौ २२९२ । ऋङ् गतौ २२९२ । गच्छु गतौ २३०१ । छुङ् गतौ २३१२ । जिह्विदा अयत्ते शब्दे २३२२ । स्तन्दिर् गतिशेषणयोः २३४८ । यभ मैथुने २३६२ । वृ सवनतरणयोः २३७८ । भ्रुजि स्वर्ये २३९४ । श्री अभिभवे २४०६ । त्यज हानौ तत्र । सन्ज सङ्गे २४१७ । दश प्रेते २४२६ । दंस दंसने २४५० । कित चेष्टायां २४६३ । जूर रोगे घटादिः २४८८ । गड सेके २५०१ । चेड वेष्टने २५१४ । वट भट परिभाषणे २५२८ ॥

Vol. XIV. Folia 2529 to 2880 = 351.

Contents. नट न्तौ २५२९ । एक प्रतिघाते २५३९ । चक तन्निप्रतिघातयोः २५५३ । कखे हसने २५६६ । रगे शङ्कायां २५७० । लगे शङ्कसङ्कयोः । ऋगे संवरणे २५९२ । क्लगे संवरणे २६०७ । षगे तथा । स्यगे संवरणे तत्र । कगेऽनिर्दिष्टार्थे २६१९ । अक गतौ तत्र । अप कुटिलगतौ २६२८ । कण गतौ तत्र । रण गतौ २६४१ । चण, पण दाने २६५४ । अण दाने २६५५ । अथ हिंसे २६८८ । क्रथ हिंसायां २६८४ । क्लथ हिंसे २६९६ । चण तथा तत्र । वनु अनिर्दिष्टार्थे तत्र । जल दीप्तौ । कल चलने २७२६ । क्लल चलने २७४६ । स्तु आधाने तत्र । द भये २७६८ । फण गतौ २८०८ । स्यमु शब्दे २८२५ । खन शब्दे २८३९ । ध्वन शब्दे २८५२ । समु कौथे २८६९ । यल तथा तत्र ॥

Vol. XV. Folia 2881 to 3159 = 278.

Contents. धम प० २८८१ । चल कम्पने २८९१ । जल धान्ये २९०४ । टल हल वैज्ञान्ये २९१६ । छल स्थाने २९२८ । हल विलेखने । २९३९ । एल गन्धबन्धयोः २९५३ । बल प्राणने २९५३ । पुल मन्त्रे २९६४ । कुल संस्थानादौ २९७७ । ऊल हिंसायां २९९३ । पल, शल, गतौ २९९४ । पल्लु गतौ तत्र । पथे गतौ ३००९ । कथे निष्पाके ३०२२ । मथे विलोडने ३०३६ । टु वमु उद्गिरणे । भमु चलने ३०५२ । चर सञ्चरणे ३०६६ । पटुल्ल विसरणगत्यवसादनेषु ३०६७ । शटुल्ल शतने ३०७४ । क्रुश आक्रान्ते रोदने च ३०९२ । कुच सम्पर्चनादौ ३१०६ । बुध अवगमने ३१२२ । रुच जन्मनि ३१४० । कस गतौ । वस निवासे ३१५४ । वद वक्तायां ३१६५ । टुओस्त्रिगतिवृद्धौ ३१७९ ॥

Second Series, Vol. I. Folia 1 to 424.

Contents. तुदादिगणान्तर्गतनिम्नोक्तधातूनां समस्तित्ठदन्तरूपाणि यथा ।———
तुद व्यथने प० १ । णुद प्रेरणे १५ । दिश अतिसर्जने तत्र । भसुज पाके २७ । क्षिप प्रेरणे ५३ । छष् विलेखने ६७ । मुच्छ्ल मोक्षणे ८५ । लुप हृदने १५० । विदुल्ल लाभे १११ । लिप उपदेहे १२४ । पिचिर् चरणे १२७ । छती हृदने १५० । खिद परिघाते १६८ । पिश अवयवे १७४ । रिपि गतौ १८९ । ऋषी गतौ २०० । धि धारणे २०७ । लि निवासगत्योः २०९ । षु प्रेरणे २२२ । वृशु हृदने २४४ । ऋच्छ गत्यादौ २५९ । छवि क्षेपे २६७ । गृनिगरणे २७९ । उच्छी विपाशे २९३ । जर्ज परिभाषणभर्तृणयोः ३०२ । चर्च, कर्क तथा । लच संवरणे ३१३ । ऋच गतौ ३२४ । उज आर्जवे ३३१ । लुभ विमोहने ३४९ । रिफ कथनयुद्धनिन्दाहिंसादानेषु ३५९ । ढफ, ढम्फ ढप्रौ ३७३ । तुप हिंसायां ४०७ । तुम्प तथा । तुफ, तुम्फ, ऋफ, ऋम्फ हिंसार्थास्तत्र ।

Second Series, Vol. II. Folia 425 to 848 = 423.

Contents. तुम्प ४२५ । ऋफ ४२४ । ऋम्फ ४४२ । मिच्छ ४५१ । गुफ ४६२ । गुम्फ ४७७ । हम् ४८९ । चती ग्रन्थहिंसयोः ५०७ । उभ पूरणे ५२६ । उभ तथा ५३२ । शुभ शोभार्थे ५४२ । शुम्भ तथा ५५१ । विध विधाने ५६१ । जुड शुन गतौ

५७७ । छड ५९१ । छड तथा । छण प्रीणने ६०९ । दुण गतिचिंशयोः ६२५ ।
 पुण शुभौ ६४० । मुण प्रतिज्ञाने तत्र । कुण शब्दोपकरणयोः तत्र । तुन
 कौटिल्ये तत्र । घुण भ्रमणे ६५५ । घूर्ण तथा ६६७ । प्रच्छ जीष्मायां ६८० ।
 छज विसर्गे ६४६ । मस्जो शुद्धौ ७१२ । रुजो भङ्गे ७२२ । भुजो कौटिल्ये
 तत्र । कूप संस्पर्शे ७३२ । सृश स्पर्शने ७४४ । रश, रिश, चिंशयां ७६१ ।
 विश प्रवेशे ७२२ । लिश गतौ ७८२ । विह गतौ तत्र । सह मर्शने ८०२ ।
 यदूल ८१८ । सुर ऐशे दीप्तौ च ८२८ । कुर शब्दे ८३८ । वृह उद्यमे ८४८ ॥

Second Series, Vol. III. Folia 857 to 1058 = 201.

Contents. दृह प० ८५७ । दृह, स्तृह, दृह, स्तृह, चिंसायां दृहवत् ८६७ । दृष दृक्षायां
 ८६७ । मिष स्पर्द्धायां ८७५ । दल गतौ ८८५ । किल शैत्यक्रीडनयोस्तत्र ।
 द्रिल द्वावे ८९२ । शिल, षिल तथा तत्र । उक्लि उक्लि ९०४ तिल स्नेहने ।
 चिल वसने ९१२ । चल विलसने तत्र । विल भेदने । निल गहने । लिख
 लेखने ९२२ । कुट कौटिल्ये तथा । पुट, लुट संक्षेपणे ९३२ । कुट सङ्कोचे ।
 व्यच व्याजीकरणे तत्र । गुज शब्दे ९४२ । गुड रक्षायां तत्र । डिप क्षेपे
 तत्र । चुल, चुट, कूट, कूर, ऋट क्षेदने तत्र । स्फुट विकसने ९४२ । मुट
 आक्षेप ९५२ । तुट कलचे । जुड बन्धने । कड मोदे । कूड घसने । कुड
 बाल्ये । घुट प्रतीघाते । तुट तोड़ने । खुड सम्बरणे । स्युड, चुड, वुड, ऊड,
 स्फुर, स्फुल तत्र । नुशि खवने ९५३ । धू विधूनने ९६६ । धु गतिस्त्रैर्ये ।
 गु, गू पुरीषे ९६६ । कुड् शब्दे ९७७ । घड् व्यायामे ९८७ । सह प्राणत्यागे
 १००० । दड् आदरे । घड् अवस्थाने १०१४ । जुषी प्रीतिसेवनयोस्तत्र ।
 विजी भयचलनयोः १०२८ । लजी व्रीडे १०३९ । लसजी व्रीडायां १०४९ ॥

(Second Series, Vol. IV. Leaves 1050 to 1216 = 167 (wanting.)

Second Series, Vol. V. Folia 1217 to 1456 = 239.

Contents. मी माने १२१७ । ह्य गतौ १२२६ । ह्यर्थ गतिज्ञानयोः १२३७ । मव बन्धने
 १२४८ । स्तर्ह्य ईर्ष्ये १२६७ । ईर्ष्य तथा १२७४ । शुची अभिषवे १२८३ ।
 दल विसरणे १२९३ । फल विहरणे १३०४ । मील, स्मील, स्त्रील निमेषणे
 १२१४ । पील प्रतिष्ठने तत्र । नील वर्णे तत्र । शील समाधौ तत्र । कील
 बन्धे मीमवत् १३१४ । कूल आवरणे १३१४ । शूल रक्षायां १३२५ । वूल

निष्कर्षे । पूल सङ्गते । मूल प्रतिष्ठायां । फल निष्पत्तौ । चुल्ल द्वावे १२२६ ।
 फुल्ल विकसने १२२५ । चिह्न श्रैथिल्ये १२२५ । वेल्ल गतौ १२४४ । चेल्ल,
 केल्ल, खेल्ल, कोल्ल, पेल्ल, फेल्ल, शेल्ल, वेल्ल गतौ १२५४ । पल गतौ तत्र । तिल
 गतौ तत्र । सवल चलने सञ्चये च १२६६ । खोड्ड गतिप्रतिघाते १२७६ । खोल्ल
 तथा १२८४ । घोर्ल गतिचातुर्ये १२८५ । त्सर ऋद्धगतौ १२९५ । अश्र गतौ
 १४०५ । मश्र गतौ १४१२ । चर गतौ तत्र । रिवि गतौ तत्र । रवि, घवि,
 गतौ तत्र । छिवु निरसने तत्र । छिवु निरसने १४२४ । जिजये १४३६ ।
 जीव बलप्राणयोः १४४८ ॥

Second Series, Vol. VI. Folia 1457 to 1744 = 287.

Contents. जीव प्राणनादौ १४५७ । पीव, मीव, तीव, नीव, खौल्ये १४५२ । उर्वी
 हिंसे १४५७ । तुर्वी हिंसायां १४६४ । युर्वी, दुर्वी, धुर्वी, हिंसने । मुर्वी
 बन्धने । गुर्वी उद्यमे । पूर्वं पूरणे १४७७ । कर्वं दर्पे १४८७ । खर्वं गर्वं
 दर्पे तत्र । पिवि सेचने १४९६ । मिवि, निवि, सेचने १५०६ । द्विवि, दिवि,
 जिवि, प्रीणने पिविवत्साध्यानि । धिवि तथा तत्र । अय रत्तणादौ १५०७ ।
 रत्त पालने १५१२ । इवि व्याग्नप्रीणनयोः १५२२ । अचु व्याग्निसंहत्योः
 १५२० । घुषिर् शब्दे १५४० ॥

Second Series, Vol. VI.—Continued.

Contents. तलू तनूकरणे १५५२ । ललू तथा १५६५ । णिच्च चुम्बने १५६६ । ढलू गतौ
 १५७६ । वृलू गतौ १५९० । एलू गतौ तत्र । वलू रोषे १६०१ । अलू सङ्गते
 तत्र । तर्लू लचने तत्र । पूलू अनादरे । पूलू तथा । कालि १६०१ । वालि,
 मालि, तथा १६११ । द्रालू, भ्रालि, ध्वालि, तथा तत्र । चुष पाने । तुष
 तुष्टौ १६१२ । पूष वृद्धौ तथा । मूषस्त्रेये तत्र । पूष प्रसवे तत्र । तसि अल-
 क्षारे १६२२ । भूष १६२२ । ऊष राजायां १६२४ । ईष उज्ज्वे । कष विलेखे
 १६४१ । कष हिंसायां १६५८ । जिषु सेचने १६७२ । णिषु, विषु, मिषु,
 सेचने १६८८ । वृष तथा । शृष तथा । उलू तथा १७०४ । ऋषु सेचने १७१२ ।
 वृष तथा । पुष पुष्टौ तत्र । त्रिषु, स्त्रिषु, दाहे तत्र । प्रुष, भ्रुष, दाहने १७१२ ।
 उष दाहे तत्र । वृषु सङ्गर्षे १७२० । ह्रुष आलीक्ये १७२५ । तुष शब्दे तत्र ।
 ऋष, कृष शब्दे १७२६ । रष शब्दे तत्र । लष क्रीडने तत्र । जर्ष परि-
 भाषणतर्जनयोः १७२६ ॥

Second Series, Vol. VII. Folia 1745 to 2008 = 263.

Contents. जर्च १७४५ । चर्च, भर्च, भाषणतर्जनयोस्तत्र । हर्मे हसने १७४८ । निश
समाधौ तथा । मिश्र शब्दरोषयोः तथा । पिष्ट गत्यां १७६० । शश भुत गतौ
१७७२ । मन्सु सुतिहिंसयोः १७८५ । मिह संचने १७९८ । दह भक्षीकरणे
१८१० । रह त्यागे १८१२ । चह कल्कने १८२४ । रहि गत्यां १८२४ ।
हहि ह्रौ १८४६ । हहि ह्रौ १८५९ । हहिर् शब्दवर्द्धनयोस्तत्र । तुहिर्,
दुहिर् अर्द्धने १८७७ । अर्च पूजायां तत्र । मर्च पूजायां १८८४ । ह्यै हर्षचये
१८८५ । ह्यै गात्रविनामे १८९५ । ह्यै न्यक्करणे १९०६ । ह्यै ह्यौ १९१९ । ह्यै
खमे तत्र । कै शब्दे तत्र । गै शब्दे १९३१ । रै शब्दे १९४२ । ह्यै तथा । ह्यै
खदने १९६७ । ह्यै चये १९७८ । ह्यै चये खैवत् १९९० । ह्यै चये तत्र । ह्यै पाके
२००० । ह्यै तथा । ह्यै घोषणे तत्र । ह्यै धने तत्र । ह्यै शोषणे तत्र ।
ह्यै वेष्टने तत्र । ह्यै पाने २००० ॥

Second Series, Vol. VIII. Folia 2010 to 2288 = 278.

Contents. घेष्ट पाने २०१० । पा पाने २०१३ । घ्रा गन्धोपादाने २०२७ । घ्रा शब्दाग्नि-
संयोगयोः २०४२ । घ्रा गतिनिवृत्तौ २०५६ । घ्रा अभ्यासे २०६७ । दान
दाने २०८१ । कृ कोटिल्ले २०९४ । खृ शब्दोपचापयोः २११५ । स्मृ चिन्तायां
२१२९ । ह्यै चिन्तायां २१५९ । ख गत्यां २१७२ । ऋ गतिप्रापणयोः २१८३ ।
गृ संचने २२१२ । अश्रवणे २२२२ । यु गत्यां २२४० । यु गतौ २२६४ ।
दु गतौ २२७८ ॥

Third Series, Vol. I. Folia 192.

Contents. रुधिरावरणे प० १ । भिदिर् विदारणे १३ । द्विदिर् द्विधाकरणे २४ ।
विचिर् विरेचने ३६ । विचिर् प्रथग्भावे ४८ । गुजिर् योगे ५९ । क्षदिर्
संपेषणे ७१ । द्विदिर् द्विदेवनयोः ८४ । द्विदिर् द्विदेवनयोः ९७ । कती
क्षेदने १०९ । क्षिष विशेषणे १२८ । पिष्ट चूर्णने १३९ । भञ्जो आसर्द्धने
१५० । भुज पालनादौ १६१ । हहि हिंसायां १७४ । उन्दी ह्येदन
(unda.) १९१ ॥

(Third Series, Vol. II. Folia 192 to 352 = 160 wanting.)

Third Series, Vol. III. Folia 353 to 714 = 361.

Contents. द्रुह प० २५२ । नम अदर्शने २५६ । शमु उपशमे २६६ । लमु सृष्टने २७६ ।
मदी हर्षे २८६ । असु क्षेपणे २८६ । यमु प्रयत्ने ४०१ । जमु स्रवणे ४१० ।
पुष् विभागे ४२० । मशी परिमाणे ४२२ । उच समवाये ४४२ । मृश अधः-
पतने ४४९ । भुसु तथा ४६० । एश वरणे ४६९ । तुष तुष्टौ ४८१ । कुस-
रोषे ४९२ । क्रुष, रुष, तथा । डिप क्षेपे ५०२ । टुप समुच्छाये ५१६ ।
गुप व्याकुलले ५२७ । युप, रुप, लुप विमोहने ५२८ । लुभ गार्हे तत्र ।
लुभ तथा । तुभ हिंसे ५५० । नभ हिंसायां तत्र । क्षिड आर्त्रीभावे ५६० ।
जिमिदा स्नेहे ५७२ । जिल्लिदा मोचने ५८२ । ऋधु दृढौ ५८४ । गृधु
अभिकाङ्क्षायां ६०१ । पूङ् प्रसवे ६१७ । दूङ् उपतापे ६३२ । दीङ् क्षे-
६४५ । धीङ् अनादरे ६५४ । मीङ् हिंसायां तत्र । वीङ् श्रवणे ६६५ । लीङ्
स्नेपे ६७७ । डीङ् गतौ ६९१ । व्रीङ् वरणे ७०२ । इति दिवादिः समाप्तः ॥

No. 670. (2) पदवाक्यरत्नाकरकारिका ।

PADA-VĀKYA RATNĀKARĀ KĀRIKA.

Country paper 10 × 4 $\frac{3}{4}$ inches. Folia 12. Lines in a page 8. Extent
166 stanzas. Character, Dev Nagari. Date (?) Appearance, not very
recent. Verse. Correct. Complete.

On Etymology and Syntax, or a dissertation on the parts of speech
and significations of words considered singly as well as in construction
with others in a sentence. The name of the author of this work is not
known ; but the grammatical terminology used, and the philosophy of
grammar treated of, in this work are in the manner of the ancients, and
these facts prove the author to belong to Pāṇini's school. No notice
has been taken of this metrical compendium by Colebrooke and his
followers, either under Paṇini or any other school of Sanskrit grammar.
The work often cites the Paribhāshā, quotes maxims of interpretation
from ancient grammarians, cites the Vārtikas and the Bhāshya, for rules
for interpreting Pāṇini's *Sūtras*, and distinctly mentions the *trimuni*
grammarians and their works. Among moderns it quotes the opinions
of the Bhāṭṭas.

पाणिन्यादिभिरुक्तेभ्यो य आदेशानि कल्पितः ।

तस्य वाजिविषाणस्येत्यादिः ।

एकतिङ् वाक्यमित्युक्तं कात्यायनमहर्षिणा ।

सम्बोध्यत्वं क्रियाशेषसंदर्भ इति शाब्दिकाः ॥

एकतिङ् वाक्यविद्वेषिमहाभाष्यानुसारिभिः ।

वाक्यबोध्यप्रमाणार्थं सम्बोध्यत्वान्वयो मतः ॥

भाट्टाः कर्मत्वकर्तृत्वाद्यखण्डमिति शासनीत्यादिः ॥

Beginning. नान्यसाधारणो विश्वविषयो यो विभोर्गुणः ।

तस्यैषा शक्तिरखिलप्रपञ्चस्य प्रकाशने ॥

चतुर्भिः पञ्चभिर्वापि प्रायेणान्तरितचक्षुः ।

पूर्ववर्णात् परो वर्णः पदत्वं प्रतिपद्यते ॥

End. निमित्तात् कर्मयोगे तु या सप्तम्यनुशिष्यते ।

चतुर्थ्या इव तादर्थ्यमर्थोऽस्या इति शाब्दिकाः ॥

Colophon. इति पदवाक्यरत्नाकरकारिकासङ्ग्रहे सप्तमीविवरणं ।

Subject. पद्येन पदवाक्यस्वरूपकथने शब्दकारकादिनिर्णयः ॥

Contents. श्लो० १ मङ्गलाचरणं । २ पदत्वं प्रतिपादितं । ३ शब्दोद्बोधकत्वं । ४ शब्दार्थ-
सङ्गतिः । ५ विशेषणशब्दः । ६ पदसङ्गतिः । ७ द्विविधः सङ्केतः । नित्यो
जन्यश्च । ८ जन्यसङ्केतोदाहरणं । ९ नित्यस्योदाहरणं । १० विशिष्टवैशिष्ट्य-
बोधमर्थ्यादा । ११ व्यक्तिसंसर्गजातीनां सङ्केतः । १२ धात्वर्थबोधः । १३ धा-
तुत्वं निपातत्वञ्च । १४ प्रातिपदिकत्वं । १५ वचनकर्मता । १६ द्वितीया-
कर्मता । १७ वाक्यार्थान्वितायाख्या । १८ वाक्यपेक्षायाख्या । १९ व्याख्येयस्य
वपुः । २० तिङः छदर्थः । २१ पदसङ्केतः । २२ पदसन्निधिः । २३ पद-
श्रुतिः । २४ पदस्मृतिः । २५ पदयोगपद्येनान्वयः । २६ भेदाभेदान्वयौ ।
२७ सामानाधिकरणं । २८ विशेष्यनिष्पन्नमन्यान्यमूलकं । २९ सामानाधि-
करणे वचनभेदाः । ३० धात्वर्थविशेषणस्य क्लीबत्वं । ३१ शब्दभेदान्वयः ।
३२ नामलिङ्गं । ३३ पाणिन्यादेरादेशाः । ३४ वाचकशब्दाः । ३५ पादार्था-
न्वययोग्यताकाङ्क्षा । ३६ प्रकृतिप्रत्ययशक्तिः । ३७ वर्णपदवाक्यस्योटाः ।
३८ प्रकृतिप्रत्ययाया । ३९ वाक्यार्थावबोधः । ४० प्रथमादयः सुपः सप्तधा-
प्रत्ययाः । ४१ विभक्त्यवयवा एकद्विवचनप्रतिपादकाः । ४२ सङ्ख्यावाचकाः ।
४३ अन्यधर्मत्वं वाचकत्वञ्च । ४४ एकवचनलकथनं । ४५ द्विलकथनं । ४६
त्रिलं वचनञ्च । ४७ एकवचनान्तशब्दानां । ४८ एकदेशेऽपि वचनं । ४९

गुरुत्वकथनं । ५० द्वन्द्वगर्भपदार्थानामन्वयः । ५१ एकद्विवङ्त्वानां कथनं । ५२
 असङ्ख्याव्यञ्जिका । ५३ प्रथमान्तविभक्तयः । ५४ गुह्यादादीनामलिङ्गत्वं । ५५
 वाक्येन जन्याभीष्टाधीः । ५६ अचेतनस्य सम्बुद्धिः । ५७ सम्बोध्यत्वं । ५८ सम्बो-
 ध्यत्वान्वयः । ५९ लिङ्गवचनानि । ६० प्रथमाविधिः । ६१ प्रापदिकार्थः । ६२
 प्रसिद्धलिङ्गवचने प्रथमान्तः । ६३ अभेदत्वे नामार्थयोः सुपः प्रवृत्तिः । ६४
 सुवर्या एव नामार्थाः । ६५ प्रथमाधिकारः । ६६ तत्तदुदाहरणानि । ६७
 द्वितीयाधिकारः । ६८ द्वितीयास्था इत्यादयः ॥

No. 281. पदमञ्जरी ।

PADA-MANJARĪ.

Substance, country paper. 3 Vols. Octavo. Leaves, 450. Lines on a page, 22. Extent, 13,500 ślokaś. Character Nāgara. Date, Samvat 1533 and 1876 (?) Appearance, old. Prose. Generally correct. Incomplete and defective.

A commentary on the Kāsikā-vṛitti of Vāmana *alias* Jayāditya or Vāmana Jayāditya, and on Pāṇini's rules and the Kārikās contained in the Kāsikā. By Haradatta Miśra, son of Padmakumāra of Deccan, and younger brother of Agnikumāra Āchārya. The work is divided into eight chapters of four sections each, according to the divisions and subdivisions of the Kāsikā-vṛitti, and in conformity with those of Pāṇini: the MS. under notice, however, contains only the first and third chapters. The four sections into which each of them is subdivided, are wrongly bound up in different volumes, and some of them are entirely wanting.

The first volume contains the first sections of chapters I and III. The second volume consists of the three remaining sections of chapter first, and the first section of chapter third again. The third volume has the second section of the third chapter in its first part, and the fourth section of the same in its latter part. The work appears to be rare, and has not been noticed in any catalogue, except in the list of grammars given by Colebrooke.

Beginning of यत्तत्प्रधानपुरुषात्मकमखतन्त्रमेतत्

chap 1. sec. I. समसमधितिष्ठति यः खतन्त्रः ।

तस्मै शिवाय परमाय ईशाव्ययाय

साम्नाय सादरमयं विहितः प्रणामः ॥ १ ॥

खस्यं मनोरथमवाप्नुमायत्तविघ्नं यं यस्य प्रसादमनवाय न ? शक्नुवन्ति ।

तातं यनुदन्न(पन्न ?) कुमाराख्यं प्रणम्याम्नां त्रियन्तथा ।

ज्येष्ठश्चाग्निकुमाराख्यमाचार्यमपराजितं ॥ २ ॥

यश्चिराय हरदत्तसञ्ज्ञया विश्रुतो दशसु दिक्षु दक्षिणः ।

उज्जहार यदजरोमरसौ शब्दशास्त्रसङ्कारपादपातेः ॥ ३ ॥

End of ditto. क्वचित् प्रागुदीच इति पाठः । तत्रावयवबहुलस्य समुदाय आरोपः ।

प्रादेशानुदेशाद्यमर्थः ॥

Colophon of Do. इति हरदत्तमिश्रविरचितायां पदमञ्जर्यां प्रथमाध्यायस्य १ पादः ।

Beginning of श्रीगणेशाय नमः । ॐ नमो भगवते लक्ष्मीवृत्तिहाय । प्रत्यय इह यदि

chap. III. sec. I. ग्वादीनित्यादिः ।

End of ditto. जीवतादिति आशिषि लोट् प्रयोगेणोदाहरण आशिषं दर्शयति ॥

Colophon of Do. इति श्रीमद्वरदत्तमिश्रविरचितायां पदमञ्जर्यां तृतीयस्य १ पादः ।

Beginning of उगाङ्कुटादिभ्यो जिण् अङित् । कुट् आदिर्येषामिति बहुव्रीहौ ।

Vol. II. अन्तर्वर्तिन्या विभक्त्या पदत्वे जश्च न भवति ॥

Colophon of Do. इतीत्यादिः प्रमथाध्यायः ।

Part II of Do. प्रत्ययः । इह यदि सर्वानेव सङ्गिनः स्वरूपेणाभिनिर्दिश्येत्यादिः ।

Colophon of Do. इति श्रीमद्वरदत्तमिश्रविरचितायां पदमञ्जर्यां तृतीयस्य प्रथमः पादः ।

Beginning of the कर्मणन् । कर्मणीति नेदं स्वरूपग्रहणं । अशब्दसञ्ज्ञेति निषेधात् ।

III Vol. Part I. न तु वार्थस्येयं सञ्ज्ञा न शब्दस्य अशब्दसञ्ज्ञेति नैव विज्ञायते ॥

End of ditto. तच्छीलादिषु वा रामा रुदिति मधु पीयते । क्वचित्तु सुप्त इति पच्यते ॥

Colophon. इति हरदत्तमिश्रविरचितायां पदमञ्जर्यां तृतीयस्य द्वितीयः पादः ।

Beginning of Vol. }
III. Part II. } उणादयो बहुलं वर्तमान इत्ये चेति । वर्तमाने लङिति ॥—

End of ditto. इन्द्रसुभयथा । सर्वमेव प्रकरणमिति तिङ्शित् सार्वधातुकसारभ्य चतुः-
सूत्रीप्रकरणं भुजावो न भवति । तदानीमेवार्द्धधातुकमित्यादिः ।

Colophon of Do. इति हरदत्तमित्रविरचितायां पदसञ्जर्यां तृतीयाध्यायस्य चतुर्थचरणं ।

Subject. पाणिनेरष्टाध्यायस्य तथा काशिकाधृतकारिकाणां काशिकाट्टनाख्यटीका-
याष्टीकेयं ।

Contents. १ खण्डस्य । पत्राणि ११२ + ७५ ॥ २ ख०, प०, १४० + ६५ ॥ ३ खण्डस्य
पत्राणि ४१ + ७८ ।

No. 670. (2) पदवाक्यरत्नाकरकारिका ।

PADA-VAKYA-RATNAKARA-KARIKA.

Substance, country paper. 11 × 4½ inches. Folia, 12. Lines on
each page, 8. Extent, 192 ślokaś. Character, Nāgara. Date, ? Appearance,
new. Verse. Correct. Complete. Elegantly written.

This is one of the several works of that class of grammatical
literature in Sanskrit which is generally known by the name of *Kārikās*,
i. e. metrical rules of early grammarians for the construction of *padas* or
inflected words and *vākyas* or sentences. The name of the author of this
work is unknown, and no notice of the work or of its author is to be
found in any printed catalogue. The *Kārikāvalī*, a grammar in
verse, the *Harikārikā* of Bhartrihari, and a few others are found in
Colebrooke's list of Sanskrit grammars, and a few more will be found
noticed in the present catalogue. Goldstücker has given a long
account of the *Kārikās* in his learned dissertation on Pāṇini. The
kārikās treated of in the present work, resemble the versified rules of
Latin grammar used of old.

Beginning. नान्यसाधारणो विश्वविधयो यो विभुर्गुणः ।

तस्यैषा शक्तिरखिलप्रपञ्चस्य प्रकाशने ॥ १ ॥

चतुर्भिः पञ्चभिर्वापि प्रायेणान्तरितचक्षैः ।

पूर्ववर्णान् परो वर्णः पदत्वं प्रतिपद्यते ॥ २ ॥

पूर्वानुभूत्या संस्कारशेषया स्वार्थगोचरा ।

जन्यमाना स्मृतिः शब्दसुद्धोधकमपेक्षते ॥ १ ॥

End. सप्तमीस्थान् कर्मणि वाचदीष्टादिपदादिति ।

अन्ये तु नित्यामेवात्र सप्तमीत्याचचक्षिरे ॥ ६५ ॥

निमित्तात् कर्मयोगे तु या सप्तम्यनुशिष्यते ।

चतुर्थ्या इव तादर्थ्यमर्थोऽस्या इति शाब्दिकाः ॥ ६६ ॥

Colophon. इति पदवाक्यरत्नाकरकारिकासङ्ग्रहे सप्तमीविवरणं ॥

Subject. पद्येन पदवाक्यस्वरूपकथने कर्त्तादिरूपनिर्णयः ॥

Contents. निर्विशिष्टा विषयभेदाः ॥

No. 327. परिभाषाभास्करः ।

PARIBHĀSHĀ-BHĀSKARA.

Substance, up-country paper. Quarto. Leaves, 47. Lines on each page, 21. Extent, 470 ślokas. Character, Nāgara. Date, Samvat 1827. Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

This is one of the many works on the Bhāshā or Paribhāshā Sūtras said to be orally received from antiquity, and forming one of the ten subsidiary and component branches of grammatical literature in Sanskrit. By Bhāskara Bhaṭṭa, son of Appāji Bhaṭṭa, son of Hari Bhaṭṭa of Dakshin. There is no mention of this work in Colebrooke's list of the grammatical works under the School of Pāṇini, while there is another one of this name without any mention of that of its author, and accompanied with a commentary by Śrīdeva called the Paribhāshā-vṛitti. Colebrooke has, however, made mention of the Laghu-paribhāsha-vṛitti, a succinct commentary on the same by Bhāskara-bhaṭṭa, as also of another commentary called the Paribhāsha-saṅgraha. The Paribhāshā Sūtras are, according to him, maxims of interpretation from ancient grammarians, cited in the Vārtikas and Bhāshyas as rules for interpreting Pāṇini's Sūtras. According to Goldstücker they are directions for the right interpretation and application of Pāṇini's aphorisms (*atra Paninīya tantrā* &c.) Purushottama, however, in his Vṛitti-ṭīkā defines a paribhāshā to

be a general maxim applicable to the rules of every grammar (*Parā Sarva-sāstre upayukta vāni bhāshā sā paribhāshā &c.*)

There is much dispute both among original authors as well as European orientalists concerning the authorship and chronology of the Paribhāshās; some attributing them to Kātyāyana and Patanjali, others to Vyādi and Chandra; some making them anterior to Pāṇini, and others assigning some few of them to a very recent date. It is certain, however, on the authority of Nāges'a and his commentator that the *Paribhāshā Sūtras* originated from Indra and other early grammarians (*prāchīneti Indrādyarthā*) and have been used by Kātyāyana and Patanjali (*Bhāshya Vartikayornibadhāni*) in their explanations of Pāṇini (*Paniniya-tantre*).

The paribhāshās may be divided into eight distinct classes.

1. Jñāpakās, special maxims applicable to the rulers of Pāṇini only.
2. Nyāyamulās, general maxims founded on nyāya or logical reasoning, and applying to all grammars.
3. Lingavatī, containing a special mark directing to a particular Sūtra.
4. Vidhyangabhūtās, supplying data for judging the nature of a rule.
5. Sanjñapradesāh, rules explaining the technical terms of the work.
6. Atidesikās, inapplicability of certain principles to some propositions.
7. Virodhikās, contrary rules applying to a proposition at the same time.
8. Paribhāshās proper, two optional rules affecting a proposition.

The Virodhikās also termed *balābala Sūtras* by some, are defined by Aufrecht, *praecepta sibi repugnantia in hac grammatica si occurrerint, quidam validius sive invalidibus habendum sit, definitur*.

This work is divided, like the *Ashtādhyāyī* of Pāṇini, into eight books of four chapters each, whose initial verses are given herein below, instead of the subjects, which are not mentioned at the end of the sections in the original.

Beginning. आखण्डलादिसुरमण्डलमण्डनं तमुद्दण्डकोकविरहानलदण्डचण्डं
 ईडेहमच वज्रबोधितप्रकाण्डं मार्त्तण्डमन्धतमसं प्रतिकालदण्डं ॥
 श्रीगुरुन् पितरौ नत्वाग्निहोत्रिः श्रीभास्कराभिधः ।
 भास्करं परिभाषाणां तनुते बालबुद्धये ॥
 युक्तायुक्ताभिज्ञबन्धं भूयो भूयो विद्वद्बुद्धिं ।
 नामं नामं याचे मन्दो मान्द्यं चेदं शोध्यं सम्यक् ॥
 षट्पदी षट्पदीकया तुल्या खरैरिव खलैर्यदि ।
 नादत्तेयं कतिसुस्मादस्माकं हानिरस्ति किं ॥

End. परिभाषा कमलिनीर्युक्तिरुग्भिर्बिर्वाकाशयन् ।
 भास्करः पण्डितालीनां स्वान्तसानन्द + + यत् ॥ १ ॥
 त्र्यम्बकेश्वरपुरीकृतवासाग्निहोत्रिकुलनीरधिचन्द्रात् ।
 पुण्यपूर्णपुरुषोत्तमभट्टाद्बुद्धभूव स कृती हरिभट्टः ॥ २ ॥
 वेदवाक्यनिचयावचयेन प्रेक्षितो विधिरिवेह बुधैर्घैः ।
 लोकगीतविमलायतकीर्तिः सोऽपि सज्जनमणिर्जयति स्मः ॥ ३ ॥
 तस्मादद्भुतकीर्तिः कृतसुकृतभरान् मन्त्रतन्त्रस्वतन्त्रः
 साधूनामग्रगण्यो गददलनविधौ मानवानां शरण्यः ॥
 काशीक्षेत्राधिवासी धृतकठिनतपासीत् ॥ ४ ॥
 तनय इह तदीयो श्रीमद्भास्कराख्यः फणिपतिभण्णितीनामाशयं भावयित्वा ।
 परमतपरिभाषाभास्करं चार्पितं सुरवररविसच्चिदानन्दरूपे ॥ ५ ॥
 अत्राभ्यासे मनीषा वा सुकृतं वा न किञ्चन ।
 मन्ये गुरुकृपाकल्पलतिकैवाधिकारणं ॥

Colophon. इति श्रीमत्काश्यपान्वयसम्भवाग्निहोत्रिकुलतिलकायमानहरिभट्टस्त्रुश्रीमदापा-
 जिभट्टस्त्रुभास्करविरचितपरिभाषाभास्करसमाप्तिमगात् ॥
 Subject. वैयाकरणपरिभाषिकसूत्राणि तेषामर्थोदाहरणानि च ॥

Contents. चतुर्भिः पादयुक्तैरष्टाध्यायसमन्वितः । यथा,
 तत्रादौ परिभाषालक्षणं । तत्र तावद्भाषयक्तायां वाचीति । तस्मात् परितो
 भाष्यते इति सूत्रे कर्मणि परिभाषापदं धौगिकं ॥

१ अ०। १ पा०। व्याख्यानाद्विशेषप्रतिपत्तिर्न हि सन्देहादलक्षणं । प० २ । इतीत्यादिपरि-

भाषाभास्करे प्रथमाध्याये प्रथमः पादः । १० ।

— २ । सन्नियोगो शिष्टानां सद् वा प्रवृत्तिः सद् वा निवृत्तिः । १ । प० १० ।

— ३ । उदित् सवर्णं गृह्णाति न सवर्णमात्रमित्यादिः प्रथमे तृतीयः । ११ ।

— ४ । सहात्मनो विप्रतिषेधे यद्वाधितन्तद्वाधितमेव । २१ । प० १२ ।

२ अ०। १ पा०। विभक्तौ लिङ्गविशिष्टाग्रहणमित्यादिर्द्वितीये प्रथमः । १६ ।

— २ । सूत्रे लिङ्गवचनमतन्त्रं वा विवक्षितं स्यात् इति द्वितीये रतीयः । १६ ।

— ३ । कचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनिविशतेत्यादिर्द्वितीये तृतीयः । १८ ।

— ४ । अन्तरङ्गानपि विधीन् वदिरङ्गो लङ्घ्यतेत्यादिर्द्वितीयोऽध्यायः । १९ ।

३ अ०। १ पा०। असति सम्भवे बाधनम्भवतीति कार्यविरोधादित्यादिस्मृतीये प्रथमः । २१ ।

— २ । लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यैव ग्रहणं न तु लाक्षणिकस्य । प० २२ ।

— ३ । पुरस्तादपवादा अनन्तरान् विधीन् बाधते नोत्तरानित्यादिः ३ । २ । प० २३ ।

— ४ । नानुबन्धकतमनेजन्तमित्यादिस्मृतीयोऽध्यायः । ३ । ४ । प० २३ ।

४ अ०। १ पा०। मध्येऽपवादाः पूर्वान् विधीन् बाधन्ते नोत्तरान् इत्यादिः ४ । १ । प० २४ ।

— २ । निरनुबन्धकस्य ग्रहणेन सानुबन्धकस्य प्रहरणमित्यादिः ४ । २ । प० २५ ।

— ३ । स्वरविधौ व्यञ्जनमविद्यमानवत् । इत्यादिस्मृत्यर्थे तृतीयः । प० २५ ।

— ४ । क्रियाविशेषाणां कर्मत्वं नपुंसकलिङ्गता चेत्यादिस्मृत्यर्थोऽध्यायः । प० २६ ।

५ अ०। १ पा०। ग्रहणवता प्रातिपदिकेन तदन्तविधिर्नास्तीत्यादिः पञ्चमोऽध्यायः । २६ ।

— २ । आदन्तयोर्विशेषणविशेष्यभावे कामचरादित्यादिः ५ । २ । प० २७ ।

— ३ । स्वार्थिकाः प्रकृतितो लिङ्गवचनात् प्रतिवर्तन्ते इत्यादिः । प० २७ ।

— ४ । अन्यथा कर्मयतीहारेण च स्त्रियामित्यादिस्मृत्यर्थः पादः । प० २७ ।

६ अ०। १ पा०। ४ । यज्वसाध्यायस्यासम्प्रसारणेत्यादिः षष्ठस्य चतुर्थः । प० २९ ।

७ अ०। १ पा०। — । तन्मध्यपतितस्य ङुग्रहणेन गृह्यतेत्यादिः सप्तमे प्रथमः । प० ३१ ।

— २ । ४ । औपदेशिकप्रायेजनिकपरोपदेशिकस्यैव ग्रहणमित्यादिः । प० ३८ ।

८ अ०। १ पा०। पूर्वत्रासिद्धिर्वचने पूर्वत्रासिद्धमिदं सूत्रेत्यादिरष्टमे प्रथमः । ३९ ।

— २ । ४ । अनित्यमागमशासनमित्यादिरष्टमे द्वितीयावधिचतुर्थ्यन्तं । ३९ । ४६ ।

No. 413. (1) परिभाषासूत्रं ।

PARIBHASHA-SŪTRA.

Substance, country-made yellow paper, Quarto. Pages 3. Lines on each page, 30. Extent, 84 ślokaś. Character, Bengali. Date, Śaka 1736. Appearance, new. Correct. Complete. Prose.

A collection of one hundred and twenty-seven Paribhāśhā maxims, or rules used in the interpretation of the *Saṅkshiptasāra* grammar of Kramadīśvara, with occasional interpretations of them by Goyīchandra. These, as well as the *paribhāśhās* contained in the *Kātantra-pariśiṣṭa*, as also those of Supadma, are instances of the applicability of the *paribhāśhā Sūtras* to all classes of grammars, and hence it is that the *Purushottama-vritti-tīkā* has defined a *paribhāśhā* to be *pari sarva śāstra upayukta rānī bhāśhā*, “a general maxim applicable to the rules of every grammar”; but Nagoji Bhāṭṭa excludes the aphorisms of Pāṇini from the controul of these maxims. *Akrita vyūha Pāṇinī jāh kritamapi śāstram nivartayanti*. Some of the *paribhāśhās* are evidently of a later date than the *sūtras* of Pāṇini, as Goldstücker has remarked.

Beginning. नण । व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्नहि सन्देहादलक्षणं ।

End. समासकृतद्वितेषु सम्बन्धाभिधानमन्यत्र रूढ्यभिन्नरूपा व्यभिचरति सम्बन्धेभ्यः ॥

Colophon. इति परिभाषासूत्रं समाप्तमिति ।

Subject. प्राचीनपरिभाषासूत्राणां व्याख्या तेषां सङ्क्षिप्तसारव्याकरणोपयोगित्वञ्च ।

Contents. १२७ सूत्राणि विवृतानि ।

Cited Authorities. वामदेवान्यान्वे च ।

No. 1479. परिभाषेन्दुशेखरः ।

PARIBHĀSENDU-SEKHARĀ.

Substance, country paper, 10 × 4½ inches. Folia, 62. Lines on each page, 10. Extent, 1850 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Samvat 1867. Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

This work on the *bhāśhā* or *paribhāśhā* maxims is in more general use than all others on the subject. It gives a brief ex-

position of the rules and axioms of ancient grammarians frequently cited in the Vártikas, and adverted to in the *bhášhya* as directions for the right interpretation and application of Páṇini's rules, as also of others. Its author is Náges'a *alias* Nágojī Bhaṭṭa, son of S'iva Bhaṭṭa, surnamed *Upádháya*, the professor. Náges'a was a distinguished author of Páṇini's school, and is best known by his grammatical works, though he wrote largely on law and other matters, and his works on those subjects are still extant. His *Bhášhya-pradīpodyota* is a commentary on Kaiyaṭa's *Mahábhášhya-pradīpa*, annotating the gloss of Patanjali. His *Vrihat* and *Laghu S'abdendu-s'ekharas* are commentaries on the *Siddhánta-Kaumudī* of Bhaṭṭojī Dīkshita, and his *Vaiyákarana-siddhánta-manjushá*, with its abridgement, is a learned work on the syntax and philosophy of grammatical structure.

The *Paribhášhendu-s'ekhara* has a commentary by Vaidyanátha Páyagunda called the *Kás'iká*, distinct from the *Kásiká-Vṛitti* or metrical rules cited by Patanjali and others. The *paribhášhás* are defined in the text as, *práchína-vyákarana-tantre váchakáni*, schol, *sútra rūpena kathitáni*, i. e. "oral maxims delivered by early grammarians," and *atra Páṇiníya tantre jñápaka nyáya siddhání*, "used as special or general rules for Páṇini's grammar," *bhášhya-vártikayor nibaddhání*, "and availed of in the *Mahábhášhya* and *Vártika*." These again are distinguished into two kinds, namely, 1, *Liṅgavatí*, *yá lingadvára bhávenopayujyate sá*, i. e. 'that which contains a special mark directing to the *sútra* to which it refers. 2, *Vidhyaṅgas'esha-bhútá*, *yá sarvaiva vidhi vákyopayujyate*, i. e., "that which has no criterion for judging whether it is conditional or essential.' Another division of the *paribhášhás* is into *Sañjñás*, and *Atides'as*. Rules explaining the technical terms of grammar, &c. These also are subdivided into two others, *viz.* the *Virodhas* and *paribhášhás* proper, i. e., contradictories and optionals. *Virodhas* are likewise called *Balábalá*, *tulyabalá*, and *Vipratísedhás*. Hence there are eight kinds of *paribhášhás*; and they are treated of in 112 maxims contained in this work. Aufrecht's copy had 119 as he says, *in omnino 119 paribhášhae explicantur*. There are some *paribhášhás* in this work which do not occur in the *Bhášhya* or *Vártika*: thus Goldstücker: "There is a material difference between the *paribhášhás* contained in this collection, and those quoted by Patanjali and Kátyáyana: and no conclusion can be safe until we know which *paribhášhás* are quotations made by Kátyáyana, and Patanjali, and which belong to their authorship, or even to

later and other works." He has accordingly divided the chronology of the Paribhāshās into four periods, namely, 1, Such as existed before Pāṇini. 2, Those made after him, but before Kātyāyana. 3, Such as were made by Kātyāyana and Patanjali. 4, Those made after them.

A carefully collated text and an excellent translation into English of this work have been published by Professor Kielhorn; the text has been reprinted in Calcutta, and a lithographed edition has been published at Benares.

Beginning. नत्वा साम्बशिवं ब्रह्म नागेशः कुरुते सुधीः ।

बालानां सुखबोधाय परिभाषन्दुशेखरं ॥

प्राचीनवैयाकरणतन्त्रे वाचकान्यत्र पाणिनीयतन्त्रे ज्ञापकन्यायसिद्धानि भाष्य-
वार्त्तिकयोर्निबद्धानि यानि परिभाषारूपाणि तानि व्याख्यायन्ते इत्यादिः ।

End. छिवुक्तम्विति सूत्रे श्रुतीति न कर्त्तव्यं भवतीति भाष्येण केवलं मात्रालाघवं
यावदयमप्यर्थ इति कैयटोक्तैः प्रायेणेति शब्दं ॥

Colophon. इति श्रीमदुपाध्यायोपनामकशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजीभट्टकृतः परिभाषेन्दु-
शेखरः समाप्तिमगमत् ।

Subject. प्राचीनवैयाकरणतन्त्रे वाचकानि । टीका । इन्द्रादीनां व्याकरणग्रन्थे सूत्ररूपेण
पठितानि अस्मिन् पाणिनीयग्रन्थे ज्ञापकसिद्धान्यायसिद्धत्वेन भाष्यवृत्तिकारयो-
र्धृतानि ।

१ ज्ञापकेति ज्ञापकसूत्रेत्यस्य प्रायेणेति तत्रैतच्छास्त्रीयलिङ्गज्ञापकं ।

२ न्यायसिद्धान्यर्थदेतच्छास्त्रे तथा लोकान्तरप्रसिद्धयुक्तिर्न्यायस्तानि च ।

३ लिङ्गवती । या लिङ्गद्वाराभावेनोपयुज्यते सा लिङ्गवती परिभाषा ।

४ विध्यङ्गभूता । या सर्व्वैव विधिवाक्ये उपयुज्यते सापि अपरा द्विधा यथा ।
काचिद्विधेरङ्गभूता । या विना विधिवाक्यान्येव प्रवर्त्तते । यथा आदेः पर-
स्येति । काचिद्विधिशेषभूता । विप्रतिषेधे परमिति । अविरोधे वृत्तेष्विति ।
अपरविभागौ द्वौ । सञ्ज्ञाग्रादेशतिदेशौ च । तौ सञ्ज्ञासूत्रातिदेशसूत्रौ ।

५ सञ्ज्ञाप्रदेशा यथा । गुणवृद्धिगत्युपसर्गदन्दादिस्त्रिणाशस्यसूचकसूत्राणि ।

६ अतिदेशसूत्राणि अन्यधर्मस्यान्यवारोपणं । दु० । यथा भावाभावयोरतिदे-
शः । पा० ।

७ विरोधो वा प्रतिषेधः । यत्र द्वौ प्रसङ्गावन्त्यार्थावेकस्मिन् युगपत् प्राप्तुतः सः ।

८ अपरा परिभाषा । यथा द्वयोर्विभाषयोर्मध्ये विधिर्नित्यमिति सुम्भबोधः ।

द्वयोः परिभाषयोः सावकाशयोः समवस्थितयोरान्यन्तवदेकस्मिन् येन विधि-
सुदन्तस्येति च । इयमिह परिभाषा भविष्यति । आद्यन्तवदेकस्मिन्निति ॥

Contents. एतद्ग्रन्थधृता परिभाषाणां सङ्ख्या १०८ वा ११२ । ग्रन्थान्तरे तु ११९ ।
क्वचित् परिभाषे द्वे एकविते । परिभाषावृत्तौ तु १३० । पाणिनीयाः १२३ ।

Jñāpakās of अत्रोक्तानि ज्ञापकसूत्राणि कलिकाता मुद्रितग्रन्थे सपाणिनिस्त्वदर्शितानि ।

Pāṇini. यथा । निर्दिश्यमानस्यादेशो भवति । पा० ६ । ४ । १३० ॥ ७ । २ । १०१ ।
१ । १ । ४९ । नानुबन्धकतमनेकाल्लं । ज्ञापकं १ । १ । ५५ । पा० ६ । ४ ।
१२७ ॥

सकृद्गतौ विप्रतिषेधे यद्वाधितन्तद्वाधितमेव । ज्ञा० १ । ४ । २ । पा० ६ । ४ । १०५ ।
विकरणेभ्यो नियमो बलीयान् । ज्ञा० १ । ३ । ४३ । पा० १ । ३ । १२ । इत्यादिः ।

Patanjali's. अत्रोक्तानि भाष्यकारकृतानि परिभाषासूत्राणि यथा । दोषो एवैतस्याः
परिभाषायाः । लक्षणप्रतिपदाक्तयोः प्रतिपदाक्तस्यैवेति । भाष्यं १ । १ । २० ।
निर्दिश्यमानस्यादेशो भवन्ति । भाष्यं १ । १ । ४९ ।

तर्हि गौणमुख्ययोर्मुख्ये कार्ये सम्प्रत्ययः । भा० १ । १ । १५ ।

सर्व्या द्वन्द्वो विभाषैकवत् भवतीति । भा० १ । २ । ६२ ।

विप्रतिषेधे परमेव भवतीति तदेतदुपपन्नं । भा० १ । ४ । २ ।

सकृद्भवति विप्रतिषेधे यद्वाधितन्तद्वाधितमेवेति । तत्रैव ।

Katyāyana's. अत्रोक्तकात्यायनकृतानि भाष्यकारव्याख्यातानि वार्तिकपरिभाषासूत्राणि
अभयनिर्देशे विप्रतिषेधात् पञ्चमीनिर्देशः । पा० १ । १ । ६६ ।

पदाङ्गाधिकारे तस्य च तदुत्तरपदस्य च । तथा प्रत्ययग्रहणश्चापञ्चम्याः ।

Other authors. परिभाषासूत्रकारा यथा । इन्द्रापिसलीत्यादयः । यथा ।

इन्द्रयन्द्रकाशकृत्त्रापिसलिशाकटायनेत्यादि वोपदेवः ।

त्रिमुनि पाणिनिकात्यायनपतञ्जल्ययः । तथा व्याडिर्भट्टहरिश्च ।

Citations. ग्रन्थकारः स्वरचितंशब्देन्दुशेखरं तथा वैयाकरणसिद्धान्तमञ्जूषोद्धृतवाक्यान्त्र
ग्रामाण्येन धृतवान् ।

In medio auctor Sabdendu Sekharam et Manjusham vel Vaiyaka-
raṇa Siddhānta Manjusham opera sua citat. Aufrecht.

No. 1446. परिभाषेन्दुशेखरदोषोद्धारः ।

PARIBHĀSHENDU-SEKHARA-DOSHODDHĀRA.

Substance, country paper, 10 × 4½ inches. Folia, 102. Lines on each page, 9 to 10. Extent, 2450 s'lokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, fresh. Prose. Correct. Complete.

A critical review (*doshoddhāra*) and elucidation (*spashtīkaraṇa*) of the erroneous passages in the Paribhāshendu S'ekhara (the last preceding No.) of Nāgoji Bhaṭṭa. By Manyudeva, a grammarian and critic of a later date than Vaidyanātha Pāyagunḍa, the commentator of Nāges'a, whose views he has sometimes refuted. No mention of this work has been made by Colebrooke in his list of grammatical works in Sanskrit, nor any notice taken of it in any other Catalogue. The author wrote a similar critique on Nāgojī's *S'abdendu-sekhara* which is mentioned under No. 157 of the "Notices of Sanskrit MSS.," under the title of *S'abdendu-s'ekhara-doshoddhāra*.

Beginning. नत्वा गणपतिं देवं ऋषिं कसलायुतं ।

तातं शम्भुं प्रभुं दुर्गां कृष्णदेवं तथाग्रजं ॥

शास्त्रप्रवर्तकाचार्यान् पाणिनिप्रभृतीन् मुनीन् ।

दोषा ये पण्डितस्मृत्यैः परिभाषेन्दुशेखरे ।

अजातस्तान् सम्यग्दर्शुं मन्युदेवेन चिन्त्यते ॥

शिष्यशिष्यायै सुसङ्गताऽन्येषां मङ्गलाय खोपास्यदेवतानुतिमुपनिबध्नन् चिकीर्षितं प्रतिजानीते । नत्वा शास्त्रशिवमित्यादिः ।

End.

उक्तरीत्या भेदकल्पचाश्रये फलाभावात् । यद्यपि षष्ठ्यभेदकल्पपक्षे त्वपरस्त्वस्यानवकाशत्वात् सवर्णग्रहणबाधकत्वमभिधाय तत्रैव पक्षे नियमार्थमित्युक्तं । शेखरे तथाह तमिति तत्र युक्तं गुणानां भेदकत्वं पक्षे परत्वाद्बाधमभिधाय गुणानामभेदकत्वे पुनरपि वैयर्थ्येन गुणानामभेदकत्वस्य त्वस्य अनवकाशत्वाद् बाध इत्युक्तं । कौदानीं व्याहृतिरिति शब्देन्दुशेखरदोषोद्धारो स्पष्टीकृतमस्माभिरित्यलं । बाधकान्येव निपातनानि ॥

Colophon

none.

Subjects. परिभाषेन्दुशेखरशब्देन्दुशेखरघृतपरिभाषार्थदे।षोडशः ।
अपि च वार्त्तिकभाष्यादिघृतपरिभाषासूत्रार्थकथनञ्च ।
यद्वा वैयाकरणपरिभाषीयदोषनिराकरणयुक्तिप्रदर्शनं ॥

No. 614. (2) पारिजातव्याकरणं ।

PĀRIJĀTA-VYĀKARANA.

Substance, country made yellow paper, Royal 8vo. Pages, 71. Lines on each page, 25—27. Letters in a line 27—28. Extent 1560 Slokas. Character, Bengali. Date, S'aka 1730. Appearance, new. Verse. Generally correct. Complete.

A modern Sanskrit grammar in verse for beginners. By Rāmahari. As a primer this is an excellent work, though it is not much in use, and is noticed in no catalogue from that of Colebrooke to Aufrecht's, among either the systematic or isolated grammars in the language. Though generally independent of the formulæ of the different schools, it is evidently related to the Saṅkshipta-sāra, from its often using the same terminology, and adopting the same method in treating its subjects.

It is scarcely necessary to observe that these verses should not be mistaken for the Kārikās of the ancients.

Beginning. जटालम्बीराजप्रसितनिजकन्यामुखविधुं ।

विलोक्येद् कन्या शुभजनकसंवेशनसहो ॥

प्रभाते यथात्मा कलयति जयां शैलगृहिणी ।

वचो यद्वा भयं वितरतु तदेव प्रतिदिनं ॥

प्रणम्य कालिकापादद्वन्द्वमानन्दवर्द्धकं ।

क्रियते पारिजाताख्यो ग्रन्थो बालविवोधकः ॥

अनुयुभैव सूत्रार्थः सञ्ज्ञा सन्धिस्थयेव च ।

विसन्धिय यथा योगं प्रवक्ष्यन्ते यथाक्रमं ॥

End.

आशीर्वादे तु सञ्ज्ञायां तिकतकौ सन्ततिस्ततिः ।

मित्रभूतिर्देवदत्तो यज्ञदत्तस्तथापरे ॥

अन्ये तु बहवः शब्दाः परिज्ञेया निपातनात् ।

सततं सन्ततश्चापि संहितं सन्ततन्तथा ॥

उत्थितस्योत्थितिस्यैवं पिधानञ्च पिनङ्गु च ।

पिनङ्गुवावतंसस्य कपित्थादय इत्यपि ॥

Colophon. श्रीलश्रीगुरुपादपद्मयुगलं चित्ते निधायानिशं
चेतोऽरज्जुसुबुद्धिदण्डघटनादक्षेण मुख्येन वै ।
शास्त्राभ्यानिधिसुनिर्मित्य हरिणा प्रोत्थापितोऽयं पुनः
बालाज्ञानरिपुप्रणाशनकृते सत्पारिजातोऽधुना ॥
आकाशानलभूधरेन्दुविमिते शाके सुरेन्द्रादिभिः
वन्द्यं ब्रह्ममयीपदाम्बुजयुगं चित्ते निधायानिशं ।
बालाज्ञानविमर्दने पटुतरः सत्पारिजातो मुदा
विप्रेणापि कृतस्तु रामहरिणा ग्रन्थो ब्यलेखि स्वयं ॥

Subject. सञ्ज्ञासन्धिशब्दस्त्रीत्यकारकसमासतद्धिततितङन्तकृदन्तविवरणं ।

Contents. द्वादशपुष्पाणि यथा ।—१ सञ्ज्ञापुष्यं ४०१—२ । २, स्वरव्यञ्जनविसर्गसन्धि-
पुष्यं ४० २—६ । ३, अजन्तहसन्तपुंस्त्रीक्तीवशब्दाः ४० १६—१६ । ४, स्त्रीप्रत्य-
यानि ४० १६—१७ । ततः षट्कारकाः १७—२० । ततः पलणत्वप्रकरणे
२१—२२ । ततः ५, पु० षट्समासाः २२—२७ । ६, तद्धितप्रत्ययादिः २७—
३१ ॥—ततो द्वितीयभागः । १, धातूत्तरप्रत्ययाः ३१—४० । २, जन्तसन्त-
यङन्तादिः ४१ । ३, कृदन्ताः ४२ । ४, तद्धितप्रत्ययाः ४२ । ५, पदसाधनं
७७ । ६, अव्ययशब्दाः ७१ । इति ।

No. 675. प्रकीर्णप्रकाशः ।

PRAKIRNA-PRAKĀṢA.

Substance, country paper, 10×4 inches. Folia I, Part 265. Part II 108—total 373. Letters in a line, 44—45. Extent, 74,600 Slokas (?) Character, Nāgara. Date ? Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

This is an elucidation of the miscellaneous subjects treated of in the *Vākya-pradīpa* of Bhartrihari *alias* Harivriṣhabha. By Hela Rāja, who is supposed to have been a sovereign. There is another commentary on Bhartrihari's work by another princely scholiast, named Puṇya Rāja, which will be noticed under No. 674. These three works constitute text-books on the philosophy of Sanskrit grammar, a subject

especialized by the name of *Sphoṭa Śāstra* or *Pāṇinīya dars'ana* by Sanskrit writers, and *Grammatica philosophica*, by Dr. Aufrecht and others. They stand at the head of the school of philosophical grammar, as the *trimūṇīyākarāṇa*, "the grammars of the three sages" Pāṇinī, Kātyāyana, and Patanjali, take the lead of popular grammars. The text of the *Vākyapradīpa* is known also under the name of *Hari Kārikā* on account of its containing metrical aphorisms on the philosophy of language by Harivriṣha or Bhartrihari, author of the *Bhaṭṭī* (Bhartri) *Kāvya*, and the *Satakāvalī* centos of poems which are familiar with every student. Puṇya Rāja's commentary, which is noticed in No. 674, is earlier and shorter than Hela Rāja's. Many subsequent works as the *Bhūṣhaṇas*, *Manjūśāś*, *Ābharāṇas*, and *Vādārthas* have been written on the philosophy of language by Nāges'a, Konda Bhaṭṭa and others, but the three compositions of the royal authors have been invariably cited as authority. Thus Aufrecht, in No. 402, '*Praeter vaiyakarāṇa bhūṣhaṇam, Bhartriharis Vākyapadīya, &c. citantur.*' Again in No. 403, he says, '*Auctoris et libri quum a Nāgesa permulti iique notissimi citantur, nomina rariora haec memoranda putari : Hela rāja, quī commentarium ad Haris Kārikās scripsit.*' This commentary is, agreeably to the subjects in the text, divided into two parts, the first containing eight chapters, and the second six, from the 9th to the 14th chapter, on the investigation of the following categories in grammar, viz. Genus or species. Substance. Relations. Properties. Qualities. Space and duration. Cases and causalities. Action or verb. Times or tenses. Persons of verbs. Numbers. Inflections of verbs. Significations of words. Attributives and their varieties.

Beginning यस्मिन् सम्मुखतां प्रयाति सचिरं कोऽप्यन्तर्जुम्भते

of Part I. ते दीपान् सद्धिमा मनस्यभिनवः पुंसः प्रकाशात्मनः ।

द्विप्रं यत् परमां तनोति विषयास्त्रादन्ति नाशान्धर्तौ

धामानन्दसुधामयोज्जितवपुस्तत्प्रातिभं संस्तुमः ॥

काण्डद्वये यथा वृत्तिसिद्धान्तार्थः सतत्त्वतः ।

प्रबन्धो विहितोऽस्माभिरागमार्थानुसारिभिः ॥

तच्छेषभूते काण्डेऽस्मिन् सप्रपञ्चे स्वरूपतः ।

श्लोकार्थद्वयानुसरः प्रकाशोऽयं विधीयते ॥

इह यदार्थाद्यकविचारपरत्वाद् वाक्यप्रदीपस्य प्रथमकाण्डेन प्रयोजनादिः ॥

End of ditto. सामान्यविशेषयोरत्यन्तभेदाभावात् सकलविशेषपरिहारेण सामान्यरूपानुप-
पत्तेरिति सर्वत्र सिद्धिः ॥

Colophon. इति श्रीभूतिराजतनयहेलाराजकृते प्रकीर्णप्रकाशे क्रियासमुद्देशोऽष्टमः ।

Beginning of क्रियानन्तरं कालमुद्दिश्य यदि क्रियायाः परिच्छेदकस्तत्र तद्दर्शनानन्तरं ल-
Part II. चितं स्वरूपमाह ।

यापारयतिरेकेण कालमेके प्रचक्षते ।

नित्यमेकं विभुद्रव्यं परिमाणक्रियावतां ॥

End of Do. वचनप्रवृत्तिसामर्थ्याद् ये गुणा उक्ता सोऽयमिति सम्बन्धेनेत्यादिः ।
सम्प्रति गुणमात्रवृत्तिभ्यां भेदसम्बन्धविवक्षायां मतुपः श्रवणं साभूदिति ।

Colophon none.

Subjects. भर्तृहरिकृतवाक्यप्रदीपापरनाम्ना हरिकारिकायायीका । तत्र खण्डद्वये
चतुर्दशाध्यायाः । तत्र जातिद्रव्यसम्बन्धद्रव्यगुणदिक्पट्टकारकक्रियार्थकाल-
पूरुषसङ्ख्याख्यातपदार्थगुणानां विचारः ।

Contents of जातिविचारः । यथादौ—तदेव प्रमाणे परिशुद्धा जातिशब्देनाभिधीय-
Part I. chap I. माना । दृष्टादृष्टविषयव्यवहारसाधनसमर्थेति जातिपदार्थसिद्धिरित्यादिः ।

chap. II. द्रव्यविचारः । तत्रादौ—जातिर्वा द्रव्यं वा पदार्थ इत्युक्तं भवेत् । अन्नं
अस्य प्रपञ्चप्रकाशनशक्तिः ।

III. सम्बन्धविचारः । आदौ—समुद्देशद्वये जातिद्रव्यदर्शनभेदेन शब्दार्थमित्यादिः ।
अन्नं यथा,—सर्वे शब्दा भावाभिमतार्थविषया इत्यर्थः । सत्प्रवाहमित्यत्राह ।

IV. रूपादीनां द्रव्यत्वं । यथा,—तथा ह्यस्मिन् द्रव्यलक्षणे रूपादीनामपि द्रव्य-
त्वाद् द्रव्यमिति ।

V. गुणविचारः । यथादौ—इदानीं गुणसच्चास्त्रीयलिङ्गानुमितामित्यादिः ।

VI. दिक्शब्दविचारः । तदन्तं—प्रतियोगिभूतं नानालं यदि बुद्ध्या न
कल्पयेत् ।

VII. कारकविचारः । तदन्ते—देवदत्तः पचतीति सामानाधिकरण्येन प्रयोक्तो-
पपत्तिः ।

VIII. क्रियार्थविचारः । यथेदानीं साध्ययोग्यत्वात् साधनस्येत्यादिः ।

Part II. IX. कालविचारः । क्रियानन्तरं कालमित्यादिः । अन्ते—वर्तमाने हि यत्-
सम्बन्धभेदेनेत्यादिः ।

- X. तिङन्तपुरुषसङ्ख्योः । यथा—तिङ्भिहितेन भावेन कालपुरुषोपग्रहसङ्ख्येत्यादिः ।
- XI. सङ्ख्याविचारः । तत्रादौ—इदानीं सङ्ख्यां विचारयतीत्यादिः । अन्ते विभक्तिश्च सङ्ख्या प्रातिपदिकार्था ।
- XII. आख्यातविचारः । इदानीमाख्यातार्थमुपग्रहं विचारयितुमित्यादिः ।
- XIII. पदार्थविचारः । पदसंस्कारनिमित्तभूतः पदार्थपर्यवसितविचारः । अन्तेऽसमस्तपदमिति ।
- XIV. गुणभेदविचारः । तत्रादौ-गुणमात्रवृत्तिभ्यो भेदसम्बन्धविवक्षायामित्यादिः ।

No. 671. प्रसादः (प्रक्रियाकौमुदीटीका) ।

PRASĀDA ALIAS PRAKRIYĀ-KAUMUDĪ-TĪKA.

Country paper, 10×4 inches. Folia, in Part I, 395, II, 151, III, 138 = 684. Lines on each page, 7—9. Letters in a line, 30—60. Extent in s'lokas ? Appearance, old. Character, Nāgara. Date ? Prose. Correct. Complete.

A commentary on the Prakriyā-kaumudī of Rāmachandra Āchārya. By Viṭṭhala Āchārya, grandson of Rāmachandra, and son of Nrisiṅha Āchārya by Maṇikāmbu (*filius Nrisinhae et Manikāmbus*, Auf. No. 355). It is denominated *Prasāda* for the perspicuity of its style, and is entered under the name of *Prakriyā-kaumudī-tīkā* in the Society's Catalogue. The P. Kaumudī, according to Colebrooke, "is a grammar in which Pāṇini's rules are used, but their arrangement changed." Pandit Tārānātha describes it, in his edition of the *Siddhānta-kaumudī*, to be an arrangement of the scattered aphorisms of Pāṇini in their proper places, under the different heads to which they belong.

प्रक्रियानुयायिपाणिनिस्मृत्वाणि यथास्थानं सोदाहरणं व्याख्यातानि । ता० सि० कौ० २ खण्डः ।

It is in fact the model on which Bhaṭṭoji prepared his grand digest the *Siddhānta-kaumudī*, though the latter, says Colebrooke, is more correct and complete than its archetype. Rāmachandra was the son of Krishna Āchārya of the Deccan, and eminently versed in Grammar, Vedānta, and Astronomy, in all of which he has left some memorable works of his own : thus it is recorded by Viṭṭhala at the end of his commentary on the chapter on Samāsas :—

येन व्याकरणवैकतरणिः सा प्रक्रिया कौमुदी
वेदान्तानुमता च वैष्णवमहासिद्धान्तसन्दीपिका ।
कालज्ञानविधौ व्यधायि विविधानन्दिप्रबन्धचयं
कृष्णाचार्यसुतः स नः सुखयतु श्रीरामचन्द्रो गुरुः ॥

Viṭṭhala ascribes to him the authorship of the *Vaishnava-siddhanta-dīpikā* on which he wrote also a commentary. Thus Aufrecht, *Viṭṭhala Rāmachandram esse auctorem Vaishnava Siddhāntadīpikae libri, sequi etiam hunc commentatum esse declarat, ut.*

अयमर्थो वैष्णवसिद्धान्तदीपिकायामाचार्यवर्यैः प्रत्यपादि । अस्माभिरपि तद्दीपिकायां सर्व-
शास्त्रसारस्वरूपायां न्यायस्त्रोत्रप्रपूर्णां प्रतिपादितो ज्ञेयः ॥

Viṭṭhala's great learning in grammatical lore is displayed in the citations he has made in the Prasāda from earlier works, namely, the Indumativritti on the Indramitra grammar, Kātantra, Kātantra-vritti-panjikā, Kaiyaṭaṭikā, Kausikaṭikā, Kshīra-taranginī of Kshīra Svāmī, Nyāsakāra of Jinendrabodhi, Prabodhodaya-vritti, Harikārikā, Vāmana's Kāsikā, Vichāra-chintāmaṇī, Haradatta's Padamanjarī, Hemāsūris grammar, Pāṇinimata-darpaṇa, &c. According to Colebrooke, there is no direct mention made of either Vopadeva, or of his works Kavīkalpadruma or Kāvyaakāmadhenu, in this work; but he is of opinion that the *Rāmavyākaraṇa* cited in it is the Mugdhabodha, and the *Pradīpa* also cited in it is the Mugdhabodha-pradīpa, a commentary on that grammar. Aufrecht says the same: *Vopadevae grammatica quaedam alia, Rāmavyā-karaṇa dicta, citatur.*" Again '*Sed etiam primi libri commentarius, Mugdhabodha pradīpa (pradīpa) appellatus.*' Ibid. But the distinct mention of the name of Mugdhabodha in the 4th line of folium 245 of the first part of this work,—अग्रावपति । तथोक्तं मुग्धबोधे । अन्तर्वैचाम्ये इति—upsets this opinion, and Rāmavyākaraṇa must be accepted to be some other grammar, unless it can be shown that scholiasts take it to mean the Mugdhabodha, or the citations made from it agree with those of the text. It treats of the usual subjects of grammar, namely, Part I, permutations of letters, declensions of nouns, feminine terminations, cases, compounds and derivations. Part II, the inflections, and conjugations of verbs. Part III, verbal nouns formed by the addition of Kridanta and Unādi suffixes.

Beginning श्रीमद्विठ्ठलमेकमययमजं शब्दात्मकं ब्रह्म यः

of Part I. स्वेच्छातो जगदुद्भवस्थितिलये हेतुः स मायागणैः ।

यच्छासुतिस्मृतिव्यवहृतिसं पुण्डरीकाश्रमे
 भक्तानुग्रहहेतुतः स्थितमहं वन्दे मुदे संविदे ॥
 श्रीशम्भुं पाणिनिं वररुचिमथ वाक्संस्तौ दीक्षितं श्री-
 शेषं तद्भाष्यहार्दप्रकटनपटुगीः पण्डितान् भर्तृमुत्थान् ।
 हृत्तिन्यासादिकर्तृन् खमतपरमतव्यापकान् भोजदुर्ग-
 क्षीरखामिप्रमुत्थान् प्रगुणनति भजे तन्मतज्ञप्तिहेतोः ॥
 किं शेषः पाणिनिर्वा वररुचिरथ वा सर्वविद्याप्रणेता
 शम्भुर्भूमावभूद् भूसुरकुलतिलको अश्रुदेशेऽग्रवंशे ।
 ऋग्वेदी सर्वशास्त्रप्रकटनपटुधीः क्षणजो रामचन्द्रोऽ-
 नन्ताचार्यप्रपौत्रो दिशतु कृतिमतिं मे स कौण्डिन्यगोचः ॥

End of Part I. भाष्यहृत्तिहरिग्रन्थतद्भाष्यानाथवेदिभिः ।
 कौतुकाच्छान्तमनसः प्रमोदं यान्तु मत्कृतौ ॥
 श्रीरामचन्द्राचार्यान्तेः स्पष्टार्थश्च विचित्रता ।
 नासमञ्जैः प्रयोज्यार्थः स्फाटिकागारगो यथा ॥
 पदवाक्ये प्रमाणे च न च सञ्ज्ञा त्वसम्मत ।
 रामचन्द्राचार्यस्वरैरन्यं नोपलभामहे ॥
 येन व्याकरणाणैकैतरणिरित्यादिः । पूर्ववत् ।

Colophon of Do. श्रीरामाचार्यस्त्वनुर्हरिहरभजनैकाग्रधीः श्रीवृत्ति-
 चार्योऽयं साणिकाम्बाप्यजनयदतुलं विड्वलाचार्यमार्थं ।
 तस्य श्रीपाणिनीयाद्यनुगुणसगुणे प्रक्रियाकौमुदीये
 व्याख्यानेऽस्मिन् प्रसादे सुविशदमगमत् सत् सुवन्नं समाप्तं ॥

Beginning of Part II. श्रीविड्वत्सं सुरवरं (सुखकरं अन्यत्र) प्रणमामि देवं
 कारुण्यमिन्धुमखिलानतदत्तबुद्धिं ।

ईषत्सहासमुखपङ्कजमात्मभास-
 मुत्फुल्लोचनविलोकननाशितार्धं ॥
 तिङन्तकाण्डस्य हि कोऽपि पारं नाज्ञासिषुः शुद्धधियोऽपि सन्नः ।
 तं प्रक्रियाकौमुदमंशमज्ञो व्याख्यानहं स्यामुपहास्य एव ॥
 प्रक्षेपकालुष्यनिराशहेतोः प्रसादमस्या विदधे यथावत् ।
 इति प्रतिज्ञातमतः करिष्ये व्याख्यां स्वतः सज्जनतोषदात्रीं ॥

End of Part II. पिवतः पुनः खादत इत्यादिः । भुङ्क्ष्व । आखादखेत्यादिः । इत्यादीन्यादिशब्दन पनः
 पिवतः पुनः खादत इत्यादिः । निरगमदमलोऽयं लकारार्थवर्गः ॥

Colophon of Do. पूर्ववत् ० ० ०

Beginning अथ छन्दप्रक्रिया । तत्रादौ छन्दोष्वेव कृताः प्रदर्शने । धातोः । आठतीया-
of Part III. ध्यायान्तमिति । तृतीयाध्यायपर्यन्तं मर्यादाकृत्येत्यर्थः ।

End of Do. जगन्नाथायसं वन्दे यतिं वेदान्तकोविदं ।

पदवाक्यप्रमाणञ्च स्वधर्मनिरतं सदा ॥

श्रीनागनाथं विद्याधिनाथं श्रीकृष्णसूनुं विबुधं नमामि ।

सत्कृत्य योगाज्जितगीर्णतिं तं ।

Colophon इति श्रीरामाचार्यस्त्रुर्नृहरिहरभजनैकाग्रधीरित्यादिः ।

of ditto. व्याख्यानरूपं प्रसादं विशदमकरवं विट्ठलसेन तुष्येत् ॥

Date of the शके पञ्चसमुद्रवक्रिकुमिते संवत्सरे शोभकत्-

Work. सञ्ज्ञे फाल्गुनिके च मासि विशदे पक्षे दशम्यान्तिथौ ।

गुरुपादनिरतरामचन्द्रविट्ठपः श्रीविट्ठले रागिणः

सुब्रह्मा लिखति प्रयत्नत इमं ग्रन्थं + सिंहाभिधं ॥

Subjects. रामचन्द्राचार्यकृतपाणिनिस्त्राणां प्रकरणानुयायिकप्रक्रियाकौमुद्याख्ययाक-
रणस्य सुस्पष्टव्याख्या । तत्र प्रथमभागः । सन्धिश्चस्त्रीत्यकारकसमासतद्धित-
विषयकः । द्वितीयभागः तिङन्तप्रकरणिकः । तृतीयभागः छन्दान्ताध्यायः ।

Contents. १ भागः । मङ्गलाचरणं, प० १ । ततः प्रयोजनं, प० ४—५ । अथ सन्धि-
पादः ६ । उपसर्गवृत्तिः १५—१७ । विरासः १७ । सन्धिसञ्ज्ञा १८—१९ ।
सन्धिप्रकरणं २० । स्वरसन्धिः २१—२५ । हल्सन्धिः २६ । विसर्गसन्धिः ४२ ।
स्वादि सन्धिः ४२—४४ । अथ स्वादिप्रक्रिया ४४ । अथाजन्तपुंलिङ्गाः
४८—६५ । अजन्तस्त्रीलिङ्गाः ६५ । अजन्तनपुंसकाः ७० । हलन्ताः ७२ । अथा-
व्ययानि १०२ । स्वरदिर्गणः १०६ । अव्ययगणकथनं १०७—११२ । अथ
स्त्रीप्रत्ययाः ११२ । ततस्तद्धितलिङ्गाः १२० । अथ कारकाणि १४८ । तत्र प्रथ-
मादिसप्तमीपर्यन्तं १५०—१७० । ततः समासाः १७१ । समासादिप्रक्रिया
२२९—२५२ । समासान्तप्रक्रिया २५२ । तद्धितप्रक्रिया २५६—२९० । द्वि-
रुक्तप्रक्रिया २९०—२९४ । इति सुवन्तं समाप्तं । प्रथमो भागः २९५ ॥

२ द्वितीयभागः । भावदादि-क्रादि-दिवादि-वधादि-तुदादि-तनादि-खादि-
क्रादि-चुरादयः । णन्त-सणन्त-यङन्त-यङलुगन्ताः । कर्तृकर्मवाच्याः । तथा
• परस्मावात्मनेपदानि च ।

३ तृतीयभागः । प्रथमपादावधिदशमपादपर्यन्तं छन्दप्रक्रिया प० १—५८ । तत
उणादिप्रक्रिया ६९ १२८ ।

No. 414. (4) प्रबोधप्रकाशः ।

PRABODHA-PRAKĀṢA.

Country-made yellow paper. Royal 8vo. Pages 144. Lines on each page, 25, 26. Extent 3550 ślokaś. Character, Bengali. Date ? Appearance, new. Prose and verse. Correct. Complete.

A modern work on the usual themes of Sanskrit grammar. By Balarama Panchānana. It is noticed in Colebrooke's list as an original treatise, dependant on no school or system at all. It is a sectarian work compiled for the use of Śivites, and confined among them, like the 'Chaitanyāmrita' and the 'Harināmāmrita' of the Gosains among the Vaiṣṇavites of Bengal, and the grammars of Buddhist writers among the Jainas of the present day. The title *Panchānana* proves the author to have been a Brāhman of Bengal, but there is no intimation given in the book regarding the time and place in which he lived. The work is partly in prose and partly in poetry. The rules are either in verse, or measured styles of aphorisms, and their explanations (*vr̥ttis*) and examples are given in prose. As this book is intended for the elementary instruction of Śivite youths, its terminology is formed of the various appellations of Śiva, in the same manner as the different names of Viṣṇu answer the same purpose in the Vaiṣṇavite grammars. Vopadeva having been a *Harīhara-dvaita-vādī*, or adorer of both Śiva and Viṣṇu, has made use of the names of those gods only in the examples, but these modern sectarians have adopted the strange practice of using such names for grammatical terms; *e. g.* the vowels are designated Śivas, the consonants Haras, the surds are Rudras, the sonants Bhagas, &c.

अष्टदशभूनां रुद्रे प्रथमः । षड्वर्जशम्भुवर्णानां स्थाने प्रथमवर्णः स्याद्रुद्रे परे ॥

It treats firstly of its absurd terminology, then about the permutations of letters, declensions of nouns, use of the sibilants and nunna-tion, feminine terminations, inflections and conjugations of verbs, formation of verbal nouns, derivative and compound words, and lastly of syntax and government of cases according to the detail given below.

Beginning. शिवासन्तोषसन्तुष्टः स्वर्गादेर्हेतुरीश्वरः ।

शिवो वितनुतां शैवं समस्तशिवसन्निधिं ॥

विपन्नाशचेतुं भवाभ्येकसेतुं मुमुक्षेककेतुं समर्थं प्रदातुं ।

गुरोः पादपद्मद्वयं पांशुलेशं प्रणम्य प्रकुर्वे प्रबोधप्रकाशं ॥

श्लोके खेदाधिकारादौ । अकारादिचकारान्ताः पञ्चाशद्वर्णमञ्जूकाः ।

तेषां पाठक्रमं सिद्धं जानीयादन्यथा न तु ॥

End.

नामोपपदस्य कृता नामवर्जाव्ययेन । नामोपपदस्य कृदन्तेन सह समासः स्यात्
न तु अमन्तनामवर्जाव्ययेन कृदन्तेन । यथा—

मुक्तिदः । जलजं । नामवर्जाव्ययेन किं । अलं कृत्वा कालो भुक्तं ॥

नामोपपदस्य किं । प्रकृत्य । अमन्तत्वान् निर्गूलकापं कथति ॥

Colophon.

इति बलरामप्रबोधप्रकाशे समासपदं समाप्तं ॥

Subjects.

सञ्ज्ञासन्धिशब्दषलणत्वविधानस्त्रीत्यतिङन्तकृदन्ततद्धितकारकसमासानां विवरणं ।

Contents.

आदौ सन्धौ सञ्ज्ञापादः ४० १-२ । २ शक्तिसन्धिपादः ४० २-५ ।
३ शिवसन्धिपादः ५-७ । ४ विसर्गसन्धिपादः ४० ७-१० । ५ नास्ति-
सञ्ज्ञा ११ । ६ शक्त्यन्तपुंलिङ्गपादः ११-१५ । ७ शक्त्यन्तस्त्रीलिङ्गपादः १६ ।
८ तथा नपुं १७ । ९ शिवान्तपुंलिङ्गपादः १८-२२ । १० शिवान्तस्त्रीलिङ्ग-
पादः २२-२४ । ११ शिवान्तनपुंसकलिङ्गपादः २४ । १२ षत्वप्रकरणं
२४-२७ । १३ णत्वप्रकरणं २७-२९ । १४ स्त्रीत्यप्रकरणं २९-३४ ।
१५ आख्यातसञ्ज्ञापादः ३४ । १६ भ्वादिपरस्मैपदं ३५ । १७ भ्वादावात्मन-
पदं ४९ । १८ भ्वादावुभयपदं ५१-५२ । १९ अदादिपरस्मैपदं ५२ । २०
अदादावात्मनेपदं ५५ । २१ अदाद्युभयपदं ५६ । २२ क्वादिपरस्मैपदं ५६ ।
२३ क्वादात्मनेपदं ५७ । २४ क्वाद्युभयपदं ५७ । २५ दिवादिपरस्मैपदं ५७ ।
२६ दिवादात्मनेपदं ५८ । २७ दिवाद्युभयपदं ५८ । २८ स्वादिप० म०
उभयपदानि ५८ । २९ तुदादिप० म० उभयपदानि ५९ । ३० रुधादि
प० म० उभयपदानि ६०-६१ । ३१ तनादि प० म० उभयपदानि ६१ ।
३२ क्रादायः ६२ । ३३ चुरादयः ६३ । ३४ कर्मकर्तृपदं ६४ । ३५ प०
६४ । ३६ म० ६५ । ३७ लिङ्गधातुः ६८-७१ । ३८ भक्तिपादो लका-
रार्थाः ७१-७२ । ३९ कृदन्तं ७३-८२ । ४० क्तादिनिष्ठाप्रकरणं ८२-८७ ।
४१ शत्रादिपादः ८७ । ४२ इण्णादिः ८८-९७ । ४३ तद्धितेऽपत्यार्थकाः
९७-९९ । ४४ अस्यर्थप्रकरणं १००-१०३ । ४५ अपरे १०४ । ४६ का-
रकप्रकरणं १०९ । ४७ समासप्रकरणं १२४-१४४ । इति ॥

No. 410. प्रयोगरत्नमाला ।

PRAYOGA-RATNAMALA.

Country-made yellow paper. Royal 4to. Pages 181. Lines on each page, 25-27. Extent in slokas—, Character Bengali. Date ? Appearance, new. Verse and prose. Generally correct. Complete.

An elementary grammar. By Purushottama, surnamed Vidyāvágisa.

It represents a separate grammatical school of the Hindus, and is much studied by juvenile students in Assam and the east generally. I have heard of its use among pupils in Orissa also. It is written partly in verse and partly in the measured prose of aphorisms. Colebrooke, in his list of Sanskrit grammars, mentions two commentaries written upon it, one by Jíves'vara, and the other by Jayakrishṇa, and Mr. Martin speaks of a third. The author, Purushottama, is not the same with the Buddhist writer of the Bháshá-vritti, nor with Purushottama Deva, the lexicographer of Anekártha Kosha. Whether he is identical with a grammarian of the same name, who is the author of the *paribhāshá* maxims called the *Jnápaka-samuchchaya*, or with the son of Pítámbara, the writer of the *Avatáravádavalí*, I cannot ascertain. That he was a Bráhmaṇ of Bengal, is certain from his titles of *Bhaṭṭāchārya* and *Vidyavágís'a*, which are peculiar to the paṇḍits of this province. He wrote this work under the patronage of one Nandadeva, a ruler of Assam, whose name he recites in the exordium. Aufrecht has mentioned of another Purushottama, the writer of a commentary on ceremonial law called the 'Dravyasuddhi-pradípiká,' who could not possibly have been the same with our grammarian. The terminology of this grammar is much allied to that of Páṇini, and its method is better digested than those of the Supadma and the Kátantra grammars. It is divided into *vinyásas* or 'dispositions,' of which there are eight from *Sandhi* to *Kridanta*, each of which is subdivided into *Prakaranas*, or 'subjects' as detailed below.

Mr. Martin, in his History of Eastern India, (Vol. III. page 136) says, that Purushottama was a Vaidika Bráhmaṇa of Vihar in Kámarupa, and flourished in the time of Mallanáráyaṇa, Rájá of Coeh Behar. His grammar, adds the historian, may be studied in four or five years.

Beginning. श्रीनन्दसुनोर्वदनारविन्दमुपास्यहे यत्र नितान्तमेव ।

स्फुरच्छ्रुतीनां परमं रहस्यं स्मितश्रियानन्दमयं विधाति ॥

+ + + + + + +

श्रीनन्ददेवस्य गुणैकसिन्धोर्महीमहेन्द्रस्य यथानिदेशं ।

यत्नात् प्रयोगोत्तमरत्नमाला वितन्यते श्रीपुरुषोत्तमेन ॥

अकारादिकारान्ता वर्णमालानुवर्तते ।

खरादिसञ्ज्ञाविधानार्थं । उक्तः सौ वर्णमालायां मन्त्रस्योपचिकीर्षयादिः ।

End. सानुबन्धसमेयात्यतिपातिनौ (?) यद्वातुकार्यं तत्सिद्धातीति सिद्धं ।

ब्याख्येयब्याख्ययोरेक्यं सुखबोधकते कृतं ॥

Colophon. इति श्रीमहामहोपाध्याय (श्रीपुरुषोत्तमापरनाम) श्रीविद्यावागीशभट्टाचार्य-

निर्मितायां प्रयोगरत्नमालायां कृदन्ताख्यः षष्ठोऽऽ विन्यासः सम्पूर्णः समाप्तः ।

Subjects. सन्धिसुबन्तव्यञ्जनान्तशब्दसाधनमिति त्रयं ।

अव्ययं षट्कारकाश्च समासस्तद्धितमेव च ॥

अष्टमाख्यातविन्यासो कृदन्तं तत्र एव तु ।

तयोर्मध्ये सप्त सप्त प्रकरणानि भवन्ति हि ॥

Contents. प्रथमः सन्धिविन्यासः । तत्रादौ १ वर्णसञ्ज्ञाप्रकरणं षष्ठा १—२ । २ खरसन्धि-

प्रकरणं षष्ठं २—५ । ३ खरसन्धिनिषेधप्रकरणं ५—६ । ४ व्यञ्जनसन्धिप्रक-

रणं षष्ठं ६—९ । ५ विसर्जनीयसन्धिप्रकरणं ९—१५ ।

द्वितीयः खरान्तसाध्यविन्यासः । तत्रादौ १ लिङ्गाधिकारो वा शब्दसञ्ज्ञा १६ ।

२ खरान्तसाध्यप्रकरणं षष्ठं १६—१७ । ३ ईदृङ्दन्तनदीबध्वादयः षष्ठं २० ।

४ अन्यान्यखरान्तसाध्यप्रकरणं २७ । ५ सङ्ज्ञाशब्दसाधनप्रकरणं ३० । ६ ख-

रान्तनपुंसकप्रकरणं ३०—३२ ।

तृतीयो व्यञ्जनान्तसाध्यविन्यासः ३३ । तत्रादौ १ व्यञ्जनादेशप्रकरणं ३३ ।

२ दीर्घनलोपादिप्रकरणं ३८—४५ । इति व्यञ्जनान्तसाध्यविन्यासस्तृतीयः ॥

चतुर्थः प्रकीर्णविन्यासः पृ० ५० । तत्रादौ १ अव्ययप्रकरणं पृ० ५१—५२ ।
२ कवादिप्रकरणं पृ० ५२—५८ । ३ षत्वप्रकरणं ५८ । ४ एत्वप्रकरणं ६२—६४ ।

पञ्चमः षट्कारकप्रयोगविन्यासः ६४—७४ । कारकविभक्तिर्वा कारकमात्रा
७४—८३ ।

षष्ठः समासविन्यासः पृ० ८१—१२० ।

सप्तमस्तद्धितविन्यासः पृ० १२०—१६६ ।

अष्टम आख्यातविन्यासः १६६ । तत्रादौ आख्याते गणविन्यासः १६६—१७६ ।
२ लिङ्लोट्प्रकरणं १७६—१७८ । ३ ह्यस्तनीप्रकरणं १७८ । ४ यक्प्रकरणं
१८२—१८४ । इट्प्रकरणं १८४ । लिट्प्रकरणं १८७ । निङ्प्रकरणञ्च १८५ ।
५ नङ्प्रकरणं १८८—२०७ । द्विर्भावप्रकरणं २०७—२११ । ६ आत्मनेपदा-
दिप्रकरणं २११—२१६ । ततः सन्प्रकरणं २१६—२१८ । ततः इन्प्रकरणं
२१८—२२२ । ततो नामधातवः २२२—२२६ । यङन्तप्रकरणं २२६—२३२ ।

ततः कृदन्तप्रकरणानि २३२ । १ कृत् प्रथमो विन्यासः पृ० २३२—२४० ।
२ कृत् लुन्टणादिप्रकरणं २४०—२४३ । खानुबन्धप्रकरणं २४३—२४७ ।
णिनादिप्रकरणं पृ० २४८—२५१ । ३ विन्यासः । इष्णादिप्रकरणं २५७ ।
४ क्तादिप्रकरणं २५७ । ५ विन्यासः । क्तादिप्रकरणं पृ० २६६—२७५ ।
६, ७ विन्यासौ तथावत् २७५—२८१ ॥

No. 431. (2) प्राकृतपादः ।

PRAKRITAPADA OF THE SANKSHIPTA-SĀRA.

Country-made yellow paper, Royal 4to. Pages, 22. Lines on each page, 25. Extent, 510 ślokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Generally correct. Complete.

The last chapter of the *Saṅkshipta-sāra-vyākaraṇa* of Kramadisa'vara, elaborated and annotated by Jumuranandi, the first restorer and publisher of this system of grammar.

The *Saṅkshipta-sāra* is intended to serve as a guide, not only to the grammar of the classical Sanskrit as represented in the work of

Pāṇini, but also of the archaic Vedic form, and the later vernaculars collectively called the Prakrits. पण्डितः क्रमदीश्वरः सङ्क्षिप्तसारमाचष्टे त्रिषु भाषासु लक्षणं । संस्कृतपेशाद्यादिविति । Accordingly the earlier chapters having treated of the Vedic and the classic forms, the last points out the rules for the formation of the Māgadhi, the Mahārāshṭrī, Paisāchi and other cognate dialects of the Sanskrit. Kramadīśvara's rules are few and incomplete, and the vrittis of Jumuranandi are intended to supply the omissions in the original text. Generally speaking Kramadīśvara follows the order of Vararuchi, but there are certain exceptions which show that he was not a servile imitator. An edition of this part of Kramadīśvara's work is now in the press.

The plan of including the Prakrits in a grammar of the Sanskrit language is also adopted by Hemachandra, the last chapter of whose Sanskrit Grammar treats of the Prakrit dialects.

Beginning. सम्बद्धादेरादिराद्वा । सम्बद्धादेरादिरकार आद्वा भवति । लोकानसारात् प्राकृते । यथा समिद्धी सामिद्धी । प्रकटः (पाओटो) । अभिजातमनःखिनी-
त्यादिः ।

End. आद्यत्तिभेदस्यैकः । विद्यातपोऽर्थी वादीन्द्रः पूर्वग्रामद्विजः कविः ।
चक्रपाणिमुतो जायान् नम्रासौ श्रीपतेः कृती ॥

Colophon. इति श्रीवादीन्द्रचक्रवर्तुडामणिसहायपण्डितश्रीक्रमदीश्वरकृतौ सङ्क्षिप्तसारे महा-
राजाधिराजजुसरनन्दपरिशोधितवृत्तौ सन्धिपादादिप्राकृतान्तेन द्वितीयो-
ऽध्यायः । समाप्तश्चेदं सङ्क्षिप्तसारव्याकरणमिति । अष्टमपादः ।

Subjects. प्राकृत-सौरसेनी-मागधी-महाराष्ट्रीयभाषाशब्दवाधनप्रकारशब्दोऽलङ्काराश्च ।

Contents. आदौ स्वरकार्यं ५० १—२ । ततो व्यञ्जनकार्यं २—४ । युक्ताक्षरकार्यं
५—६ । सुदन्तप्रकरणं ७ । निडन्तप्रकरणं ५० ९ । कदन्तप्रकरणं ५० १५ ।
ततो महाराष्ट्रीयमागधीभाषालक्षणानि १६ । ततश्चन्द्रांसि ५० १७ ।
यथा १ भ्रमरललितं १७ । २ पद्मिनी । ३ सिंहलीला । ४ विद्युन्माला
५० १७ । ५ मणिसंध्या । ६ मत्ता । ७ मदनविलासिनी । ८ स्वागता ।
९ देविकं । १० उपस्थिता । ११ वृत्ता ५० १७ । १२ भद्रिका । १३ इन्द्र-
वज्रा । १४ उपेन्द्रवज्रा । १५ रथोज्जता । १६ तोटकं । १७ यमुना । १८ प्रसि-
ताक्षरा । १९ रथोज्जता । २० तामरसा । २१ मत्तगामिनी । २२ मत्तकामिनी ।
२३ इन्द्रवंशा । २४ कुसुमविचित्रा । २५ मञ्जुभाषिणी । २६ सिंहेन्द्रता ।
२७ वसन्तलिलकं । २८ शरललितं । २९ प्रथिवी । ३० अपराजिता ।

३१ मालिनी । ३२ समुद्रकं । ३३ कुसुमं । ३४ नन्दनं ४० १९ । ३५ प्रवर-
ललितं । ३६ शिखरिणी । ३७ मन्दाक्रान्ता । ३८ नाराचकं । ३९ अश्वरा
४० २० । ४० मेघविस्फूर्जितं । ४१ शार्दूलविक्रीडितं । ४२ सुवदना ।
४३ दण्डकाः । ४४ सुभगा । ४५ द्रुतमध्या । ४६ चित्तविधानं । ४७ पुष्पि-
ताया । ४८ आर्या । ४९ गाथा । ५० पञ्चभटिका । ५१ गद्यवृत्तं ।
ततोऽलङ्काराः । यथा—खभावाख्यानमुपमा रूपकं दीपकावृती ।
आक्षेपोऽर्थान्तरन्यासो व्यतिरेकविभावना ॥
समासातिशयोत्प्रेक्षा हेतुः सूक्ष्मा नव क्रमाः ।
प्रायो रसवदूर्जस्त्रि पर्यायोक्तं समाहितं ॥
उदात्तापक्रुतिः श्लिष्टविशेषास्तुल्ययोगिता ।
विरोधाप्रस्तुतलोत्रव्याजस्तुतिनिर्दर्शनैः ।
सञ्ज्ञेक्तिः परिहृत्तग्राशीः स्वकीर्णमथ भाविकं ॥

Nos. 545, 1646, 1584. **प्रौढमनोरमा ।**

PRAUDHA MANORAMĀ.

No. 545. Substance, country paper, 4to. Leaves, 278. Lines, 16. Extent, 6672 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Sk. 1862. Manuscript. Appearance, old. Prose. Generally correct. Part I. Complete.

Nos. 1646 and 1584. Substance, country paper, 15 × 5½ inches, in two volumes, 1st Vol. Leaves, 113. Lines on a page, 14. Extent in ślokaś, 2373. 2nd Vol. Leaves, 123. Lines on a page, 14. Extent, 2483 ślokaś. Character, Nāgara. Lithographed. Date, Sk. 1929 New. Prose. Correct. Complete.

The first of these is a manuscript and the two others lithographed copies of the well known work called the *Manoramā* or *Praudha Manoramā*. The first two numbers contain the first volume (pūrvārdha) of the work, and the last number contains both the former and the latter halves of the work under notice. It is a commentary, by Bhattoji Dikshita, son of Lakshmīdhara on his elaborate grammar, the Siddhānta Kaumudī, which embraces not only all the aphorisms of Pāṇini, like the Prakriyā Kaumudī of Rāmachandrāchārya, his predecessor, but arranges them with additions of his own in a more correct and convenient form. Nāgojibhaṭṭa, in his commentary on the Siddhānta-Kaumudī, calls this work Manoramā only, (मनोरमा सार्द्धदेहं लघुशब्देन्दुशेखरं)

and Colebrooke, in his list of Sanskrit grammars, gives it both the titles as stated above. Bhaṭṭoji himself gives it the appellation of Praudha Manoramá in the beginning, end, and colophon of the work, सिद्धान्त-कौमुदीयाख्यां कुर्मः प्रौढमनोरमा । again सिद्धान्तकौमुदीयाख्या येयं प्रौढमनोरमा । again सिद्धान्तकौमुदीयाख्यायां प्रौढमनोरमा समाख्यायां । Others, misunderstanding the meaning of Praudha Manoramá, *delighting the hearts of the learned*, for *enlarged Manoramá*, erroneously consider it to be called praudha only for the sake of distinction from the Madhya Manoramá, not knowing that the latter work is no abridgement of the former, but a different commentary by one Ráma S'armá on the Madhya Kaumudí of Varadarája, who compiled his abridgement of the great S. Kaumudí long after Bhaṭṭoji had ceased to exist. This commentary has two glosses on it, the *S'abdaratna* and *Laghu S'abdaratna* by Hari Díkshita, son of Vires'vara Díkshita, and grandson of Bhaṭṭoji Díkshita, as noticed under the name of Manoramá Savivaraṇá.

The first part of this work has three chapters on grammatical terminology, laws of euphony, and the variations and combinations of nouns. The second part is also arranged under three heads, viz., the *Tinnanta*, *Kridanta*, and the *Vaidika*, treating respectively of the conjugations of verbs, formation of verbal nouns, and explanations of Vedic anomalies and accentuations.

There are two things worthy of special notice in this learned commentary, the number of works and authorities cited and refuted herein, and the fallacies of eastern and modern schools of grammar which it detects. The subjoined list is given in the alphabetical order of Aufrecht. Anunyasakára, Amara, Átharvana, Ásvatáyana, Arváchinas, or moderns; opposed to Práchinas, ancients. Ujjaladatta, author of the Unádivritti, edited by Aufrecht; Kalápánusarinah, the followers of the Kalápa or Kátantra grammar; Kátantra by Kumára, and Kátantraparisishṭa by S'rípati Kulachundra, author of the Durgá-vákya-prabodha. Kaumárás. Kalpa Súra, Kalidása, Kiraṇávali, Kíchakabadha, Kshíra Svámi, Ganaratna.

Chandra, editor of Pátaryala. Chandra Kosha. Chandra Sutra. Jayamangala, commentator of the Bhaṭṭi Kávyá of Bhartipari. Jayáditya or Vámana Jayáditya, author of the Kás'iká Vritti. Jayadeva and Jaimini sūtras, Trikánda-s'esha of Purushottama. Taittiríya Bráhmaṇa, Trilochana-dása, author of the Kátantra-panjiká. Das'apadí, a grammatical work (liber grammaticus, Aufrecht, p. 1626)

Durghaṭa and Durghaṭa-kara on Sankshiptas'ara grammar. Dhananjaya Nighanṭu. Nyāsa, the Kās'ikā-vṛitti by Jinendra. Panchapadi, on Unādī suffixes. Padamanjari on Kās'ikā Vṛitti. Pāniniyamata-darpaṇa, a versified compendium of Pāṇini. Purushottama, author of the Ratnamāla grammar of Assam. Prasādakrit. Viṭṭhala-chārya, commentator on Prakriya Kaumudī. Prātisākhya-bhāṣhya by Uvaṭa. Bhaṭṭa, and Bhaṭṭa-pādas. Bhaṭṭi or Bhaṭṭi Kāvya. Bhāga-vṛittikāra. Mādhava. Bhavabhūti. Bhāgavata, Bhārata. Bhāravi. Māgha. Mitāksharā. Mimāṃsā. Murāri Kavi. Medinī Kosha. Yādava Kosha. Yāgnavalkya. Rakshita, Rabhasa, Rūpamālā. Vardhamāṇa Vāchaspati. Vāmana. Vichāra Chintamani. Viswarūpa. Sāyaṇa. Vyāghrabhūti. S'abda Kaustubha of Bhattoji. Sākaṭāyana. Sākalya. Sāsava. S'rīdhara. Suddhakāra. S'iradeva, author of Paribhāṣhās. S'rīpati. S'ankarabhāṣhya. Sābara. Sulva Sūtra. S'rīharsha. Hemachandra, author of Haima Vyākaraṇa and Kosha. Hari and Haradatta. The authorities cited in the second part are less numerous than those in the first, as Aufrecht says; '*Auctorum numerus in hac parte multo minor citatur quam in prima.*' These are the Abidhānamālā, Udayanāchāryas, Vopadeva's Kavikalpa-drūma, Kesava Kosha, Kāvya-prakāsa, Durga Siṅha, Dhanvāntari-nighanṭu, Nānārtha Ratnamāla, Prabhākara, Bhūri prayoga, Yādava Kosha, Vaijayantī, Saunakīya Svarāśhṭaka, Saptapadarthī ṭīkā, Soaramanjari, &c.

I. Part. ध्यायं ध्यायं परं ब्रह्म स्मरं स्मरं गुरोर्गिरः ।

Beginning. सिद्धान्तकौमुदीयाख्यां कुर्मः प्रौढमनोरमां ॥

हयवरट् हकारोपदेशः, अट् हस् अश् इण्यहणेषु हकारग्रहणार्थः । अर्द्धेण अड्यवायेपीति एत्वं ।

Do. End. तद्व्यस्यसामञ्जस्येनैव व्याख्यातत्वाच्चेति दिक् । यथायथमिति न लोकेति षष्ठी-निषेधेत्यादिः ।

सिद्धान्तकौमुदीयाख्या येयं (सेयं) प्रौढमनोरमा ।

समाप्तं तत्र पूर्वार्द्धं तेन तुल्यतु शङ्करः ॥

Do. Colophon. इति श्रीभट्टोजीदीक्षितविरचितायां सिद्धान्तकौमुदीयाख्यायां प्रौढमनोरमासमाख्यायां पूर्वार्द्धं (सुबन्तप्रकरणं) समाप्तम् ।

II. Part. }

Beginning. } ग्रन्थमध्ये कृतं सङ्गलं शिष्यार्थमुपनिबध्नाति । औचेति ॥

- Do. End. अखण्डमपि यत् सर्व्वं कृतञ्चितपरम्परं ।
 अशेषशास्त्रसंवेद्यमत्तरं तमुपास्महे ॥
 सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या सेयं प्रौढमनोरमा ।
 भट्टोजिदीक्षितकृतिर्भूयाद्विश्वेशतुष्टये ॥
- Do. Colophon. इति पदवाक्यप्रमाणज्ञश्रीलक्ष्मीधरसूत्रेः स्तूनुना भट्टोजीदीक्षितेन विरचि-
 तायां प्रौढमनोरमायामुत्तरार्द्धं समाप्तं ।
- Subject. पाणिनिमतानुयायिनी सिद्धान्तकौमुदीयाकरणस्याद्यन्तटीकेयं । एतस्यापि
 टीका हरिदीक्षितकृताः शब्दरत्न-लघुशब्दरत्न-विवरणाख्याः सन्ति ।
- Contents of Part I. आदौ सञ्ज्ञाप्रकरणं । ततः परिभाषाप्रकरणं प० १—६ । अचूम्बन्धिः ७—२२ ।
 हल्सन्धिः २२—२७ । विसर्गसन्धिः २२—२६ । खादिसन्धिः २६—३२ ॥
 ततः शब्दसञ्ज्ञाः ३२—३६ । अजन्तपुंलिङ्गाः ३७—६१ । तत्र अदन्ताः ।
 आदन्ताः । इदन्ताः । ईदन्ताः । उदन्ताः । ऊदन्ताः । ऋदन्ताः ।
 ओदन्ताः । औदन्ताः । इत्यजन्ताः ॥ ततोऽजन्तस्त्रीलिङ्गाः ८७ । ह्रस्व-
 नपुंसकलिङ्गाः ८७ । खरादिः ८८ । ततोऽव्ययानि ८८—९० ।
 ततः स्त्रीप्रत्ययानि ९०—१०६ । ततः कारकपादः १०६—१२१ । तत्र
 प्रथमा । द्वितीया । तृतीया । चतुर्थी । पञ्चमी । षष्ठी । सप्तमी । उप-
 सर्गार्थाः १२१ । समासः १४० । अव्ययीभावः । तत्पुरुषः । वज्रवीचिः । द्वन्द्वः ।
 एकशेषः । इति सर्व्वसमासशेषः । ततः समासान्ताः १७४ । अलुक्समासः १७६ ।
 समासाश्रयविधिः १८० । ततस्तद्धितप्रकरणारम्भः १८० । तत्रापत्याधिकारः
 १८२ । चातुरर्थिकाः १९७ । श्रैषिकाः १९८—२११ । विकारार्थाः २१२ ।
 प्राग्वीथ्यतीयाः २१३ । इति समाप्ताश्चातुरर्थिकाः २२१ । ततो मत्वर्थीयाः २३० ।
 ततो वीष्माप्रक्रिया २७२ ।
- Do. of Part II. तत्रादौ तिङन्तप्रकरणं प० १—७० । तत्र भ्रादिः । अदादयः । जुहोत्या-
 दयः । दिवादयः । खादयः । तुदादयः । रुधादयः । तनादयः ।
 क्रपादयः । आखादीयाः । आधृषीयाः । इति चुरादयः । ततो हेतुमतप्रक्रि-
 या । ततः सनन्तप्रक्रिया । यङन्ताः । यङ्लुगन्ताः । नामधातवः । कण्ठा-
 दयः । प्रत्ययमात्रा । आत्मनेपदं । ततः पदव्यवस्था । भावकर्मप्रकरणं । कर्म-
 कर्तृप्रकरणं । ततो लकारार्थप्रक्रिया । इति तिङन्तप्रकरणं समाप्तं ॥
 ततः छदन्तप्रकरणं ७१—१०६ । तत्र ह्यप्रक्रिया । तत उणादि ५ पादाः ।
 ततः प्राचां प्रमाद ४ पादाः । ततो वैदिकप्रकरणं प० १०६—१२२ । तत्रादौ
 अष्टपादाः । ततः खरप्रकरणे प्रथमं । ततो धातुखरः । प्रकतिखरः ।
 प्रत्ययखरः । समासखरः । तिङन्तखरः । पञ्चमप्रकरणं समाप्तं ।

प्राचां प्रसादोक्तयो यथा । प्राचा तु कतिपयानामेवोणादीनामुपन्यासः कृत
 सोऽपि नैकप्रघटकतया । किन्तु विच्छिद्येति स्पष्टमेव ॥ तत्रापि प्रसादं लेखतो
 दर्शयामास ॥ पुनर्यत्तु प्राचां औदितिसूत्रे घनदीसञ्ज्ञा वर्जिताभ्यामिति
 व्याख्यातं नामावचरार्थः किन्तु पूर्वोत्तरसूत्रद्वयबललभ्यः । एवञ्च इदुद्गामिति
 सूत्रानुपन्यसनं प्राचः प्रामादिकमेव ॥ पुनर्यत्तु प्राचोक्तमुडाविताविति यच्च
 तत्तौत्रेण व्याख्यातमुकार उगित्कार्यार्थं तदसङ्गतमिति ॥

No. 1454. प्रौढमनोरमा विवरणसहिता ।

PRAUDHA MANORAMA WITH GLOSS.

Substance, country paper, $14\frac{1}{2} \times 5$ inches. Folia, $129 + 13 = 141$.
 Lines on a page, 10. Extent in ślokaś, 4230. Character, Nāgara. Date,
 Sm. 1834. Appearance, new. Prose. Generally correct. Incomplete.

A commentary, by Bhaṭṭoji-Dikshita, on his great grammar the
 Siddhānta Kaumudī, together with the Laghu S'abda-ratna, the lesser
 of the two S'abdaratna glosses upon this commentary. The gloss is by
 Hari-Dikshita, son of Vires'vara-Dikshita and grandson of Bhaṭṭoji-
 Dikshita. Aufrecht does not recognise Vires'vara as the father of Hari-
 dikshita, but has one Bhānuji for the son of Bhaṭṭoji, whom he therefore
 calls 'Bhānuji-dikshita pater,' No. 356. There is one Vires'vara men-
 tioned by him on page 380 of his Catalogue, as '*Hariharae filius*
 and *Govardhanae nepos*,' who is a different person altogether. The
 Laghu S'abdaratna is an abridgement of the author's S'abdaratna Scho-
 lium on the Praudha Manoramā. This gloss of Hari Dikshita has an
 excellent exposition by Vaidyanātha Pāyagunḍa called the Bhāva-
 prakāś'ikā. The present MS. is but an imperfect copy of the original,
 having only annotations on a few sections of the three chapters, on Krit
 suffixes, declensions of nouns, and Vedic anomalies and accentuations.

Beginning.

कृत् सू० प्रा० प०१ । धातोः । यद्यपि धातौरेकाचो हलादेरिति सूत्राद्धातोरित्यनुवर्त्तत एव,
 तथापि आर्द्धधातुकसञ्ज्ञाया आश्रितशब्दव्यापारत्वलाभाय पुनर्धातुप्रवर्णः ।
 कृत् टी० प्रा० प०१ । इत्यनुवर्त्तत इति शब्दादीनां सार्वधातुकत्वाद्यर्थमिति भावः तेन न सार्व-
 धातुकानुदात्तत्वसिद्धिरिति दिगित्यादिः ।

सुवन्तसू० प्रा० प० ८७ । रमेति लिङ्गविशिष्टपरिभाषस्य प्रातिपदिकत्वात् स्यादयः ।

सु० टी० प्रा० प० ८७ । लिङ्गविशिष्टेति तथा परिभाषा प्रातिपदिकत्वतद्वाप्यधर्माणां विशिष्ट-
बोधनेन तथा प्रातिपदिकत्वादित्यर्थः ।

वैदिकसू० प्रा० प० १ । अथ वैदिकशब्देऽपि विशेषमाह । षष्ठीयुक्त इति ॥

वै० टी० प्रा० प० १ । तेष्वपीति निर्द्धारणे सप्तमी तत्समुदायान्तर्गताः केचिदपीत्यर्थः ।

End.

कृत् सू० समाप्तिप० ८४ । अन्वक्षशब्दस्य देशविशेषमात्रे पर्यवसानात् । प्रमाणोत्तरेण कचिदानु-
कूल्यार्थेऽपि अन्वक्षशब्दस्य तत्समर्पणे व्यापारविरहाण् णमुल् न, किन्तु
क्ता वेति व्यवस्था बोध्या ।

कृत् टी० स० प० ८४ । किन्तु क्ता वेति उपपदसमासोऽपि नेति बोध्यमिति शिवं ।

सु० सू० स० प० १२८ । भिक्षादिपाठसामर्थ्यान्नप्रुस्त्वमिति वृत्तिसु भाष्यविरुद्धा । भाष्ये तत्पाठस्य
प्रत्याख्यानमिति दिक् ।

सु० टी० स० प० १२८ । युवतिशब्दे अङ्गविशिष्टपरिभाषयैव प्रातिपदिककार्यमिदं अत्र तद्धिता
इत्यधिकारो लिङ्गविशिष्टपरिभाषाऽनित्यत्वज्ञापनार्थ इति दिक् ।

वै० सू० स० प० १२ । अत्र परि सर्वतोभावे सहेः । चकारोऽनुक्तसमुच्चयार्थ इत्याशयेनाह ।
चादिति ऋतीपाठमिति । ऋतिशब्दस्यान्येषामपीति दीर्घः । इत्यष्टमः ।

वै० टी० स० प० १२ । अवस्थिततयेति । इन्दसि सर्वविधीनां वैकल्पिकत्वादिति भावः ।
विकल्पव्यवस्थयेति । अवस्थितविकल्पेनेति यावत् । इत्यष्टमाध्यायः
समाप्तः ।

Colophon.

कृत् सू० प० ८४ । इति श्रीवेदवेदान्तप्रतिपादिताद्वैतसिद्धान्तस्थापनाचार्यलक्ष्मीधरपुत्रभ-
ट्टोजिदीक्षितविरचितायां सिद्धान्तकौमुदीव्याख्यायां सिद्धान्तमनोरमायां
कृत्यु प्रकरणं समाप्तम् ।

कृत् टी० प० ८४ । भट्टोजिरचिता या तु सेयं प्रौढमनोरमा । कृदन्तलिखितमन्त्र तेन
तुल्यतु माधवः ॥ इति श्रीमदीक्षितभट्टोजिपौत्रदीक्षितहरिविरचिते लघु-
शब्दरत्ने कृदन्तं सम्पूर्णं ।

वै० सू० प० १२ । श्रीपदवाक्यप्रमाणज्ञश्रीलक्ष्मीधरस्वरः स्तूनुना भट्टोजिदीक्षितेन रचितायां
प्रौढमनोरमायां वैदिकी समाप्ता ।

वै० टी० प० १२ । इति श्रीमदीक्षितभट्टोजिपौत्रदीक्षितवीरेश्वरपुत्रदीक्षितहरिविरचिते
लघुशब्दरत्ने वैदिकी समाप्ता ।

Date of transcribing. चतुरग्रिद्युतेऽब्दे तु वसुचन्द्रद्युते पुनः ।

माघमासे शुभे पक्षे कृष्णे चैकादशीतिथौ ॥

श्यामसुन्दरच्चात्रेण नारायणसमीचिना ।

भ्रातुः श्रीकृष्णदत्तस्य पाठार्थं लिखितम्भया ॥

विषयः । सिद्धान्तकौमुद्याः छदन्तभागस्य व्याख्यानं । पुनस्तस्या एव स्त्रीलिङ्गावधिसत्रीप्रत्ययपर्यन्ता व्याख्या, पुनः खरवैदिकीप्रक्रियाख्यशेषभागस्य व्याख्या च ।
(आदौ मध्ये च खण्डितमेतत्) ।

No. 160. (1) भाषावृत्तिः ।

BHASHA-VRITTI.

Country-made yellow paper, Royal 4to. Pages 245. Lines on each page, 24—26. Extent, 13,440 s'lokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, fresh. Prose. Generally correct. Complete.

A Scholium on Pāṇini's aphorisms relating to the Sanskrit language proper, excluding those texts which concern the *Vedic* dialects and anomalies. By Purushottama Deva or Devas'arman, a Buddhist, and author of the *Jnāpaka-samuch'chaya* on *Paribhāṣā* maxims, and *Ekākshara* and *Anekārtha Kosha* lexicons. The salutation made to *Buddhā* at the opening of this work, proves the author to have been a *Buddhist*, whose works on Sanskrit philology have, on account of their intrinsic worth, escaped the general devastation of Buddhistic writings by the Brahminical priesthood. Colebrooke alone, among all European grammarians and linguists of the Sanskrit tongue, has made mention of this work as a commentary on Pāṇini's rules, omitting those that are peculiar to the Vedas. Aufrecht has given an account of the *Jnāpaka-samuch'chaya* in number 353, and noticed the *Koshas* mentioned above in number 431, of his Catalogue. The commentary under notice is accompanied with a gloss by Srisṭīdhara as noticed by Colebrooke, and described in the next number of this catalogue. It is divided, according to the text of Pāṇini which it comments upon, into eight books of four chapters each, and the order and number of aphorisms in all of them are the same with those of Pāṇini, except the omission of course of such as relate to the Vedas.

The explanations of the *Sūtras* in this work are conformable to the *Vārtika* and the *Mahābhāṣya* ; but its style and verbiology are quite different from those of the texts published in Europe or Calcutta, and the examples given herein are not always the same with those found in the printed editions of Pāṇini.

Beginning. नमो बुद्धाय भाषायां यथा त्रिसुनिलक्षणं ।

पुरुषोत्तमदेवेन लघ्वी वृत्तिर्विधीयते ॥

अथ शब्दानुशासनं लौकिकानां प्रकृतिप्रत्ययविभागपरिकल्पनया सामान्य-
विशेषवल् लक्षणेन गत्यन्तराभावात् । वर्णानामुपदेशः क्रमसन्निवेशे समञ्ज-
सार्यः । तदुभयं सञ्ज्ञार्थं । सा च लाघवेन शास्त्रप्रवृत्त्यर्थी । अकारस्य द्वि-
विटतोपदेश अकारग्रहणार्थः ।

End. अ अ । अकारस्य शास्त्रे विटतोपदेशः प्रतिज्ञातः अकारः संवृतो भवेत् । वृत्तः
सायः । इति ।

Colophon. इति श्रीपुरुषोत्तमदेवस्य भाषावृत्तावष्टमोऽध्यायः समाप्तः ।

Subject. पाणिन्यष्टाध्यायीधृतसमस्तसूत्राणामर्थोदाहरणविवरणानि ।

Contents. अष्टाध्यायीद्वाविंशत्यादानामाद्यन्तसूत्रप्रतीकानि यथा ।

१ अ०, १ पा० । अङ्गुल्यादिः ४० । १ । एङ् प्राचां देशे ४० । ३ । २ पा० ।

गाङ्गुटादिभ्यः ३ । ग्राम्यपशुसङ्घेषु १२ । २ पा० । भूवादयः १२ । लुटि

लृपः १९ । ४ पा० । आकडारादेका १९ । विरामोऽवसानं २७ ।

इति भाषावृत्तौ प्रथमोऽध्यायः ।

२ अ०, १ पा० । समर्थः पदविधिः २७ । मयूरव्यंशकादयश्च २२ । २ पा० । पूर्वा-

पराधरोत्तरम् २२ । कडाराः २७ । ३ पा० । अनभिहिते २७ । चतुर्थी

चाशिष्यः ४४ । ४ पा० । द्विगुरेकवचनं ४४ । लुटः प्रथमस्य ५० ।

३ अ०, १ पा० । प्रत्ययः ५० । आशिषि च ५९ । २ पा० । कर्मण्यण् ५९ । मति-

बुद्धिपूजार्थेभ्यः ७१ । ३ पा० । उणादयो बङ्गलं ७१ । स्मोत्तरे लङ् ८२ ।

४ पा० । धातुसम्बन्धे ८२ । कन्दसुभयथा ८९ ।

४ अ०, १ पा० । उगाप्रतिपदिकात् ८९ । न प्राच्यभर्गादि १०१ । २ पा० । तेन

रक्तं रागात् १०१ । छकणपर्णाद् ११० । ३ पा० । युष्मदस्मदोः ११० ।

कंशीयपरशब्दयोः ११९ । ४ पा० । प्राग्वहतेष्ठक ११९ । भावे च १२५ ।

५ अ०, १ पा० । प्राक् क्रीताच्छः । ब्रह्मणस्त्वः— । २ पा० । धान्यानां भवने क्षेत्रे

खञ् । अहं श्रुभयोर्युस् ।— । ३ पा० । प्राग्दिशो विभक्तिः । अगादयः—

४ पा० । पादशतस्य । निष्प्रवाणिः— ।

- १ अ०, १ पा० । एकाचो द्वे प्रथमस्य । समासस्य— । २ पा० । बद्धव्रीहौ प्रकृत्या पूर्वपदं । परादिच्छन्दसि— । ३ पा० । अलुगुत्तरपदे । सम्प्रसारणस्य— । ४ पा० । अङ्गस्य । ऋत्वावास्त्वोवस्त्व— ।
- ७ अ०, १ पा० । युवोरनाकौ । बद्धलं कन्दसि— । २ पा० । सिचि वृद्धिः । किति च— । ३ पा० । देविका सिंशपा । आडोना— । ४ पा० । षौच्यङ्गुपधायाः । ईचगणः— ।
- ८ अ०, १ पा० । सर्वस्य द्वे । विभाषितं— । २ पा० । पूर्वत्रासिद्धं । तयोर्षोवचि— । ३ पा० । मतुवसोरुः सन्नुद्धौ । निव्यभिभ्यः— । ४ पा० । रषाभ्यां णो नः । अ अ— ।

No. 160. (2) भाषावृत्त्यर्थविवृतिः ।

BHĀSHĀ-VRITYARTHA-VIVRITI.

Country-made yellow paper. Royal 4to. Pages, 330. Lines on each page, 24—27. Extent, 8,250 s'lokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, fresh. Prose. Incomplete.

A gloss on the *Bhāshā-Vṛitti*,—the commentary of Parushottama-deva, described under the last preceding number. By Srishtīdhara S'armā. It serves to elucidate, or as the glossarist announces in his initial couplet *gauravam Kurute* 'to explain fully', the rules of Pāṇini, in contradistinction to what had been done in brief in the commentary of Parushottama, or as he has expressed it himself in his exordium, *laghvi erittir vidhīyate*. It is unnecessary in this place to quote parallel passages from the two commentaries in order to show the conciseness of the one and the diffusiveness of the other. Suffice it to say that this gloss extends to no farther than a part of the fourth chapter of the text in 330 pages, while the commentary has come to the end of the eighth chapter in 245 pages of the same size. There is no information to be had either of this author, or of his writings from any other source except that of Cōlebrooke, who, in his list of Sanskrit grammars, has noticed this work as a gloss on the *Bhāshā-vṛitti*. Parushottama himself has used two different words for its designation, in the exordium he calls it *S'abda-vṛitti*, and in the colophon and in other places *Bhāshā-vṛitti*. This might mislead a cataloguist in the true naming of the work, but the true name of a work is to be found in the colophon, and not

in the prolegomena, where it is often distorted for the sake of metre. Nothing more is known of this author than that he was a Bráhma-
man (*S'arman*), and a venerable preceptor, as his surname (*Achárya*) would
signify. That he was a professor of logothicism (*S'abda-brahma*) accord-
ing to the *Pánini-darsana* is too plain from his salutation to *S'abdátma*,
'god the word', used at the beginning of the work. He says nothing
of the Buddhism of the author he comments upon, but explains the
word *buddha* as intelligence or divine mind; thus यथार्थवच्चग्राहिणीप्रति-
भाबुद्धिरित्यादिर्यस्य स देवदेवो यथा सर्वं भवामीत्यादिः ।

Beginning. शब्दात्मानं प्रशस्य (प्रणम्य ?) शब्दप्रतिपत्त्यर्थं ।

श्रीहृष्टिधराचार्यः शब्दवृत्तेः गौरवं कुरुते ॥

न्यासयन्त्यर्थतान्यर्थपर्यालोचनशालिभिः ।

भ्राष्ट्रेऽयं करुणावद्भिः कृतिभिर्मै परिग्रहः ॥

स्वाभीष्टदेवतानमस्कारप्रेक्षावतः अथौचर्य्यस्येद्वारम्भे वृत्तिवृत् पद्यमेकमुदाज-
हार । नम इत्यादिः ।

Colophon. असमाप्तत्वाद्भावः ।

Subject. पुरुषोत्तमकृतभाषावृत्तिवृत्तप्रथमावधिचतुर्थ्याध्यायैकदेशस्तुवार्थकथनं ।

Contents. अ० १ । १ पा० । इति भाषावृत्त्यर्थविष्टतौ श्रीहृष्टिधरशर्म्मा । विष्टतः प्रथमो
पादः ॥ ६८ ॥

— २ पा० । इति श्रीभाषावृत्त्यर्थविष्टतौ श्रीहृष्टिधरशर्म्मा । प्रथमाध्याय-
सम्बन्धो द्वितीयः ॥ ६० ॥

— ३ पा० । इतीत्यादिः । तृतीयो विष्टतौ द्वितीयाध्यायसङ्गतः ॥ ६२ ॥

— ४ पा० । विष्टतः प्रथमोऽध्यायः प्रथमपरिचिन्तितः ॥ ६० ११४ ॥

अ० २ । १ पा० । द्वितीयाध्यायस्याद्यपादो निरूपितः ॥ १३६ ॥

— २ पा० । द्वितीयाध्यायसम्बद्धो द्वितीयपाद आगतः ॥ १५१ ॥

— ३ पा० । तृतीयो विष्टतः पादो द्वितीयाध्यायसङ्गतः ॥ १७३ ॥

— ४ पा० । भाषावृत्त्यर्थविष्टतौ श्रीहृष्टिधरशर्म्मा । द्वितीयाध्यायः समा-
पितः ॥ १८८ ॥

अ० ३ । १ पा० । तृतीयाध्यायसम्बद्ध आद्यपादो निरूपितः ॥ ६० २१८ ॥

— २ पा० । द्वितीया विष्टतः पादस्तृतीयाध्यायसङ्गतः ॥ २४४ ॥

— ३ पा० । तृतीयो विष्टतः पादस्तृतीयाध्यायसङ्गतः ॥ २६६ ॥

— ४ पा० । श्रीहृष्टिधरेणेति तृतीयाध्यायो विचारितः ॥ २८२ ॥

अ० ४ । १ पा० । चतुर्थे प्रथमो पादः समाप्त इत्यादिः ।

————२ पा० । द्वितीयो विटतः पादश्चतुर्थीध्यायसङ्गतः ।

————३ पा० । अस्मात्तः ॥

————४ पा० । ०

Citations. न्यासः । पञ्जिका ।

No. 279. भूषणसारदर्पणं ।

BHUSHANA-SARA-DARPAṆA.

Country-made paper. 8vo. Leaves, 228. Lines on each page, 22. Extent, 6,384 s'lokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, old and worm-eaten. Prose. Correct. Complete.

This work, whose title literally means 'a mirror to the compendium of Bhúshana,' is a commentary on the *Vaiyākaraṇa-bhushana-sāra* (No. 440), an abridgement of the *Vyākaraṇa bhushana* of Konda Bhaṭṭa. By Hariballabha, son of S'riballabha, a celebrated Vedantist of the Kurma hills. Colebrooke has mentioned all these three works in his list of Sanskrit grammars, but he has not given the name of the author of the abridgement on which this commentary is written. Aufrecht, in No. 402, calls it an epitome made by the author, Konda Bhaṭṭa himself, who, he says, was son of Rangaji, and a nephew of Bhaṭṭojí (*Bhattojís fratris filius, S. bhratriputras*).

There is no mention of any commentary on the original text of Bhúshana, while its epitome (*sāra*) is honoured with another commentary called the *Laghu-bhúshana-kānti*, by the celebrated Vaidyanātha. The reason is, that the latter work being an abridgment (*sāra*) of the former, and written in a condensed style in s'lokas, stood more in need of explanatory commentaries than the former, which is diffuse enough to be quite intelligible by itself. So says Aufrecht: *Hæc epitome distichis 72 constat, Anushtubh metro scriptus, quibus commentarius additus est, auctori ipsi tributus*. The *Vaiyākaraṇa-bhúshana*, meaning embellishment of grammar, is not rhetoric (*alankāra*) the literary art which embellishes the language by adding ornaments and graces to it, but the philosophy of grammar, or rather of language which Aufrecht includes under the philosophical or last school of grammar, called *grammatica philosophica* by him. The other works appertaining to this

school are the Manjúshas and Vádárthas. An inquiry into the philosophy of grammar with an attempt to discover a philosophical language, had long engaged the attention of the literati in Europe, and Mr. Lumsden has, in his Arabic grammar, tried to verify it in the structure of that language. How far the Sanskrit or Arabic has succeeded to answer this demand, is for comparative philologers to determine. The doctrine of Sphotaváda consists in the distinct idea we derive from every letter and syllable in a word, and the train of thoughts thus formed from the assemblage of words and association of ideas, leading to the attainment of final liberation. These subjects are the primary objects of investigation in the treatise under notice.

आदौ स्फोटशब्दार्थः । स्फुटत्यभियन्तीभवति तस्मात् स्फोटनामात्मकशब्दाद् वाच्यवाचक-
रूपमित्यर्थः । ततः सर्वजगतः स्फोटरूपत्वं । ततः स्फोटज्ञानान्मोक्षसाधनं । ततो ग्रन्थनिब-
न्धनमिति ।

Beginning. रमाप्रेसामज्जज्जगदवनदत्तं मधुहृतं

श्रुतिसोमाहृत्या परिजनितवेद्वाननमुदं ।

+ + + + +

सत्येकस्मिन्नपि बाधकसमवहितसाधकसदृखादपि ॥

कार्योत्पत्तेरदर्शनादपेक्षि प्रारिप्सितप्रत्यूहोपहारानुष्ठितं भगवत्सुतिरूपं मङ्गलं
ग्रन्थकच्छिप्यशिक्षार्थमादौ निबध्नाति ।

End. उत्प्रेक्षितार्थो हि न मोदहेतवेऽभ्यसोऽभ्यसं सोऽपि बुधान्तथैव ।

इत्याकलयोभयमत्र युक्तिप्रमाणसिद्धं समुदाहृतं मया ॥

सर्वोऽप्यर्थो बुधैः पृष्टो यद्यपीह तथापि मे ।

सत्सन्दर्भाशेतिवितता ममता केन वार्यते ॥

Colophon. इति श्रीमत्कूर्मार्चलाभिजनोत्प्रभातीयोपनामकश्रीवज्रभात्मजहरिवज्रभविर-
चिते भूषणसारदर्पणे स्फोटवादः समाप्तः ।

Author's account of himself.

आसीत् कूर्मगिरौ घरासुरवरः श्रीवज्रभः कोविदो

वेदान्तेषु विनोदमञ्जरिरिति ख्यात्यस्ति यन्निर्मितिः ।

तत्स्मनुर्हरिवज्रभो समकरोत् सद्युक्तिमप्युज्ज्वलं

श्रीमद्भूषणसारदर्पणमिमं आदाय विद्यावतां ॥

Subject. स्फोटार्थपदार्थधात्वर्थकालाः सुवर्थनामार्थसमासशक्तिः ।
शक्तिस्वरूपनञर्थभावः प्रत्ययार्थोपसर्गतद्वितार्थभेदाः ॥
सङ्ख्याविवक्षादिस्फोटवादनिरूपिताः ।

Contents. आदौ स्फोटशब्दार्थः १ । ततः सर्वजगतः स्फोटरूपत्वं २ । स्फोटज्ञानान्मोक्ष-
साधनं ३ । ग्रन्थनिबन्धनं ४ । पदनिर्णयः ५ । पदार्थनिर्णयः १५ । धात्वार्था-
ख्यातार्थनिरूपणं प० २० । लडाद्यर्थनिर्णयः ३०—७३ । सुवन्तार्थनिर्णयः ७३
—९२ । कारकसप्तम्यर्थनिरूपणं ९२ । क्रियाविशेषणं ९८ । कर्तृकर्मसङ्ख्यादिः
९६ । अथाचारः ९६ । चतुर्थ्यर्थः ९७ । नामार्थधात्वर्थभेदः ११३ । समास-
शक्तिनिरूपणं १३४ । शब्दबोधः १४६ । शब्दार्थबोधः १५९ । शक्तिस्वरूप-
निरूपणं १६० । यौगिकनिरूपणं १६४ । नञर्थः १६५ । उपसर्गार्थनिर्णयः
१७० । प्रत्ययार्थाः १८६ । तद्वितार्थाः १८० । सङ्ख्यानिरूपणं १८८ । क्ताद्य-
र्थनिर्णयः २०६ । अखण्डस्फोटनिरूपणं २११ । प्रत्ययज्ञानं २१७—२१९ ।
शब्दप्रयोगः २१९ । व्यक्तिस्फोटः २२१ । जातिस्फोटः २२२—२२८ ।

Beginning of the Vaiyākaraṇa-bhūṣaṇa-sāra of Konda Bhaṭṭa.

श्रीलक्ष्मीरमणं नैमि गौरीरमणरूपिणं ।
स्फोटरूपं यतः सर्वं जगदेतद् विवर्त्तते ॥ १ ॥
अशेषफलदातारं भवाव्यतिररणे तरिं ।
शेषाशेषार्थलाभार्थं प्रार्थये शेषभूषणं ॥ २ ॥
पाणिन्यादिमुनीन् प्रणम्य पितरं रङ्गाजिभट्टाभिधं
द्वैतध्वान्तनिवारणैकफलिकां पुम्भाववाग्देवतां ।
दुर्णिष्टं गौतमजैमिनीयवचनव्याख्याभिर्दूषितां
सिद्धान्तानुपपत्तिभिः प्रकटये तेषां वचो दूषये ॥ ३ ॥
फणिभाषितभाष्याभ्यः शब्दकौस्तुभ उद्धृतः ।
तत्र निर्णीतमेवार्थैः सङ्क्षेपेणैव कथ्यते ॥

Subject of the same taken from Dr. Aufrecht's Analysis No. 402. Cod
Sans.

धात्वार्थाख्यातार्थयोर्निरूपणं । लकारविशेषार्थनिरूपणं । सुवर्थनिर्णयः । ना-
मार्थ(प्रातिपदिक)निर्णयः । समासशक्तिनिरूपणं । शक्तिनिर्णयः । नञर्थः ।
भावप्रत्ययार्थनिर्णयः । यौगिकार्थनिर्णयः । अभेदैकत्वसङ्ख्यानिरूपणं । सङ्ख्या-
विवक्षा । क्ताद्यर्थाः । स्फोटवादः ।

Citations. भर्तृहरेः वाक्यप्रदीपः । कैयटः । काव्यप्रकाशः । वाचस्पतेः कल्पतरुः ।

No. 313. मञ्जूषा-विवृतिकला ।

MANJUSHA-VIVRITTI-KALĀ.

Substance, country paper. Royal 8vo. Leaves, 412. Lines on each page, 21—22. Extent 9,888 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Sm. 1878. Appearance, old. Prose. Generally correct. Complete.

This is a commentary on the *Laghu Vaiyākaraṇa-siddhānta-manjūśhā* of Nāges'a alias Nāgojī-bhaṭṭa. The work is often called *Kalā* for brevity's sake. By Vaidyanātha Pāyagunḍa, alias Pāyagunḍa Vaidyanātha Bhaṭṭa, also named Ballam Bhaṭṭa. Vaidyanātha is the author of several works of considerable repute. As an authority on law he is very largely quoted, and in grammar his principal works are, 1st *Prabhā*, a commentary on the *S'abda-kaustubha*, a scholium of Bhaṭṭoji Dīkshita on Pāpini; 2nd the *Chidasthi-mālā*, a commentary on the *Laghu S'abdendu-s'ekhara* of Nāges'a; 3rd the *Bhāva-prakāś'aka*, an exposition of Haradatta's commentary on Bhaṭṭoji's notes on the *Manoramā*; 4th *Kānti* or annotations. Aufrecht describes his No. 403 (p. 177b) as *Vaiyākaraṇa Siddhānta Manjūśhā*, but its initial verse quoted by him has the word *laghu*; and it is the *laghu* recension or an abridgment of the work of that name that Ballam Bhaṭṭa has commented upon, and not upon the unabridged text. The latter, according to my venerable preceptor Viś'vanātha Śāstrī, begins with the words शेषविभूषणमीडे शेषाशेषार्थलाभाय; but he quotes this from memory, and I have not seen any MS. of it. Colebrooke, in his list gives the names of both the large work and its abridgement. Vaidyanātha, in the MS. under notice, says; "from the use of the word *Laghu* a *Guru* or large recension is to be inferred:" अनेन गुर्वधेका मञ्जूषास्तीति सूचितं । The *Kalā* explains the philosophy of grammar contained in the *Manjūśhā*, as the author's *Kānti* expounds the principles of philosophical grammar inculcated in the *Bhūṣaṇā* of Koṇḍa Bhaṭṭa. The subjects treated herein correspond with those of the *Manjūśhā* described before.

Beginning. रामं वामं घनशामं निकामं हृदयङ्गमं ।

कामं वन्दे जगद्धामं विश्रामं वचसां सतां ॥ १ ॥

अमन्दगुणमन्दिरं विमलरत्नविद्याङ्कुरं

कलाधरकृतादरं कलितचित्रलक्ष्मीवरं ।

शिराष्टनदीवरं शिखरं रमोमावरं
नमामि दुरिताहरं गुहवरं सुनागेश्वरं ॥ २ ॥

मञ्जूषास्य सुक्तादेर्न लाभः कलया विना ।
वैयाकरणसिद्धान्तज्ञानस्यापि यथातथं ॥ ३ ॥
अतस्तद्व्याख्याविष्टिं मञ्जूषायाः प्रयत्नतः ।
पायगुण्डो वैद्यनाथभट्टः कुर्व्ये खबुद्धये ॥ ४ ॥
कर्तुं न जाने रचनां समर्थो न वाप्यलं + बुधबोधनाय ।
अहं प्रष्टोऽस्मि तथापि तस्यां विश्वमणेः दुःशरणं हृदिस्थः ॥ ५ ॥

चिकीर्षितस्य ग्रन्थस्य निर्व्विघ्नपरिसमाप्तरथं खेष्टदेवतानमस्काररूपमित्यादिः ।
नागेश्वरेति ।

End. नापुत्रस्य लोकोऽस्तीत्यादिश्रुत्यगोचरस्य या च शब्देन्दुशेखरमिति खसतौ पत्नी-
त्वेतौ धिराविति शिवं ।

द्विसागरवसुचपाकरसम्मितवत्सरे । रत्नाख्ये ज्यैष्ठमासे च दृष्ये च दिवाकरे ।
छायापक्षे दशतिथौ सभूतापरोक्षिणी । धृतिमुपवि(?) इन्दुवारे रात्रिशेषे ।
कला वै पूर्त्तिमगमत् ।

Colophon. इति श्रीमत्पायगुण्डोपाध्यायवैद्यनाथविरचितमञ्जूषाविष्टिकला परिपूर्णा ।
Subject. नागेशस्य सिद्धान्तमञ्जूषायाष्टीका । तत्राष्टासकोटविचारणं । यद्यपि वर्णस्फोटः
पदस्फोटो वाक्यस्फोटो अखण्डतः । वाक्यस्फोटो वर्णपादवाक्यभेदेन त्रिधा ।
जानिस्फोट इत्यष्टौ ।

No. 1481—82. मध्यमनोरमा ।

MADHYA-MANORAMA.

Substance, country-made paper. Part I. $9\frac{3}{4} \times 5\frac{3}{4}$ inches. Folia, 37. Lines on a page, 13. Extent, 1,554 ślokas. Part II. $12\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{4}$ inches. Folia, 85. Lines on a page, 12. Extent, 3,485 ślokas. Total 5,040. Character, Nāgara. Date, Sm. 1850. Fresh. Correct. Incomplete.

A commentary, by Rāma Śarmā, on the Madhya Kaumudī of Varadarāja, which is an abridgement of the Śiddhānta Kaumudī of

Bhaṭṭoji Dīkshita. The Madhya Manoramā is, as the name imports, an abridgement of the Praudha Manoramā of Bhaṭṭoji on his great compilation of the Siddhānta Kaumudī. It is adapted to the compendium which Varadarāja, a disciple of Bhaṭṭoji-Dīkshita, had made from the elaborate Siddhānta Kaumudī of his preceptor. Varadarāja made a smaller abridgement of his master's work, and called it the Laghu Kaumudī, which is largely used by beginners in the Upper Provinces of India. According to Aufrecht's Bodleyan Catalogue, p. 165, there is another abridgement of the great Siddhānta Kaumudī, and it is known under the name of Sāra-Kaumudī, (vide No. 820 Notices of Sanskrit Manuscripts.) Nothing can be said with certainty concerning the time and place of Rāmachandra S'armā, the author, nor of S'ivānanda Bhaṭṭa or Gosain at whose request this work was written, nor about Vidyānivāsa, the tutor or spiritual guide of the author. The names suggest the idea that they were all Paṇḍits of Bengal.

- Beginning of सहेश्वरं नमस्कृत्य पाणिन्यादीन् गुरुनपि ।
Part I. करोमि मध्यकौमुद्या व्याख्यां मध्यमनोरमां ॥
ग्रन्थारम्भे विघ्नविधाताय कृतं मङ्गलं शिष्यशिष्यायै निबध्नाति । नत्वेति ।
वरदराजनामा ग्रन्थकारः पाणिनीयानां मध्यसिद्धान्तकौमुदीं करोति ।
End of P. I. वधीति । भागुरिनामाचार्योऽवायोरूपसर्गयोरङ्गोपं वष्टि इच्छतीत्यर्थः ।
हलानां अयञ्च इच्छति । अस्त्रोदाहरणं वाचेत्यादि । अङ्गोपस्त्रोदाहरणं
अवगाह इत्यादि । इत्यययानि ।
Colophon of Do. इति मध्यकौमुदीव्याख्यायां मध्यमनोरमायां सुबन्तं समाप्तं ।
Beginning of गौरीगिरीशयोरङ्गे पङ्केन कृतमेखलः ।
Part. II. विघ्नं विनिघ्नन्भजतामवतात्तु गजाननः ॥
End of Do. इत्थं शब्देन बुध्यते, अत एवाह अवस्कन्दनलवनरूपेति ।
द्वित्वापत्तेरिति क्रियासमभिचारे द्वे वाचे इत्यनेनेत्यर्थः ॥
इति लकारार्थप्रक्रिया ।
Colophon of Do. श्रीशिवानन्दभट्टनामाज्ञया रामशर्मा व्याख्यातं । मध्यसिद्धान्तकौमुद्या-
ष्टीकाया मध्यमनोरमायाः सुप्तिङन्तं समाप्तं ।
कण्ठे विद्यानिवासस्य स्थिता मध्यमनोरमा ।
गोस्वामी श्रीशिवानन्दः मदं वितनतां सदा ॥

Subject.	मध्यसिद्धान्तकौमुद्या लकारार्थप्रक्रियापर्यन्ताया व्याख्यानं ।
Contents.	१म भागः । सञ्ज्ञाप्रकरणं प० २ । खरसन्धिप्र० ३ । हलसन्धिप्र० ४ । विसर्ग- सन्धिः ७ । अजन्तपुंलिङ्गः ९ । अजन्तस्त्रीलिङ्गः १७ । अजन्तनपुंसकं १९ । हलन्तपुं० २१ । हलन्तस्त्री० २० । हलन्तनपुंसकं २२ । खराद्यव्ययपादः २४—२७ । द्वितीयभागः । भुवादिपरस्मैपदप्रकरणव्याख्यानं प० १ । आत्मनेपदप्र० १८— २६ । आद्य उभयपदीयाः २७ । अदादिप्र० २० । जुहोत्यादयः ४२ । दिवादयः प० २ । स्वादिः ८ । तुदादिः १० । रुधादिः १४ । तनादिः १५ । क्रादिः १६ । चुरादिः १८ । णिजन्तप्रक्रिया २३ । सनन्तप्र० २६ । यङन्त- प्र० २० । यङ्लुगन्ताः २२ । नामधातवः २४ । आत्मनेपदं २७ । परस्मैपदं ४० । भावकर्म्मप्रक्रिया ४१ । लकारार्थाः ।

No. 328. मध्यसिद्धान्तकौमुदी ।

MADHYA SIDDHANTA KAUMUDĪ.

Substance, country-made paper. Royal 8vo. Leaves, 119. Lines on a page, 21. Extent 3,570. ślokas, Character, Nāgara. Date, ? Appearance, old. Prose. Generally correct. Complete.

The first or major abridgement of the great Siddhānta-Kaumudī of Bhaṭṭoji-Dīkshita by his disciple Varadarāja.

The Siddhānta Kaumudī, though more systematic and perspicuous than the obscure and mazy lectures of the Aṣṭādhyāyī, is still found to be too prolix and complicated for general use. This has caused four different commentaries to be written on it, the study of which requires full twenty years for a thorough knowledge of them. To obviate this difficulty, and render the work useful to all classes of learners, Varadarāja, from time to time, made three different compendiums of it under the titles of Madhyā, Laghū, and Sāra-Siddhānta Kaumudīs. The Madhya Siddhānta Kaumudī, with its commentary the M. Manoramā, is most popular in Tirhut and Purnīya. It is divided into three parts; the first treating of *subantas* (nouns), the second of *tinmantas* (verbs), and the third of *kritya* (derivative and compound nouns), to which are added two chapters, one on Vedic forms, and the other on accents.

Dr. Aufrecht, in his notice of this work under No. 367 of his Catalogue, (p. 165) has given the following account of its compiler and materials. "Varadarāja omnem grammaticae suae materiam e Bhaṭṭojis libro, Siddhāntakaumudī, hausit, vel potius epitomen ejus fecit. Aphorismi ubique fere iisdem verbis explicantur atque a Bhaṭṭoji, ita tamen ut difficiliora omnia omittantur."

Beginning. नत्वा वरदराजः श्रीगुरुन् भट्टोजिदीक्षितान् ।

करोति पाणिनीयानां मध्यसिद्धान्तकौमुदीं ॥

अ इ उ ण् । ऋ ऌ क् । ए ओ ङ् । ऐ औ जित्यादिः । इति सूत्राण्यनादि-
सञ्ज्ञार्थानि ।

End. लिति । प्रत्ययात् पूर्वमुदात्तं स्यात् । चिकीर्षका । अत्र ईकारस्योदात्तता ।
इत्यादिप्रयोगमनुसृत्य व्याख्यातव्यं । इति खरप्रक्रिया ।

Colophon. एषा वरदराजेन बालानामुपकारिका ।

अकारि पाणिनीयानां मध्यसिद्धान्तकौमुदी ॥

कृतिवरदराजस्य मध्यसिद्धान्तकौमुदी ।

Aufrecht's copy ends with :

इति श्रीविट्कण्ठीरवरदराजभट्टकृता मध्यसिद्धान्तकौमुदी समाप्ता ।

Subject. सिद्धान्तकौमुदीवत् सुबन्ततिङन्तछन्दनाष्ट्यांशवयेण विभक्ता ।

Contents. १ आदौ सञ्ज्ञाप्रकरणं पं० १—२ । ततः खरसन्धिप्र० २—४ । ततो हलसन्धि-
प्र० ५—६ । ततो विसर्गसन्धिप्र० ७ । ततोऽजन्तपुंलिङ्गप्र० ७—११ । अज-
न्ताः स्त्रीलिङ्गाः १२ । अजन्ता नपुंसकलिङ्गाः १२ । हलन्ताः पुंलिङ्गाः १४ ।
हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः १५—१६ । हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः १७—१९ । अययानि
१९ । इति सुबन्तं ।

२ तिङन्तप्र० । तत्रादौ भादिपरस्मैपदप्रक्रिया २० । तत आत्मनेपदप्रक्रिया
२५ । ततोऽदादिः ३७ । जुहोत्यादिः ३८ । दिवादिः ३९ । ४० । स्वादिः ४१ ।
तुदादिः ४२ । रुधादिः ४३ । तनादिः ४४ । क्रादिः ४५ । चुरादिः ४६ ।
ण्यन्तप्रक्रिया ४८ । सनन्तप्र० ४९ । यङन्तप्र० ५१ । यङ्लुगन्तप्र० ५२ । नाम-
धातुप्र० ५३ । आत्मनेपदप्र० ५४ । पदव्यवस्था ५७ । भावकर्मप्र० ५८ ।
लकारार्थप्र० ५९ । इति तिङन्ताः ।

३ छत्प्रक्रिया ६० । छत्प्रक्रिया ६१ । विभक्त्यर्थः ७९ । केवलसमासः ८० ।
अययिभावसमासः ८१ । तत्पुरुषः ८२ । बहुव्रीहिः ८३ । द्वन्द्वः ८७ । एक-
शेषः ८८ । समासान्ताः ८८ । अलङ्कारसमासः ९२ । समासाश्रयविधयः ९४ ।

ततस्तद्धिताधिकारः ९४ । अपत्याधिकारः ९५ । चातुरर्थिकाः ९६ । श्रैधिकाः
 १०१ । प्राग्दीव्यतीयाः १०२ । ढगधिकारः १०३ । यतो विधिः १०४ । ऋयतोः
 पूर्णो विधिः १०५ । ढकठञोरधिकारः १०६ । णञ्क्वञोरधिकारः १०७ ।
 मलर्थीयाः १०८ । प्राग्दिशीयाः १०९ । द्विस्तप्रक्रियाः ११० । स्त्रीप्रत्ययाः
 १११ । वैदिकप्रक्रिया । स्वरप्रक्रिया च ११२ ।

Nos. 1425, 1597. महाभाष्यं ।

MAHABHASHYA.

I. MS. Country-made paper. 10 × 4½ inches. Folia, 1,076. Lines on a page, 10. Extent, 22,000 śloka. Date, ? Appearance, old. Prose. Correct. Complete. II. Lithographed at Benares. Country-made paper 10 × 6 inches bound in 2 vols. octavo. Lines on each page, 16. Extent, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

An elaborate exposition of the aphorisms of Pāṇini, containing amendments and explanations of the Sūtras, interpretations and corrections of the *Vārtika Sūtras*, additions to the *Paribhāṣā* maxims of the ancients, and supplementary rules to the *Mahābhāṣya* itself, called the *ishṭis* or *bhāṣhyeṣṭis*, i. e. 'desiderata,' supplying the discrepancies of the *Mahābhāṣya*. By Patanjali, surnamed the *Bhāṣhyakāra*, one of the three (*trimuni*) leading authorities on Sanskrit grammar, founder of the *Pātanjala-darsana*, author of the *Yoga Sūtras*, and of the *Sāṅkhya-pravachana-bhāṣya*. The *Mahābhāṣya* forms the basis of the second stage of Sanskrit grammatical literature, coming immediately after the *Paribhāṣā* and the *Vārtika sūtras*; it is not so much a commentary or gloss on the aphorisms of Pāṇini, as a critical discussion on the doctrines conveyed by those aphorisms and the *Vārtikās* of Kātyāyana, and a vindication of the former against the strictures of the latter, who is severely rated for his ungenerous treatment of the father of grammar.

Max Müller gives Kātyāyana the title of the 'editor' of Pāṇini, and to Patanjali that of his 'commentator.' Weber is nearly of the same opinion. But Goldstücker, on page 120 of his essay on Pāṇini, says: "The position of Patanjali is analogous though not identical. Far from being a commentator on Pāṇini, he could more properly be called an author of the *Vārtikas*. But he has two predecessors to deal with, one of whom is an adversary of the other,—his great commentary

undergoes of necessity the influence of the double task he has to perform, now of criticising Pāṇini, and then of animadverting upon Kātyāyana. Therefore, in order to show, where he coincided with, or differed from, the criticisms of Kātyāyana, he had to write a commentary on the Vārtikas, and then to set forth his own view of the subject."

Patanjali has not explained seriatim all the Sūtras of Pāṇini, and this fact has led Dr. Weber to doubt the genuineness of the unexplained rules; It should be borne in mind, however, that it did not come within the aim of Patanjali to write a perpetual commentary on Pāṇini, and to explain every rule according to the requirements of such a commentary.

The date of Patanjali is now pretty satisfactorily settled to be about the middle of the second century before the Christian era. He was a professor of the eastern school, but he was born in Kashmir.

The lithographed copy of the Mahābhāṣya is accompanied with the *Mahābhāṣya-pradīpa* commentary of Kaiyaṭa, son of Jaiyaṭa *alias* Jayāditya, and *Abhinava-ṭippanī* annotations of recent dates. A short account of this work is given in No. 53 of the 'Notices of Sanskrit MSS.,' and a full detail of it is contained in Aufrecht's Catalogue. It is only to give a complete account of the text, its commentary and gloss as presented in the codices before me that the following copious analysis of both copies is subjoined.

Citations. भारद्वाजः सैनकाः कुनारवाडवारुणिः सौर्यभगवानित्यादयः ।

Beginning अथ शब्दानुशासनं । अथेत्ययं शब्दाधिकारार्थं प्रयुज्यते । शब्दानुशासनं नाम of the शास्त्रमधिकृतं वेदितव्यं । केषां शब्दानां । लौकिकवैदिकानाञ्च । तत्र लौकिक-
Text MS. स्तावद् गौरश्चः पुरुषे हस्तीत्यादिः । वैदिकः, खल्वपि । शन्नो देवीरभीष्टये ।
No. 1425. इषे लोर्जेत्वा । अग्निमील इत्यादिः ।

End of एकशेषनिर्देशाद्वा खरानुनासिकभिन्नानां भगवतः पाणिनेः सिद्धः । एकशेष-
ditto. निर्देशाद्वा भगवतः पाणिनेराचार्यस्य सिद्धः । एकशेषनिर्देशोऽयं । अ अ इति ।

Colophon इति श्रीमद्भगवत्पद्मलिखितविरचिते व्याकरणमहाभाष्ये अष्टमाध्यायस्य चतुर्थपादे
of ditto. प्रथमाह्निकमिति परिसमाप्तं महाभाष्यं । पादश्च समाप्तः । अध्यायश्चाष्टमः ।

Beginning सर्व्वकारं निराकारं विश्वाध्यक्षमतीन्द्रियं ।
of the सद्सद्रूपतातीतमदृश्यं माययावृतं ॥ १ ॥

Commentary महाभाष्याणवापारपारीणं विवृतिस्त्रयं ।

No. 1579. यथागमं विधास्येऽहं कैयटो जैयटात्मजः ॥ ५ ॥

भाष्याब्धिः कतिगम्भीरः कादं मन्दमतिस्ततः ।

आचारणमुपहास्यत्वं यास्यामि पिशुनात्मनां ॥ ६ ॥

तथापि हरिवद्धेन सारेण ग्रन्थसेतुना ।

क्रममाणः शनैः पारं तस्य प्राप्नोऽस्मि पङ्कवत् ॥ ७ ॥

End of Do. एकशेषनिर्देशादेति । षट् । मात्रिका अकाराः स्थानिनो निर्दिश्यन्ते । एव-
मादेशा अपि षडेव । अतश्चैकशेषस्तत्र षणां स्थानिनां निर्देशसामर्थ्यात् । भिन्न-
कालौ दीर्घभूतौ स्थानिभिर्न गृह्येते । तत्र यथासङ्ख्यां षणां विद्यमानां स्थाने
षडादेशाः संवृता भवन्तीति सिद्धिमिष्टम् ।

Colophon. इत्युपाधायजैयटपत्र-कैयटकृते भाष्यप्रदीपे अष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थे पादे प्रथ-
माक्षिकं । पादश्चतुर्थः । अध्यायस्याष्टमः समाप्तः ।

Beginning आलोकालोक आलोकान्तरं नापेक्षते यथा ।
of the एवं विदित्याग्निमात्रेण यत् स्फूर्तिस्तत् परं महः ॥ १ ॥
Foot notes. प्रयोजनमाह । साधवः शब्दा इत्यादिः ।

Subject. पाणिनेरष्टाध्याय्याः सूत्राणां, कात्यायनस्य वार्त्तिकसूत्राणाञ्च भाष्यं । पातञ्जल-
महाभाष्यस्यापि कैयटकृतमहाभाष्यप्रदीपाख्यटीका च । तट्टीकायाश्चालोका-
ख्याभिनवा टिप्पणी च ।

Cognomens of सङ्कर्षणः पतञ्जलिः । गोणिर्गोणिका वा गौणिकापुत्रः । आचार्य आचार्य-
Patanjali. देशीयश्च । गोनरीयो वा गोनदीयः । इति साधवाचार्यकैयटनामेशः ।

Contents.

१ अ० १ पा० ८ आ० १६४ प० । २ पा० २ आ० ५१ प० । ३ पा० २ आ० २९ प० । ४ पा० ४ आ० ४८ प० ।
२ अ० १ पा० २ आ० २८ प० । २ पा० २ आ० २२ प० । २ पा० २ आ० २२ प० । ४ पा० २ आ० ४२ प० ।
३ अ० १ पा० ६ आ० ६५ प० । २ पा० २ आ० २८ प० । ३ पा० २ आ० ४१ प० । ४ पा० १ आ० ५२ प० ।
४ अ० १ पा० ४ आ० २ प० २ आ० । २ पा० २ आ० । ४ पा० १ आ० । समुदायेन ७२ पत्राणि ।
५ अ० १ पा० २ आ० । २ पा० २ आ० । २ पा० २ आ० । ४ पा० १ आ० । समयेण ७५ पत्राणि ।
६ अ० १ पा० ६ आ० । २ पा० २ आ० । २ पा० २ आ० । ४ पा० ४ आ० । साकल्येन १२४ पत्राणि ।
७ अ० १ पा० २ आ० । २ पा० २ आ० । २ पा० २ आ० । ४ पा० १ आ० । समष्ट्या ८२ पत्राणि ।
८ अ० १ पा० २ आ० १६ प० । २ पा० २ आ० २६ प० । २ पा० २ आ० २८ प० । ४ पा० १ आ० ८ पत्राणि ।
Lithograph १ । २ अ० ४१२ प० । २ अ० ११४ प० । ४ अ० ८२ प० । ५ अ० ८१ प० । ६ अ०
१०६ प० । ७ अ० १२७ । ८ अ० ७२ प० ।

No. 505. महाभाष्यप्रदीपः ।

MAHABHĀSHYA-PRADĪPA.

Substance, country-made paper, some leaves white, some yellow. Royal 4to. Leaves 84. Lines on each page, 29. Extent, 1364 s'lokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Incomplete.

Although named as above, the volume under inspection comprises fragments of three different works ; the first, a part of the text of the Mahābhāshya, extending to 22 leaves ; the second, a part of the Pradīpa or the gloss of Kaiyaṭa, son of Jaiyaṭa, whose name the codex bears, 22 leaves ; and the third, 40 leaves of the Bhāshyapradīpodyta, a commentary on the last by Nāgojī Bhaṭṭa, son of S'iva Bhaṭṭa of Srīngaverā in Deccan. All the three works were printed in the *puṭhi* form at Mirzapore in 1855, A. D. The Mahābhāshya begins with a prologue in this copy which is not to be found in any other MS., nor in the printed edition. It runs thus :

योगेन चित्तस्य पदेन वाचां, मलं शरीरस्य तु वैद्यकेन ।
 योपाकरोत्तं प्रवरं मुनीनां, पतञ्जलिं प्राञ्जलिरानतोऽस्मि ॥
 अथ शब्दानुशासनमित्यादिः ।

Beginning. सर्वकारं निराकारं विश्वाध्यक्षमतीन्द्रियं ।

सदसद्रूपतातीतमदृश्यं माययादृतैः ॥ १ ॥

ज्ञानलोचनसंलक्ष्यं नारायणमजं विभुं ।

प्रणम्य परमात्मानं सर्वविद्याविधायिनं ॥ २ ॥

पुरुषाः प्रतिपद्यन्ते देवत्वं यदनुग्रहात् ।

सरस्वतीञ्च तां नत्वा सर्वविद्याधिदेवतां ॥ ३ ॥

पदवाक्यप्रमाणानां पारं यातस्य धीमतः ।

गुरोर्महेश्वरस्यापि कृत्वा चरणवन्दनं ॥ ४ ॥

महाभाष्याणवावारपारीणं विदितिस्रवं ।

यथागमं विधास्येऽहं कैयटो जैयटात्मजः ॥ ५ ॥

भाष्याब्धिः क्वातिगम्भीरः क्वाहं मन्दमतिस्ततः ।

क्वात्राणामुपहास्यत्वं यास्यामि पिशुनात्मनां ॥ ६ ॥

तथापि हरिबद्धेन सारेण ग्रन्थसेतुना ।

क्रममाणः शनः पारं तस्य प्राप्नोऽस्मि पङ्कवत् ॥ ७ ॥

भाष्यकारो विवरणकारत्वात् व्याकरणस्य साक्षात्प्रयोजनमाह । अथ शब्दानु-
शासनमिति ॥

End. केचिदर्थभेदे शब्दभेदमिच्छन्ति, प्रत्यभिज्ञानानु सामान्यनिबन्धनं । अन्ये लेक-
शब्दत्वं तत्र चानेकशक्तियोगः । एकशक्तित्वं वेत्यादिः ॥

Colophon. इत्युपाध्यायजैयटपुत्रकैयटकृते महाभाष्यप्रदीपे प्रथमाध्यायस्य प्रथमे पादे प्रथ-
माङ्किकं समाप्तं ॥

Subject. पाणिनिस्त्रिपदपरिपातञ्जलकृतमहाभाष्यार्थविवटितः ॥

No. 403. मुग्धबोधः ।

MUGDHA-BODHA.

Substance, country-made paper, 8vo. Pages, 259. Lines on each page, 18—22. Extent, 3,200 s'lokas. Character, Nágara. Date, 1826, A. D. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

This well known grammar, whose name literally means 'precise understanding,' as Sir W. Jones has rendered it from प्रकटबोध, or 'a grammar adapted to the comprehension of the ignorant,' as the *paṇḍits* explain it (in eruditorum disciplina. Auf.) मुग्धा बोधा अल्पबुद्धिजनानां बोधार्थं व्याकरणं, is the work of the celebrated grammarian Vopadeva, surnamed *Gos'vami* 'or high priest', although he was born of *Vaidya* parents, and had the physician Kes'ava for his father (*Bhishak Kes'ava-nandana*). It is called, says Colebrooke, the *Rāma Vyākaraṇa*, in the Prasāda of Viṭṭhalāchārya, a commentary on the Prakriyā Kaumudī of Rāmachandra Achārya. The birthplace of the author is said to have been the *Devagiri* Hill near Dowlatābād, and his preceptor's name was Dhanes'a *alias* Dhanes'vara. It is hard to say how the work, written in the Deccan, came to set so firm a footing in Bengal, in preference to several works of great merit which were current in its neighbourhood. Sir W. Jones, in his Essay on the literature of the Hindus, opines that, 'the *Mugdha-bodha*' or the *Beauty of Knowledge*, written by a *Goswami*, named *Vopadeva*, and comprehending, in two hundred short pages, all that a learner of the language can have occasion to know "must have strongly recommended it to notice." To a certain extent this is true, and it may be added that it is a better and more original imitation of Pāṇini, than any

other grammatical composition in the language. The *Supadma* of Padmarābha Datta, it is true, approximates Pāṇini more than any other, but that is merely a servile imitation, without any originality of the author, either in terminology or in the disposition of the sūtras : so says Dr. Aufrecht in No. 401 : ‘*Auctor in universum scholam Pāṇinīyam sequitur ; ejusque terminos ad technicos usurpat,*’ &c. The *Sārasat* possesses the brevity of the *Mugḍhabodha* united with its artificial order and terminology ; but it wants that closeness of reasoning which is observed in the mathematical mode of the *Mugḍhabodha*. The chief difference between the plan of Pāṇini and Vopadeva on the one hand, and that of all other grammarians on the other, consists in the artificial order of the former, agreeably to the system of Śiva (*Sivasutranī*) which they followed, and the natural order, which the latter derived from the Prātisākhya of the Vedas, and the doctrines of early grammarians. Thus, while the Kātantra and others commence their orthography with the first maxim of the Prātisākhya, सिद्धौ वर्णसमन्वायः for reciting the alphabet in its natural order, a ā &c., Pāṇini and Vopadeva begin with the *Śiva Sūtra* अ इ उ ए &c. for distributing the letters in an artificial method. The distinction between Pāṇini and Vopadeva lies in the presence of indications of accentuation in the former, and the absence of those symbols in the suffixes and terminations of the latter. There is another great distinction between the *Mugḍhabodha* grammar on the one side, and all others including Pāṇini’s work on the other, that, while the latter were labouring to teach the art in the analytical method of *vyākaraṇa*, literally *analysis* or *undoing*, as Goldstücker interprets it in his Pāṇini (page 196), the *Mugḍhabodha* attempted to teach it in a synthetical manner. “Pāṇini’s *Ashtādhyāyī*,” says Max Müller, “is the best analytical grammar that can be found in any Aryan language.” “It is intended,” says Goldstücker, “to be a linguistic analysis ; it *un-does* words ; it un-does sentences which consist of words ; it examines the component parts of a word, and therefore teaches us the properties of the base and affix, and all the linguistic phenomena connected with both ; it examines the relation, in sentences, of one word to another, and likewise unfolds all the linguistic phenomena which are inseparable from the meeting of words.” But Vopadeva proceeds on a different plan ; he lays down, like Euclid, the first principles of the language in his *Saṅjñā sūtras*, definitions and axioms, gives rules like postulates for the

construction of letters into words, and of words into compounds and sentences, and at last proves the correctness of the process by a repetition of the rules, maxims, *kárikás*, *bhášhyas*, *vártikas*, &c., employed for effecting the end proposed, Q. E. D. Hence it happens that, while grammarians of other schools launch themselves on hair-splitting controversies and unproductive analyses, a Mugdhabodha student will promptly perform, by means of a few given truths, all that he is required to do.

The Mugdhabodha forms the seventh of the ten schools of grammar known in India. It is chiefly studied on both sides of the Bhágirathí river, and has the Sárasvata, Supadma and Saṅkshipta schools on its north, east and west. The Mugdhabodha school produced the eminent scholars of Trivení and Nadiyá; and almost all the logicians and lawyers of whom Bengal can boast, belonged to that school. It is condemned by some on account of the paucity of its rules, which renders it unfit for the exposition of higher and more intricate compositions than plain Sanskrit: thus Pandit Táránátha, in the preface to his voluminous dictionary :

कथञ्चिन् मुग्धबोधस्य पाठमात्रमदोद्धतैः । काव्यमात्रसमालोकाद् व्युत्पत्तेर्दर्शनं कथम् ॥

उक्तशाल्वैकशरणाः स्वरिसौरभलोभतः । कुमाराद्येत् प्रवर्त्तेरन् प्रवर्त्तन्तां हृदाम्विताः ॥

तद्वाक्येष्वाद्भुतः शेषानीयाः परं जनाः । दौर्भाग्याद् वत वज्रानां बालवाक्ये समादरः ॥

Nevertheless it is a fact that it is the Mugdhabodha alone, next to Páṇini, that has produced the greatest number of commentators to the best compositions in the Sanskrit language, and it is this grammar that has been honoured with a greater number of commentaries than any other, except Páṇini and the Kátantra. The Mugdhabodha, with its commentary by Durgádása, has been followed by Dr. Carey in his grammar of the Sanskrit language, and almost all the Bengal grammars of that language, as the Vyákaranaśára, the Ásubodha, &c., are written on its plan.

The object of Vopadeva was, as he declares in the initial verse of his work, to promote universal utility (*páropakritaye*) by brevity, and to remove that encumbrance of verbosity which, before his time, involved the necessity of ten or twelve years' study for the acquisition of grammar alone. Taking for his motto the saying that "a grammarian looks upon the condensation even by a single letter of an aphorism as a matter of as much felicity as the birth of a son," he

produced a work the like of which is not to be met with in any other language. But this brevity has proved its bane; for it is perfectly unintelligible, like the symbols of chemists, to the uninitiated. It has to be added that this terminology is not only bewildering, but useless, for all ancient Sanskrit writers having used the terminology of Pāṇini, the student of Vopadeva has to unlearn his own set of terms and learn those of Pāṇini, before he can effectually proceed in his study of the ancient works and their commentaries.

Another object which he had in view was, as he states in the beginning, शब्दैः । शब्दैर्मङ्गलं स्यात् इति प्रयोजनाभिधेयः सम्बन्धः “to secure felicity by means of words,” i. e., by the use of such words (as the names of gods) which lead to felicity. And he has filled his work with examples relating to the gods Hari and Hara. But in this respect he is surpassed by the superstitious extravagance of latter grammarians, who have used the names of Kṛishṇa, Rādhā, Śiva, Durgā instead of the technical terms of grammar to an extent which is as ludicrous as it is absurd.

Vopadeva was a scholar of great renown, and a voluminous author. Besides the Mugdhabodha and the Kavikalpadrūma with its commentary called the Kāmdhenu on the roots (dhātupāṭha), he has left behind him two works on the Bhāgavata Purāṇa the *Muktāphala* (Notices S. M. II. 47,) and the *Harilīlā-vivaraṇa-sangraha* (Notices S. M. II 200); a medical work called *S'ata-s'lokī*; and a very comprehensive treatise on law, the *Chaturvarga-chintāmani*. He is also reputed by European orientalists as the author of the *Bhāgavata Purāṇa*, but on grounds which are not by any means convincing.

The principal commentaries on the Mugdhabodha, besides the *ṭīka* by the author himself are, the *Subodhinī*, by Durgādāsa, (Printed at Calcutta and much in use); the *Ch'haṭā* by Miśra, a native of Mithilā or Tirhut; and the works of Madhusūdana, Rāma Tarkavāgīsa, Rāmānanda, Devidāsa, Rāmabhadra, Rāmaprasāda Tarkavāgīsa, Srivalabhāchārya, Dayārāma Vāchaspati, Bholānātha, Kārtika Siddhānta, Govindrāma, Ratikānta Tarkavāgīsa, and Rāmadāsa.

There are two supplements to this grammar called *Mugdhabodha parisishṭas*, the one by Kās'is'vara, and the other by Nandakis'ora, which supply, in a great measure, whatever is wanting in the text.

The subjects of the Mugdhabodha are the usual themes of every Sanskrit grammar, and they are too well known to every scholar by means of the printed editions of that work in this country, and their

full analyses by Bohtlingk and Aufrecht in Europe, to require any further detail in this place.

Beginning. मुकुन्दं सच्चिदानन्दं प्रणिपत्य प्रणीयते ।

मुग्धबोधं व्याकरणं परोपकृतये मया ॥

शंशब्दैर्मङ्गलं स्यादिति प्रयोजनाभिधेधः सम्बन्धः । अ इ उ ऋ लृ क ए ओ ङ
ऐ औ च इत्यजादीनि शिवस्तुवाणि ।

End. बङ्गलं ब्रह्मणि ! यदिदं लौकिकप्रयोगव्युत्पत्तये लक्षणमुक्तं तद्वैदिकप्रयोगव्युत्पत्तौ
बङ्गलं ज्ञेयमिति ।

Colophon. इति श्रीमद्रोपदेवगोखामिविरचिते मुग्धबोधव्याकरणे इण्डादिपादः ।

Subjects. सञ्ज्ञासन्धिशब्दस्त्रीत्यकारकसमासतद्धिततिङन्तकृदन्तानां विवरणं ।

Contents. १ सन्धिसञ्ज्ञा । २ अच्सन्धिः । ३ ह्रस्वसन्धिः । ४ विसर्गसन्धिः । ५ शब्द-
सञ्ज्ञा । ६ अजन्तपुंलिङ्गाः शब्दाः । ७ अजन्तस्त्रीलिङ्गाः । ८ अजन्तक्तीवलिङ्गाः ।
९ ह्रस्वन्तपुंलिङ्गाः । १० ह्रस्वन्तस्त्रीलिङ्गाः । ११ ह्रस्वन्तक्तीवलिङ्गाः शब्दाः ।
१२ अव्ययं । १३ स्त्रीत्यं । १४ कारकं । १५ समासाः । १६ तद्धितपादः ।
१७ तिबन्तसञ्ज्ञा । १८ आदिः । १९ पवत् । २० सवत् । २१ मिश्रपादः ।
२२ अदादिः । २३ क्तादिः । २४ दिवादिः । २५ खादिः । २६ तुदादिः ।
२७ रधादिः । २८ क्रादिः । २९ तनादिः । ३० चुरादिपादः । ३१ पपादः ।
३२ मपादः । ३३ ढपादः । ३४ ढभावः । ३५ आगन्तः । ३६ सनन्तः । ३७
यङन्तः । ३८ यङ्लुगन्तः । ३९ लिङ् । ४० लकाराः क्तिः । ४१ कृदन्तं ।
४२ ल्यपादः । ४३ क्तादिः । ४४ ढणादिः । ४५ इण्डादिः ॥
पुनः समासपादाभ्यन्तरे । १ चसमासः । २ वङ्गव्रीहिः । ३ कर्मधारयः । ४
तत्पुरुषः । ५ द्विगुः । ६ अव्ययीभावः ॥

No. 667. मुग्धबोधटीका वा मुग्धबोधटिप्पनी ।

MUGDHABODHA-TĪKA OR TIPPANĪ.

Substance, country-made paper, 17 × 3½ inches. Folia, 231. Lines on a page, 9—11. Extent, 6,930 slokas. Character, Bengali. Date, S'aka 1662 (1656 page 91). Appearance, old. Prose. Incorrect. Complete.

A commentary on the Mugdhabodha grammar. By S'rīrāma *alias* Rāma Tarkavāgīś'a, a profound logician, known to the natives by the former appellation, but mentioned in Colebrooke's list by the latter. The

work is called a *ṭikā* in the prolegomena of the author, but named a *ṭippaṇī* in the final colophon. It is much valued on account of the logical precision of the author united with his critical knowledge of various grammars from the work of Pāṇini to that of S'rīnivāsa, a grammarian of the Saṅkshiptasāra school, all of which he cites on proper occasions, either for the corroboration and amendment of his text, (पाणिन्यादि-मतावलोकनपर इत्यादिः ।) or for the refutation of the positions of other grammarians opposed to those of Vopadeva.

परेऽत्र पाणिनीयज्ञाः केचित् कालापकोविदाः । एके विद्यानिवासाः स्युरन्ये साङ्क्षिप्तसारकाः ॥

The author appears to have been impartial in his worship of both Hari and Hara, and his belief was that they formed a bipartite unity, and diffused through nature as an undivided whole यस्यसमस्तः. He eulogises Vopadeva as the only deliverer of mankind from the mazy and inextricable labyrinths of former grammarians, by supplying a few compressed and comprehensive rules for the acquisition of grammatical knowledge.

दनुजकुलविपक्षच्युत्थदुग्धाभिरुक्तोऽसौ लसदमृतसमाना रेजिरे यस्य वाचः ।

मुखरखलखलोक्तिध्वान्तविध्वंसमानोस्त्रिभुवनबुधवक्षःक्षेत्रवाग्बीजदृष्टेः ॥

तेन व्याकरणं कृतं कलियुगे दृष्ट्वा भवाब्धौ नरान् । + ज्ञानाद्यतमानसेन करुणया मुग्धबोधं भुवि ॥

It being impossible to convey a full knowledge of Sanskrit grammar by means of the rules and examples contained in the text of Vopadeva, the author has, like Durgādāsa and most other commentators on the Mugdhabodha, subjoined to his work a multitude of rules and examples by way of annotations from different grammars, which has swollen its bulk to more than four times that of the original. The subjects of the work correspond with those of the Mugdhabodha.

Beginning. ब्रह्मादिदेवासुरद्वन्द्वन्दिते पद्मालयेनाक्षिसरोजराजिते ।

कन्दर्पदर्पान्त + पादनीरजे सन्तु प्रणामाः वरदोद्ददत्रजे ॥

पद्माननं चन्द्रकलाविशृङ्खलं नादं ध्यानं प्रकृतिप्रयुक्तम् ।

यस्य समस्तं स्वरितं सुसिद्धं चाष्टोदितं तं त्रिगुणं नमामि ॥

पाणिन्यादिमतावलोकनपरः श्रीरामशर्मा कृती

तस्यैतां सुधियां प्रमोदजननीं टीकां तनोति स्वयं ।

परेऽत्र पाणिनीयज्ञाः केचित् कालापकोविदाः ।

एके विद्यानिवासाः स्युरन्ये साङ्क्षिप्तसारकाः ॥

इह खलु सकलश्रष्टैकवाक्यतया प्रारोपितग्रन्थसमाप्तिप्रतिबन्धकसाधारणनाश-
जनकेश्वरनमस्काररूपं मङ्गलं कुर्वाणः शिष्यशिष्यायै आदौ निबध्नाति, मुकुन्द-
मित्यादिः ।

End.

बङ्गलं ब्रह्मणीति । ब्रह्मणि वेदे बङ्गलं, बह्मनर्थान् लातीत्यर्थः । यदिदमि-
त्यादिः । यल्लक्षणमस्मिन् ग्रन्थे लौकिकप्रयोगव्युत्पत्तौ उक्तम् । तद्वैदिकप्रयोग-
व्युत्पत्तौ बङ्गलं ज्ञेयं । क्वचिद् विहितं स्यात् क्वचिन्निषिद्धं स्यात् क्वचिद्वा स्यात्
क्वचित्ततोऽन्यवापीति । तथा च पूर्वभिः, ब्राह्मणस्य इत्यादौ वेदसिद्धे । ब्रह्म-
शब्दे मङ्गलार्थः ।

Colophon.

इति मुग्धबोधव्याकरणे इण्णादिपादस्य टिप्पणी सम्पूर्णा । इति छदन्ताध्यायः ।
अन्यत्र । इति श्रीरामतर्कवागीशविरचिता.....टिप्पणी समाप्ता ।

Subject.

मुग्धबोधव्याकरणान्तर्गतसन्ध्यावधिक्षदन्तान्तपादानामर्थोदाहरणविवरणाणि ।
तत्र सन्ध्यादिपादा यथा—

Contents.

सञ्ज्ञापादः ५० । अच्सन्धिपादः ७ । ह्रस्वसन्धिपादः १४ । विसन्धि-
पादः १५ । शब्दसञ्ज्ञापादः १५ । अजन्तपुंलिङ्गपादः १७ । अजन्तस्त्री-
लिङ्गपादः २० । अजन्तस्त्रीवल्लिङ्गपादः २५ । व्यपादः २३ । स्त्रीत्यपादः
२३—२९ । कारकपादः ३९ । समासपादः ५४ । तद्धितपादः ९१ ।
प्रकीर्णकं १३७ । पदार्थनिरूपणं १५६ । धातु सञ्ज्ञापादः १५८ । भ्वादिपादः
१५९ । पवन्मवन्मिश्रपादाः १६५ । अदादिपादः १७० । क्वादिपादः १७४-
दिवादिपादः १७४ ॥ खादिपादः १७५ । तुदादिपादः १७७ । रुधादिपादः
१७८ । क्र्रादिपादः १७९ । चुरादिपादः १७९ ॥ अग्रन्तपादः १८० । सनन्त-
पादः १८२ । यङन्तपादः १८३ । यङ्लुगन्तपादः १८४ । लिङ्धुनामधातु-
पादः १८५ । पपादः १८८ । मपादः १९० । ढवाचं १९५ । भाववाचं, तत्र
ढघवाचं १८६ । ल्यपादः २०३ । कृदन्तः २०४ । कृत्यपादः २०५ । ढणन्त-
पादः २०५ । क्तादिपादः २१३ । कृदध्यायद्वितीयपादः २१७ । इण्णादि-
पादः ३१८ । इति छदन्ताध्यायः २२८ ॥—

No. 668. (1) रत्नावली ।

RATNAVALI.

Substance, country-made paper. Folia, 36. Lines on a page, 7-8. Extent, 850 slokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Correct. Incomplete.

A modern grammar of the Sanskrita language in verse for juvenile students. Author unknown.

Beginning. वाग्देवीं वङ्गशः प्रणम्य सहसा सर्वार्थसञ्चारिणीं

सारं व्याकरणार्णवात् शिशुकुलाज्ञानादिपुञ्जापहमित्यादिः ।

अथ खराः समाख्याता अकारादिवयोदश ।

एतद्भिन्ना हलो वर्णाः खरहीनैश्च परेर्युताः ॥

End. स गोप्ता तौ च गोप्तारौ एवं गोपायिता यथा ।

इन्द्रः सोढा स सविता सोढारः चित्रिया भुवि ॥

Colophon. इति रत्नावल्यां पूर्वखण्डेत्यादिः ॥ प० २१ ॥

Subject. सञ्ज्ञासन्धिश्चस्त्रीलकारकसमासतद्धिततिङन्तानां छन्दनैकदेशस्य च विवरणं ।

Contents. आदौ सञ्ज्ञापादः । १ । ——— Terminology.

ततः सन्धिप्रक्रिया । प० १ — ५ ॥ Permutations.

ततः सुबन्तप्रक्रिया । प० ५ — १२ । Declensions of nouns.

ततः कारकप्रक्रिया । १३ — १७ । Government of cases.

ततः समासप्रक्रिया । १ — २१ । Compound words.

ततस्तद्धितप्रक्रिया । २१ — २४ । Derivative nouns.

ततो भ्याद्यादिधातुगणाः । २४ — ३४ । Inflections of verbs.

ततः छन्दानां असमाप्तं । ३५ — ३६ । Verbal nouns.

No. 1406. रूपावली, महाराष्ट्रभाषायाः ।

RUPAVALI.

Substance, country-made paper. Folia 11. Lines on a page, 8. Extent, 100 s'lokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Correct. Incomplete.

A recent elementary work on the declensions of nouns. The last part gives the inflections of some Marhaṭṭi pronouns. By an unknown author.

Beginning. रामो राजमणिः सदा विजयते रामं रमेशं भजे

रामेणाभिहता निशाचरचमू रामाय तस्मै नमः ॥

End. कारकाणि षट्। तो, ते प्रथमा। त्यां, ते द्वितीया। तेने तेनेकरुणे तृतीया।
त्यां कारणे चतुर्थी। त्यांपासून्, त्यांङ्गन् पञ्चमी। त्यांम्, त्यात्थ, त्यांमध्ये,
तत्त्वम्बन्धे षष्ठी। त्याचे, त्याठार्ई, त्याविषयी सप्तमीति।

Colophon.

Subject. कतिपयमहाराष्ट्रीयभाषाप्रचलितसंस्कृतशब्दानां सुबन्तरूपसाधनं।

Contents. अजन्तपुंलिङ्गः। अजन्तस्त्रीलिङ्गः। अजन्तक्लीवलिङ्गः। हसन्तपुंलिङ्गः। हसन्त-
स्त्रीलिङ्गः। हसन्तक्लीवलिङ्गः। अत्र सर्वत्र महाराष्ट्रीयभाषाप्रचलितसंस्कृत-
सर्वनामशब्दसाधनं।

Nos. 328, 363, 392 (K). लघुसिद्धान्तकौमुदी।

LAGHU-SIDDHANTA-KAUMUDĪ.

Substance, European paper. Royal 8vo. Leaves 240. Lines on a page, 7. Letters in a line, 15—16. Extent, 1680 ślokaś. Character, Nāgara. Appearance, new. Date, ? Prose. Quite correct. Complete.

No. 392 is a printed copy of this work.

This is one of the three abridgments of the great digest of Pāṇini, the celebrated Siddhānta Kaumudī of Bhaṭṭoji-dīkshita, by his pupil Varadarāja Bhaṭṭa, surnamed Chatviti Kānti, a Dakṣiṇī Brāhmaṇa, but no rājā as supposed by some. It is neither so diffuse as the Madhya Kaumudī, nor so succinet as the Sāra Kaumudī which contains the rudiments of grammar for the use of beginners only. It forms an elementary treatise for junior classes, and serves well as an introduction to the great work of Pāṇini. The Sidhānta Kaumudī with its abridgments, though based on the principles of Pāṇini, forms a school of its own, and is extensively studied in the districts of Tirhut, Purnīyā, the Tarai of Nepal and the North-Western Provinces generally. The subjects treated of in this abridgment follow exactly the order of those detailed under the other epitomes of the Siddhānta Kaumudī.

The Siddhānta Kaumudī of Paṇḍita Īśvarachandra Vidyāsāgara, though written in Bengali, is a fourth abridgment of the grand work of Bhaṭṭoji, made with judicious choice by the compiler for the use of the natives of Bengal. ‘*Varadarāja*,’ says Dr. Aufrecht, in No. 367, *omnem grammaticæ suæ materiam a Bhaṭṭojis libro S. Kaumudī, hausit, vel potius epitomen ejus fecit. Aphorismi ubique fere iisdem verbis explicantur atque a Bhaṭṭoji, ita tamen ut difficiliora omnia omittantur.*’ The last part of the S. K., treating of the Vedic anomalies and accentuations, together with whatever was thought difficult and useless for young persons, has been altogether omitted in the epitomes.

Several very good editions have been published of the Laghu Kaumudī, as also an excellent English translation of it by the late Dr. Ballantyne. The MS. under inspection contains a few notes and explanations at the beginning, which have been noticed below.

Beginning नत्वा सरस्वतीं देवीं शुद्धां पुण्यां करोम्यहं ।

of Text. पाणिनीयप्रवेशाय लघुसिद्धान्तकौमुदी ॥

Do. of Tikā. टिप्पणी । अहं वरदराजनामग्रन्थकारः लघुसिद्धान्तकौमुदीं करोमि ।

किं कृत्वा । सरस्वतीं देवीं नत्वा । कथञ्चन सरस्वती देवी । शुद्धा इत्यादिः ।

End of Text. यूनस्तिः । युवच्छब्दात् स्त्रियां तिः स्यात् । युवतिः । इति स्त्रीप्रत्ययाः ।

Do. of Tikā. शास्त्रान्तरे प्रविष्टानां बालानाञ्चोपकारिका ।

कृता वरदराजेन लघुसिद्धान्तकौमुदी ॥

Colophon. इति चट्वटिकण्डिवरदराजभट्टकृता सिद्धान्तकौमुदी समाप्ता ।

Subject. सिद्धान्तकौमुदीधृतव्याकरणविषयाणां सङ्क्षेपविवरणानि ।

Contents. सञ्ज्ञाप्रकरणं पं० १—४ । अच्सन्धिः । हल्सन्धिः । विसर्गसन्धिः । अजन्त-
पुंलिङ्गाः । अजन्तस्त्रीलिङ्गाः । अजन्तक्लीबलिङ्गाः । हलन्तपुंलिङ्गाः । हलन्त-
स्त्रीलिङ्गाः । हलन्तनपुंसकलिङ्गाः । खराद्यययानि । भ्वाद्यः । तच् परस्मै-
पदप्रक्रिया । आत्मनेपदप्रक्रिया । उभयपदप्रक्रिया । अदादयः । जु-
होत्यादयः । दिवादयः । खादयः । तुदादयः । रुधादयः । त्थादयः ।
क्रादयः । चुरादयः । णन्ताः । सनन्ताः । यङन्ताः । यङलुगन्ताः । नाम-
धातवः । कण्ठादयः । आत्मनेपदव्यवस्था । परस्मैपदव्यवस्था । भावकर्म-
प्रक्रिया । कर्मकर्तृप्रै० । लकारार्थाः । कृदन्ताः । कारकाणि । अययीभावः ।
तत्पुरुषः । वज्रवीहिः । द्वन्द्वः । समासान्ताः । अपत्याधिकारः । चातु-
र्थिकाः । श्रेयिकाः । प्राग्दीयतीयाः । उगधिकारः । यतोविधिः । इ-

विधिः । उजो विधिः । वतिनञाधिकारः । अलर्थायाः । इष्टनादयः ।
स्त्रीप्रत्ययाः ॥

No. 1429. 1605. 1645. लघुशब्देन्दुशेखरः ।

LAGHU-S'ABDENDU-S'EKHARA.

No. 1429. Substance, country-made paper, $9\frac{3}{4} \times 4\frac{1}{4}$ inches. Folia, 492. Lines on a page, 9 to 10. Extent, 12,000 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Śāka 1708, Samvat 1816. Appearance, old. Prose. Correct. Incomplete.

Nos. 1605 and 1645. Lithographs on country-made paper, 14×6 inches Folia, 276. Lines on a page, 15. Letters in a line, 58. Extent, as above. Character, Nāgara. Date, Samvat 1828. Appearance, new. Prose. Correct. Complete in 2 parts.

An abridgment of the author's S'abdendu, or Vrihat S'abdendu, S'ekhara, being a commentary on the Siddhanta-Kaumudī grammar of Bhaṭṭojī-dīkshita. By Nāgojī-bhaṭṭa. It was compiled under the patronage of one Rājā Rāma, a ruler of Srīngavera, a district in Dakṣiṇa. It forms a supplement or companion (*manoramārdhādeha*) of the Manoramā *alias* Praudha Manoramā of Bhaṭṭojī himself.

The original of this compendium is mentioned only in Colebrooke's list of grammars, but no MSS. have been met with to enable us to determine the differences between the two works of the author. It is certain, however, that the Vrihat S'abdendu-s'ekhara existed before its present abstract, as the author has in sundry places of this abridgment referred the reader to the larger work by the words *इह चब्देन्दुशेखरे द्रष्टव्यं* । The larger work was written prior to the author's Paribhāshendu-s'ekhara as there are citations of that work as well as the author's Vaiākaraṇa Siddhānta Manjushā made in the Paribhāshendu s'ekhara. See Aufrecht's Catalogue, No. 354. There is no mention of a gloss on the great S'abdendu-s'ekhara to be anywhere met with, while the abridgement is found to have been honored with two different commentaries by very able writers; the one is the Chidasthīmālā by Vaidyanātha Pāyagunḍa, author of the Kāsikā commentary on Nāges'a's Paribhāshendu-sekhara (No. 673(4) or Sadasthīmālā as Aufrecht calls it (No. 366); and the other by Sadās'iva Bhaṭṭa.

The MS. copy is divided into 8 parts.

- 1.—Of the mutations of letters, and declensions of nouns.
- 2.—Rules for the formation of compound words.
- 3.—Rules for the formation of derivative nouns.
- 4.—Of verbs and their conjugations in all forms.
- 5.—Rules for ascertaining the genders of derivative nouns.
- 6.—Rules for distinguishing the genders of compound nouns.
- 7.—Formation of the feminine gender and cases of nouns.
- 8.—Formation of verbal and participial nouns.

Beginning. पातञ्जले मन्त्रभाष्ये कृतभूरिपरिश्रमः ।

शिवभट्टसुतो धीमान् सतीदेव्यास्तु गर्भजः ॥

याचकानां कल्पतरोररिकचञ्चताशनात् ।

शृङ्गवेरपुराधीशाद्रामतो लब्धजीविकः ॥

नत्वा फणीशं नागेशस्तनुतेऽर्थप्रकाशकं ।

मनोरमोमार्जदेहं लघुशब्देन्दुशेखरं ॥

End of the MS. आभीक्ष्ये यद्यपि वास्वरूपन्यायेन क्त्वासिद्धस्तथापि विभाषाग्रे इति सूत्रेणा-

भयविधानाय चकारः । तत्र सूत्रे साधनान्नरजन्यत्वसजातीयक्रियापक्षया विकल्प इत्यादिः ।

Ditto of the शब्देन्दुशेखरः पुत्रो मञ्जूषा चैव कन्यका ।

Lith. स्वमतौ सम्यगुत्पाद्य शिवयोरर्पितौ मया ॥ १ ॥

शब्देन्दुशेखरः सोऽयं फणिभाष्योक्तिभूषितः ।

सतां हृत्कमलेश्वास्तां यावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥ २ ॥

Colophon. इति श्रीमदुपाध्यायोपनामकशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागेशभट्टरचिते लघुशब्देन्दु-
शेखराख्ये सिद्धान्तकौमुद्युत्तरार्द्धे समाप्तं ।

Subjects of सिद्धान्तकौमुद्याः स्वकृतटीकायाः सङ्क्षेपः । ८ खण्डेषु विभक्तः ।

the MS. १ ख०—सन्धिसुबन्ताध्यायौ । प० १६५ । ४० पङ् ९—१२ । पङ् वर्णाः ४२ ।

२ — समासपादः । २३ । १० । ४५ ।

३ — तद्धिताध्यायः । १५ + १६ = ३१ । ८ । ९ । ४० ।

४ — धातुगुणादिः । ९३ । १० । ४८ ।

५ — तद्धितप्रत्ययलिङ्गानि । २८ । ८ । ५० ।

६ — समासपादः । ६९ । ९ । ४२ ।

७ — कारकास्तथा स्त्रीप्रत्ययानि ४९ । १० । ४२ ।

८ — कृतप्रत्ययानि । २४ । १० । ४२ ।

Contents आदौ सञ्ज्ञाप्रकरणं । प० १—१३ । ततः परिभाषाप्रकरणं १३—१६ । ततः
of the स्वरसन्धिः । प० १६—२६ । ततो हलसन्धिः । प० २६—२८ । ततो विसर्ग-
Lithographs. सन्धिः । प० २८—३० । ततः स्वादिसन्धिः । प० ३०—३३ । ततो विभ-
क्तयः ३३ ।

शब्दरूपः । प० ३४—४० । अजन्तपुंलिङ्गाः । प० ४१ । अजन्तस्त्रीलिङ्गाः ।
प० ४८ । अजन्तनपुंसकलिङ्गाः । प० ५२ । चलन्ताः पुंलिङ्गाः, प० ५४ ।
चलन्तस्त्रीलिङ्गाः, प० ६८ । चलन्तनपुंसकलिङ्गाः, प० ६८—७० । अथ-
यानि । ७० ।

ततः स्त्रीप्रत्ययाः, प० १—११ । कारकाणि ११ । प्रथमा १२ । द्वितीया
१४ । तृतीया १८ । चतुर्थी २० । पञ्चमी २२ । षष्ठी २४ । सप्तमी २७ ।
विभक्त्यर्थाः २९ ॥

ततः पदविधिः २९ । ततः समासान्ताः ३५ । ततः समासाश्रयविधयः,
प० ४०—५२ ॥

ततस्त्रिङन्ताध्यायः, प० १—४९ । ततः छद्गन्ताध्यायः, प० १—१३ । तत-
स्त्रिङ्गिताः १—२९ ।

तत उत्तरार्द्धे वैदिकशब्दसाधनवैषम्यादिः । प० १ । समासखराः ३५ ।

No. 1601. चिदस्थिमाला, लघुशब्देन्दुशेखरटीका ।

CHIDASTHI-MALĀ ALIAS LAGHU S'ABDENDU-S'EKHARA-
TĪKĀ.

A commentary on the Laghu S'abdendu-s'ekhara of Nāges'a. By Vaidyanātha Pāyagūṇḍa. Aufrecht calls the work Sadasthimālā, MS. No. 672(4). The other called the Sadās'ivā Bhaṭṭi-tikā, being the lithograph No. 1601, requires no further notice than setting down its initial and final verses in this place.

Beginning. प्राणनाथपदाम्भोजनखचन्द्रमरीचयः ।

व्याकोचयन्तु सततं सम मानसकैरवं ॥

कारकविभक्तैर्बलवत्त्वात् द्वितीयेत्यादिः ।

End. सादृश्यविशिष्टपूर्वपदात्तेपापेक्षया केवलपूर्वपदमाक्षिप्य औपम्ये इति विशेषण-
त्वेन करभोपसोहरित्यत्रादौष इति चिन्त्यं । इति स्त्रीप्रत्ययाः समाप्ताः ॥

Colophon. इति शब्देन्दुशेखरटीका सदाशिवभट्टी समाप्ता । संवत् १८२८ ॥

Subject. लघुशब्देन्दुशेखरस्यांशिकी टीका ॥

Nos. 674. (1—2.) वाक्यप्रदीपः ।

VAKYA PRADĪPA.

No. 674 (1). Substance, country-made paper, 10 × 4½ inches. Folia, 35. Lines on a page, 7—11. Extent, in s'lokas as below ? Character, Nāgara. Date ? Appearance, old. Verse and prose. Correct. Complete.

No. 674 (2). Substance, country-made paper, 10 × 4½ inches. Folia, 60. Lines on a page, 9. Extent, 1140 s'lokas. Character, Nāgara. Date, Sm. V. 1769. Appearance, old. Verse and prose. Correct. Complete.

This is a work on the *Kārikās* or metrical rules of ancient grammarians relating to the philosophy of syntax, with their explanations in prose. By Bhartṛihari *alias* Hari-vṛishabha. These *Kārikās* are often cited under the name of *Harikārikās* from the name of their author, in order to distinguish them from those of earlier authors. Paṇḍita Tārānātha, in his account of this work, says it contains an elucidation of the Bhāṣhya according to the principles of logic (*Nyāya-darsana-pūrvaka-bhāṣhya-tālparya-varṇanam*); while Goldstücker on the other hand, maintains the *kārikas* embodied in the Mahābhāṣhya, to form a subject of its comments. The *Vākyapradīpa* has two commentaries, *viz.* the *Vākyapradīpa-ṭikā* by Punyarāja (vide No. 674 (3) of this Catalogue) and the *Vākyapradīpa-vyākhyā* by Helarāja, who, as Aufrecht says, '*Commentarium ad Haris Kārikās scripsit.*' Both the manuscripts extend as far as the *Brahmakāṇḍa* in which is maintained, according to Pāṇini's doctrines (*Pāṇinīya darsana*), a sort of *logotheseism* or *s'abda brahmaism*, identifying language with the Deity.

The striking coincidence of the first couplet of the work with the first verse of John the Evangelist is worthy of remark: "In the beginning was the word, the word was with God, and the word was God" &c.

Beginning अनादिनिधनं ब्रह्म शब्दतत्त्वं यद्वचरं ।

of both विवर्त्ततेऽर्थभावेन प्रक्रिया जगतो यतः ।

MSS. सर्वपरिकल्पातीतं तत्त्वं भेदसंसर्गसमतिक्रमेण समाविष्टं सर्वाभिः शक्तिभिः
विद्याविद्याप्रविभागरूपमप्रविभागं कालभेदेन दर्शनाभ्यासेन मूर्तिविभागभाव-
नया च व्यवहारानुपातिभिर्धर्माधर्मैः सर्वास्ववस्थास्तु अनादिनिधनं ब्रह्मेति
प्रतिज्ञायते ॥

End of तच्चात्मविवक्षायां बालप्रलापवदर्थेषु प्रयुज्यमानो यः शब्दे रूढो यस्मादुक्तज्ञा-
both. वेऽप्यर्थस्य न वाचकौ भवतः, तत्र तु साधुव्यवहिता वा भवत्यर्थप्रतिपत्तिरभ्या-
साद्वा प्रमत्तानामचिन्तिकोचवत् सम्प्रत्ययशब्दमात्रं जायते ॥

Colophon. इति श्रीहरिद्विषभभट्टमहावैयाकरणविरचिते वाक्यप्रदीपे आगमसमच्चयो नाम
ब्रह्मकाण्डं समाप्तं ॥

Subject. पदवाक्यार्थस्फोटनिरूपकशास्त्रं ।

No. 674 (2.) वाक्यप्रदीपटीका ।

VAKYA-PRADIPA-TĪKĀ.

Substance, country-made paper, 10 × 4½ inches. Folia, 117. Lines on each page, 10—11. Extent 2688 s'lokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, old. Prose. Generally correct. Incomplete.

A commentary on the *Vākyapradīpa* of Harivriṣhabha. By Punyarāja, perhaps the same with the author of a commentary on the *Sārasvatī prakriyā*, vide No. 33 of this Catalogue, and No. 382 of Aufrecht's catalogue. The *Vākyapradīpa*, says Colebrooke in his list of Sanskrit grammars, contains metrical rules and maxims on the philosophy of grammar and syntax, which are often cited under the name of Harikārikās, to distinguish them from the constructive *Kārikās*, a category of grammatical literature noticed before.

a logical investigation of the purport of the *bhīṣhya*. The *Vākyapradīpa*, literally meaning the Lamp or Light of Speech, belongs, with its commentaries, to the School of Pāṇini; the commentaries form standard works in the department of philosophical grammar, like the *Manjūśās*, *Bhūṣaṇas*, *Siddhāntas* and *Vādārthas*. The first part of the commentary under notice is wanting in the codex; the second part contains an explanation of the second *Kāṇḍa* of the text, treating of words and their significations in reference to the objects expressed by them.

Beginning. अविघ्नमस्तु । एवं शब्दस्य प्रयोजनसहितं स्वरूपादिकं लेखतो निर्णीतमित्यादिः । तस्य च साधारणेन वाचकत्वञ्च व्यवस्थापितं । इदानीं मतभेदेन केषाञ्चित् पदं वाचकं, अन्येषां वाक्यमित्यादिः ॥

End. सङ्गतिः कीर्तिता लघ्वी समासेन निराकुला ।
विद्वज्जनानां यशः खलु सर्व्वे गीयते जगति (?) ॥
* * * * *

गुरवे भर्तृहरये शब्दत्रयविदे नमः ।
सर्व्वसिद्धान्तसन्देहसारासूत्रमयाय च ॥

Colophon. इति श्रीपुण्यराजकृता वाक्यप्रदीपे द्वितीयकाण्डटीका समाप्ता ॥

Subject. वाक्यप्रदीपस्य द्वितीयकाण्डस्थितस्य वाच्यवाचकत्वप्रतिपादनरूपविवरणार्थविवृतिः ॥

No. 673. (7) वार्तिकपाठः ।

VARTIKA-PĀTHA.

Substance, country paper, 12 × 5 inches. Folia, 35. Lines on a page, 9—11. Extent, 700 śloka. Character, Nāgara. Date, Samvat 1862. Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

This work belongs to the next branch of Sanskrit grammatical literature after the Sūtras of grammar, and stands at the head of the class called *Vārtika Sūtras*. Its author is Kātyāyana, the second person of the *trimuni* or triumvirate who treat of the grammar of the classical Sanskrit. Kātyāyana is distinguished by the emphatical appellation of *Vritti-kāra*, the Scholiast on Pāṇini, because he was the first who wrote a perpetual scholium on the aphorisms of the Aṣṭādhyāyī, while the *Vārtikas* of subsequent scholiasts are, as recorded by

Patanjali, mere criticisms on, and emendations of, the *Vártikas* of Kátyáyana. (Goldstücker's Páṇini, p. 91, note 100.)

The object of the work is to supply *vritti-sambandhiya Sūtras* or constructive rules with a view to make up the shortcomings of Páṇini. 'The characteristic feature of a *Vártika*,' says Nágoji Bhaṭṭa, 'is criticism in regard to that which is omitted or imperfectly expressed in a *Sūtra*.' Thus, वार्तिकमिति । सूत्रेऽनुक्ते दुरुक्तिचिन्ताकारत्वं वार्तिकत्वं । "A *Vártika* of Kátyáyana is therefore," says Goldstücker, (p. 119) "not a commentary which explains, but an animadversion which completes. In proposing to himself to write *Vartikas* on Páṇini, Kátyáyana did not mean to justify and to defend the rules of Páṇini, but to find fault with them ; and whoever has gone through his work must avow that he has done this to his heart's content. He will even have us admit that Kátyáyana has frequently failed in justice to Páṇini, by twisting the words of the *Sūtras* into a sense which they need not have, or by upbraiding Páṇini with failings he was not guilty of. On this score, he is not unfrequently rebuked by Patanjali, who, on such occasions, severely rates him for his ungenerous treatment of Páṇini, and proves to him that he himself is wanting in proficiency, not Páṇini. And thus the Mahábháshya became not only a commentary, but a critical discussion on the *Vártikas* of Kátyáyana ; while its *Íshṭis* on the other hand, are original *vártikas* on each *Sūtra* of Páṇini which called forth his own remarks. The labours of Kátyáyana seem to have been prodigious ; out of the of 3993 *Sūtras* of Páṇini, more than 1500 were objects of his criticism, which called forth more than 4000 *Vártikas*, at the lowest estimate, and contain 10,000 special cases comprised in his remarks."

Beginning. सिद्धे शब्दार्थसम्बन्धे लोकांतरार्थप्रयुक्ते शब्दप्रयोगे शास्त्रेण धर्मानियमः ।

समानायामर्थावगतौ शब्देन चापशब्देनैव अर्थाभिधेय इति नियमः ॥

End. अभ्यासे चर्च । प्रकृतिचरां, प्रकृतिचरः । प्रकृतिजसां प्रकृतिजस इति वक्तव्यं
अथ एकदेशनिर्देशात् । भगवतः पाणिनेः सिद्धं ।

Colophon. इति भगवत्कात्यायनकृते वार्तिकपाठे अष्टमाध्यायस्य चतुर्थः पादः ।

अष्टमाध्यायः समाप्तः ॥

Subject. पाणिनेरष्टाध्यायद्वयसूत्रविशेषाणां दृष्टौ नियमविशेषाणान्त्या प्राचीनसूत्रा
नराणां संस्थापनं ॥

Contents.	१ अ०, १ पाद, १ पत्रं । २ पा० ४ प० । ३ पा० ५ प० । ४ पा० ५—७ प० ।
	२ अ०, १ पा० ७ प० । २ पा० ८ प० । ३ पा० ८ प० । ४ पा० ९ प० ।
	३ अ०, १ पा० ९ प० । २ पा० १२ प० । ३ पा० १२ प० । ४ पा० १४ प० ।
	४ अ०, १ पा० १४ प० । २ पा० १६ प० । ३ पा० १७ प० । ४ पा० १८ प० ।
	५ अ०, १ पा० २० प० । २ पा० २१ प० । ३ पा० २२ प० । ४ पा० २३ प० ।
	६ अ०, १ पा० २३ प० । २ पा० २५ प० । ३ पा० २६ प० । ४ पा० २७ प० ।
	७ अ०, १ पा० २९ प० । २ पा० ३० प० । ३ पा० ३१ प० । ४ पा० ३१ प० ।
	८ अ०, १ पा० ३२ प० । २ पा० ३३ प० । ३ पा० ३४ प० । ४ पा० ३४ प० ।

No. 1569. वार्तिकपाठः ।

VĀRTIKA-PATHA.

Substance, country-made paper, 10½ × 6 inches. Folia, 104. Lines on each page, 13 to 15. Extent, 624 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Samvat 1927. Appearance, new. Prose. Correct. Complete. Lithographed.

This small tract, though bearing the same name, is quite distinct from the work noticed under the last preceding number. It is one of several which constitute a group by themselves, and comprise supplementary rules regarding particular topics of grammar. Some of them are very old; others, comparatively recent. Kaiyaṭa calls the authors of some of the oldest *pūrvāchāryās* or 'former teachers,' and Patañjali quotes them under the name of *A'chāryas*, meaning, probably, 'old grammarians.' The word पूर्वस्त्र, equivalent to पूर्वेषां स्त्र, is sometimes used to denote a Vārtika Sūtra. Colebrooke records the names of Vyāghra-bhūti and Vyāghra-pāda as authors of some Vārtikas; and Goldstücker, in his work on Pāṇini, has mentioned the names of a variety of Vārtikas availed of by Patañjali in his emendations of the Vārtikas of Kātyāyana, such as Bhāradvājīyās, Saunāgās, Vāḍavās, Kunāra-Vāḍavas, Kuni, Saurabhagavat, &c., (p. 90). Kaiyaṭa, in his gloss on I, I, 75: says, 'that Patañjali follows the opinion of Kuṇi, भाष्यकारस्तु कुणिदर्शनमत्रियत् ॥' Bohtlingk also quotes the same in Vol. II. p. IV. कुणिना प्राग्वह-णमाचार्यनिर्देशार्थं. Some Vārtikas are said to be delivered by the Apisālas, and the Iśtis of Patañjali are sometimes spoken of as

Vártikas. Wherefore Goldstücker, speaking of the *Kárikás* (1, p. 93,) says: "To assign these verses to one author, would be as erroneous as to speak of one author of the *Vártikas*." And in regard to the dates of the authors recorded by Patanjali, he says (p. 91,) "They must have lived before Patanjali and after Kátyáyana;" which would confine the whole host of them within the short period of 130 years from the year 250 to 120 B. C. Bharadvája is mentioned by Páṇini, and his followers the Bháradvájíyás must have come after him. Some even are inclined to derive *Vártika* from *Vártá* tradition, and to explain a *Vártika Sūtra* to be a traditional rule of immemorial antiquity. Dr. Bohtlingk, (vol. II. p. iv.), would have some of the *Vártikas* of the Bháradvájíyás and A'pisálás to be anterior to Páṇini's *Sūtras*, when he says, 'dass die grammatische Terminologie bei den Vorgängern unseres Grammatikers, zum Theil wenigstens dieselb gewesen ist.' To which of these authors the work under notice is to be ascribed, if to any of them, and not to a modern author, I cannot ascertain.

Beginning. अन्तरम्बद्धिर्योगोपसङ्ख्यानयोः अपुरीति वक्तव्यं । वा प्रकरणे तीयस्य डित्युपसङ्ख्यानं ।

End. शङ्कोटि क्लमसीति वक्तव्यं । रामशिवौ सह युयाकं ।

Colophon. इत्यष्टमाध्याये चतुर्थचरणः । इति वार्त्तिकपाठः समाप्तः ॥

Subject. पाणिनेरष्टाध्यायस्य पादचतुष्टयान्तर्गतसूत्रविशेषाणां संशोधनं ।

Authors. सूत्रकारोऽनुक्तः । सङ्ग्रहकारः वर्द्धमानमिश्रः । सूद्राकारः गोपीनाथपाठकः ।

quoted. वार्त्तिककाराः यथा । व्याघ्रपादः, व्याघ्रभूतिः । वाडवः । कुणिः । कुणारवाडवः । भारद्वाजीयाः । सौनागाः । पूर्वोचार्याः । आचार्याः । व्याडिः । शकटायनः । वार्त्त्यायनिः । एवं केचिदन्येऽपरेत्यदिः ॥

Contents. १ अ०, १ चरण, १ प्र० । २ च० २ प्र० । ३ च० ४ प्र० । ४ च० ६ प्र० । २ अ०, १ च० ८ प्र० । २ च० ९ प्र० । ३ च० ११ प्र० । ४ च० १५ प्र० । २ अ०, १ च० १७ प्र० । २ च० २३ प्र० । ३ च० २८ प्र० । ४ च० ३४ प्र० । ४ अ०, १ च० ३४ प्र० । २ च० ४३ प्र० । ३ च० ४८ प्र० । ४ च० ५२ प्र० । ५ अ०, १ च० ५३ प्र० । २ च० ५७ प्र० । ३ च० ५९ प्र० । ४ च० ६४ प्र० । ६ अ०, १ च० ६९ प्र० । २ च० ७४ प्र० । ३ च० ७५ प्र० । ४ च० ८१ प्र० । ७ अ०, १ च० ८४ प्र० । २ च० ८५ प्र० । ३ च० ८८ प्र० । ४ च० ९१ प्र० । ८ अ०, १ च० ९३ प्र० । २ च० ९५ प्र० । ३ च० १०० प्र० । ४ च० १०२ प्र० ।

No. 440. (4) **वैयाकरणभूषणसारः ।****VAIYĀKARĀNA-BHŪSHANA-SĀRA.**

Substance, country-made yellow paper 4to. Folia, 50. Lines on each page, 24 to 26. Extent, 1250 ślokaś. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Prose. Generally correct. Complete.

An abridgement of the *Vaiyākaraṇa-bhūṣhaṇa*, called also for the sake of distinction *Vrihat Vaiyākaraṇa-bhūṣhaṇa*, or for brevity's sake the *Bhūṣhaṇa* only. By Koṇḍa Bhaṭṭa. The original work, says Colebrooke in his list of Sanskrit grammars, 'is on the syntax and philosophy of grammatical structure ;' and the abridgement under inspection, is noticed by Dr. Aufrecht in No. 402 of his Catalogue under the eighth or philosophical school of Sanskrit grammar. It treats, as mentioned in the introductory distich, of the substance of grammatical science according to the exposition of the *Mahābhāṣya* of Patañjali given in the *Sabda Kaustubha* commentary of Bhaṭṭoji Dikṣita.

फणिभाषितभाष्याब्देः शब्दकौस्तुभ उद्धृतः । तत्र निर्णीत एवार्थः सङ्क्षेपेणेह कथ्यते ॥

The author describes Patañjali to be the father of the philosophy of grammar, which this epitome of his work has served to illustrate. The words फणि and शेष are here used for Patañjali.

अशेषभूषादानारमणि सर्वेश्वरं गुरुं । श्रीमद्भूषणसारेण भूषये शेषभूषणं ॥

Koṇḍa Bhaṭṭa misspelt into Kolu Bhaṭṭa on page 24, was son of Rangoji, incorrectly spelt in this MS. Rangājī, and, as Aufrecht says, a nephew of Bhaṭṭojī (*Bhaṭṭojis fratris filius* = *S. bhrātri putra*). This abridgement has two commentaries, the *Vaiyākaraṇa-bhūṣhaṇa-sāra-darpaṇa*, alias *Bhūṣhaṇa-sāra-darpaṇa*, and the *Laghu-bhūṣhaṇa-kānti*. It is said that the original work of Koṇḍa Bhaṭṭa enjoys the light of two commentaries, namely, of the *Bhūṣhaṇa-ṭikā* and of the *Bhūṣhaṇa-kānti*. All these works belong to Pāṇini's school, whence *sphoṭa vāda*, the philosophy of grammar is denominated *Pāṇini darsana* 'the philosophy of Pāṇini.' This abridgement treats of the general subjects of grammar, according to the description given of it by Dr. Aufrecht. "*Koṇḍa bhaṭṭa hoc libello e majore opere suo excerpto, generalem grammaticae partem exponit, eamque de sermonis partium significatione et usu agit.*" Again, '*Hæc epitome distichis 72 constat, anush-*

tubh metro scriptis, quibus commentarius additus est, auctori ipsi tributus.
 Its contents are, viz., 1. *De radicibus et verbis*; 2. *de singulorum temporum differentia*; 3. *de casibus*; 4. *de nominum thematis (prátipadikas)* 5. *de compositione*; 6. *de relatione, quae inter vocabula et notiones iis expressas intercedit*; 7. *de negatione*; 8. *particulas, aequae ac prepositiones, significativas, sive sententiae tenorem modificantes, esse*; 9. *de suffixis, quibus status abstractus indicatur*; 10. *de derivatis relativis*; 11. *numerosum species expressa*; 12. *de verborum*; 13. *de gerundi et infinitivi*; 14. *Sphotae, de conceptione ideali quae, prolato sono articulado, in mente prorumpens quasi gignitur.*

Beginning. लक्ष्मीनारायणं नौमि गौरीरमणरूपिणं ।

स्फोटरूपं जगत्सर्वं यत एतद्विवर्तते ॥ १ ॥

(स्फोटरूपं यतः सर्वं जगदेतद्विवर्तते) इत्यपि पाठान्तरं ।

अशेषफलदातारं भवाब्धितरणे तरिं ।

शेषशेषार्थलामार्थं प्रार्थये शेषभूषणं ॥ २ ॥

पाणिन्यादिमुनीन् प्रणम्य पितरं रङ्गाजिभट्टाभिधं

द्वैतध्वान्तनिवारणैकफलिकां पुष्पाववाग्देवतां ॥ ३ ॥

दुष्टिं गौतमजैमिनीयवचनव्याख्यादभिर्दूषितान्

सिद्धान्तानुपपत्तिभिः प्रकटये तेषां वचो दूषये ॥ ४ ॥

फणिभाषितभाष्याब्धेः शब्दकौस्तुभ उद्धृतः ।

कृतफणिस्ररणरूपमङ्गलं शिष्यशिचादिः ॥

End.

अशेषभूषादातारमपि सर्वेश्वरं गुहं ।

श्रीमद्भूषणसारेण भूषये शेषभूषणं ॥

Colophon.

इति श्रीमत्पद्माव्यप्रमाणपारावारपारीणधुरीणेत्यादिरङ्गाजिभट्टात्मजकोण्डभट्ट-
 कृतवैयाकरणभूषणसारे स्फोटवादः ।

Subject.

शब्दकौस्तुभानुयायिलकारसुप्रनामसमाशब्दशक्तिनञ्निपातभावप्रत्ययसङ्ख्या-
 विवक्षास्फोटवादानामर्थनिरूपणं ।

Contents.

आदौ तिङन्तार्थनिरूपणं । पृ० २—४ । ततो लकारविशेषार्थनिरूपणं । स०
 १—२२ । पृ० ५—१७ । ततः सुबर्थनिरूपणं । स० २५ । पृ० १७—२१ । ततो
 नामार्थनिर्णयः । स० २६—२७ । पृ० २२—२४ । ततः शब्दशक्तिनिर्णयः ।
 स० २८—२० । पृ० २४—२४ । ततो नञर्थनिर्णयः । स० २९—४० । पृ०
 २४—२५ । निपातानां द्योतकत्वादिनिर्णयः । स० ४०—४७ । पृ० २५—२८ ।

भावप्रत्ययार्थनिर्णयः । स० ४८—५० । ४० ६८—४० । ततः सङ्ख्याविवक्षानि-
र्णयः । स० ५०—५८ । ६० ४२—४४ । स्फोटवादः । स० ५९—७० । ४०
४५—५० ॥

Citation. वैयाकरणभूषणं । भट्टहरिवाक्यप्रदीपः । कैयटः । काव्यप्रकाशः । वाचस्पति-
कल्पतरुः ।

No. 402. वैयाकरणसर्व्वसं । मुद्रितं ।

VAIYAKARANA SARVASYA.

Substance, country-made paper. Octavo. 2 Vols. Printed. Folia, 1247.
Character, Nágara. Date, 1731, Sáka. Appearance, decayed. Prose. Correct.
Complete.

An elaborate digest of the principles of Sanskrit grammar, compiled by Dharanídharma and Kás'inátha, and published under the patronage of Colebrooke, in Samvat 1866 = A. D. 1813 at Calcutta. It has the eight chapters of Páṇini for its text, and embodies in its explanation of his aphorisms, the Vrittis of Kátyáyana, the Bháshyas of Patanjali, the additions of Siddhánt-kaumudí, the Kásiká Vritti commentary, and in fact every branch of grammatical literature, whether appertaining to the Vedic or the later language. It gives in their proper places full lists of Páṇini's *ganas* or classes of nouns and verbs, with quotations of the ancient Vártikas, Kárikás, and authorities of most of the grammarians of Páṇini's school. The subjects treated herein comprise all the ten categories of grammatical erudition noticed at length by Müller and in Goldstücker's Páṇini : viz., the *Sikshá*, *Prátisákhya*, *Nirukta*, and *Phitsútras*, relating to the accentuation and anomalies of the Vedic language; as also the *Sútras*, *Kárikás*, *Paribhášhás*, *Vártikas*, *Bháshyas*, and *Bháshyeshtis*, applying to the classical Sanskrit. There are also frequent references made in it to the *Siddhántas* and *Manjushás* treating of the philosophical structure of the language, as likewise to the *Vádárthas*, or logical disquisition of words and sentences. The edition is out of print, and the work is rare.

Beginning. येनाक्षरसमाम्नायमधिगम्य सहेश्वरात् ।

कृत्स्नं व्याकरणं प्रोक्तं तस्मै पाणिनये नमः ॥

तत्रादौ पाणिनिमुनेः शब्दशास्त्रप्रवृत्तिनिदानानि सहेश्वरप्रसादलब्धानि
दृक्कानिनादनिश्रुतानि १४ शिवसूत्राणि ।

End. तत्र यथासङ्गं पक्षां विधृतानां स्थाने षडादेशसंख्या अवन्तीति सिद्धमिष्टमिति
कैयटः । इति इत् सूत्राणि ८ । ४ । १ भाष्ये व्याख्यातानि ।

Colophon. इति सूत्रपाठादनुक्रमव्याख्यायां वैयाकरणसर्वस्वाभिधायं अष्टमाध्यायस्य
चतुर्थः पादः । सम्पूर्णेष्टं पाणिनिसूत्रवृत्तिः ।

Author's देशे श्रीमति वङ्गनाम्नि नगरे श्रीकालिकताभिधे
name, &c. श्रीमत्तामसहेचकः कोलवृक्षक्षहेवदत्ताज्ञया ।

प्रारब्धं धरणीधरेण विदुषा व्याख्यानकं पाणिनेः

सूत्राणां समनुक्रमेण च महाभाष्येण तट्टीकया ॥

Authorities कौमुद्यापि च काशिकासहितया संयुक्तकं वार्तिकैः

cited. तद्वत् सर्वगणैः सच्चैव च परिभाषेष्टिभिर्मिश्रितं ।

मूढानां द्रुतबोधदश्च सुमहत् सर्वोपकारक्षमं

काशीनाथ इतीरितो बुधवरः पूर्णचकाराथ तत् ॥

Date of the गौरीपुत्रमुखर्तुनागधरणीसंवत्सरे विक्रमे । १८६६ ।

work. भूवैश्वानरसप्तचन्द्रकमिते शाके तपस्ये सिते ॥ १७३१ ॥

Subject. पाणिन्यष्टाध्यायसूत्राणि सवार्तिकभाष्यकारिकापरिभाषेष्टिकौमुदीकाशिकादि-
प्रमाणानि ।

Nos. 559. 457. वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदी ।

VAIYĀKARAṆA SIDDHĀNTA KAUMUDĪ.

No. 559. Substance, country-made paper. MS. 2 Vols. Leaves, 215 and 253 = 468. Lines on a page, 13—15. Extent, 8,000 śloka. Character, Nāgara. Date, Samvat. 1861. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

No. 457. Substance, country-made paper. Printed. 1 Volume. Folia, 251. Character, Nāgara. Date, Samvat. 1868, Śāka, 1733. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A digest of Pāṇini's aphorisms. By Bhaṭṭoji Dīkshita. It follows the plan of the *Prakriyā-Kaumudī*, a grammar by Rāmachandra Āchārya, in which Pāṇini's rules are used, but his arrangement is changed. The P. K. with its triple scholia of the *Prasāda* by Viṭṭhala Āchārya, the *Tattvachandra* by Jayanta, and its abridgement by Kṛishṇa Paṇḍita are all extant to this day. The *Vaiyākaraṇa Siddhānta Kaumudī* is very extensively read in the North Western Provinces, and also in some parts of Bengal. It has been printed several times, and has a host of commentaries. The oldest commentary, is the *Praudha Manoramā* by the author himself. The second is the *Tattvabodhinī* of Jinendra Sarasvatī. The third is the *S'abdendu-s'ekhara* with its abridgement, the *Laghu S'abdendu-s'ekhara*, by Nāgojī Bhaṭṭa. The fourth is the *Vaiyākaraṇa-siddhānta-ratnākara*, (Nos. 320 and 307) by Rāmakṛishṇa Bhaṭṭa. The fifth is the *Subodhinī* of Jayakṛishṇa Bhaṭṭa. The seventh, called *Saralā*, is by Tārānātha Vāchaspati. These commentaries again are accompanied with four glosses on them, viz., the *S'abdaratna* by Hari Dīkshita on the *Manoramā*; Second, the *Laghu S'abdaratna*, an abridgement of the last; Third, the *Bhāvaprakāśikā* by Vaidyanātha Pāyagunḍa, being an exposition of Haridīkshita's commentary; and fourth, the *Chidasthimālā* by the said Vaidyanātha, being a commentary on the abridged gloss of Nāges'a. There are also four abridgements of the S. K. and the *Manoramā*, viz., the *Madhya*, *Laghu* and *Sāra Kaumudis* by Varadarāja, and the *Madhya Manoramā*, an abridgement of Bhaṭṭoji's *Manoramā* by Rāma Sārmā.

Beginning. मुनित्रयं नमस्कृत्य तदुक्तीः परिभाष्य च ।

पूर्वाङ्गं । वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदीयं विरच्यते ॥

अ इ उ णेत्यादीनि माहेश्वराणि सूत्राणि ॥

पराङ्गं । औत्रार्हन्तीचणैर्गुणैर्महर्षिभिरुद्दिवं ।

ताद्युच्यमानोऽप्यगुणो विभुर्विजयतेतरां ॥

पूर्वाङ्गं कथितास्तुत्यपह्नमाध्यायवर्तिनः ।

• प्रत्यया अथ कथ्यन्ते तृतीयाध्यायगोचराः ॥

वैदिकप्र० । कन्दसि पुनर्व्वसोरेकवचनं । द्वयोरेकवचनं वा स्यात् । पुनर्व्वसुनवचनं । पुनर्व्वसू वा । लोके तु द्विवचनमेव ॥

End.	द्वन्द्वं सङ्कर्षणवासुदेवौ । अभिद्यतौ साहचर्येणेत्यर्थः ।
पूर्वार्द्धं ।	योगविभागादन्यत्रापि द्वन्द्वमिष्यते । इति द्विरुक्तप्रक्रिया ॥
परार्द्धं ।	इत्थं लौकिकशब्दानां दिङ्मात्रमिच्छ दर्शितं । विस्तारस्तु यथाशास्त्रं दर्शितः शब्दकौमुदी ॥ भट्टोजिदीक्षितकृतिः सैषा सिद्धान्तकौमुदी । प्रीत्यै भूयाद्भगवतोर्भवानीविश्वनाथयोः ॥
वैदिकप्र० ।	कृत्याश्च । करणाधिकरणयोर्लूट् । सर्व्यादीनि सर्व्यनामानि । स्पष्टार्थेयं त्रिस्तूत्री ॥
Colophon.	इति श्रीमद्भट्टोजिदीक्षितविरचितायां सिद्धान्तकौमुद्यां उत्तरार्द्धं कृदन्तं समाप्तं ।
Subject.	पाणिनिस्तूत्राणां यथाधिकारनिबन्धनं ।

Contents.	आदौ उच्चारणस्थानानि प० १ । ततः स्थानप्रथमविवेकः । २ सञ्ज्ञाप्रकरणं । परिभाषा । अच्सन्धिः । हल्सन्धिः । विसर्गसन्धिः । स्वादिसन्धिः । शब्द- सञ्ज्ञा । अजन्तपुंलिङ्गाः । अजन्तस्त्रीलिङ्गाः । अजन्तनपुंसकलिङ्गाः । हलन्त- पुंलिङ्गाः । हलन्तस्त्रीलिङ्गाः । हलन्तनपुंसकं । अव्ययप्रकरणं । स्त्रीप्रत्ययाः । कारकप्र० । कृत्यप्र० । कृतप्र० । विभक्त्यर्थः । ततः समासप्रकरणं । अव्ययी- भावः । तत्पुरुषः । बहुव्रीहिः । द्वन्द्वः । एकशेषः । सर्व्यसमासशेषः । समा- सान्ताः । अलुक्समासः । समासाश्रयविधयः ६० । ६४ । तद्धिताध्यायः । तत्रा- पत्यार्थकाः । चातुरथिकाः । शैषिकाः । प्राग्दीयतीयाः । उगधिकारः । प्राग्दीयतीयादिः । तद्धितान्ताः । द्विरुक्तप्रक्रिया । इति प्रथमार्द्धं । ततो २ द्वितीयाध्यायः । तत्रादौ तिङन्तप्रकरणं । भ्वादिः । अदादिः । जु- होत्यादिः । दिवादिः । स्वादिः । तुदादिः । रुधादिः । तनादिः । क्रपादिः । चुरादिः । निजन्ताः । सनन्ताः । यङन्ताः । यङलुगन्ताः । नामधातवः । कण्ठादयः । प्रत्ययमाला । आत्मनेपदीयाः । परस्मैपदीयाः । भावकर्म । कर्मकर्तृप्रकरणं । लकारार्थाः । इति द्वितीयभागः । ततस्तृतीयभागे वैदिकप्रकरणानि । इति उत्तरार्द्धं ॥
-----------	--

Nos. 303. 1521. **वैयाकरणसिद्धान्तमञ्जूषा सटीका, वा
वैयाकरणलघुसिद्धान्तमञ्जूषा ।**

VAIYĀKARAṆA-SIDDHĀNTA-MANJUṢHĀ *alias* LAGHU-SIDDHĀNTA-MANJUṢHĀ.

No. 303. Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 114, Lines on each page, 15—25. Extent, 2,500 s'lokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, old. Prose. Incorrect. Incomplete.

No. 1521. Substance, country-made white and yellow paper intermixed, 12 × 15 inches. Folia, 380. Lines on each page, 8. Extent, 7,600 s'lokas. Character, Nāgara. Date, Samvat 1906. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A philosophical grammar according to Pāṇini's system. By Nāges'a *alias* Nāgoji Bhaṭṭa, surnamed Upādhyāya; son of Śiva Bhaṭṭa by Satī, disciple of Hari Dikshita, Rāma-rāma, and Raghurāma, and protege of a prince named Rāma, ruler of Srīngavera in the Deccan. As elsewhere said there are two works extant of the name of *Vaiyākaraṇa-siddhānta-manjūśā*, of which one is an abridgment of the other. The abridgment is indicated by the prefix Laghu. Colebrooke, speaking of the original work, says, "It is on syntax and philosophy of grammatical structure," and that the abridgement (*laghu siddhānta manjūśā*) had been made by the author himself. Aufrecht has placed it in the list of *Grammatica philosophica*, next to the *Vaiyākaraṇa-bhūṣaṇa-sāra* of Koṇḍa Bhaṭṭa, with which it agrees in many respects, except that it is more abstruse than the other. The author says in his peroration that he derived his knowledge of the doctrine of *Sphota vāda* or articulate sounds from the sage Sphoṭāyana (स्फोटायन ऋषेर्मातृ) a grammarian anterior to Pāṇini, and cited by him. The doctrine of logothetism, however, passes under the name of Pāṇini-darsana, both in the *Sarva-dars'ana-sangraha* of Mādhava Aṅgīrāya, as well as in its translation by Paṇḍita Jayanārāyaṇa. The commentary attached to the text is called the *Manjūśa-kunchikā*, *vulgo* *Kunchi*, *Hindi*, *kuñji*, and expresses on the whole, as Aufrecht has it, '*clavis ad aperiendum arcam aptae*.' It is written by Kṛishṇa Mitra, son of Rāmasevaka, and grandson of Devidatta. There is another commentary on it, called the

Manjūshāvrīti, by the celebrated Vaidyanātha Pāyagūṇḍa. *Sphoṭa vāda*, the subject of these treatises, is according to its derivation, the science of significant sounds or words, as the Nyāya says स्फुटत्यर्थो यस्मात् स स्फोटः । These sounds are of three kinds, viz., letters, words, and sentences : वर्णस्फोटः शब्दस्फोटः वाक्यस्फोटस्तु त्रिविधः । But the Nyāya acknowledges *śabdaspṛṣṭa* only to the utter exclusion of the two others, while Nāgēs'a maintains the significancy of *vākya* or sententious speech only, for the communication of our thoughts ; thus, तत्र वाक्यस्फोटमुख्यः लोके तथैवार्थबोधकान् । All these, as also the philosophy of Jaimini, maintain the eternity of significant terms, as शब्देऽप्येनित्वात् स च नित्यः . The writer of the *Kunchikā* goes farther to prove the divine nature of speech, शब्दे ब्रह्म or a pure logothicism from the Sruti शब्दे आसीत् स एव ब्रह्म ।

Beginning नागेशभट्टविदुषा नत्वा साम्प्रशिवं लघु ।

of both Nos. वैयाकरणसिद्धान्तमञ्जूषैषा विरच्यते ॥

तत्र वाक्यस्फोटा मुख्यः लोके तस्यैवार्थबोधकत्वात् ।

तेनैवार्थसमाप्तेश्च तदुक्तं न्यायभाष्यकृता ॥ इत्यादिः ॥

Beginning मञ्जूषाकुञ्चिकाशिल्पशब्दब्रह्मसमुन्नयः ।

of the tika. दिश दिशेति दिश्यान्ना (?) शर्म शाश्वतिकं परं ॥

नागेशेति भटतीति भट्टः वाग्मी भट् परिभाषणे तन्प्रत्ययः ।

End of तद्व्यवस्था वेद्यमुक्तं ? हरिणा । (भट्टहरिणेति)

No. 303. विशेषदर्शनं यत्र क्रिया तत्र व्यवस्थिता ॥

क्रियाव्यवस्था लन्वेषां शब्देरेव प्रकल्पितेति ॥

End of अधीत्य फणिभाष्यादि सुधीन्द्रहरिदीक्षितात् ।

No. 1521. न्यायतन्त्रं रामरामात् अङ्गादि रघुरामतः ॥ +

Peroration. पावकानां कल्पतरुः अरिक्लृप्ताशनात् ।

शृङ्गवेरपुराधीशात् रामतो लब्धजीविकः ॥

वैयाकरणनागेशस्फोटाद्यनक्तपेर्मतं ।

परिस्फुटोक्तवाक्येन प्रीयतामसया शिवः ॥

दृढसर्कस्य नाभ्यास इति चिन्त्य न पण्डितः ।

दशदोऽपि हि सन्तीर्णाः पयधो रामयोगतः ॥

End of tíká. ग्रन्थकारसु कर्ममात्रनिष्ठफलवत्त्वं कर्मक्रियत्वमिति वक्ष्यति ॥

Colophon of

No. 303.

Ditto of श्रीमदुपाध्यायोपनामकसतीगर्भजशिवभट्टसुतनागेशकृतौ वैयाकरणसिद्धान्त-

No. 1521. मञ्जुषाख्ये स्फोटकान्तः ॥

Subject. वर्षपदवाक्यानां स्फोटार्थनिरूपणं ।

No. 243. व्याकारदीपिका ।

VYAKĀRA-DĪPIKĀ.

Substance, country-made yellow paper. Royal 4to. Character, Bengali.

Date, ? Appearance, new. Prose. Generally correct. Complete.

Part I.	Pages 73.	Lines on a page, 25.	S'lokas 1825.
Part II.	Pages 61.	Lines on a page, 25.	S'lokas 1350.
Part III.	Pages 51.	Lines on a page, 25.	S'lokas, 1275.
Part IV.	Pages 108.	Lines on a page, 25.	S'lokas, 2525.
Part V.	Pages 85.	Lines on a page, 25.	S'lokas, 2125.
Part VI.	Pages 75.	Lines on a page, 25.	S'lokas, 1875.
Part VII.	Pages 61.	Lines on a page, 25.	S'lokas, 2100.

This is one of the two admirable *Ṭippanís*, extant on the seven chapters of Goyíchandra's commentary on the seven books of the *Sankshipta-sára* grammar of Kramadís'vara. By Nyáyapanchánana as the author was surnamed;—his original name being lost under the glory of his title.* The other gloss, of equal merit, on the commentary of Goyichandra, is the *Ṭippaní* of Abhiráma Vidyálankára. Colebrooke notices another exposition of Goyíchandra by Vañsívadana, but no account of it is given by any subsequent bibliographer, nor does any copy of the same exist in this or any known library to enable one

* The colophon to the third chapter on Kridantapáda, has the words "púrva-grámi-kula-kalá-nidhi," i. e. Nyáyapanchánana was the luminary of a family living in a village on the east; and that he was son of Vidyávinoda, are the words in the exordium.

to determine the respective merits of these three expositions of Goyí-chandra's learned commentary. The present set, however, suffices for all that is necessary to be known regarding the Sankshiptasára School.

The first part of this volume contains a gloss on the first chapter of the commentary as well as of the text relating to the rules for the permutations of letters.

The second part, containing the rules for the declensions of nouns, serves as a gloss on the sixth chapter of the text and its commentary by Goyíchandra.

The third part consists of a dissertation on the government of the cases, treated of in the fifth chapter of the aforesaid text and its commentary.

The fourth part of this volume is an exposition of the seventh chapter of the original, treating of compound words, epithets, and polysynthetic terms.

The fifth part, concerning the formations of derivative words, both by metathesis as well as additional suffixes, forms a gloss on the fourth chapter of the grammar.

The sixth part, relating the inflections and conjugations of verbs, is an exposition of the second chapter of the original.

The seventh and last part, treating about the formation of verbal and participle nouns, answers to an illustration of the third part of the work.

The text of Kramadís'vara consists of eight books like the eight chapters of Páṇini, but the last being chiefly devoted to Prákrit, is omitted to be explained by most of the scholiasts on this grammar. So says Aufrecht, "Octavum librum, hucusque in Bibliothecis Anglicis desideratum, grammaticam Prákriticam continuisse, inter omnes constat."

The editor of this work possesses a commentary on the 8th book of Kramadís'vara, but he has not been able, after twenty years' search, to find Goyichandra's commentary on it.

१।—सन्धिपादटिप्पणी ॥ १ ॥

Beginning. नला श्रीहरिचरणं कला वै शरणं पितुः पदञ्च ।

विसलधियां हितजननी क्रियते आकारदीपिका यत्नात् ॥

कोऽपि न्यायपुराणकाव्यनिचयालङ्कारवैशेषिक-

आकारश्रुतिनाटकस्मृतिगुरुविद्याविनोदः स्थितः ।

तत्पुत्रस्य विचारनिर्मलमतः श्रीन्यायपञ्चानन-
 स्यौत्कृष्टं सुधियो विधाय विमलां शृण्वन्ति वाचं हृतां ॥
 सुगमं निगदेन गम्यते शिशुभिर्दुर्गममेव तत्त्वतः ।
 निरवोचमतः प्रयत्नतः परिसङ्गृह्य च दृष्टिटीकायाः ॥
 अनधीत्य शब्दशास्त्रं योऽन्यच्छास्त्रं समीहते ज्ञातुं ।
 सोऽहेः पदानि गमयति निशितामितले चिरं प्रयातस्य ॥
 ग्रन्थारम्भे ग्रन्थकृतमङ्गलाचरणमित्यादिः ।

End.

कचिन् सन्धिपरितेन ते आते अन्ते इत्यादि नित्यसन्धेर्वैजप्रसिद्धत्वात् विकल्पेना-
 दाहरणं दर्शयति । बभौ मरुत्वानित्यत्राप्येवं । वायुपक्षे वर्गद्वितीयाभावः ।
 वानरखलमरुत्वानुवर्णावित्यर्थः । व्यवस्थितविभाषया । श्लोकार्क्षान्तस्थितस्य
 श्लोकार्क्षान्तस्थितस्य वर्णस्य सन्धिर्न भवत्येव ।

Colophon. इति न्यायपञ्चाननकृतायां व्याकारदीपिकायां प्रथमः सन्धिपादः ।

२।—सुबन्तपादटिप्पणी ॥ ६ ॥

Beginning. वामभागे लसद्दामं दक्षिणे लक्षणाश्रितं ।

नीलोत्पलदलश्यामं श्रीरामं प्रणमाम्यहं ॥

उक्तस्य सुप्रत्ययस्य कार्यार्थं सुबन्तपादमारभमाणो जपादीनां जकारादिप्रसङ्गे
 सर्वोपसङ्गाहकं सूत्रमाह ।

End. प्रियाष्टमिति टीकायां सक्तीप्रकृतिदीर्घादिति नुर्नसिद्ध इत्यादिः ।

Colophon. श्रीरामं विशिष्टविनयं विद्वज्जनं प्रीणितं ।

सुतेवाय सती सती श्रीमान् वशिष्ठः स्वयं ॥

व्याकारे क्रमदीश्वरेण रचितं श्रीनन्दि(जुमुर)

विरचिते पादस्तु षष्ठो गतः ।

३।—कारकटिप्पणी ॥ ५ ॥

Beginning. क्रिया । ननु प्रकृतिप्रत्ययादिविभागपरिकल्पना शब्दशासनं तदभिन्नत्वात् ।
 इत्यादिः ।

End. वार्तिकस्यायं श्लोकः सोऽत्र व्यवहारार्थं दृष्टिकृता निबद्ध इत्यर्थः । इत्यादिः ।

Colophon. इति पूर्वग्रामकुलकलानिधिमहामहोपाध्यायश्रीविद्याविनोदात्मजश्रीन्यायपञ्चा-
 ननकृतायां व्याकारदीपिकायां कारकपादः समाप्तः ।

Subject. सङ्क्षिप्तसारधृतकारकसूत्राणामर्थविवृतिः ।

Contents. अनवच्छिन्नाः विषयभेदाः ।

४ ।—समासटिप्पनी ॥ ७ ॥

Beginning. क्रमप्राप्तं समासपादमारिभूः प्रधानत्वात् तत्पुरुषलक्षणमादौ निबध्नाति ॥

End. गोथीचन्द्रवचःप्रसादवचनव्याख्यां स्वकौतूहलात् ।
स्वातन्त्र्येण पथि प्रकल्पनपरां के के न वा कुर्वते ।
अत्रास्माकमतीवयत्नविचिताष्टीकानुसारीरिमाः ।
पूर्वाचार्यं पथा विमानसहिताः शृण्वन्तु वाचो बुधाः ॥

Subject. सङ्क्षिप्तसारटीकाधृतसमासपादसामर्थ्यविवरणं ।

Contents. विषयाविभक्तः । परिच्छेदाभावश्च ।

५ ।—तद्धितटिप्पनी ॥ ४ ॥

Beginning. नाम्नो । तद्धितप्रत्ययेषु विधातयेषु ठनादीनां अर्थान्तरविहितत्वेनाप्रत्यासन्न-
त्वात् स्वरक्रमाच्च प्रथममाह ।

End. चरणश्च गोचरेति द्वन्द्वस्तस्य द्वाचकं नामेति शक्यार्थिवादित्वात् समासः
ग्रन्थप्रपञ्चभीत्या न बद्ध निरुक्तम् ।

Colophon. इति पूर्वग्रामिकुलकलानिधिविद्याविनोदात्मजश्रीन्यायपञ्चाननविरचितायां
व्याकारदीपिकायां चतुर्थस्तद्धितपादः ।

Subject. सङ्क्षिप्तसारव्याकरणधृततद्धितसूत्राणामर्थेत्यादिः ।

Contents. अध्यायापरिच्छेदस्तथा विषयभेदाभावश्च ।

६ ।—तिङन्तटिप्पनी ॥ २ ॥

Beginning. लक्ष्मीलक्ष्मणलक्ष्मा को विष्णुलक्ष्मणलक्षितः ।

अभिरामः सदारामः श्रीरामो रमतां हृदि ॥

वर्तमानकालमधिकृत्य भूतभविष्यतोर्निर्णयत्वेन प्रधानत्वाद् वर्तमानकालजन्यं
लट्प्रत्ययं प्रथममुपन्यस्यति ।

End. खण्डितावशिष्टस्य परिसमाप्तिवाक्यं भणित्वैव न विद्यते ।

मतान्तरमाह । अथ वेति । अनकर्मकर्त्तरि भवति कर्मवत् कर्मकर्त्तेति । एवं
करणेन कीदृक् कार्यमपि स्यात् । अन्यथा लूयते केदारेण स्वयमेवेति ।

Colophon.

Subject. सङ्क्षिप्तसारधृततिङन्तस्यैकदेशस्यार्थकथनं ।

Contents. नात्राध्यायच्छेदः न चापि विषयभेदो विद्यते ।

७ ।—कृदन्तटिप्पणी ॥ ३ ॥

Beginning. तिङ्प्रत्ययं समाप्य कृत्प्रत्ययं प्रक्रममाण इत्यादिः ।

End. ह्रस्वादिति स्वभावेत्यादि दृष्टदित्यादौ यथोक्तं तद्व्याख्यातमेवेति ।

Colophon. इति पूर्वग्रामकुलकलानिधिश्रीन्यायपञ्चाननेन कृते व्याख्यासारे तृतीयः
कृदन्तपादः ।

Subject. सङ्क्षिप्तसारधृतकृदन्तसूत्राणामर्थविवृतिः ।

Contents. अत्रापरिच्छिन्नाध्यायस्तथाभिन्नं विषयादिकं ।

No. 669. 670. (3-4.) शब्दकौस्तुभः ।

S'ABDA-KAUSTUBHA.

No. 669. Substance, country-made paper, 11 × 4 $\frac{3}{4}$ inches. Folia, 200
— 30 = 170. Lines on each page, 10. Extent, 4760 s'lokas. Cha-
racter, Nágara. Date, ? Appearance, old. Prose. Correct. Imperfect.

No. 670 (3). Substance, country-made paper, 10 × 4 inches. Folia 35.
Lines on each page, 13—16. Extent, 1400 s'lokas. Character, Nágara.
Date, ? Appearance, old. Prose. Correct. Incomplete.

No. 670 (4). Substance, country-made paper, 12 × 4 inches. Folia,
207. Lines on each page, 10. Extent, 6245 s'lokas. Character, Nágara.
Date, ? Appearance, old. Prose. Correct. Incomplete.

A perpetual commentary on Pāṇini's Grammar, founded on ancient
Bhāshyas and Glosses. By Bhaṭṭojī Dīkshita, son of Lakshmīdhara,
and father of Bhānujī Dīkshita. The author left this work incomplete.
It is described by Colebrooke as posterior to the author's *Vṛitti-
saṅgraha*. It may be properly called a *Bhāshya-saṅgraha*, or collection

of the critical expositions of Pāṇini's aphorisms contained in the Mahābhāṣya of Patanjali, as it is said in the exordium of the text फणिभाषितं भाषाब्धेः शब्दकौस्तुभ उद्भूतः । or as Aufrecht says, "*Auctor præcipue Mahābhāṣhya usus est, eandemque operis in partes diurnas (āhnika) partitionem sequitur* (p. 160.)" It embodies also the logical deductions (*Siddhāntas*) made by Bhartrihari and other critics from the great commentary, among whom Bhartrihari alone is mentioned by name, श्रीभट्टहरिमुखांश्च सिद्धान्तस्थापकान् बुधान् ।

The S'abda-kaustubha has a commentary on it called the *Prabhā* by Vaidyanātha (see ante, page 15). Of the three copies of the *Sabda-kaustubha* described above, No. 669 wants thirty leaves at the beginning, and ends in the ninth section (*Ahnika*) of the first chapter of the first book. No. 670 (3) contains only two sections of the first chapter of the first book. No. 670 (4) is a complete copy of all the nine *āhnikas* of the first chapter of the first book.

Beginning विश्वेशं सच्चिदानन्दं वन्देऽहं योऽखिलं जगत् ।

of Nos. 670. चरीकर्त्ति वरीवर्त्ति सञ्जरीर्त्ति लीलया ॥

(3 & 4.) नमस्कृत्वे जगद्वन्द्यं पाणिन्यादिमुनित्रयं ।

श्रीभट्टहरिमुखांश्च सिद्धान्तस्थापकान् बुधान् ॥

नत्वा लक्ष्मीधरं तातं सुमनोद्वन्द्वन्दितं ।

फणिभाषितभाष्याब्धेः शब्दकौस्तुभमुद्धरे ॥

परिभाष्य बहून् ग्रन्थान् योऽर्थः क्षोभेन लभ्यते ।

तमश्चमनायासादितो गृहीत सज्जनाः ॥

समर्थं लक्ष्मीरमणे भक्त्या श्रीशब्दकौस्तुभं ।

भट्टोजिभट्टो जनपः साफल्यं लब्धुमीहते ॥

प्रेक्षावत्प्रवृत्तये व्याकरणस्य विषयं भगवान् भाष्यकारः प्रादर्शयत् । अथ

शब्दानुशासनमिति ।

Do. of No. 669. वृद्धिरादैचि । आकार एकार औकारश्च वृद्धिमञ्जुः स्यादित्यादिः ।

End of No. सोऽस्यादिरिति निर्देशेन प्रथमस्य गुणानां भेदकत्वेन चरमस्य समाधानस्य

670 (3). च रूपव्यादत्वादिति दिक् ।

इति श्रीशब्दकौस्तुभे प्रथमाध्यायस्य प्रथमपादे द्वितीयाह्निकं ।

Do. of Nos. एतच्च विवेचनं वाचीकं ग्रामेभ्यश्चेत्यादानुपपद्यते इति सर्वं

669 & 670 (4). सुस्थं ।

- Colophon of इति श्रीविद्वन्मुकुटरत्नस्य लक्ष्मीधरस्वरः स्रुनुना भट्टोजिभट्टन कृते
Nos. 669 & 670. (4). शब्दकौस्तुभे प्रथमाध्यायस्य प्रथमपादे नवाङ्गिकं पादस्यायं समाप्तः ।
Subject. पाणिनिस्त्रयप्रथमाध्यायप्रथमपादस्य नवाङ्गिकान्तर्गतानां सूत्राणां भाष्या-
दुक्तयुक्तिप्रदर्शनपूर्वकव्याख्यानं ।
Remark. रतटीकायादीका वैद्यनाथपायगुण्डरचिता प्रभाष्या द्रष्टव्या ॥

No. 245. (2) शब्दघोषा वा शब्दसाध्यप्रयोगः ।

S'ABDA-GHOSHA ALIAS S'ABDA-SĀDHYA-PRAYOGA.

Substance, country-made reddish paper, 4to. Folia, 35. Lines on each page, 28. Extent, 1155 śloka. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A work on accidents or declensions of nouns and pronouns of all terminations according to the rules of the Kātantra grammar. By Rāmānātha Chakravartī. There are many such treatises illustrative of the inflections in almost all the leading Sanskrit grammars. They relate to particular parts of Etymology, such as the *śuvanta*, *tinanta*, *kāraka* and the *samāsa* chapters. The *S'abda-sādhana* and *S'abda-sādhana-vyākaraṇa* are two well-known tracts on the declensions of nouns. The *S'ubanta-prakarana* is a work of this class current in Nepal. The *Dhātu-ghosha* and *Dhātu-rūpavali* on the conjugations of verbs, and the *Kāraka* and *Sāmāsa Chakras* relate to modifications of the cases of nouns and compound words. The *Kāraka-vichāra* (No. 281 Government MS.) illustrates the rules of the Sankshiptasāra grammar.

Beginning. अथाकारान्ताः । रामः रामौ रामा इत्यादयः ।

End. तर्हि कथमोलसकारस्य चेदं नित्याकल्पनात् इत्यत्र वदतेरिति टीकाशतेत-
मप्युट् स्वरविषयकमिति बोध्यं ।

Colophon. इति रमानाथचक्रवर्तिविरचितः शब्दसाध्यप्रयोगः समाप्तः ॥

Subject. सर्वप्रकाराजन्तदसन्तपुंस्त्रीनपुंसकशब्दानां सर्वनाम्नाश्च सुबन्तरूपसाधनं ।

Contents. आदौ स्वरान्ताः ।—अकारान्ता रामादयः ४० १ । अकारान्तसर्वनामसर्वः ।
तत् स्त्री नपुंसकश्च ४० २ । अतिसर्व्यादिः ४० ३ । अन्यान्यतरादिः १ । पूर्वा-
दिः । अल्पादिः । तीयन्ताः ४ । कालार्थकमासशब्दः । पादथात्रपादादिः ।
यूष् हत् प्रतनादिः । निशा अद्वादिः । किलालपादयः । तत आकारान्ता-

हाहादयः । तत इकारान्तपुंस्त्रीलिङ्गानि ४० ५ । उकारान्ताः ९ । ईका-
रान्ताः ९ । ऊकारान्ताः ११ । ऋकारान्ताः १२ । दीर्घान्ताः १४ । लृकारा-
न्ताः १५ । सन्ध्यक्षरान्ताः ।

ततो हलान्ता यथा ।—कान्ताः १६ । खान्ताः । गान्ताः १६ । घान्ताः ।
चवर्गान्ताः १७ । ञान्ताः १९ । टवर्गान्ताः १९ । तान्ताः १९ । थान्ताः दान्ताश्च
२१ । अत्र दुष्प्रदासदादिः २२ । धान्ताः २२ । नान्ताः २२ । पान्ताः २७ ।
फान्ताः । बान्ताः । भान्ताः । मान्ताश्च २७ । यान्ताः २० । रान्ताः २१ ।
लान्ताः २२ । वान्ताः २२ । शान्ताः २२ । मूर्द्धन्तान्ताः २२ । दन्त्यन्तान्ताः २२ ।
चन्द्रमस् अन्स् विद्वस् मनस् आदयः २४ । छकारान्ताः २४ ॥

No. 327. (3) शीघ्रबोधः ।

SĪGHRA-BODHA.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Folia, 23. Lines on each page, 24—27. Extent, 812 s'lokas. Character, Nágara. Date, Samvat 1877. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A modern primer distinct from the systematic works of the different schools of Sanskrit grammar, and independent of the terminology and technicalities peculiar to them. By Sīvaprasāda. It treats of the ordinary subjects of Sanskrit grammar, without any formula of expression whereby the school to which the author belonged can be discovered. There is every reason, however, from the general manner of treating the subjects, and the final verse before the colophon विद्या विवादाय धनं मदायेत्यादिः that the author was a native of Vārendra-bhūmi and a student of the Kātantra school. There are several independent modern grammars of this sort, among which it is hard to resolve any to its fundamental system except those of Bharata Mallika, which are evidently based upon the principles of the *Mugdhubodha* of Vopadeva. Some of the best known are the *A's'ubodha* (No. 449 of the Notices of S. MSS.); the *Ulkā* mentioned by Colebrooke to be an independent grammar by an anonymous writer; the *Drutakodha* and *Prasiddhapada-bodha* of Bharata Mallika; the *S'addhabodha* of Rāmes'vara with its commentary by the author; the *Laghubodha*, the *Dirya* and the *Padāvalī* by anonymous writers; the *Kārikāvalī*, a grammar in verse by

Rāmanarāyaṇa; the *Prabodha-prakāśa* by Balarāma; the *Rūpamālā* by Vimala Sarasvatī; the *Jñānamṛita* by Kās'is'vara; and the *Chaitanyāmṛita* with its commentary. The subjects of *Sīghrabodha* are, terminology; permutations of letters; indeclinables; feminine terminations; verbs and their inflections; verbal nouns; government of cases; compound and derivative words.

Beginning. श्रीं वन्दे ।—अ इ उ ऋ ए ऐ औ ह य व र लेत्याद्या सञ्ज्ञाः ।

End. विद्याविवादाय जनो जगत्यां ग्रन्थानधीते खलु पाणिनीयान् ।

विवक्षवः संस्कृतभारतीये प्रयोगसिद्धिं पठन्विमन्ते ॥

Colophon. इति श्रीमद्गुरुनाथपदारविन्दद्वन्द्वार्पितचेतःशिवप्रसादकृते श्रीप्रबोधे तद्धितप्रकरणं सम्पूर्णं ॥

Subject. सञ्ज्ञासन्धिसुबन्तस्त्रीत्वतिङन्तकृदन्तकारकसमासतद्धितानां विवरणानि ।

Date. रविभूमिसुतवैक्रमब्दे त्रिंशद्दिनेने विजयाभिधाने ।

तिथ्या चि? वर्षेण शिवप्रसादोऽलेखीत् विरच्येति च श्रीप्रबोधे ॥

Contents. आदौ सञ्ज्ञापादः प० १ । ततः खरसन्धिः १—२ । ततो व्यङ्गनसन्धिः ३ । विसर्गसन्धिः ३ । खरान्तपुंलिङ्गपादः ३—४ । खरान्तस्त्रीलिङ्गपादः ४ । खरान्तनपुंसकलिङ्गः ४ । हलन्तपुंलिङ्गपादः ५ । हलन्तस्त्रीलिङ्गपादः ६ । हलन्तनपुंसकलिङ्गः ६ । अय्यपादः ७ । स्त्रीप्रत्ययाः ७ । ततो आख्यात-प्रक्रिया प० ८—१८ । कृदन्तप्रक्रिया १८ । कृत्यप्रक्रिया १९ । ततः कारकः १९ । समासः २० । ततस्तद्धितप्रक्रिया २१—२२ ॥

No. 670 (1.) षट्कारकविवेचनं ।

SHAT-KĀRAKA-VIVECHANA.

Substance, country-made paper, 10 × 4 inches. Folia, 38. Lines on each page, 7. Letters in a line, 40. Extent, 961 s'lokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

This small treatise on the disquisition of the six cases, is but a part of a larger work, the *Śabdārtha-sāra-manjārī*. By Bhavānanda Siddhāntavāgīś'a. It does not belong to any of the popular schools of grammar in any part of India, but appertains to the *Vādārtha* or *Grammatica philosophica* reckoned as the eighth school by Aufrecht.

The author is the well known writer of the *Anumāna-dīdhiti-ṭīkā*, a commentary on Raghunātha's grand work on logical inferences; but it is his *S'abda-sāra-manjarī*, a work on dialectics, from which this fragment is extracted for a critical knowledge of the relation of cases. The *S'abdārtha-sāra-manjarī* by Jaya-Krishna S'armā, (No. 927, Notices of S. MSS.) is altogether different from the work of the same name referred to above. The former is a grammar on the syntactical arrangement of words only, while the latter treats of the relations subsisting between the words in a sentence. And as logic is conversant about language, it considers the nature of the subject and its predicate, the agreement or disagreement of the terms of complex ideas, and the relations which the terms of a proposition bear to one another. The sixfold relations of terms indicated by the six cases in grammar, have been largely discussed in several logical works passing under the name of *Kāraka-vāda*, for which reason works on *Vādārtha*, or philosophy of grammar, are often included in the department of Nyāya.

Beginning. श्रीकृष्णचरणौ नत्वा कारकाद्यर्थनिर्णयः ।

श्रीभवानन्दसिद्धान्तवागीशेन वितन्यते ॥

तत्र क्रियानिमित्तत्वं कारकत्वमिति सामान्यलक्षणं । सम्प्रदानादेरनुमतिप्रकाशनद्वारेव तण्डुलादेः सम्पादनद्वारा सम्बन्धिनाऽपि क्रियानिमित्तत्वेन चैत्रस्य पचनीत्यादौ चेत्त्रादावतिव्याप्तेः ।

End.

यस्य च धर्मेण धर्मान्तरं निरुक्तं स्वसामानाधिकरणेन प्रतिपाद्यते तत्र सप्रतीति सूत्रार्थः । यस्य क्रियया अन्यस्य क्रियान्तरं लक्ष्यत इति व्याख्यानं शाब्दिकानां प्राधिकमिति । एवमन्यत्राप्युद्धं ॥

Colophon. इति शब्दार्थसारसङ्ग्रह्यां भवानन्दसिद्धान्तवागीशविरचितं षट्कारकविवेचनं ।

Subject. षट्कारकानां सामान्यविशेषलक्षणं कारकाद्यर्थान्वयबोधनियमस्य ।

Contents. निर्विशिष्टविषयाः ॥

Nos. 431. (1.) सङ्क्षिप्तसारव्याकरणं ।

SANKSHIPTASĀRA VYĀKARAṆA.

Substance, country-made yellow paper. Royal 4to Folia, 291. Lines on each page 26. Extent, 7,130 s'lokas. Character, Bengali. Date ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

This is the text-book of one of the ten ancient schools of grammar. Aufrecht makes it anterior to the sixth school of Vopadeva, but Colebrooke places it, evidently erroneously, next to the Mugdhabodha. Both of these systems are current in Bengal, the one in Ráḍha or west, and the other in Gauḍa on both sides of the Bhágirathí river. Its aphorisms were written by Paṇḍita Kramadís'vara of unknown parentage and nativity. Jumarānandi, represented as a lord of lords (rájádhirájá), revised it and annexed the *vrittis* which make the aphorisms intelligible, whence it is sometimes styled *Jaumura*. The students of the Mugdhabodha are accustomed to ridicule the author as a Jugi or Jolá, and deride Jumarānandi, the revisor, as one of the weaver caste. They also detract from the merit of the work on account of its tedious verbosity, and want of that strict and rigorous method of reasoning which characterises the Mugdhabodha. Dr. Aufrecht, however, is inclined to think the contrary, and gives both Kramadís'vara and Jumarānandi the credit of right reasoning and erudition above all other popular grammarians. He says (No. 388 of his Catalogue): "*Inter grammaticas populares hic Kramadís'varæ et Jumarānandinis liber doctissimus videtur.*" One may be apt to suppose from the title of the work that it is an epitome or abridgement of some larger grammar. But it is not so; it is thrice as large as the Mugdhabodha, and smaller only than Pāṇini, of which it means to give an abstract by rejecting all its overburthening scholiums. So says Aufrecht "*Abiectis etenim longe plurimis scholæ Paniniyæ impedimentis et argutiis nihilominus res grammaticas plene et delucide exposuerunt.*" Kramadís'vara seems to have composed this grammar on the model of Bhartrihari's gloss on the Mahābhāṣya, and his Vākya-pradīpa, and to have illustrated every part of it with examples from his grammatical poem of Bhaṭṭi. So Aufrecht in ibidem, "*Nonnulla exempla, quibus temporum et modorum usus explicatur, e Bhaṭṭi Kārya desumta sunt.*" The Sankshiptasāra has not the advantage of that vast number of glosses upon glosses and subsidiary treatises which explain and illustrate Pāṇini, Kātantra, and Mugdhabodha, but it is not entirely devoid of them like most of the isolated grammars of modern times. It has Jumarānandi in the first place for its revisor (जुमरानन्दि परिशोधिता वृत्तिः) and writer of a supplement (जुमरानन्दि परिशोधितभागात् परिशिष्टमस्ति यत्किञ्चित् Jumarānandinis additamenta parisishta. (Vide Auf. Cat. No. 393). It has Goyīchandra for its commentator (ṭīkākāra) and annotator (prakīrṇaka) of the

ninth chapter, which says तत् सम्पूर्णं कुरुते गोयीचन्द्र प्रकीर्णया वृत्तौ । Then follow the expositions of the said commentary by Vidyālañkāra, Nyāyapañchānana and Vañśīvadana. Colebrooke mentions some other commentaries on the Saṅkshiptasāra, such as the Duṛghaṭa-ghaṭanā, and those by Gopāla Chakravartī and others. Treatises appertaining to particular topics of this grammar, as the *S'abdaghosha*, *Dhātughosha*, &c., are also well known.

Beginning. शिवं प्रणम्य सर्वेशं सर्वभाषासुलक्षणं ।

सङ्क्षिप्तसारमाचष्टे पण्डितः क्रमदीश्वरः ॥

वहिरादैजारालैचोऽङः । अङःस्थाने अत् ऐच् आर् आल् इत्येते आदेशाः क्रमः ।

End. तिङन्ता इतरे शब्दाः कृद्धिः सर्वे प्रसाधिताः ।

समासतद्धिताभ्याश्च विकारं नापि साधयेत् ॥

यस्मिन् देशे प्रसिद्धा ये प्रयोक्तव्या हि तत्र ते ।

अल्पसिद्धाश्च ये शब्दाः बोध्याः ग्रन्थपरस्यरे ॥

Colophon. इति श्रीक्रमदीश्वरकृते सङ्क्षिप्तसारे महाराजाधिराजश्रीजूसरनन्दिपरिशो धितकच्छेषोनादिपादः समाप्तः ।

Beginning परिशिष्टं

of Chap. IX. जूसरनन्दिपरिशोधितभागात् परिशिष्टमस्ति यत् किञ्चित् ।

तत् सम्पूर्णं कुरुते गोयीचन्द्रः प्रकीर्णया वृत्त्या ॥

सीपुष्पां नन् तद्धन्दादौ । तद्धन्दादयो यावन्त एवार्था प्रागुक्ताः ॥

End. पुनः स्त्रियामात् ततोऽल्पादौ के कृते ह्रस्वः तदा उक्तपुंस्त्वैव आकारस्य स्थाने अकारे कृते विकल्पस्याभावात् नित्यमखट्टिका ।

Colophon. इत्यौत्थासनिकश्रीगोयीचन्द्रविरचितं जूसरनन्दिपरिशोधितवृत्तौ यत्किञ्चित् परिशिष्टं तद्धितपादस्य समाप्तं ॥

Subject. व्याकरणविषयीभूतसन्धिवधिउणादिपर्यन्ताष्टपादाः परिशिष्टपादश्च ।

१ पा० सन्धिः ४० १—१७५ । २ पा० तिङन्तः १७—५९ । ३ पा० कृदन्तः

५९—६१ । ४ पा० तद्धितः ८४—१०२ । ५ कारकपादः १२०—१२३ ।

६ सुबन्तपादः १२३—१५४ । ७ समासपादः १५४—१८२ । ८ उणादिपादः

१८२—२१६ । ९ परिशिष्टप्रकीर्णवृत्तिः ४० २१७—२९१ ॥

Nos. 430 & 413. सङ्क्षिप्तसारटीका ।

SAÑKSHIPTASĀRA-TĪKA.

No. 430. Substance, country-made yellow paper. 4to. 2 Vols. each. in 2 Parts. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

Vol. I. Part I. Pages, 71. Lines on a page, 31—33. Extent, 2,500 s'lokas.

Vol. I. Part II. Pages, 135. Lines on a page, 30—32. Extent, 4350 s'lokas.

Vol. II. Part I. Pages 75. Lines on a page, 28. Extent, 2,100 s'lokas.

Vol. II. Part II. Pages 91. Lines on a page, 30—32. Extent, 2,820 s'lokas.

No. 413. Vol. III. Substance, country-made yellow paper. 4to. In 4 Parts. Pages, 292. Lines on a page, 30—31. Extent, s'lokas? Character, Bengali. Date, ? Prose. Complete.

A commentary on the Sañkshiptasāra grammar of Kramadīśvara. By Goyichandra, surnamed Authāsanika, which, says Aufrecht in No. 389, "quod utrum patronymicon an ordinis religiosi titulus sit, nescio." This work contains the seven chapters of Goyichandra's commentary on the eight books or *pādas* of the text, leaving the last book, treating of Prākṛit grammar, uncommented. Goyichandra wrote a chapter on *Prakīrṇa vṛitti* or miscellaneous subjects in addition to the *Parisishṭa* supplement of Jumarānandī, which is here wanting, and also on the Unādis. The subjects of the different parts are described below.

Part I. *Sandhi-tīkā* treats of the transmutation of letters on their coalition with others according to the general and particular laws of euphony. The euphonic rules for the mutation of triphthongs, as also those for the junction of complex and quadruple consonants, are by far the most recondite part of this grammar, more so than in any other of the current systems of orthography in Bengal. Part II. The second part, called the *Tinnanta-tīkā*, treats about the inflections of verbs in all their different conjugations, and varieties of simple and compound forms of moods and voices. The confused manner of conjugating simple and derivative verbs together under the same personal and tensual terminations

has created so much perplexity in this grammar, that it is in consequence frequently superseded by the lucid order of the Mugdhabodha even in western Bengal. The first part of the second Volume contains the third division of this work, called the *Kridanta-tíká*, consisting of suffixes for the formation of verbal nouns from inflected and simple roots. The second part of the second volume is composed of the fourth chapter of this work treating of *Taddhita* suffixes for the formation of derivative nouns from nominal themes or *prátipadikas*, either primitive or derived from verbs.

No. 413 contains the third volume of Goyichandra's commentary. It comprises four parts, and a supplement of two leaves consisting of the *Páribhāshās*.

The first part of this volume contains the fifth chapter of the work, *Kāraka-tíká*, treating of the different cases, their governments and the governing powers of verbs and indeclinable words.

The second part is devoted to the *Suvanta-tíká*, the sixth chapter, treating about the declensions of all nouns, adnouns and pronouns ending in vowels or consonants, as also of all aptots, diptots, &c. in the language.

The third part embraces the seventh and last chapter of the commentary, and is called the *Samāsa-tíká* treating about the formation of compound words in their various forms.

The fourth part comprises the *Kāraka-tippaṇi* or annotations on the government of cases by Abhirāma Sarvavidyāṅkara. The family name of the author was Gayaghaṭṭa. This learned disquisition into the nature and Government of the cases of nouns and pronouns is so replete with logical reasoning, that it is carefully studied by the pupils of other schools of grammar for qualifying themselves in scholastic argumentation.

The last part of this volume consists of an addendum of four pages, containing 127 *Paribhāshā* sūtras, collected by Goyichandra, as necessary for the true application of the rules or aphorisms of Kramadīśvara, and for the explanation of the Sūtra-vrittis. These original maxims of ancient grammarians are given only in their original form, and require a further commentary or gloss for their explanation and illustration.

स० ४३० । १ खण्डः । १ भागः । सङ्क्षिप्तसारसन्धिटीका ॥ १ ॥

Beginning. हरिहरहरिणगर्भान् नत्वा हेरम्बसम्बिकाश्च गुहं ।

सङ्क्षिप्तसारटीकां गोयीचन्द्रः स्फुटां कुर्वते ॥ इत्यादिः ॥

शिवमित्यादिः । सर्वेशं शिवं प्रणम्य सर्वभाषासु संस्कृतप्राकृतपैशाचादिषु

सङ्क्षिप्तसारलक्षणं क्रमदीश्वरनामा पण्डित आचष्टे ब्रवीतीत्यादिः ।

वर्णानां द्रुततरोच्चारणं सम्भिरिति प्रागुक्तं । तद्व्यवस्थामाह, सम्भिरित्यादि
एकपदे नित्यमेव द्रुततरोच्चारणादित्यादिः ।

End. पक्षे द्रुततरोच्चारणाभावः । श्लेषश्च इति चादेशो न भवति । एवं वनं
तिष्ठति दुःखं यातीत्यादौ वा अनुस्वारः ।

Colophon. इत्यौत्पासनिकश्रीगोयीचन्द्रविरचितायां सङ्क्षिप्तसारटीकायां दृप्तौ प्रथम-
सन्धिटीका समाप्ता ।

Subject. सङ्क्षिप्तसारव्याकरणधृतसम्भिपादस्यार्थविवृतिः ॥

Contents. खरसम्बिह्वलसम्भिविर्गसम्भिभेदाः न कृताः ।

स० ४३० । १ खण्डः । २ भागः । सङ्क्षिप्तसारतिङन्तटीका ॥ २ ॥

Beginning. घातोः । तिङादि मङ्गल्यन्तं लुप्तप्रथमावडवचनान्तं कन्दोवत् सूत्राणि भवन्ति
कन्दसि विभक्तिलोप इति ।

End. पूर्वलक्षणस्थाने एतल्लक्षणमित्येके प्रयोजकनिङन्तानामिति श्रिजो ब्रुञ्च
कर्मकर्तारि इण न भवति । उद्दिश्रियत इति । अण् इयादेशो द्विवक्तिः ॥

Colophon. इत्यौत्पासनिकश्रीगोयीचन्द्रकृतायां जुमरनन्दिटिटीकायां द्वितीयतिङन्त-
पादः समाप्तः ॥

Subject. सङ्क्षिप्तसारव्याकरणधृततिङन्तपादस्यसूत्राणामर्थकथनं ।

अविच्छिन्नविषयाः तथा मूलानुयायिव्याख्याहेतोः मूलानुक्रमणिका द्रष्टव्या ।

स० ४३० । २ खण्डः । १ भागः । सङ्क्षिप्तसारकदन्तपादटीका ॥ ३ ॥

Beginning. विधिरतिदेशः । सञ्ज्ञाधिकारश्चायं । अत एव शब्दशानौ भवतः । तौ लङ्-
लुङ्ङातिदिश्येते कल्यञ्चकौ च तौ कदित्ययमधिकारश्चेति चतुर्विधं वाक्यं

दृश्यते । कृतेत्यादौ धातोरित्यधिकारात् । अत्र विशेषानभिधानात् अविशेषा-
दिति विषु लिङ्गेषु इत्यापि सम्बध्यते । यत्र तु लिङ्गविशेषविधानं । तत्र
लिङ्गविशेषमेवाभिधास्यति ।

End. ननु विशेषविहितत्वात् अपेक्षितविधिलाच्च दीर्घे कृते तुगेव न प्राप्नोतीति
किं प्रतिषेधेन तत् कृतं मन्दधियां भ्रष्टिति प्रत्ययार्थं ।

Colophon. इति वादीन्द्रचक्रचूडामणिक्रमदीप्तरकृते सङ्क्षिप्तसारं सच्चारजश्रीजुमर-
नन्दिपरिशोधितदृष्टौ श्रीमद्गोपीचन्द्रविरचितटीकायां तृतीयः कदन्तपादः
समाप्तः ।

Subject. सङ्क्षिप्तसारस्य कदन्तपादस्य टीका ।

Contents. अत्राध्यायो विषयभेदो वा न दृश्यते ।

स० ४३० । २ खण्डः । २ भागः । सङ्क्षिप्तसारतद्धितटीका ॥ ४ ॥

Beginning. नाम्नो । धातूनां तिङादीनाञ्च स्त्रियां वृत्त्यभावात् परिशिष्यान् नाम्न एव
लभ्यते । तथापि नाम्न इति कृतं स्पष्टार्थं । न्यायलभ्यादि शब्दार्थः स्पष्टो
भवति । इत्यादिः ।

End. ऋत्विगर्थः ऋत्विगभिधायकाद्ब्राह्मणशब्दात्तद्भावक्रिययोस्त्वभावति । पूर्व-
सूत्रेण ईयप्राप्ते विधानं तेनेति कृतं ताप्रत्ययनिराशार्थं । ऋत्विगर्थनिषेधात्
ब्राह्मणपर्यायात् ब्रह्मलं ब्रह्मतेति भवति ।

Colophon. इत्यौत्यासनिकत्रीगोपीचन्द्रकृतायां सङ्क्षिप्तसारटीकायां चतुर्थसहितपादः
समाप्तः ।

Subject. प्रागुक्तमूलव्याकरणधृततद्धितपादस्य आनुपूर्विका टीका ।

Contents. तत्रादौ स्त्रीलपादस्ततःसहितपादः ।

१ । स्त्रीलपादः । पृ० १ अवधि २० पर्यन्तं ।

तदादिर्यथा । अजा । स्त्रियां वर्त्तमानस्य नाम्नोऽजादेशत्तरे तद्धितसञ्ज्ञक आ-
द्भवति । अजेति पचादिलात् ङः । इत्यादिः ।

तदन्तं यथा । सुधावीति श्रीभनो धातरो यस्याः सा सुधावी । धातुर्न सुता-
विति प्रतिषेधात् कादिऋदादेरिति को न भवति । अतिभवती । अति-
राज्ञीत्यादावपि अप्रधानार्थलाद्भवति ।

१ । तद्धितपादः । पृ० १० अवधि पृ० ८१ पर्यन्त ।

तत्रादिर्यथा । उन् । तद् इत्यादौ टिकणं वक्ष्यति । तस्मात् प्राग् येषां वाच्या
ते नहुडादयः । तेष्वथमैतर्गिकणम् । इत्यादिः ।

तदन्तं यथा । ब्रह्माद्गाढहोतृष्वध्वर्युः प्राक्ष्णच्चन्दसि इत्यादिः ।

स० ४१३।१ भागः । सङ्क्षिप्तसारकारकपादटीका ॥ ५ ॥

Beginning. क्रिया नाम्न इत्यधिकारात् कर्त्वादिसञ्ज्ञा नाम्न एव । अतः पश्यन् मृगो
धावतीत्यादौ कर्त्तृसमुद्दिष्टत्वादिना कर्मादिसञ्ज्ञा नाशङ्कनीया अविज्ञातायां
क्रियायां तत्र मुख्यत्वं न ज्ञायते । इत्यादिः ।

End. सूत्रे या पञ्चमी सा तस्मादुत्तरे इत्यर्थे कचिद् ग्रहणात् हेत्वादौ च सूत्रे या सप्तमी सा तस्मिन् परे तस्मिन् वाच्ये तस्मिन् गम्ये तस्मिन्नुपपदे कचिद् ग्रहणादधिकरणादौ च ।

Colophon. इत्यौत्थासनिकमहापण्डितश्रीमोगीचन्द्रविरचितायां सङ्क्षिप्तसारटीकायां
कारकपादः समाप्तः ।

Subject. जौमरव्याकरणीय ५ माध्याकारकपादस्य टीका यथा ।

Contents. प्रथमादिविभक्तिक्रमेण कर्त्ताद्यधिकरणान्तषट्कारकविवरणं ॥

स० ४१३ । २ भागः । सङ्क्षिप्तसारसुबन्तपादटीका ॥ ६ ॥

Beginning. नित्यानां पदानां प्रतिपत्तार्थं प्रकृतिप्रत्ययविभागपरिकल्पनं शास्त्रेण क्रियते ।
तत्राधिकमन्त्रं पदसिद्धौ यन्न स्थितं तस्य किं प्रयोजनं ?

अत आह पदसिद्धौ यन्न स्थितं तच्चिन्नार्थमिति तस्य सुग्विधीयते ॥

End. सर्वशास्त्रनिरुद्धञ्च एतदेव मतमिति स्पष्टार्थमुदाहरणानि दर्शयन्ते, प्रियाष्टः
प्रियाष्टौ प्रियाष्टाः । प्रियाष्टा प्रियाष्टाभ्यां प्रियाष्टाभिरित्यादिः ।

Colophon. इति श्रीगोपीचन्द्रविरचितायां षष्ठसुबन्तपादः समाप्तः ॥

Subject. सङ्क्षिप्तसारव्याकरणोक्तञ्चजननहसनसुबन्तशब्दसाधनसूत्रादीनामर्थः ।

Contents., अत्र विषयाभेदेनापि समस्तकृत्तवित्तौनादिकसामासिकप्रत्ययान्तशब्दानां साध-
नसूत्राणां सार्थोदाहरणानि दर्शितानि ॥

स० ४१३ । ३ भागः । संक्षिप्तसारसमासपादटीका ॥ ७ ॥

Beginning. नामाधिकारो विद्यत एव सुबन्तपादस्यानन्तरमुक्तः । सन्निहितत्वात् समास-
विधानं तदेवापेक्षते इत्यादिः । नञित्येतत् प्रथमैकवचनानां समस्यते विभक्त्या-
नरस्यैवाभावात् तथा चोक्तं लिङ्गसङ्ख्याविनिर्मुक्तात् सुः पदत्वार्थमव्ययान् ।
इत्यत आह सुबन्तेन सह नञस्त्युरूप इत्यादिः ॥

End. विमलतरविज्ञानं दृष्टोपदिष्टपदसमुद्राणां नास्त्येव मन्दबुद्धीनां । पुनस्तद्-
ग्रहणस्मरणासमर्थानां उद्देशमात्रार्थज्ञापनार्थमिदं ॥
नित्यैकस्य विश्वरूपप्रदर्शनचिन्तनसन्देहं ।

हरिमिव परिचिन्तयत व्याकरणमिदं मुदे सुधियः ।

Colophon. इत्यौत्थासनिकश्रीगोथीचन्द्रविरचितायां जुमरनन्दित्तिटीकायां भग्नमः समास-
पादः समाप्तः ॥

Subject. क्रमदीश्वरीयसङ्क्षिप्तसारव्याकरणस्य समासपादस्यार्थविवरणं ।

Contents. नञ्त्युरूपावधि बङ्गव्रीह्यन्तं विषयादिकमविभक्तमेव ॥

No. 413. Part (4.) संक्षिप्तसारकारकटिप्पणी ।

SAÑKSHIPTASARA-KARAKA-TIPPANĪ.

A gloss on the commentary of Goyichandra on the Sañkshiptasāra grammar of Kramadīśvara. By Ubhirāma Vidyālakāra or Sarva-vidyālakāra, of the family of Gayaghaṭṭa. The other gloss on Goyīchandra's scholium, called the 'Vyākāra dīpikā' of Nyāyapāñchanana, has been noticed on page 125. There are some others such as those of Vañsivadana, and Gopāla Chakravartī enumerated by Colebrooke. The treatise under inspection, contains only the author's exposition of the fifth chapter of the commentary and text on *Kāraṇa*. The governing powers in Sanskrit are as numerous as those in the *awāmil* in Arabic, and the syntaxes in other classical languages, and the government of cases has therefore to be treated at some length in every elementary grammar. But a philosophical discussion regarding our thoughts and expressions, and the logical relation subsisting between them are subjects which are usually reserved for a higher branch of study—the *Kāraṇavāda*, *Kāfiah*, *Shareh mulla*, &c., a knowledge of which is essential to grammatical erudition. Vidyālakāra has so ably combined both the grammar and logic of casual governments in this gloss,

that it is simply for this reason that this part of the work alone is often studied by pupils of other schools who have a desire to master the subject without undertaking the difficulty of a due course of logical studies.

Beginning. विहिततद्धितादपि नाम्नः कर्त्तादिसञ्ज्ञाविधानपूर्वकं प्रथमादेव भक्तिविधानार्थं तद्धितपादानन्तरं कारकपादमारभमानः । कारकेषु मुख्यत्वात् कर्तुर्लक्षणं प्रथममभिधाति ॥

End. क्रिया । ननु प्रकृतिप्रत्ययविभागपरिकल्पनया शब्दसाधुत्वप्रतिपादकशास्त्रस्य व्याकरणे सञ्ज्ञासूत्रस्य कथं व्याकरणत्वं । तदुक्तमित्यादिः । एवञ्च दृष्टौ कचिद्भावाकर्म्मणोरात्मने इति पाठो लिपिकरप्रसाद एव । भावकर्म्मणोरिति पाणिनिस्तुत्रे आत्मन इत्यस्याभावात् अनुदात्तञ्जित आत्मनेपदमित्यस्मादेवानुवृत्तेः ।

Colophon. इति गणघटकुलोद्भवसर्वविद्यालङ्कारभट्टाचार्यविरचितायां सङ्क्षिप्तसारटिप्पण्यां पञ्चमकारकपादः समाप्तः ॥

Subject. शब्दसम्बन्धस्तथा षट्कारकविचारस्तत्र विषयभेदाभावः ॥

No. 413. Part 5. संक्षिप्तसारपरिभाषासूत्रं ।

SAÑKSHIPTASĀRA PARIBHASHA SŪTRA.

This is a collection of the maxims of ancient grammarians received by oral tradition, and applicable to the rules of the Sañkshiptasāra grammar. By Goyīchandra. The paribhāshā Sūtras have been noticed under MS. No. 327 of this catalogue to form one of the ten categories of grammatical literature, and defined under No. 1479 to be *prāchīna vyākaraṇa tantra vāchakāni*, &c., i. e. oral maxims of early grammarians, used as directions for the right interpretation and application of the rules of every grammar. The work under inspection contains 127 paribhāshā maxims applying to the rules of the Sañkshiptasāra. They are left without any explanation by the compiler on account of their being fully explained by former scholiasts, as Bhāshkara, Śīradeva and others. They begin with the rule of prolation or vocalization of semi-vowels *y*, *r*, *l* and *v* into *i*, *r*, *l* and *u*. इग्यनः सम्प्रसारणं corresponding with यत्नेऽचिभिः of Mugdhabodha, and terminate with the rule for prefixing the particles to the roots as inseparable prepositions after their inflections and conjugations have taken place.

- Beginning. व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्हसिंहसन्देहादलक्षणं । दीधीवेवीटां न हि कार्य-
निमित्तत्वेन श्रूयते ॥
- End. समासकृतं तद्धितेषु सम्बन्धाभिधानमन्यत्र रूढ्यभिन्नरूपं व्यभिचरति सम्बन्धेभ्यः ॥
- Colophon. इति परिभाषासूत्रं समाप्तमिति ॥
- Subject. सङ्क्षिप्तसारव्याकरणान्तर्गतसन्धिप्रबन्धकारकसमासादीनां नियामक १२७ परि-
भाषासूत्राणां विवरणं ।
- Contents. इग्यनः सम्प्रसारणमित्याद्यवधि पूर्वं धातुः साधनेन युज्यत पश्चादुपसर्गणेति
पर्यन्तं ॥

No. 415. (2) संस्कारसम्मञ्जरी ।

SAÑSKARA SAMMANJARI.

Substance, country-made yellow paper. Royal 8vo. Folia, 101. Lines on each page, 25—27. Letters in a line, 32. Extent, 5050 s'lokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Complete. Not very correct.

A commentary on the *Mugdhabodha* grammar of Vopadeva Gosvāmi. By Madhusūdana, a Brahman (*Vipra*), scholar (*Bhaṭṭa-chārya*) of the Chāṭurya family (*chāṭṭa Kulodbhava*). This commentary stands next in reputation to those of Durgādāsa, Ś'rīrāma Tarkavāgīsa and Dayārāma Vāhaspati. The author has subjoined a long panegyric to this work, but I know no part of the country where this commentary is studied with the text. It is divided into seven chapters (*pādas*), which include all the 50 sections of the text in due order, viz., 1st the Orthography; 2nd Etymology or declensions of nouns; 3rd Syntax or government of cases; 4th of compound words or epithets; 5th of the derivations of nouns; 6th conjugations of verbs; 7th of verbal nouns, adnouns, and participles.

Introduction. } सञ्ज्ञाप्रकरणारम्भः । फलवत्यभिहिते कर्मणीत्यादिः ।
Beginning. }

तच्छेषः । षट्कारमध्ये हकारभावाद्विदमुचितं । एकार्थावच्छिन्नसूत्रसमूहः
पादः ।

- Beginning. सन्धिप्रारम्भः । सहर्षेर्घः । कचाकर्षणन्यायेन पूर्वप्राप्तिः ।
 End. तच्छेषः । गीर्वाणवाणीत्यादिना विरचितं मुग्धबोधव्याकरणं समाप्तं ।
 Colophon. सच्चट्टजकुलोद्भवश्रीमधुसूदनभट्टाचार्यमहाशयसकलगुणनिधानविरचिता
 मुग्धबोधटीका समाप्ता ।
- Author's eulogy on his टीकाऽशेषविशेषबोधजननी शब्दार्णवैकाग्रणी ।
 work. टीकायां सुधिया बुधैकपतिना कार्दन्तिकी रञ्जिनी
 विप्रश्रीमधुसूदनेन रुचिरा संस्कारसमञ्जरी ॥
 जीयात्कीर्त्तिजितेन्दुकुन्दगरिमा गाम्भीर्यशैथिल्यैर्जसा-
 ख्यायां गर्वितभवविधिर्गीर्वाचस्यतिर्भूतले(?) ।
 येनेयं जगति सुरा निवसति रम्यां वरेण्यां गुणैः
 श्रीलेनापि मुहुर्मुहुर्हसति च धारेण तेजसीयस(?) ॥
 सद्वाख्यानतरङ्गिनी जनमनःसंहारिणी पावनी
 नित्यानन्दविवर्दिनी सुरपुरीसहारिणी शोभिनी ।
 श्लेषाणि लहरी विधूतकाव्यानि पारम्परा(?)
 गङ्गावन्मधुसूदनेन गदिता टीका सदा राजते ॥
- Subject. वेपदेवीयमुग्धबोधव्याकरणस्यानुपूर्व्वीटीकैका ।
 Contents. मुग्धबोधव्याकरणस्य न्यूनाधिकपद्याशत्यादाः सप्ताध्यायैर्याख्याताः ॥

Nos. 1411. 1413. समासचक्रं ।

SAMASACHAKRA.

No. 1411. Substance, country-made paper, 8 × 4 inches. Folia, 9.
 Lines on each page, 7. Extent, 126 s'lokas. Character, Nāgara. Date, ?
 Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

No. 1413. Substance, country-made paper, 10 × 4½ inches. Folia, 4.
 Lines on each page, 11. Extent, 112 s'lokas, Character, Nāgara. Date
 ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

Rules for the formation of compound terms or words in composition.
 By an unknown author. These compounds do not consist of verbs
 conjoined with affixes as in the Indo-European languages (see Bopp's

Comp. Gram. page 1366), or of verbs with prepositional suffixes as in the Turanian, Turkish, Urdu and English languages, but of two or more nouns, whether derived from verbal roots (*Kridantas*) or nominal themes (*prátipadikas*) in the first or last member of the composite term.

The compositions of words, with the combinations of nouns of one case with those of others, the transposition of the members of the compound, and the various euphonic and formative laws by which they are governed, exercise a remarkable influence with the Greek, Latin, Iránian and many Indo-Germanic languages, and tend to endow them with a fecundity and capacity of expressing the most abstruse and complex ideas which is rarely possessed by any other language. "This branch of etymology," says Mr. Forster (in his Essay on Sanskrit Grammar) "is by no means peculiar to the Sanskrit though it has certainly been carried to a greater degree of perfection, and rendered more systematical in it, than in any other language, the Greek itself not excepted, but perhaps not so much from the effort or superior skill of the grammarians, as the happy adaptation of the language itself to the forming of compounds." Elsewhere he observes "Well chosen compounds are not less ornamental and graceful in composition, than necessary to prevent the monotony and harshness which would be occasioned by the frequent recurrence of the same signs of cases, more particularly in Sanskrit, whose characteristic is conciseness, and in which the sentences admit of little variety or arrangement, and which is still further cramped by their general writing in a species of measured prose; they are peculiarly adapted to the rapid and bold flights of oratory; nor are writers in general sparing in the use of them. The native grammarians divide these compounds into six classes, either agreeable to their significations, or the words of which they are compounded." The order of Vopadeva is followed by Bopp, but Forster gives preference to Rámadása's commentary on the same. The method pursued in this work is different from them. Some of the rules relative to these compounds, have relation to the gender of the substantives thereby formed, and some point out the feminine gender of the adjectives; and some are connected with the syntax, and some few refer to, or depend on, the rules relative to the *Taddhita* suffixes. In writing it is optional to use these compounds or not, but they are in general considered more elegant; though when too frequent, they

render the style turgid and abstruse. Of the four kinds of style (Ríti) in works on rhetoric, the Gaudí is mentioned to abound in compound words more than any other, समासबहुला गौड़ी. Sir W. Jones says he has seen a hundred words thus joined together by *Samása*, and the *Kádambari* of Vánabhaṭṭa presents examples of a continued combination of various kinds of compounds throughout a whole page or leaf. The *Samásanta* suffixes form an important branch of Sanskrit etymology. In the treatise under notice the Dependent (*tatpurusha*) are reckoned first. They are formed of words, whether two substantives, or an adjective and a substantive, the one governed by the other.

Beginning of अथ समासचक्रं लिख्यते । प्रयोगश्चतुर्विधः । सकर्मकाकर्मककर्मणि भाव
No. 1411. इति भेदात् ।

Do. of No. 1413. प्रयोगस्त्रिविधः । कर्त्तरि कर्मणि भावे च । सकर्मकाकर्मकभेदेन
द्विधेत्यादिः ।

End of No. 1411. सक्थञ्जिनाभिश्ब्दाः पुंलिङ्गे बहुव्रीहौ अकारान्ता भवन्ति । यथा दीर्घ-
सक्थः गवाक्षः उर्णनाभ इत्यादिः ।

Do. of No. 1413. अस्थिञ्जिनाभिश्ब्दाः पुंलिङ्गे बहुव्रीहौ अकारान्ता भवन्ति । दीर्घ-
सक्थि यस्य स दीर्घसक्थ इत्यादिः ।

Subject. समासाश्चतुर्विधास्तत्पुरुषबहुव्रीहिद्वन्द्वव्ययीभावभेदाः । ते च क्रमात्
प्रदर्शन्ते इत्यादिः ।

Contents. आदावष्टविधस्तत्पुरुषः । प्रथमातत्पु० । द्वितीयातत्पु० । तृतीयातत्पु० । चतु-
र्थीतत्पु० । पञ्चमीतत्पु० । षष्ठीतत्पु० । सप्तमीतत्पु० । एकदेशिततत्पु० । नञ्
तत्पुरुषश्च ॥

ततः सप्त(नव)धा कर्मधारयः । १, विशेषणपूर्वपदः । २, विशेष्यपूर्वपदः ।
३, विशेषणोभयपदः । ४, उपमानपूर्वपदः । ५, उपमानोत्तरपदः । ६, उप-
पदपूर्वपदः । ७, समावहनापूर्वपदः । ८, अवधारणपूर्वपदः । ९, मध्यपद-
लोपी । स च पुनर्बहुविधः मूलग्रन्थे द्रष्टव्यः ॥

ततो बहुव्रीहिः । २ द्वितीया बहु० । ३ तृतीया बहु० । ४ र्थी बहु० ।
५ मी बहु० । ६ ष्ठी बहु० । ७ मी बहु० ।

ततः द्विपदावहु० । बहुपदावहु० । सप्तपूर्वपदावहु० । सप्तोत्तरपदा । सप्तो-
भयपदा । व्यतिहारी च ॥

ततो दिगन्तरालक्षणं । तदितार्थविषयप्रभृतयः ॥

ततस्त्रिविधद्विगुयेथा । १, तद्वितार्थद्विगुः । २, सोत्तरपदद्विगुः । ३, सम-
हारद्विगुश्च ॥

ततो द्विधा द्वन्द्वः । समाहारेत्तरेतौ । एकशेषश्च ॥

ततस्त्रिविधाययीभावः । १, अव्ययपूर्वपदः । २, अव्ययोत्तरपदः । ३, अव्ययो-
भयपदः ।

ततोऽन्यान्यसमासः । १, नित्यसमासः । २, अनित्यसमासः । ३, अलुप्तसमासः ।
४, लुप्तसमासश्च ॥

ततः समासान्तप्रत्ययाणां विवरणानि ॥

No. 414. सारमञ्जरी, वा शब्दार्थसारमञ्जरी ।

SĀRA-MANĪJARĪ ALIAS S'ABDARTHA SĀRAMANĪJARĪ.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Folia, 24. Lines on each page, 23—25. Extent, 1000 s'lokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, old. Prose. Incorrect. Complete.

A modern dissertation on the parts of speech, tenses, cases, and compounds, explaining the doctrines of various grammars on logical principles. By Jayakrishṇa S'armā. There is another work of this name by Bhavānanda.

Beginning. हेरम्बचरणद्वन्द्वं विघ्ननाशकरं परं ।

प्रणम्य जयकृष्णेन क्रियते सारमञ्जरी ॥

तत्र प्रथमतः कालत्रयनिरूपणं । यथा, वर्तमानध्वंसप्रतियोगित्वमतीतत्व-
मित्यादिः ।

End. आलोक्य विविधग्रन्थं विचार्य च पुनः पुनः ।

कृतं जयकृष्णेन शब्दार्थसारमञ्जरी ॥

Colophon. इति जयकृष्णशर्माविरचिता शब्दार्थसारमञ्जरी समाप्ता ।

Subjects. कालत्रयलकारादिशक्त्याख्याततद्विशेषार्थशाब्दबोधद्विकर्मकषट्कारकसमासा-
नां निरूपणं । एवकारसर्वनामपदशक्तीवशब्देदेश्यविधेयोपसर्गक्ताच्प्रत्ययनज-
र्थवैध्विंसावीप्तासङ्ख्यावाचकशब्दानाञ्च विचारः ॥

Contents. कालत्रयनिरूपणं । लकारादीनां शक्तिनिरूपणं । लकारस्थानीयनिष्ठाख्यात-
पदवाच्यत्वं । प० १ । आख्यातविशेषार्थकथनं २ । शाब्दबोधप्रकारः ३ । तत्र
कर्त्तरि भावे च छत्प्रत्ययार्थाः । स० ४ । ततो द्विकर्मकविचारः ५ । ततः का-
रकविचारः ६ । कर्त्तृकारकलक्षणं ७ । क्रियालक्षणं ७ । कर्मलक्षणं ७ । करण-
लक्षणं ८ । सम्प्रदानलक्षणं ८ । अपादानलक्षणं ९ । अधिकरणलक्षणं १० ।
समासवादः ११ । कर्मधारयलक्षणं ११ । तत्पुरुषलक्षणं १२ । द्विगुलक्षणं १२ ।
वज्रवीचिलक्षणं । द्वन्द्वलक्षणं १२ । अव्ययीभावलक्षणं १४ । एवकारविचारः
१४ । सर्वनामपदशक्तिविचारः १४ । इवशब्दविचारः १५ । उद्देश्यविधेय-
बोधः १५ । उपसर्गविचारः १६ । क्ताच्प्रत्ययार्थाः १६ । नञर्थकथनं १६ ।
वैधत्तिसाविचारः १८ । पदशक्तिनिरूपणं १८ । शाब्दविचारः १९ । चतुर्विध-
लक्षणं २० । वृत्तादिलक्षणं २० । वाचकलक्षणं २० । वीष्माविचारः २१ ।
एकादिसङ्ख्यावाचकाः २२ ॥

No. 673. सारसङ्ग्रहः ।

SARA-SAṆGRAHA.

Substance, country-made paper, inches. Folia, 45. Lines on
each page, 5. . Extent, s'lokas. Character, Bengali ? Date, ?
Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A compendious collection of the aphorisms of *Saṅkshipta-sāra* grammar. By *Pītāmbara-S'armā*. It consists of seven chapters, treat-
ing respectively of the mutations of nouns, verbs and verbal nouns,
derivative nouns, cases and declensions of nouns, and the formation
of compound words. The examples are all so formed as to illustrate
the history of Rāma, whence it appears that the author was a
Rāmāite sectarian. This is also evident from his salutation to Rāma
and Hanumāna in his initial verse.

Beginning. नत्वा रामं हनूमन्तं क्रियते सारसङ्ग्रहः ।

बालकाय व्याकरणं श्रीपीताम्बरशर्मणा ॥

End. समासेऽसमासे स्त्रीलिङ्गपुंलिङ्गस्त्रीवल्लिङ्गानि । अमरसिंहे ज्ञातव्यानि ॥

Colophon. इति श्रीक्रमदीप्तिरपण्डितानुग्रहात् श्रीपीताम्बरशर्मविरचितसारसङ्ग्रहे
सप्तमः समासपादः समाप्तः ॥

Subjects.	सन्धितिङन्तकृदन्तवदितकारकसुबन्तसमासानां सङ्क्षेपविवरणं ।
Contents.	१, सन्धिपादः प० १ । २, तिङन्तपादः प० ५ । ३, कृदन्तपादः १६ । ४, तद्धितपादः २२ । ५, कारकपादः प० ३२ । ६, सुबन्तपादः प० २५ । ७, समासपादः २८—४५ ॥

No. 327. (1). सारसिद्धान्तकौमुदी ।

SARA-SIDDHANTA-KAUMUDĪ.

Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 25. Lines on each page, 23—24. Extent, 800 s'lokas. Character, Nágara. Date, Sv. 1877. Appearance, old. Prose. Generally correct. Complete.

An abridgement of the Siddhánta Kaumudī of Bhaṭṭoji Díkshita. By Varadarāja. This synopsis follows the order of the large, middle, and small S. Kaumudīs in the treatment of its subjects, but it is the shortest and is wanting in many particulars given even in the shorter compendium of the Laghu Kaumudī. It is taught to children at Tirhut and Púrniya for their initiation into the rudiments of Sanskrit grammar.

Beginning. नत्वा वरदराजः श्रीपाणिन्यादिमुनिवचं ।

करोति बालबोधाय सारसिद्धान्तकौमुदीं ॥

अ इ उ णेत्यादीनि स्वरान्नादिसञ्चार्यानि । टङकारादि(हकारादि?)ष्वकार उच्चारणार्थः ।

End. अश्वरस्योकाराकारलोपश्च । चाट्टुः । श्वश्रुः । यूनस्त्रिः । स्त्रियो । युवतिः ।
इति स्त्रीप्रत्ययाः ।

Colophon. कृता वरदराजश्रीदुर्गतनयस्त्रनुना ।

वेदवेदप्रवेशाय सारसिद्धान्तकौमुदी ॥

सर्वशास्त्रप्रवेशाय सार्द्धसप्तशती कृता ॥ ७०० ॥

इति श्रीविविडिङ्गटिवरदराजभट्टविरचिता सारसिद्धान्तकौमुदी समाप्तिमगमत् ॥

Subject. सिद्धान्तकौमुदीष्टतसन्धिशब्दतिङन्तकृदन्तकारकसमासतद्धितस्त्रीप्रत्ययानां सङ्क्षेपविवरणं ।

Contents. स्वरसन्धिः प० १ । हल्सन्धिः २ । विसर्गसन्धिः ४ । अजन्तपुंलिङ्गाः ४ । अजन्त-स्त्रीलिङ्गाः ७ । अजन्तस्त्रीवलिङ्गाः ८ । हलन्तपुंलिङ्गाः ९ । हलन्तस्त्रीलिङ्गाः

११ । हलन्तलीवलिङ्गाः १२ । ततोऽव्ययशब्दाः १२ । ततो भ्वादयः १२ ।
 अदादिः १६ । जुहोत्यादिः १६ । दिवादिः १७ । रुधादिः १७ । खादयः
 १७ । तनादयः १७ । क्रादिः १८ । चुरादिः १८ । इति दशगण्यं ॥
 ततस्त्रिङन्तं १८ । कृदन्तं १९ । सुबर्थाः २० । ततः समासः २० । तत्रादौ
 कर्मधारयः २१ । अव्ययीभावः २१ । तत्पुरुषः २२ । बह्व्रीहिः २२ । ततो
 द्वन्द्वः २२ । ततस्तद्धिताः २४ । ततः स्त्रीप्रत्ययाः २५ ॥

Nos. 252. 414. सारस्वती प्रक्रिया ।

SĀRASVATA-PRAKRIYĀ ALIAS SĀRASVATA SŪTRA *vel*
 SĀRASVATA VYAKARĀṆA.

No. 252. Substance, English book paper. 4to. Folia, 136. Lines on each page, 10. Extent, 1600 s'lokas. Character, Nágara. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Incomplete.

No. 414. Substance, country-made yellow paper. Royal 4to. Folia, 68. Letters in a line, 30. Extent, 1600 s'lokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, pretty old. Prose. Generally correct. Complete.

A grammar of the Sanskrit language. By Anubhúti Svarupá-chárya. It is the text book of the third grammatical school of the Hindus, and is much studied by the bulk of people in the provinces of Behar and Benares. It is attributed, like the early grammars of Páṇini and Kálápa, to a divine personage, Sarasvatí, the goddess of polite literature, who is said to have revealed it to the author, whence it has derived its name *Sārasvata* : इदं सारस्वतं सिद्धं मन्त्रमिवाद्भुतं । The author's receiving the work by inspiration, obtained for him the aforesaid surname (his original name being still unknown) which means "a doctor by intuition," खरूपोऽन्तोऽनभूत्यादिः. He is reported by a tradition, not unlike that of Dr. Johnson's writing the *Rasselas*, to have written out the whole work in a week, which favours, as Colebrooke says, 'his pretension of his having received it from the goddess Sarasvatí.' It contains 700 rules with the author's *vr̥ttis* or interpretations of them. Nothing is known about the time and place of the author's birth, except that he inhabited the vicinity of Benares, 'and wrote his book there for the benefit of young students and novices in grammar. So says his commentator Mahídharma, an inhabitant of Benares, (शिवराजधानी) but distinct from the author of the *Vájasaneyí-saṁhitá-bhāṣhya*. In order to make the

work useful to juvenile students, the author deviated from the track of Pāṇini, and pursued the method of Rāmachandra, the first methodizer of Pāṇini's rules, of Vopadeva, and of some other grammarians, in his arrangement of the subjects, division of the book, use of technical terms, suffixes and terminations without the letters indicatory of their accents which apply to the Vaidika language, and are not necessary in Sanskrit. He has referred to the metrical rules (*Kārikā*) and their examples from various commentaries on Pāṇini, and arranged the letters in the order of Vopadeva, with the omission of the terminal letters used by Pāṇini and Vopadeva for the *pratyāhāra* and *saṃāhāra sañjñās*, (अचिकङ्चाः सञ्ज्ञार्थाः) Dr. Aufrecht has given the following description of it in No. 382: "Sārasvatisūtrarum auctor quum grammaticam tironum in usum componere vellet, in rerum dispositione a Pāṇini differt, eamque fere viam ingressus est, quam Rāmachandra, Vopadeva, aliis secuti sunt. Terminis technicis utitur quidem, rarius tamen quam aut schola Pāṇinīya aut Vopadeva. Literae auxiliares, ubi adhibentur, ple-raeque a Pāṇini mutuū sumtae, accentum indicantes omissae sunt. The fact of the Sārasvata being simpler than the Mugdhabodha, has led many to think it posterior to Vopadeva's work, and it was the simplicity of its method which recommended it to be the text and basis of Wilkin's Anglo-Sanskrit grammar, which is deemed by many to be the easiest Sanskrit grammar in English; but the opinion seems to be incorrect.

Of the commentaries on the class of Sanskrit grammars to which the Sārasvata belongs only four are enumerated by Colebrooke, viz., the Siddhānta chandrikā, the Padachandrikā, in which Pāṇini's rules are also exhibited, the ṭikā of Punyarāja, author of a commentary on the *Vākya-pradīpa* of Harivrishabha or Bhartrihari on syntax, &c., and another by Mahī Bhaṭṭa *alias* Mahīdhara Bhaṭṭa (as in Aufrecht's MS. No. 382) or Mahīdāsabhaṭṭa (as in the scholia.) "A tolerable knowledge of this grammar," says Martin, in his History of Eastern Bengal, "requires a study of at least some five years," and yet there is almost no up-country durwan either of the Brahman or military caste, that has not a little smattering of the Sārasvata. Making every allowance for holidays, a year should suffice for the work at the rate of three sūtras a day. It gives no rules regarding the Vaidic language.

Beginning. प्रणम्य परमात्मानं बालधीष्टद्विसिद्धये ।
सारस्वतीमृजुं कुर्वे प्रक्रियां नानिविस्तरां ॥

इन्द्रादयोऽपि यस्यान्तं न ययुः शब्दवारिधेः ।
 प्रक्रियान्तस्य कृत्स्नस्य क्षमो वक्तुं नरः कथं ॥
 तत्र तावत् सञ्ज्ञा संयवचाराय गृह्यते ।
 इदं सारखतं सिद्धं मन्त्रमिवाद्भुतं ॥
 सञ्ज्ञा च परिभाषा च विधिर्निश्चय एव च ।
 प्रतिषेधोऽधिकारश्च षड्विधं सूत्रलक्षणं ॥

End of No. 252. इणः किङिति खरे यो वक्तव्यः यन्तिर्हयाः त्रु ॥

धातूनामप्यनन्तात् नानार्थत्वाच्च सर्वथा ।
 अभिधानमशक्यत्वात् आख्याताख्या पवेः नलं (?) ॥

Colophon of ditto. इत्याख्यातप्रक्रिया समाप्ता महानन्दपण्डितेन लिखिता ॥

End of No. 414. वकारादीनि नामानि यामत्रस्य वारण (?) ।

रत्नानि रमणीयानि सन्नासं जनयन्ति मे ॥
 अच्युताद्वा हयग्रीवः कमलाकर ईश्वरः ।
 सुरासुरनराकारः मधुपापीतपक्कजः ॥
 स्वरूपान्तोऽनुभूत्यादिः शब्दोऽभूद् यत्र सार्थकः ।
 स मस्करि शुभाक्षके प्रक्रियां चतुरोदितां ॥

Colophon of इति महामहोपाध्यायचनुभूतिस्वरूपाचार्यविरचिता सारखतीप्रक्रिया
 ditto. समाप्ता । सम्पूर्णं सार्थकं ॥

Subjects. सञ्ज्ञासन्धिः शब्दलीलकारकसमासतद्धिततितङन्तकृदन्तप्रक्रियाः ।

Contents of No. 414. १, सञ्ज्ञाप्रक्रिया १० । २, प्रकृतिभावः २ । ३, खरसन्धिः ३ । ४, व्यञ्जनकार्यं ४ । ५, विसर्गसन्धिः ५ । ६, विभक्तिविभाजनं ६ । ७, खरान्तपुंलिङ्गाः ६—११ । ८, खरान्तस्त्रीलिङ्गाः ११, १२ । ९, खरान्त-
 नपुंसकलिङ्गाः १३ । १०, हसन्तपुंलिङ्गाः १४ । ११, हसन्तस्त्रीलिङ्गाः १५ । १२, हसन्ता नपुंसकलिङ्गाः २० । १३, युष्मदस्मदौ २० । १४, निपातनाः २१ । १५, प्राथम्ययानि २२ । स्त्रीप्रत्ययाः २२ । १७, विभ-
 क्त्यर्थनिरूपणं २३ । १८, कारकप्रक्रिया २७ । १९, समासः । तत्रादौ तत्पुरुषः २७ । चार्थे द्वन्द्वः २८ । द्विगुः २९ । बहुव्रीहिः २९ । कर्म-
 धारयः ३० । २०, तद्धितप्रक्रिया ३१ । २१, आख्यातप्रक्रिया ३५ । भादयः ३७ । अदादयः ३७ । जुहोत्यादिः ३८ । दिवादिः ४० । खादयः ४१ । रुधादयः ४१ । तनादयः ४२ । क्रादयः ४२ । चुरादयः ४४ । २२, लभावे ४४ । २३, भावकर्मणि ४९ । २४, प्रक्रिया ५० । २५,

यङ् लुक्प्रक्रिया ५२ । २६, सणप्रक्रिया ५४ । २७, णिच्प्रक्रिया ५५ ।
२८, विशेषविधिः । २९, कदन्तप्रक्रिया ६२ । ३०, उपसर्गभेदे काल-
कारकयोर्भेदाः ६४ ॥

No. 440. (2.) सिद्धान्तचन्द्रिका ।

SIDDHANTA-CHANDRIKA.

Substance, country-made paper. In three parts. Folia, 26 + 26 + 10 = 62. Lines on each page, 24—26. Extent, 4,500 s'lokas. Character, Nágara. Date, ? Appearance, fresh. Prose. Correct. Complete.

A compendious grammar of the Páṇini school, treating the subjects according to the Mahábháshya of Patanjali, as it announces in the beginning. By Rámás'rama Achárya. It has not been taken notice of by Colebrooke under any of the seven grammatical systems in Sanskrit, nor among any of the multifarious grammars of modern times.

Beginning.	नमस्कृत्य महेशानं मतं बुद्ध्या पतञ्जलेः । वाणीप्रणीतसूत्राणां कुर्वे सिद्धान्तचन्द्रिकां ॥ अ इ उ ण इत्यादिप्रत्याहारः ।
End of 1st Part.	श्रेयसि भवः आयसः । इति श्रीरामचन्द्रविरचितायामित्यादिः ।
Beginning of } 2nd Part. }	धातोः इदमधिक्रियते । इत्यादिः ।
End of Do.	पिबन् खादन् इत्येतेभ्य ऋथ इत्यादिः ।
Beginning of } 3rd Part. }	कृत् कर्त्तरि वक्ष्यमाणः प्रत्ययः कृतञ्चकः स च कर्त्तरीति ।
End of Do.	रेफः रकारः । लोकाच्चेष्टस्य सिद्धिः यथा मातरादेरिति ।
Colophon.	इति श्रीरामाश्रमविरचितायां सिद्धान्तचन्द्रिकायां तृतीया वृत्तिः सम्पूर्णा ।
Subject.	सञ्ज्ञासन्धिश्ब्दाव्ययस्त्रीलकारकसमासतद्धितनिङन्तकदन्तानां विवरणं ।
Contents.	आदौ सञ्ज्ञा । प० १ । स्वरसन्धिः । १ । २ । हल्सन्धिः । २ । ३ । विसर्ग- सन्धिः । २ । ४ । शाब्दसञ्ज्ञादिः ४ । अजनपुंलिङ्गाः ४ । अजन्तस्त्रीलिङ्गाः । ७ ।

खरान्तनपुंसकाः ८ । हलन्तपुंलिङ्गाः । ८ । हलन्तस्त्रीलिङ्गाः । ११ । हलन्त-
नपुंसकं । १२ । सर्व्यनामरूपं । १२ । अव्ययशब्दाः । १२ । स्त्रीप्रत्ययाः १२ ।
कारकप्रकरणं । १५ । विभक्त्यर्थः । १७ । समासप्रक्रिया १७ । २० । तद्धित-
प्रत्ययाः । २० । इति पूर्वार्द्धं समाप्तम् २६ ।

धालधिकारः आदिः । प० १ । अदादिः । ९ । ११ । क्रादयः । ११ । १२ ।
दिवादयः । १२ । १४ । स्वादयः १४ । १४ । रुधादयः । १४ । तनादयः १५ ।
तुदादयः १६ । क्रयादयः १६ । चुरादयः १७ । णिजन्ताः १८ । सणन्ताः १९ ।
यङ्प्रक्रिया १९ । यङ्लुक्प्रक्रिया २१ । नामधातुप्रक्रिया २१ । २२ । कण्ठा-
दिः २२ । पदव्यवस्था २४ । २४ । भावकर्म्मप्रक्रिया २४ । कालनियमाः । २५ ।
इत्याख्यातं । २ भागः ।

द्वितीयभागः । कृतप्रत्ययाः । प० १ । इति द्वितीया वृत्तिः समाप्ता ॥

Nos. 307 & 320. सिद्धान्तरत्नाकरः ।

SIDDHANTA-RATNAKARA.

No. 307. Vol. I. Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 255. Lines on each page, 25. Extent, 6,350 s'lokas. Character, Nágara. Date, ? Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

Vol. II. Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 160. Lines on each page, 24—26. Extent, 4,000 s'lokas. Character, Nágara. Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

Vol. III. Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 98. Lines on each page, 23—25. Extent, 2,430 s'lokas. Character, Nágara. Date, Samvat 1880. Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

No. 320. Vol. I. Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 155. Lines on each page, 24—25. Extent, 4,650 s'lokas. Character, Nágara. Date, SM. 1880. Appearance, old. Prose. Generally correct. Complete.

A commentary on the *Siddhánta Kaumudí* of Bhaṭṭoji Dīkshita. By Rámakrishṇa Bhaṭṭa, son of Tirumalla Bhaṭṭa, and grandson of Veṅkaṭa Bhaṭṭa of Deccan, all celebrated authors of different works still extant. This commentary is by far the easiest of all the works

written to explain the subject of the S. Kaumudí; and is therefore more adapted to the capacities of youth than any other. No mention of this work is made by Colebrooke, Aufrecht, Weber, Táránátha and others in their respective lists and catalogues. As a matter of course, it follows the order of the text of the S. Kaumudí.

No. 307. Vol. I. Contains the terminology, mutations of letters, declensions of nouns, feminine terminations, and the government of cases.

Vol. II. Contains explanations of the rules relative to the formation of compound and derivative nouns.

Vol. III. Explains the rules relating to the formation of verbal nouns, adnouns and participles by *Krit* suffixes, as well as some *Unádi* affixes.

No. 320. Vol. I. Gives the conjugations of verbs of different classes in their various voices, moods and tenses, with their precise definitions, &c.

Authors cited : Bháskara, Kaiyaṭa, Vártika, Vopadeva.

सिद्धान्तरत्नाकरः । पूर्वार्द्धं ।

Beginning विश्वेशं सच्चिदानन्दं लक्ष्मीकान्तमजं विभुं ।

of Vol. I. प्रणम्याथ मुनीन् नत्वा पाणिन्यादींस्तथा गुरुं ॥

No. 307. वेदशास्त्रार्थनिष्णातं तातं तिरुमल्लाभिधं ।

श्लेषश्लेषार्थसिद्धान्तकौमुदीमतिगङ्गरां ॥

व्याचिख्यासुर्विधास्तेहं रामकृष्णो यथागमं ।

वैयाकरणसिद्धान्तरत्नाकरमिमं सुधीः ॥

प्रारिप्सितग्रन्थस्य निर्विघ्नपरिसमाप्तमभीष्टमङ्गलं मुख्यगुरुनमस्काररूपमात-
नवानः शिष्यशिष्यार्थं ग्रन्थमुपनिबध्नाति । मुनित्रयमित्यादिः ।

End of id. इति तिङन्तनिघातप्रतिषेधार्थं यच्छब्दोपादाजं तेन करिष्यति इति अस्य
स्वरेणोदात्तलं सिद्धमिति ।

Colophon. इति श्रीतिरुमल्लभट्टात्मजरामकृष्णभट्टकृतौ सिद्धान्तरत्नाकरे विभक्त्यर्थः समाप्तः॥

Subject. सिद्धान्तकौमुदीधृतसञ्ज्ञापरिभाषासन्धिश्चस्त्रीलकाराणामर्थविवृतिः ॥

Beginning विश्वेशं सच्चिदानन्दमित्यादि पूर्ववत् । प्रासङ्गिकविभक्त्यर्थमुक्त्वा विभक्त्यन्ता-
of Vol. II. श्रितसमाप्तं वक्तुमारभते ।

End of do. अन्यत्रापीति । तथापि नपुंसकत्वमनिपात्यं ।

Colophon. पूर्ववत् ।

Subject. ससासतदितस्त्राणामर्थविवृतिः ।

Beginning चायतां प्रकृतिः सा मामनेकानेकशक्तिका ।

of Vol. III. व्यणक्ति शब्दरूपाणि सान्निध्यात् प्रत्ययस्य या ॥

End of do. श्रीरामकृष्णेन मया समुद्धृतः पातञ्जलभाष्यसहोदधेः सतां ।

सिद्धान्तरत्नाकर इत्ययं मुद्रितो तुष्यतां शम्भुवत्त्रा (?) सहो मया (?) ॥

ब्रह्म प्रकाशितं येन शाब्दं सञ्चितसुखात्मकं ।

सर्वज्ञः सुमहातेजाः स मे सेव्यः पतञ्जलिः ॥

Colophon. इति श्रीसिद्धान्तरत्नाकरे श्रीरामकृष्णभट्टविरचितमित्यादिः ।

Subject. सिद्धान्तकौमुदीधृतकदन्तस्त्राणामर्थविवरणानि ॥

सिद्धान्तरत्नाकरः । उत्तरार्द्धं ।

Beginning. यं सम्पूज्य बुधाः सिद्धिमिन्द्राद्याः प्राप्नुवन् शिवं ।

द्वैमातुरः स नः प्रायश्चिद्विधान्तिविभावसुः ॥

चायतां प्रकृतिः सा मामित्यादि पूर्ववत् ।

अथोत्तरार्द्धं उच्यते यथागमं फणीन्द्रभाष्यादि विभाव्य यत्नतः ।

अमत्सुराणां सुधिषां विपश्चितां मनो नरीनर्त्ति तु यत्र सन्नतं ॥

विघ्नविघाताय मध्ये शिष्टाचारं प्राप्तं वस्तुनिर्देशरूपमङ्गलं शिष्यशिष्याथै ग्रन्थत
उपनिबध्नाति । औचेत्यादिः ।

End. पुरुषांशे वचनांशे च काव्यब्याख्यादृणामिति भावः । एवञ्च पुरीमवस्कन्देत्यादौ
पुरुषवचनसञ्चयोरभावेऽपि तिङन्तत्वं परस्मैपदात्मनेपदान्तत्वं यथा शास्त्रं
सिद्धं ।

युक्तिप्राचुर्ययुक्ते श्रीतैडरत्नाकरे तु

अपुस्फुरज्जकारार्थान् वेङ्कटेशस्य तुष्टये ।

Colophon. इति श्रीमद्वेङ्कटादिभट्टपादात्मजतिरुमल्लभट्टपादतनुजरामकृष्णभट्टकर्तृके वैया-
करणसिद्धान्तरत्नाकरे लकारार्थप्रक्रिया ।

Subject. सिद्धान्तकौमुद्यास्तिङन्तप्रकरणं तथा पतञ्जलिसम्भताः लकारार्थाः ।

The author's विद्वानभूदेकभट्टपादस्तदात्मजतिरुसमभट्टपादात् ।

pedigree. श्रीरामकृष्णो जनिमाचिनीत फणीन्द्रभाष्यार्णवपारदश्चा ॥

गौरीशक्तो जनुषः फलार्थे सिद्धान्तरत्नाकरमर्थगूढं ।

अदीदिपत्तद्वरत्नपुष्पैः सम्पूजये शङ्करपादपद्मम् ॥

श्रीरामकृष्णेन मया समुद्धृतः पातञ्जलभाष्यसहोदधेरसौ ।

सिद्धान्तरत्नाकरसञ्चितस्तस्मैतुष्यतां शम्भुरर्द्धेन्दुकुण्डलः ॥

Contents. आदौ मङ्गलाचरणं प० १ । तिङन्तप्रकरणं २ । सकर्मकाकर्मकादिः ३ । भादयः ४ । अदादयः ६१ । क्तादयः ६७ । दिवादयः ७० । स्वादयः ७२ । तुदादयः ७३ । रुधादयः ७७ । तनादयः ७८ । क्रादायसुरादयः ७८ । आस्रदीयाः ८० । आधृषीयाः ८१ । अदन्ताः ८२ । इदन्तादयः ८५—९० । प्रेरणार्थाः ९१ । इच्छार्थाः ९८ । अत्यर्थाः १०० । नामधातवः ११० । कण्ठादिः १२० । प्रत्यय-माला १२१ । सकर्मकाकर्मकादिः १२९ । भावादिः १३० । लकारार्थाः १४० ।

No. 427. सुपद्मव्याकरणं ।

SUPADMA-VYAKARANA.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Folia, 179. Lines on each page, 28—32. Extent, 4,275 s'lokas. Character, Nágara. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

Text book of the sixth, or according to others, of the seventh gram-
matical school in Sanskrit. By Padmanábha Datta, said to have been an
up-country scholar settled in Bengal under the patronage of a cer-
tain rájá. The study of this work is confined to East Bengal. It is
considered by some to be anterior to the Mugdhabodha on account of its
inculcating the principles of Páṇini in a different form, but ascertained by
Colebrooke and Aufrecht, to be posterior to that grammar from certain
passages in its scholia. Its rules are but the aphorisms of Páṇini in a
simplified form, and its terminology and technical words have been bor-
rowed from the same source by omission of the signs of accentuation
as useless in modern Sanskrit: अथ विवरणञ्च तस्य शब्दानुशासनेन सह
पाणिनीयादिशब्दस्मृतीरूपलक्ष्य सौकार्येत्यादिः । So says Aufrecht in his no-
tice of this work under No. 401 of his Catalogus Codicum Sanscriti-

corum. "Auctor in universum scholam Paniniyam sequitur, ejusque terminos technicos usurpat, aphorismos tamen maximam partem novos invenit, et in rerum dispositione ab ea differt. Idem aphorismorum interpretationem scripsit." Padmanábha has new-modelled a greater part of the rules with his own explanations of them, arranged the subjects in a more methodical form than Páṇini, and divided them into five parts, containing, I. Euphonic rules. II. Declensions and cases. III. Conjugations. IV. *Krit* suffixes. V. Secondary derivations. The author, from his citations of Ujjaladatta and Medinikára, appears to have flourished after the fifteenth century A. D. There are several commentaries on this work extant, the best of which is the *Supadma-makaranda* or *Makaranda* by Viṣṇu Miśra. The others are by Kandarpa Siddhánta, Kás'ís'vara, Śrídharma, Rámachandra, &c. There is a supplement to it called the *Supadma-pariśiṣṭa*. Padmanábha has written a list of roots for his own grammar, and it is called *Supadma-dhātu-páṭha*, and has added the other appendages to his grammar, viz., the *Paribhāshá* and *Unádi-vritti*. There are other treatises belonging to this grammar; such as the *Kás'ís'vari-gaṇa* with its commentary by Ramákánta, &c., &c.

The text quotes the authorities of some early grammarians, as *Garga*, *Gálava*, &c.

Beginning. प्रणम्य परमं देवं देवीं वाचस्पतीन् गुरुन् ।

पद्मनाभः स्फुटं पूर्णं भाषायामाह लक्षणं ॥

अथ विवरणञ्च तस्य शब्दानुशासनेन सह पाणिनीयादिशब्दसूत्रीरूपलक्ष्य
मौक्त्योपाधये प्रतिसंस्कृतस्य शब्दलक्षणस्य तच्चादौ वर्णोपदेशशस्त्रप्रयोगाय ।

अ इ उ ण, ऋ लृ क, ए ङ, ऐ औ च । आदिरितान्नेन समर्थः ।

End.

अन्तर्वह्निष्करणे डाच् निष्कुला करोति दाडिमं । सत्यादशपथे डाच् ।
सत्याकरोति निश्चिनोतीत्यर्थः । शपथे तु नित्यं करोति विप्रः । शूलात् पाके
डाच् । शूलाकरोति मांसं । दुःखात् प्रातिकुल्ये । दुःखाकरोति कुपुत्रः ।
सुखप्रियादानुकुल्ये । सीतामूचे सुखाभाव । प्रियाकरोति सुपुत्रः । वदा-
द्यर्थः ॥

Colophon. इति श्रीपद्मनाभदत्तकृतौ सुपन्ने व्याकरणे पञ्चमोऽध्यायः ।

Subject. सन्निशब्दतिङन्तकृदन्ततद्धितादिषु पञ्चाध्यायाः । यथा ।

Contents. १ अध्यायः १ पादः । सञ्ज्ञा । प्र० १ । वर्णापदेशादिपदान्तरान्तं ।

- Chap. I. २ पा० । खरानुखारव्यञ्जनसन्धिः ५ । एकः पूर्वपराचौ प्राग्यनः ।
 ३ पा० । विसर्गसन्धिः । पुलञ्च । ११ । भ्रमोपादाने विसर्जनीयः ।
 ४ पा० । एत्वविधिः अणत्वञ्च । १८ । रघुभ्यो णो नः इत्यादिः ।
- II. २ अ० । कारकाधिरः } प्र० २१ } क्रियानिमित्तं कारकमित्यादिः ।
 शब्दसाधनञ्च } प्र० ५२ } लयका मयका लयकी मयकीपर्यन्तं ।
- III. ३ अ० । तिङाधिकारः । ५५—६२ । गुप्तिज् किङ्गाः सन् बङ्गलमिति ।
- VI. ४ अ० । कृदन्ताधिकारः । प्र० ६४ । कृदङ्गलं कृदित्यधिक्रियत इति ।
 १ पा० । कृत् शब्दादयः ६५ एफ्टचौ कर्त्तरि वर्तमानेत्यादिः ।
 २ पा० । उणाद्यधिकारः १०३ उणादयो बङ्गलं । इत्यादिः ।
 ३ पा० । समासाधिकारः ११२ समासार्थानां समासः । इत्यादिः ।
- V. ५ अ० । १ पा० । तद्धिताः १२९—१७९ णितिट्ठिरचामादेरित्यादिः ॥

No. 669. (1, 2) सुबोधिनी ।

SUBODHINĪ.

Substance, country-made paper, 11 × 4½ inches. Folia (1st Part 31, 2nd Part 51) 82. Lines on each page, 10—11. Extent, 2,000 s'lokas. Character, Nāgara. Date, SM. 1818. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A recent commentary on the Siddhānta Kaumudī grammar of Bhaṭṭojī Dīkshita. By Jayakrishṇa Bhaṭṭa, son of Raghunātha Bhaṭṭa of the family of Moti in Deccan. This is not a complete commentary on the whole of the S. K. as the Praudha-manoramā, the Tattva-bodhinī, the Śabdendu-s'ekhara, the Siddhānta or Vaiyākaraṇa-Siddhānta-ratnākara and other comments and glosses are; but only a partial paraphrase of the Vedic accents and anomalies forming the 8th and last chapter of that great digest. It is divided into two parts, the first treating of the irregularities of the Vedic language, and the second comprising the orthoepy and accentuation of Vedic words as in the Prātisākhya and Pīṭhāsūtras of old.

Beginning सिन्धुरेणविराजितं जनचलं दिक्सङ्घादोर्भिर्युतं

of Part I. भक्तानुग्रहकारकं प्रमदयास्त्रिष्टं सदानन्दनम् । इत्यादिः ।

+ + + + +

अथ शब्दानुशासनं । केषां शब्दानां लौकिकानां वैदिकानाञ्च । तेषामाख्या-
नमावश्यकमिति मनसि विभाष्येत्यादि ॥

End of do. अभीपूण इति इकः पुरीत्यादिना दीर्घः । एवमूपणेत्यादिः ।

Colophon do. इति श्रीमन्मोतिकुलतिलकायमानश्रीगोवर्द्धनभट्टात्मजरघुनाथभट्टात्मजेन
जयकृष्णभट्टेन कृतायां सिद्धान्तकौमुदीव्याख्यायां सुबोधिन्यां वैदिकखण्डं
समाप्तमिति ।

Beginning of Part II. } अनुदात्तं पदं परिभाषयेम् इति नाधिकारः अस्तरितत्वादिति ।

End of do. ह्रस्वन्वर्जितस्य नित्यनपुंसकस्यादिबुदात्तः स्यादिति सूत्रार्थः ।

Colophon.

Author's रघुनाथपदारविन्दसेवावशतः तस्य (गोवर्द्धनस्य नन्दनः)

pedigree. रघुनाथ इति प्रणमाख्यो रघुनाथाङ्गिसेवकः सुधीः ।

बभूवुस्तस्य चत्वारस्तनयाः सुनयाः सुबुधाः स्मृताः ।

महादेवाभिधः श्रेष्ठो महाभाष्यसुभाषकः ॥

रामकृष्णो द्वितीयोऽसौ रामकृष्णाङ्गिसेवकः ।

तृतीयो जयकृष्णोऽस्मि श्रीकृष्णो ग्राममुद्भवः (?) ॥

श्रीमत्सिद्धान्तकौमुद्याः खरवैदिकखण्डयोः ।

नत्वा मुनित्रयं गृह्यां टीकां कुर्वे सुबोधिनीं ॥

Subject. भट्टोजिद्वतवैयाकरणसिद्धान्तकौमुद्याः अष्टमाध्यायस्य खरवैदिकखण्डयोऽष्टीका
संप्रतिशाख्यफिट्सूत्रा च ।

Contents. १. मखण्डः । वैदिकप्रकरणव्याख्या प० १—२१ । तत्र चतुर्थाध्यायः प० १३ ।
२. तीयखण्डः । तत्रादौ धातुखराः प० १—११ । ततः फिट्सूत्राणां व्याख्या
प० ११—१७ । ततः प्रत्ययखराः प० १७—२२ । ततः समासखराः प०
२२—२६ । ततः कारकखराः प० २६—४४ । ततस्तिङन्तखराः प० ४४—५२ ।

No. 348. End 440. (3) सूत्रपाठः ।

SU'TRAPĀṬHA.

No. 348. Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 65.
Lines on, each page, 18. Extent in s'lokas, 1,200. Character, Nāgara.
Date, ? Appearance, fresh. Prose. Correct. Complete.

No. 440. Substance, country-made paper. 4to. Folia, 21. Lines on each
page, 29. Extent in s'lokas, 1200. Character, Nāgara. Date, Sm. 1846.
Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

The Sūtras or original text of Pāṇini's Sanskrit grammar without their Vrittis or scholia.

The Sūtras quote the names and opinions of several grammarians who lived before Pāṇini, such as Gārgya, Gālava, Senaka, Apisāli, Kāsyapa, Chakravarman, Bharadvāja, the elder Kātyāyana, S'ākalya, Sphoṭāyana, As'vatāyana, Prāchyāh, &c. The Mādhaviya-vṛitti likewise quotes, among many others, Ātreya, Dhanapāla, Kaus'ika, Bhāguri, Vyāghrapāda, Vyāghrabhuti, Chandra, &c., as grammarians of early dates; but their works are lost. The Sūtras in the whole *Ashtādhyāyī* number 3,996, of which only three or four are held to be of doubtful authenticity.

Beginning. येनाक्षरसमान्नायसधिगम्य सहेश्चरात् ।

कृतं व्याकरणं कृतं तस्मै पाणिनये नमः ॥

येन धौता गिरैः पुंसां विमलैः शब्दवारिभिः ।

तमस्याज्ज्ञानजं भिन्नं तस्मै पाणिनये नमः ॥ अ इ उ णेत्यादिशिवसूत्राणि ।

End. नोदात्तस्वरितोदयं गार्ग्यकाश्यपगालवानां ।

अ अ इति । रषाभ्यामुभौ णुनानोऽल्पेष्टौ ॥

Colophon. इत्यष्टमाध्यायस्य चतुर्थः पादः । इत्यष्टमाध्यायः समाप्तः ।

Subject. पाणिनेरष्टाध्यायव्याकरणस्य मूलसंस्कृतवैदिकसूत्राणि । सञ्ज्ञापरिभाषासन्नि-
सुबन्ततिङन्तकृदन्ततद्धितस्त्रीत्यकारकसमासोनादिकवैदिकप्रकरणस्वरप्रत्यय-
घटितानि ।

Citations of सहेश्चरेण यथोक्तं । गार्ग्यः ७, २, ९९ । गालवः ६, २, ६१ । ७, १, ७२ ।

ancient ■ सेनकः ५, ४, ११२ । अपिसालिः ६, १, ९२ । काश्यपः ८, ४, ६७ । चक्र-

authors. वर्मा ६, ७१, १२० । भरद्वाजः ७, २, ६२ । कात्यायनः ३, ४, १११ ।

साकल्यः १, १, १६ । स्फोटायनः ६, १, १२७ । यस्कः २, ४, ६२ । एवं

प्राच्याः ॥

Contents. प्रत्यध्यायस्य चतुस्पादानां सूत्रसङ्ख्या यथा ।—————

१ अ०—१, १, ७५ । १, २, ७६ । १, २, ९२ । १, ४, ११० ।= २५१ ।

२ अ०—२, १, ७२ । २, २, २८ । २, २, ७२ । २, ४, ८० ।= २५८ ।

३ अ०—२, १, १५० । २, २, ११८ । ३, २, १७६ । ३, ४, १११ ।= ६२५ ।

४ अ०—४, १, १७८ । ४, २, १४५ । ४, २, १६८ । ४, ४, १४४ ।= ६२९ ।

५ अ०—५, १, १२६ । ५, २, १४० । ५, २, ११९ । ५, ४, १६० ।= ५५५ ।

६ अ०—६, १, २२२ । ६, २, ११९ । ६, २, १२९ । ६, ४, १७५ ।= ७२६ ।

७ अ०।—७, १, १०२। ७, २, ११८। ७, ३, १२०। ७, ४, १२३। = ३२८।

८ अ०।—८, १, ७२। ८, २, १०८। ८, ३, ११८। ८, ४, १२३। = ३२८।

समुदायेन ३२८७ सूत्राणि ॥

No. 1136. हरिनामामृतव्याकरणं ।

HARINAMAMRITA-VYAKARANA.

Substance, country-made yellow paper, 10 × 4½ inches. Folia, 17. Lines on each page, 8. Extent in s'lokas, 350. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Correct. Complete.

A modern grammar of the Sanskrit language designed for the use of the people of Vraja, but used principally by the Vaishnavas of Bengal. By Rūpa Gos'vāmī, companion and disciple of Chaitanya-deva, and author of several works relating to the Vaishṇava faith. The work differs from another work of the same name, which is due to Jīva Gos'vāmī *alias* Jīves'vara S'vāmī, mentioned by Colebrooke, and noticed under No. 428 of the Notices of S. MSS. The peculiar characteristics of both these grammars are the employment of the various names of Kṛishṇa, Rādhā and Balarāma, the favourite deities of the Vaishṇavas, for their terminology, and the mentioning of their acts in exemplification of the rules of grammar. Vopadeva was a Gosain, and though it was his professed object to use the names of his gods for the attainment of bliss (अशब्दैः । शब्दैर्मङ्गलं स्यादिति प्रयोजनाभिधेयः सम्बन्धः), yet he durst not make so extravagant a use of divine names for the technicalities of his grammar as these religious fanatics have done. The ten vowels of अच्, for instance, are designated by the names of ten incarnations of *Vishṇu*, and so on. The reason for this ridiculous superstition is thus stated in the exordium : “The repetition of the name of *Vaikuṇṭha* even when done symbolically or in joke, with due veneration or in disrespect, always destroys sin.”

साङ्केत्यं परिहास्यं वा खोमं हेलनमेव वा । वैकुण्ठनामग्रहणं अशेषाघहरं विदुः ॥

Notice has already been made of a S'aiva or S'ākta grammar which has adopted the like superstition of using the names of S'iva and S'akti instead of grammatical terms. It is not easy to say whether the S'āktas derived this practice from the Vaishṇavas, or *vice versa*, since it is an old practice among Hindus in general to call their fellow creatures

by the names of deities. There is another grammar of this kind among the Vaishnavas called the *Chaitanyāmṛita* with a commentary by an anonymous author.

Beginning. श्रीहरिं मधुरं नत्वा हरिनामास्तुतं रसं ।

व्याकरणञ्चैव तद्भक्ताः पिवन्तु ब्रजवामिनः ॥

साङ्केत्यं परिहास्यं वा स्तोमं हेलनमेव वा ।

वैकुण्ठनामग्रहणं अशेषाघहरं विदुः ॥

End. विष्णुजनाद्येकसर्व्वेश्वरात् घट् पौनःपुन्यातिशययोः ।

पुनः पुनरतिशयेन वा भवति बोभूयते बोभूयेतेत्यादिः ।

यडो महाहरो बज्रं । बोभवीति बोभेति बोभूतीत्यादिः ।

यमिच्छति तस्मात् क्यन् । पुत्रमिच्छतीति पुत्रीयतीत्यादिः ।

Colophon. इति श्रीमद्रूपगोखामिना विरचितं हरिनामास्तुताख्यं वैष्णवीयव्याकरणमाख्यात-
पदं समाप्तम् ।

Subject. सञ्ज्ञाविसन्धिविलिङ्गसुबन्तसाधनं तथा कारकसमासतद्धिताख्यातपादाः ॥

No. 1563. उनादिवृत्तिः ।

UNADI-VRITTI.

Substance, country-made paper. 8vo. Folia, 376. Lines on each page, 13. Extent in ślokaś, 1880. Character, Nāgara. Lithographed. Date, 1871, A. D. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A commentary on the Uṇādi Sūtras. By Ujjvala-datta. This lithographed edition differs in many respects from Dr. Aufrecht's type edition published at Leipzig. The beginning and end of the two editions are different, and the number of *pādas* or sections in the one is ten, while in the other it is five only. Moreover the lithograph is not accompanied with the original Sūtras as the type one is, which renders it less useful. The *Uṇādi* suffixes, though as necessary as the *Kṛidanta* ones, and as important as the *taddhita* suffixes added to the nouns of the *gaṇa-pāṭha*, are seldom treated of in ordinary treatises on grammar as an essential subject of grammatical instruction. Pāṇini himself, though diffuse in other respects, stops short when treating of the *Uṇadis* by saying "*Uṇadayo bahulam*, they are too many." Moreover

the formation of *Unádi* words is so very arbitrary and complicated on account of the insertion, transposition, substitution and transmutation of letters by the indeterminate laws of prosthesis, epenthesis, metathesis, paragoge, synalepha, synesis, synaeresis, syneephonesis, &c., that it, can hardly be brought under the definite rules of permutation by Sandhi, or reduced under the strictest forms of grammar for the adhesion of these suffixes. The primary signification of the root also is utterly lost in the derivative word formed from it.

Dr. Carey, at the end of his Sanskrit grammar, has a chapter devoted to the rules for the formation of *aunádika* words, and says they were contrived by the ancient grammarian Kátyáyana for the derivation of doubtful words in the same manner as the *Sautra* roots are supposed for the themes of some derivative words of uncertain origin. Dr. Aufrecht, in the preface to his edition of the *Unádi vritti*, says, ‘The *Unádi* Sutras are rules for deriving, from the acknowledged verbal roots of the Sanskrit, a number of appellative nouns, by means of a species of suffixes, which, though nearly allied to the so-called *Krits*, are not commonly used for the purposes of derivation.’ Again, in another place, for distinguishing them from the *Krit* suffixes, he says: “We find the *Krit* suffixes in whole classes of verbs, employed for the same purpose, and subject to the same grammatical laws. The *Unádi* suffixes, on the contrary, seem in both respects to baffle the efforts of the grammarian who tries to bind them to a definite rule. Lastly, it must be confessed that the derivations given of *Unádi* words are frequently arbitrary and whimsical.” It is necessary to notice in this place in the words of Goldstucker, p. 171, “that there were two classes of scholars in ancient India, who entertained different views of the formation of words,—the one comprising the Nairuktás or etymologists (except Gárgya), and the other consisting of some of the *Vaiyákarana*s or grammarians, and the etymologist Gárgya. The former maintained that all nouns are derived from verbal roots, and the latter that only those nouns are so derived in which the accent and formation are regular, and the sense of which can be traced to the verbal root, which is held to be their origin.” The former prove the possibility of the undertaking by the *Nirukta* and *Unádi* Sutras, as Yaska says, नामाख्यातजानीति भाकटायनो नैरुक्तसमयश्च “that all nouns derive their origin from verbs; so says Sákātyāna, and all the commentators of the Vedas.” The latter denied the possibility of deriving the *Unádi* words from verbal roots. Patanjali, in his

commentary on Pāṇini, says उणादीन्यव्युत्पन्नानि प्रातिपदिकानि “Unādis are crude forms without origin;” and another grammarian, उणादीनि यथा ज्ञातानि तथा साधूनि “the Unādi words are perfect as they are;” thus expressing the opinion that it is impossible to assign to them the same grammatical rules to which we are accustomed in other words.

“We have no direct tradition,” says Aufrecht, “as to the author of the Sūtras. They were composed before the time of Pāṇini, as they are referred to by him in two different passages of his grammar. The fact, however, that both *Yaska* and the author of the *Kārikā* (व्याकरण शकटस्य च तोक्) specify Śākaṭāyana as the grammarian who derived all nouns from verbs, speaks in favour of Nāgojī’s conjecture that the authorship is to be attributed to Śākaṭāyana.” Again says he, on page ix, “That in Vimala’s Rūpamālā grammar, I find the statement that Vararūchi is their author.” उणादिस्फुटीकरणाय वररुचिना प्रथमेव सूत्राणि प्रणीतानि तद्यथा छापापाजिमीत्यादिः । This assertion, which makes Vararūchi older than Pāṇini, would have a claim to probability. But if Vararūchi be another name for Kātyāyana, then Dr. Carey’s text of the Sūtras has every right to be attributed to him. Goldstücker, however, in his strictures on Aufrecht, would not have him for the elder Kātyāyana, but Vararūchi himself, who, as he explains from the above passage on page 171, composed a separate work of his own on the *Unādi Sūtras* in order to illustrate the suffixes. He does not allow the *Unādi Sūtras* to be anterior to Pāṇini, but acknowledges the suffixes to be of higher antiquity, and that Pāṇini lived a considerable time before the author of the *Unādi Sūtras*, who compiled them for supplying the defects in Pāṇini’s work.

Among the modern works on Unādi, there are the *Kātantra Unādi-vṛitti* by Śivadāsa; the *Supadma Unādi vṛitti* by Padmanābha-datta; the *Unādi-pāda* of the Saṅkshipta-sāra grammar; the *Unādi* chapter in Benfey’s larger Handbook of Sanskrit grammar, and an *Unādi Kosha*. The number of suffixes in all these treatises amounts to a little more than three hundred. Kramadīśvara takes many of the irregular, or as Forster calls them, particular *Kṛit* suffixes for the *Unādi*. There is also a valuable commentary on more than 300 of these *Unādi Sūtras*, composed by Nṛsiṅha, who lived Samvat 1577-1520 A. C.

Beginning मन्त्रादेवं नमस्कृत्य प्रणिपत्य सरस्वती ।

of the litho-वक्ष्ये वृत्तिमुणादीनां यथाबुद्धिं यथाक्रमं ॥

graph. इदानीं अधिकाराः प्रत्ययः परस्माद्युदात्तादिः ।

Do. of Au- frecht's copy.	हेरम्बमीश्वरं वाचं नमस्कृत्य पदं गुरोः । श्रीमदुज्ज्वलदत्तेन क्रियते दृष्टिरुत्तमा ॥
End of the lithograph.	स्या इत्येतस्माद्धातोर्ग्वच् अग्वक इत्येतौ प्रत्ययौ भवतः । स इत्ययच्चादेशः । ष्ठा गतिनिवृत्तौ भौ तिष्ठतीति स्तम्बः । समवायः स्तवकः अङ्कुरः कर्त्ता ॥
End of Au- frecht's edi- tion.	मङ्गतेरल् च । उखनखेत्यादिदण्डके मणिः पथते । इत्यादिः । सर्वमङ्गलमङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके । शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारयणि नमोऽस्तु ते ॥
Colophon of the lithograph.	इत्युज्ज्वलदत्तविरचितायामुणादिदृष्टौ प्रकीर्णपादो दशमः पादः इत्यु- णादिदृष्टिः समाप्ता ॥
Do. of Au- frecht's text.	इति महोपाध्यायजाजलात्परनामधेयश्रीमदुज्ज्वलदत्तविरचितायामुणा- दिदृष्टौ पञ्चमः पादः ।
Subject.	शाकटायनप्रणीतोणादिस्त्राणां वृत्तुदाहरणानि ।
Authorities cited in it.	दृष्टिं न्यासमनन्यासं रक्षितं भागवित्तिकां । भाष्यं धातुप्रदीपञ्च तट्टीकां वर्णदेशनां ॥ उपाध्यायस्य सर्व्वस्वं सुसूक्तिं सोमनन्दिनं । कलिङ्गदृष्टचन्द्रादीन् समीक्ष्यैषा कृतिर्मम । उणादिदृष्टयोऽनेका भूरिभिः स्वरिभिः कृताः । तास्त्रिदानीं विपर्य्यस्ता दृष्टशब्दार्थधातवः ॥ ता एवाथ समालोच्य ग्रन्थानन्याञ्च विस्तरान् । सर्व्वतः सारमाकृत्य मायादृष्टिर्विरच्यते ॥

मन्त्र्यं । सर्व्वेषां धातूनामुत्तरे उणादिप्रत्ययेन शब्दाः निष्पन्ना भवन्ति । ते उणादयो
वज्रलं । सञ्ज्ञाविषये स्युः । इति पाणिनिः ताभ्यामन्यत्रेणादयः । सम्प्रदानापादा-
नाभ्यामन्यस्त्रिन्नेवार्थे स्युः । तत्र द्वे मते स्तः । गार्ग्यभिन्ननैरुक्तानां मते धातुजाः
शब्दाः सर्व्व एव । द्वितीयशाकटायनभिन्नवैयाकरणानां मते उणादीन्यव्युत्पन्नानि
प्रतिपादिकानि, यथा कारिका । नाम च धातुजमाह निरुक्ते व्याकरणे शकटस्य
च तोकं । तत्र भाष्यं । नाम खल्वपि धातुजमेवाङ्गनैरुक्ताः । वैयाकरणानाञ्च
शाकटायन आह । धातुजं नामेति ।—

तत्र कैयटः । अन्यैरप्याचार्यैः शब्दानां प्राकृत्यादिविभागेन व्युत्पादनमभ्युपगत-
मित्याह । नामेति । तोकमित्यपत्यर्थे । तत्र नागेशः । ननु तेषामेव व्युत्पादन
वैयाकरणैः कृतमित्याशङ्क्याह । भाष्ये नाम चेत्यादिः । तदुदयमाचष्टे । नाम

खल्वपीति । नामधातुजमिति नैरुक्ताः । पाणिनेषु तान्यव्युत्पन्नान्येवेति । इदं चायमेति सूत्रे भाष्ये स्पष्टं । वैयाकृत्याऽपि । तान्यव्युत्पन्नान्येवेति परिभाषार्थः । तदन्तानि तदन्तत्वेनाभिमतानि वा ।

सूत्रकारः । एवञ्च कृवापेत्याद्युणादिसूत्राणि शाकटायनस्येति सूचितं । धातुजं नामेति निरुक्तं आह निरुक्तकारः शाकटायनस्य सूत्रते व्याकरणे । विमलकतरूपमालाख्य-
व्याकरणे तु उणादिसूत्रकारः वररुचिः कथितवान् । यथा उणादिसूत्राणीकरणाय वररुचिना प्रथमेव सूत्राणि प्रणीतानीत्यादिः ।

No. 1457. काशिकावृत्तिः ।

KAS'IKĀ-VRITTI. CHS. V—VII.

Substance, up-country paper. Chapter V. $9 \times 3\frac{1}{2}$ inches. Folia, 49. Lines on each page, 15. Chapter VI. $11\frac{3}{4} \times 3\frac{3}{4}$ inches. Folia, 175. Lines on each page, 8. Chapters VII and VIII. $11\frac{3}{4} \times 3\frac{3}{4}$ inches. Folia, 180. Lines on each page, 9. Extent of 4 chapters, 12,000 ślokaś. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, old and smudgy. Prose. Generally correct. Incomplete.

A perpetual commentary on the grammatical aphorisms of Pāṇini. By Jayāditya, *alias* Vāmana, *vel* Vāmana Jayāditya. This MS. is incomplete, containing the last four chapters only. Codices are available in the Sanskrit libraries of Calcutta and Benares. The copy noticed in Aufrecht's catalogue was also an incomplete one. Weber gives no notice of it in his Handschriften Verzeichnisse. The eight chapters into which it is divided, and their subdivisions into four sections each, follow exactly the order of the quadrupartite Asṭādhyāyī of Pāṇini. The work is now in course of publication in the *Pandit* of Benares.

This work is different from one of the same name—the Kāsikā, containing the Kārikās or metrical rules of ancient grammarians cited by Patanjali, and largely quoted in this work with the author's *vṛttis* or explanatory scholia on them, on which account it is justly styled the Kās'ikā-vṛitti. It is different also from another of the same name, well known by its appellation of the *Paribhāshendu-s'ekhara-kāsikā* by Vaidyanātha Pāyagunḍa, exposing the *Paribhāshā* rules contained in the *Paribhāshendu-s'ekhara* of Nāges'a-bhaṭṭa, as the former does those of the *Kārikā* rules, both forming two important branches of grammatical erudition in Sanskrit.

Beginning. ५ अध्यायारम्भः । प्राक् क्रीताच्छः । तेन क्रीतमिति वक्ष्यति ।

६ अध्यायारम्भः । एकाचो द्वे प्रथमस्य । अधिकारोऽयमित्यादिः ।

७ अध्यायारम्भः । युरोरनाकौ । अङ्गस्यैवेत्यादिः ।

८ सर्वस्य द्वे । सर्वस्येति च द्वे इति च एतदधिकृतं वेदितव्यं ।

End.

५ अध्यायान्तः । निष्प्रवाणिर्वा निष्प्रमाणश्च तन्तुवायः ।

६ अध्यायान्तः । हिरण्यः । हिरण्यशब्दाद्विहितस्य मयटो मलोपो निपात्यते ।

७ अध्यायान्तः । ईचगणः । गणेरभ्यासस्य ईकारादेशो भवतीत्यादि ।

८ अध्यायान्तः । अ अ । एकोकारविटतस्यापरसंहतः ।

Colophon.

५ अ० । इति काशिकायां वृत्तौ पञ्चमाध्यायस्य चतुर्थः पादः ।

६ अ० । इति काशिकायां वृत्तौ षष्ठाध्यायस्य तुरीयस्वरणः समाप्तः ।

७ अ० । इति वामनकाशिकायां वृत्तौ सप्तमाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ।

८ अ० । इति वामनकृतायां वृत्तौ अष्टमाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ।

Subject.

पाणिनीयपञ्चमाध्यायावधिअष्टमाध्यायान्तर्गतानां सूत्राणां व्याख्या ।

Contents.

५ अ० । ४ पादाः । ४९ पत्राणि । १४ पत्रपङ्क्तयः । ४६ पङ्क्तिवर्णाः ।

२० प्र० श्लोकाः । समग्रं १९५० ।

६ अ० । ४ पादाः । १७५ पत्राणि । ८ पत्रपङ्क्तयः । २८ पङ्क्तिवर्णाः ।

९ प्र० श्लोकाः । समग्रं ३३१ ।

७ अ० । ४ पादाः । ९४ पत्राणि । ८ पत्रपङ्क्तयः । ४० पङ्क्तिवर्णाः ।

१० प्र० श्लोकाः । समग्रं १८६० ।

८ अ० । ४ पादाः । ८२ पत्रपङ्क्तयः । ४० पङ्क्तिवर्णाः । १० प्र०

श्लोकाः । समग्रं १६२५ ।

No. 1396. काशिकावृत्तिः ।

KĀSIKA-VRITTI and KARIKAS.

Substance, country-made yellow paper. Chapter I., section 4th, $10 \times 4\frac{1}{2}$ inches. Folia, 70. Lines on each page, 10. Extent in s'lokas, 2,100. Chapter II., section 4th, 11×5 inches. Folia, 48. Lines on each page, 10—11. Extent in s'lokas, 1,200. Chapter III., section 4th, 11×5 inches, Folia, 79. Lines on each page, 10—11. Extent in s'lokas, 2,000. Chapter VI., section 4th, $10\frac{3}{4} \times 4\frac{3}{4}$ inches. Folia, 15. Lines on each page, 11. Extent in s'lokas, 600. Characters, Deva and Pointed Nāgara. Date, ? Appearance, very old. Correct. Incomplete.

A perpetual commentary on the aphorisms of Pāṇini, together with the Vārtikas of Kātyāyana, the Bhāshyas of Patanjali, the Paribhāshās and Kārikās of ancient grammarians upon the Sūtras, by Vāmana *alias* Jayāditya. The author was different from Vāmana Svāmī, as described by his commentator, Jinendra *alias* Jinendra-buddhi, author of the Nyāsa.

Nothing can be said with certainty concerning the compiler of the Kās'ikā, or authorship of the Kārikās quoted and illustrated in the Kās'ikā Vritti. No author tells us when and by whom the Kās'ikā was compiled, and the Kārikās have been transmitted from remote ages, without any mention of the names of their authors in the great Bhāshya of Patanjali, the Kās'ikā and its present Vritti. Dr. Bohtlingk dates them after the Vārtikas and Paribhāshās and before the Bhāshyas, and attributes them all to one author, when he says, vol. II, p. xiv., "Between Pāṇini and Amara Siṅha there are still four grammarians, Kātyāyana, the author of the Paribhāshās, the author of the Kārikās, and Patanjali." But Goldstücker controverts him by assigning the Kārikās to different authors at different periods before Patanjali, when he says in his Pāṇini, page 93, "To assign these verses to one author would be as erroneous as to speak of one author of the Vārtikas." These authors are mentioned as अपरः अन्यः आह in the commentaries. Nāgojī Bhaṭṭa ascribes some of them to Kātyāyana and others to Patanjali, when he says in Kārika to IV, I, 26, "Ete slokāḥ bhāshya kritāḥ eva, na vārtika kritāḥ, which plainly intimates that there existed Kārikās composed by them. The Kārikās are, according to their relation to Kātyāyana and Patanjali, divisible into the following kinds, namely: "1. Those

embodying the rules of Kātyāyana, or recording their substance. 2. Those deviating from the Vārtikas, and introducing some new matter. 3. Such as enlarge and criticise the Vārtikas to strengthen them. 4. Kārikās commented by Patanjali, and discussed in the Bhāshya. 5. Those without his commentary or left uncommented by him. 6. Such as are ascribed by Kaiyaṭa to the Sloka-Vārtikakāra, or author of the versified Kārikās.”

Beginning of वृत्तौ भाष्ये तथा नाम घातुपारायणादिषु ।

Chapter I. विप्रकीर्णस्य तन्त्रस्य क्रियते सारसङ्ग्रहः ॥

Section 1. अथ शब्दानुशासनं । केषां शब्दानां वैदिकानां लौकिकानाञ्च । कथमनुशासनं । प्रकृत्यादिविभागकल्पनया सामान्यविशेषवता लक्षणैश्च । अथ किमर्थो वर्णनानुपदेशः । इत्यादिः ।

End of ditto. प्रागुदाहृतो विभजते हंसः क्षीरोदकं यथा ।

Folia 20. विदुषां शब्दसिद्ध्यर्थं सा पुनातु सरस्वती ॥

Colophon of ditto. इति काशिकायां वृत्तौ प्रथमाध्यायस्य प्रथमः पादः समाप्तः ।

प्रथमपादारम्भः । गाङ्कुटादिभ्यो ङ जित् ङित् । अतिदेशोऽयं ।

द्वितीयपादशेषः । इति जयादित्यकाशिकायां वृत्तौ प्रथमस्याध्यायस्य द्वितीयपादः ।

तृतीयपादारम्भः । आकङ्गारादेका सञ्ज्ञा । कङ्गाराः कर्मधारय इति वक्ष्यति ।

तत्समाप्तिः । अवसानां प्रदेशः । वोऽवसानयोर्विसर्जनीय इत्यवसादयः ।

इति जयादित्यकाशिकावृत्तौ प्रथमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः ।

चतुर्थपादारम्भः । समर्थः पदविधिः । परिभाषेयं । यः कश्चिदिह शास्त्रे पदविधिः समर्थः समर्थो वेदितव्यः । विधीयत इति विधिः ।

तत्समाप्तिः । इति वामनकाशिकायां वृत्तौ द्वितीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ।

चतुर्थाध्यायारम्भः । अधिकारोऽयं । प्रत्ययशब्दः सञ्ज्ञात्वेनाभिधीयते ।

तत्समाप्तिः । इति काशिकायां वृत्तौ तृतीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ।

पञ्चमपादारम्भः । अधिकारोऽयमाप्तमाध्यायपरिसमाप्तः । यदितो ऊर्द्धमनुक्रमिष्यामोऽङ्गस्येत्येव वेदितव्यं ।

तत्समाप्तिः । अस्तु नमोऽस्तु देवकृषिपितृमनुष्येभ्यः । शिवमायुर्वपुर्नामयं शान्तिमरिचिमक्षितिमौजसेजो यशो बलं ब्रह्मवर्चसं कीर्त्तिमायुः प्रजापशून्नमो नमस्कृता वर्द्धयतु दुष्टता दुरूपयुक्तान् पूजाधिकाञ्च सर्वस्मात् स्वस्ति देवकृषिभ्यश्च ब्रह्म सत्यञ्च पातु मामिति ब्रह्म सत्यञ्च पातु मामिति ।

इति षष्ठोऽध्यायः समाप्तः । समाप्तं गृह्यसूत्रं ॥

of the
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

APPENDIX.

AN ALPHABETICAL LIST OF SANSKRIT GRAMMARS KNOWN TO EXIST IN MS. WITH THE NAMES OF THE AUTHORS AND REFERENCES TO THE WORKS IN WHICH THEY HAVE BEEN NAMED.

**Abbreviations.*

A. C. S.	Aufrecht's Catalogus Codicum Sanscriticorum.
A. S. C.	Asiatic Society's Catalogue of Sanskrit MSS.
O. C.	Catalogue of Sanskrit MSS. found in Oudh, Fasciculi I to IX.
B. S. C. C.	Benares Sanskrit College Catalogue appended to the A. S. C.
B. G. C.	Bühler's Catalogue of Sanskrit MSS. found in Guzrat.
B. S. D. C.	Bombay South Division Catalogue, Fasciculus I.
C. S. Gr.	Colebrooke's Sanskrit Grammar.
C. S. C. C.	Calcutta Sanskrit College Catalogue, appended to the A. S. C.
Car. S. Gr.	Carey's Sanskrit Grammar.
Gold. Pan.	Goldstücker's Essay on Pāṇini.
K. C. P. C.	Keilhorn's Central Province Catalogue.
M. N.	Mitra's Notices of Sanskrit MSS., Nos. I to XII.
N. W. P. C.	North-Western Provinces Catalogue.
T. S. K.	Tārānath's Siddhānta Kaumudī.
S. P.	Supplement to the Pandit, containing a Catalogue of MSS. belonging to the Benares Sanskrit College.

LIST OF SANSKRIT GRAMMARS KNOWN TO EXIST.

Name.	Description.	Author.	References.
A. Adhyása-bhášhya-vyákhyá. Aniṭ-káriká. Metrical list of roots not admitting the increment $\kappa = i$. On indicatory letters.	Váchaspati.	A. C. S. p. 177. [No. 1493. B. G. C. Vol. III.
Anubandha-khaṇḍana-váda. Anunyása. Ashtádhýáyí. The eight books of Páṇini's grammar.	Rakshita. Páṇini (Sálatúríya).	B. G. C. III. A. C. S. p. 161. O. C. Fas. I. C. S. Gr., B. G. C. III. K. C. P. C. No. I. B. S. D. C. No. I. C. S. C. M. L.
Do. páṭha. Ashtávakriti-vivarana. Asthimálá <i>alias</i> Chidasthimálá. Avyayáni or Avyaya. Commentary on Laghu-sabdendu-sékharā. On Indeclinables or aptots.	Náges'a. Madhusúdāna. Vaidyanátha <i>alias</i> Bálām or Ballām Bhaṭṭa. Ránakrishna Bhaṭṭa.	S. P. I-1. K. C. P. C. K. C. P. C. B. C. C. B. G. C. III. C. S. C. M. L.
Artha-sāngraha.	On the meanings of words.	Bálām Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
*Bhāshya or Mahābhāshya.	Scholium on Ashtādhyāyī.	Patanjali (Gonardīya).	C. S. Gr. A. S. C. No. 1425.
*Bhāshya-Pradīpa (<i>alias</i>) Kaiyāta-Bhāshya-pradīpa.	Annotations to the Bhāshya or Mahābhāshya above.	Kaiyāta son of Jaiyāta.	C. S. Gr. T. S. K. Vol. II, A. S. C. No. 505, p. 97.
*Bhāshya-pradīpodyota or Mahā-bhāshya-pradīpodyota.	Commentary or Kaiyāta's annotations.	Nāges'a or Nāgoji Bhaṭṭa.	C. S. Gr. M. N. Vol. III, 1348, A. S. C. No. 505, p. 97.
Bhāshya-pradīpodyota-vivaraṇa.	Another commentary on Kaiyāta's notes.	Iśvarānanda.	C. S. Gr.
Bhāshyeshṭi or Isṭi.	Desiderata in the Bhāshya.	Patanjali.	Gold Pān.
Bhāva-pradīpikā or Bhāva-pradīpa.	Commentary on Śabda kaustubha.	Krishṇa-mitra.	B. G. C. III, 120.
Bhāva-prakās'a (<i>alias</i>) Bhāva-prakās'ikā.	Exposition of Hari Dīkṣitās Laghu-Śabda-ratna on Pāṇini Manoromā.	Vaidyanātha <i>alias</i> Bālam Bhaṭṭa.	N. O. C. K. C. P. C. No. 46, B. C. C. No. 17, S. P. 13, C. S. Gr. T. K. Vol. II, N. W. P. C. I. 70, S. P. 17-5.
Bhoga-vyākaraṇa.	A grammar compiled under Bhoga.	Vinayasāgara Upadhyaṃya.	15 G. C. III, 80.
Bhūri-prayoga.	On synonyms and homonyms.	Padmanābha Datta.	A. C. S. p. 191.
Bhūri-prayoga-gaṇa-ṭīkā. (<i>alias</i>) Gaṇa-dhatu-parābhāsha.	Commentary on Bhuri-prayoga-gaṇa on roots and themes.	Kās'is vara Vāchaspati.	A. S. C. p. 32.
Bhūshana (<i>alias</i>) Vaiyakaraṇa-bhūshana. [karana ditto.	On the philosophy of grammar and syntax.	Konda Bhaṭṭa, Bhuttoji's brother.	C. S. Gr. A. C. S. p. 177.
Bhushana-kānti or Vaiya-	Commentary on the above.	Manyu-deva.	K. C. P. C. No. 47, C. S. Gr.

Bhushana-kānti or Laghu ditto.	Commentary on the abridged Bhushana.	Vaidyanātha Pāyagunda.	C. S. Gr.
Bhūshana-sāra or Vaiyakāra- na ditto.	Abridgment of Bhushana.	Konda-Bhaṭṭa.	C. S. Gr. A. S. C. No. 448.
*Bhūshana-sāra-ṭīkā darpaṇa (vide) Vaiyākaraṇa do. do.	A commentary on the last.	Harivallabha.	C. S. Gr. A. S. C. No. 273, N. W. P. C. I, 78, S. P. 9-2.
Ditto Sāra-ṭīkā.	Another commentary on do.	Rudranātha <i>alias</i> Rudra- deva.	K. C. P. C. No. 68. N. W. P. C. I, 77.
Bhūshana-ṭīkā.	A commentary on Vaiyākara- ṇa-bhūshana.	Harirāma.	N. W. P. C. I, 27 and 53.
Ditto ditto.	Ditto ditto.	Gopāla Deva.	N. W. P. C. I, 79.
C. Chaitanyāmrita.	A modern Vaishnava gram- mar.	C. S. Gr. A. S. C. p. 133.
Ditto ṭīkā.	A commentary on the above.	Ditto.
Chaitra-kūṭi.	A commentary on Kātantra.	C. S. Gr.
Chandra-kalā.	A gloss on LaghuS'abdendu- sekharā.	Bhairava Miśra <i>alias</i> Bhaira- vanātha Miśra.	K. C. P. C. No. 16. N. W. P. C. I, 94.
Chandra-kīrti.	A commentary on S'arasvata.	Chandrakīrti.	B. G. C. III, 154.
Chandra-sūtra.	Mentioned in Praudha-ma- noramā.	Chandra.	A. C. S. pp. 162, 175, 185.
Chandrikā.	An elementary grammar.	Śrīkantha Miśra.	K. C. P. C. No. 17.
*Ditto Dhātu.	Roots of the Chandrikā grammar.	Ditto ditto.	A. S. C. No. 671, p. 37.
Chandrikā.	Another Sanskrit grammar.	Samās'rāma Aśhārya.	K. C. P. C. No. 18.
Do.	Interpreting the Paribha- shārtha-saṅgraha.	Svayamprakāś'ānanda.	C. S. Gr.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Chandrikā-ṭikā, Subodhinī.	A commentary on Chandrikā grammar.	Sukla Mathurānātha.	N. W. P. C. I, No. 24.
*Ditto Adādi.	The verbs of the above.	A. C. S. p. 113, A. S. C. No. 671.
Ditto Vrihatī.	The enlarged Chandrikā.	Somanātha.	K. C. P. C. No. 19.
Chāṅgadāsīya Vyākaraṇa.	A compendious recent grammar.	Chāṅgadāsa.	O. C. Fas. VI.
Chāṅgadāsa-vṛttī-kārikā.	Metrical rules of grammar.	Ditto.	C. S. C. C. No. 463.
Do. Do. Saṭkā.	The above with a commentary.	C. S. C. M. L. No. 10.
*Chidasthimālā. Same as Asthimālā and Sadasthimālā.	Commentary on the abridged gloss of Nāgēs'a on Siddhānta Kaumudi.	Vaidyanatha Pāyagunḍa.	C. S. Gr. M. N. Vol. III, No. 1305, A. S. C. No. 673, N. W. P. C. I, Nos. 92 and 95, N. O. C. IV, 3.
Chidrathī.	A commentary on S'abdenus's'ekhara.	B. G. C. III, 140.
Chit-prabhā.	Explanation of Pāṇini's Paṇibhāshās.	Paṇḍita-s'vāmī.	B. G. C. III, 53.
Ch'h'atā.	A commentary on Mugdhābodha.	Mis'ra.	C. S. Gr.
Dāsa-lakāra-vichāra.	Disquisition on the tenses.	Bhavānanda.	B. G. C. III.
Dasa-pādi.	Quoted in Praudha-manoramā.	A. S. C. p. 162.

Darpaṇa. Do. Laghu V. Bhūṣhana- tīkā.	Vrihad V. Bhushana-tīkā. Commentary on the abridged V. Bhushana. Hariballabha.	K. C. P. C. K. C. P. C. No. 26.
Darga-siñhī. Darga-siñhī-vṛtti.	Commentary on the Kātantra. Construction of Kātantra Sūtras.	Durga Siñha. Ditto.	C. S. G.
Divya-vyākaraṇa. *Dīpa-vyākaraṇa.	A short recent grammar. A concise treatise on gram- mar.	Chidrūpa Aśrama. Ditto ditto.	C. S. Gr. N. W. P. C. I, 13. A. S. C. No. 440, p. 19.
Dīpikā. Doshodhāra (<i>eide</i>) Paribhā- shendu-sekhara.	A commentary on Sārasvata. Reply to the objections against the Sekharas of Nāges'a.	Bhattāraka Chandra Sūri. Manyudeva.	B. G. C. III, 161. O. C.
Durga-tīkā.	Exposition of Darga-siñhī- vṛtti.	Durgā Gupta.	C. S. Gr. (as quoted in Kā- mamudhum.
Durga-vākya-prabodha.	A gloss on Durga Siñha's vṛttis.	Kulachandra.	M. N. Vol. I, No. 515. Govt. MS. No. 150.
Durgata.	Quoted in Praudha-manora- mā.	A. C. S. p. 162. C. S. Gr.
Durgata-vṛtti.	Ditto.	
Durgata-ghaṭanā or Dur- ghatodghāta.	A commentary on the Sank- shipta-sāra grammar.	Bharata Mallika.	C. S. Gr. A. S. C. No. 441, p. 20.
Druta-bodha.	A short grammar on the plan of Mugdhabodha.	Ditto.	C. S. Gr. A. S. C. No. 441, p. 22.
Druta-bodha-tīkā <i>alias</i> Dru- ta-bodhinī.	Commentary on the above.	Pūrṇa Aśvārya.	O. C. I.
Darpaṇa. *Dhani-yoni Kāvya, Dhātu- vana-prakāś'a.	A Sanskrit grammar. Verbal roots.	Kāś'is'vara Vāchaspati.	A. S. C. 673, p. 33.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
*Dhātu-chandrikā. *Dhātu-Dīpikā.	List of verbal roots. Same as Dhātu pāṭha-dīpikā. Durgādāsa.	A. S. C. No. 201, p. 37. M. N. Vol. III, No. 1249, C. S. Gr.
*Dhātu-gaṇa <i>alias</i> Vishnūktā Dhātu-gaṇa. Dhātu-gaṇa-paribhāṣhā.	Classified list of roots according to Supadma. A gloss on the Bhuri-prayoga-gaṇa-pāṭha. List of roots according to Supadma.	Jayāsundaraj (on the plan of Vishnu). Kās'is'vara.	A. S. C. No. 673, p. 35.
*Dhātu-gaṇa-prakāś'a.	Roots according to Sankshipta-sāra.	Kās'is'vara Vachaspati.	A. S. C. No. 673, p. 33.
Dhātu-ghoṣhā.	Roots according to Sankshipta-sāra.	C. S. Gr.
*Dhātu-manjarī.	A gloss on Pānini's Dhātupāṭha.	Dharmakīrti Pāla.	B. G. C. No. 43. A. S. C. No. 349, p. 34.
Dhātu-mālā. Dhātu-krama-mālā. *Dhātu-pāṭha.	A metrical list of roots. Classified list of verbal roots.	Rādhākṛishṇa. Pānini.	B. G. C. No. 35. A. S. C. No. 344, p. 23, B. S. D. C. No. 6.
Ditto.	Ditto of the Sārasvata grammar.	Ānubhūti-svarupa.	B. G. C. No. 37. S. P. 57, 1 and 7.
Ditto.	Harsha-kīrti.	B. G. C. No. 38.
Ditto.	The Kātantra list of roots.	Sarvavarma.	B. G. C. No. 39.
Ditto.	Ditto of the Haima Vyākaraṇa.	Hemachandra.	B. G. C. No. 40. A. C. S. No. 378,

Dhātu-pátha. Ditto.	Punyasundara.	B. G. C. No. 41. A. C. S. p. 170.
‡Dhātu-pátha-dípiká.	Durgádása.	C. S. Gr., A. S. C. No. 415, p. 9.
Dhātu-pátha-vṛttī.	Commentary on Pāṇini's roots.	Nágojī Bhaṭṭa.	K. O. P. C. No. 27.
Dhātu-párayāṇa.	Sarasvatī.	B. G. C. III, 42.
Dhātu- or Tantra-pradīpa.	Ráma Siṅha.	K. C. P. C. 28, Ben. Col. No. 25.
Dhātu-ratnamañjari.	Rádhákṛishṇa.	C. S. Gr.
Dhātu-ratnaválī.	A metrical catalogue of roots.	Rámákanta.	M. N. II; No. 737.
Dhātu-rahasya.	Baṅga Sena.	A. S. C. No. 672, p. 23.
*Dhātu-rúpa āśīas Akhyáta Vyākaraṇa.	Forster.	A. S. C. No. 201, p. 37, S. P. 26, 28, 29.
Dhātu-rúpávalī.	Kás'í Misra.	B. G. C. Nos. 44 and 45. B. G. C. No. 35.
Ditto ditto.	Vijayananda.	A. S. C. No. 668, p. 30.
Dhātu-taraṅginī.	Vopadeva.	B. G. C. III, No. 46, B. C. C. No. 14.
*Dhātu-saṅgraha.	Scholium on Kátantra Gaṇa-pátha.	Bhaṭṭojí Díkshita.	B. G. C. No. 47. O. C. I.
Dhātu-vṛttī.	On verbal roots.	Vaidyanátha Páyagunda.	O. C. I, K. C. P. C. No. 15, A. C. S. p. 161.
Ditto.	Rámakrishṇa Bhaṭṭa.	B. G. C. No. 28, S. P. 57-8, O. C. IV.
Dhátvartha.	Commentary on Paribhāshendu-s'ekhara.		
Gadā.		
Gaṇa-pátha.	G.		

List of the Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
*Gaṇa-pāṭha (Śabda).	Classification of irregular nouns.	Pāṇini.	A. S. C. No. 327, p. 13. C. S. Gr., Bothlingk's Pāṇini.
Ditto.	Lists of verbal roots.	Kāśinātha and Kāśis'vara.	Rosen and Westergaard.
*Do. or Ś'abda gaṇa-pāṭha.	List of anomalous nouns.	A. S. C. No. 327.
*Gaṇa-dhātu-paribhāṣā.	Gloss on roots of Supadma.	Kāśis'vara Vāchaspati.	A. S. C. No. 673 (2), p. 31.
Gaṇa-tattva-śhodasika.	B. G. C. No. 29.
Gaṇaratna-mahodadhi-ṭīka.	A gloss on the running commentary on Pāṇini.	S. P. 16-4.
Gaṇa-tattva-mahodadhi or Gaṇa-ratna-mahodadhi.	Vardhamāna Miśra or Vardhamāna Paṇḍita.	C. S. Gr., Gold. Pan. K. C. P. C. No. 14, A. C. S. p. 162.
Gauyi-chandri-ṭīka.	Commentary on Saṅkshipta-sāra.	Goyichandra.
Gūdhārtha-dīpikā or Gūdhārtha-dīpani.	A running commentary on Pāṇini's aphorisms.	Sadās'iva Paṇḍita.	C. S. Gr., T. K. Vol., II, C. S. C. M. L. No. 9.
Girvāna-pada-manjari.	Varadarāja.	C. S. C. C. No. 1398, D. M. L. No. 8.
H.			
Hari'-kārikā or Vākya-pradīpa.	Metrical maxims on the philosophy of Syntax.	Bhartṛhari <i>alias</i> vṛishabha.	C. S. Gr., A. C. S. p. 161-177, T. K., A. S. C. No. 674.
Ditto Vyākhyāna.	Commentary on the above.	Helarāja.	K. C. P. C. No. 86.

Hari-vyākāra. Harināmāṃṛita.	Commentary on the above. A Vaishnavite grammar.	Punyarāja. Jīva Gos'vāmī.	A. S. C. No. 674. C. S. Gr., M. N. No. 423. A. S. C. No. 1135.
Ditto.	Ditto.	Rūpa Gos'vāmī.	Govt. Ms. No. 388, A. S. C. 1136.
Ditto Tīkā. Haima-vyākaraṇa.	A commentary on do. The author's Laghu-vṛitti on S'abdānu-s'āsana. Hemachandra <i>alias</i> Hemā- sūri.	C. S. Gr., A. C. S. No. 410. C. S. Gr., K. C. P. C. No. 87.
Haima-dhātu-pāṭha. Ditto Tīkā. Hayagrantha. C. S. C. C. No. 1987.
I.			
Indu-prakāś'a.	Commentary on S'abdendu- s'ekhara.	Gangādhara.	K. C. P. C. No. 4.
Ishtis <i>alias</i> Bhāshyeshṭhis.	Desiderata in the Bhāshya.	Patanjali.	Gold. Pan. p. 92.
J.			
Jaumara.	An epitome of Saṅkshipta- sara grammar.	Jumara Nandi.	C. S. Gr., A. C. S. No. 383.
Ditto.	Additional notes on ditto.	A. C. S. p. 174, No. 393.
Jñāpaka-samuchchaya.	A collection of Jñāpaka- paribhāshās, or explana- tory rules.	Purushottama Deva.	A. C. S. p. 160, No. 353.

List of the Sanskrit Grammars known to exist,—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Jñānāmṛita. Jyotsnā.	A grammar of recent date. A commentary on Śābdendu- s'ekhara.	Kaśis'vara. Udayaṅkara.	C. S. Gr. B. G. C. III, 141, K. C. P. C. No. 21.
K.			
Kaiyaṭa-bhāṣya, <i>alias</i> Bhā- shya-pradīpa.	Annotations on the Mahā- bhāṣya.	Kaiyaṭa.	C. S. C. C. No. 1283, T. K. II C. S. C. M. L. No. 6.
Kaiyaṭa-tippaṇa.	Commentary on Bhāṣya- pradīpa.	Harirāma.	N. W. P. C. I. 31 & 59.
Kaiyaṭa-vivarāṇa. *Kālā, or Manjūśā-ṭikā, or Manjūśā vṛtti or vivṛiti.	Comy. on Bhāṣya-pradīpa. A commentary on Laghu V. Śid. Manjūśā.	Kaiyaṭa. Vaidyaṇātha Bhaṭṭa.	B. S. C. No. 13, T. K. II. C. S. Gr., K. C. P. C. No. 9, A. S. C. No. 313, p. 89, S. P. 9-1 & 54-1.
*Kālāpa, Kātantra or Kau- māra Vyākaraṇa. Kālāpa-Parisīṣṭa or Kātan- tra Parisīṣṭa.	A grammar the rules of which are ascribed to Kārtika. Supplement to the rules of Kālāpa or Kātantra gram- mar.	The god Kumāra or his vehicle Kālāpī. Trilochana Dāsa. Śrīpati Datta.	C. S. Gr., A. S. C. No. 215. C. S. Gr., B. S. C. C. No. 39, A. C. S. No. 374, M. N. No. 514. Govt. MS. 192.
Ditto ṭikā. Kālāpa-saṅgrahā. Kālāpa-tattvārṇava.	A commentary on the above. Abridgment of Kālāpa gr. A commentary on Kālāpa grammar.	Gopīnātha. Raghunandana Śiromaṇi. Achārya	C. S. C. M. L. No. 3. M. N. III, p. 31, No. 1058. C. S. Gr.

Kalpa-latá.	A commentary on Manóramá.	Krishna Mitra.	O. C. VI.
Kalpa-taru.	Váchaspati.	A. C. S. p. 177.
Kámadhenu (<i>Vide</i> Kávyakáma-dhenu).	Commentary on Kalpa-druma, (<i>Vide</i> Kavi-kalpa-druma).	Vopadeva.	B. S. P. No. 16, S. P. 16-3.
Kaumára Vyákarana.	The Kalápa or Kátantra gr.	Kumára.	B. G. C. No. 25.
Kaustubha-múktá and tíká.	<i>Vide</i> S'abda-kaustubha &c.	Bhattojí Díkshita.	B. S. C. C. No. 17, S. P.
Kaustubha tíká.	A commentary on the above.	Vaidyanatha.	N. W. P. C. I. 72.
Kavi-kalpa-druma.	A versified alphabetical list of roots and their significations.	Vopadeva.	C. S. Gr., A. C. S. p. 174, B. G. C. III. 10, K. C. P. C. No. 13. S. p. 16-3.
Do. tíká or Kávyakáma-dhenu.	Commentary on the above.	Ditto.	C. S. Gr., A. C. S. p. 174, B. G. C. III. 11, K. C. P. C. No. 11.
*Kavi-kalpa druma-tíká <i>alias</i> Dhátu-pátha-dípika.	Another commentary on the same.	Durgadása.	A. S. C. No. 415, p. 9. C. S. Gr.
Kavi-kalpa-druma-vyákhyá.	Another commentary on the same.	Ráma Nyáyalañkára.	C. S. Gr.
Kavi-kalpa-druma-skandha, <i>alias</i> Upasarga-mañdana.	Significations of the roots after prepositions and prefixes.	Mañdana Kavi.	K. C. P. C. No. 8.
Kavirahasya.	Roots of different conjugations exemplified in verse.	Haláyudha, Minister of Lakshmana Sena.	C. S. Gr., M. N. II, No. 62, C. S. C. M. L. No. 4.
Kánti <i>alias</i> Bhúshana-kánti, or Vaiyákarana-bhushana-kánti.	A commentary on the Vaiyákarana Bhushana.	Manyudeva.	K. C. P. C. No. 47.

List of the Sanskrit Grammars known to exist—continued.

Name.	Description.	Author.	References.
Kānti <i>alias</i> Bhūṣhaṇa-kānti, or Vaiyākaraṇa-bhūṣhaṇa- kānti.	Vide Laghu bhushaṇa-kānti.	Vaidyanātha Pāyagunda.	C. S. Gr.
Kāraka-chakra.	A dissertation on cases.	Siddhāntavāgīśa.	B. G. C. III. 15, B. S. C. C. No. 45.
Kāraka-kārikā.	Metrical rules of the govern- ment of cases.	B. G. C. III.
Kāraka-kaumudī.	On the nature of the cases.	M. N. III No 1161.
Kāraka-khaṇḍana-maṇḍana.	S'rímani-kanṭha.	B. G. C. III. 14.
*Kāraka-ṭīkā.	Commentary on the subject of cases in the Saṅkshipta- sāra.	Sarvavidyālakāra.	A. S. C. No 413.
Ditto.	Another dissertation on cases.	Bhairava.	B. G. C. III. 16.
Kāraka-vāda.	Logical disquisition into the relations of different cases.
Kāraka-vichāra.	A grammatical investigation into casual relations.	Govt. Ms. No. 281.
Kārakādyartha-nirṇaya.	Discussion of cases.	Bhavānanda Siddhānta- vāgīśa.	M. N. III. 1112.
*Kāraka-khaṇḍana.	Criticism on Kārakas.	S'rikhaṇḍha Miśra.	O. C. VIII. 3.
Kārikā.	Memorial verses on the general principles of gram- mar.	Kātyāyana.	O. C. VIII 2.
Kārika.	Metrical rules of grammar.	Vyāghrabhūti.	A. C. S. p. 162.

Kárika.	Ancient metrical rules of grammar.	Bhṭṭojí Dīkshita.	B. G. C. III. 17.
Kárikávalí.	A grammar in verse.	Rámanárayana.	C. S. Gr.
Kás'iká.	Old Káriká rules quoted in the Bháshya.	Haradatta.	C. S. Gr., O. C. III. 9.
Kás'iká.	Comy. on Paribhashendú-s'ekhara.	Vaidyanátha Páyagunda.	C. S. Gr., K. C. P. C. No. 13., B. G. C. III. 60.
Kás'iká-vṛtṭi.	A perpetual commentary on Páṇini.	Vámana. Jayáditya <i>alias</i> Vámanáchárya.	C. S. Gr., B. G. C. III. 18. M. N. II. p. 215. No. 814, B. S. D. C. 3, C. S. C. M. L. No. 5, S. P. 17-3.
Ditto ditto Nyása <i>alias</i> Bodhi-nyása.	An exposition of the last commentary.	Jinendra-buddhi or Haradatta Míśra.	C. S. Gr.
Ditto Vṛtṭí-panjiká. or Ditto Vivaraṇa-panjiká.	The same as above.	Jinendra buddhi.	C. S. Gr.
Kás'inátha Gaṇa-páṭha.	Classified list of roots.	Kás'inátha.	Rosen and Westergaard.
Kás'ís'vara Gaṇa-páṭha.	List of roots according to the Supadma grammar.	Kás'ís'vara.	C. S. Gr.
Ditto Ṭiká.	A commentary on the last.	Rámakánta.	C. S. Gr.
Kántantra <i>alias</i> Kalápa.	(Vide Kalápa).	Kumára.	C. S. Gr., A. C. S. No. 374, A. S. C. No. 245.
Kántantra-chandriká.	A commentary on the above.	C. S. Gr.
Kántantra-chaṭuṣṭaya <i>vide</i> Kántantra-panjiká.	The four parts of Kántantra Grammar.	Trilochana-dása.	C. S. Gr.
Ditto ditto Prádīpa.	Kuppala or Kus'ala.	C. S. Gr.
Kántantra-dhātu-ghoṣhá.	C. S. Gr.
Kántantra-gaṇa-dhātu.	Roots arranged for Kálantra.	C. S. Gr.

List of the Sanskrit Grammars known to exist,—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
*Kātantra-panjikā. Ditto ditto pradīpa. Kātantra-Paris'ishta. Ditto ditto	A commentary on the same Grammar. (Vide Kātantra-vṛtti-panjikā). A supplement to the Kātantra A commentary on the above. Another commentary on S'ripati's supplement. Syntax of the cases in Kātantra. Scholia on the Kātantra aphorisms. An exposition of the above. See Kalāpa Tatvārṇava.	Trilochanadāsa. S'ripati-datta. Gopīnātha. Svarama Chakravartī. Rahasa Nandī. Durga Siṅha. Durga Siṅha. Raghunandana Siromani. Umāpati. Kulachandra. Vararuchi. Murārī.	C. S. Gr., A. S. C. No. 245. [p. 5. C. S. Gr., A. C. S. p. 162, M. N. No. 514. C. S. Gr. C. S. Gr. C. S. Gr. C. S. Gr. A. C. S. p. 169. C. S. Gr. C. S. Gr. C. S. Gr. C. S. Gr. C. S. Gr. C. S. Gr.
Ditto Sūtra-vṛtti. Ditto Sūtra-vṛtti-ṭīkā. Ditto Tatvārṇava. Ditto Tīkā. Ditto ditto. Ditto ditto Chaitrakuṭī. Ditto ditto.	Commentary on Kātantra gr. Ditto. Ditto. Ditto. Ditto.	

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Kṛit-tattva-bodhinī.	The kṛit portion of Tattva-bodhinī.	Jnánendra Sarasvatī.	A. S. C. No. 673.
Kṛidanta-prakriyá.	On the formation of verbal nouns.	B. G. C. III. No. 673.
Kṛidanta-vyúha.	Ditto ditto.	B. G. C. III. No. 22.
Kṛidanta-vṛitti.	Ditto ditto.	B. G. C. III. No. 23.
Kṛid-vivaraṇa.	On Kṛit suffixes.	B. G. C. III. 24.
Kriyá-kalápa.	Kásínátha.	C. S. C., M. L. No. 7.
Kriyá-ratna-samuchchaya.	Vijayananda.	B. G. C. III, 26.
Kshira-taraṅginī.	(Cited in the Prasáda).	Gana-ratna.	B. G. C. III, 27.
Kunchiká.	A commentary on V. Sid. Manjushá.	Kshira Svamí.	C. S. Gr., A. C. S. p.
		Durbala Achárya.	S. P. 8-2.
Laghu-bodha.	A shortelementary grammar.	C. S. Gr.
Laghu-bhášhya.	Notes on the Chandriká grammar.	Raghunátha Achárya.	O. C. I. 15.
Laghu-bhúshana <i>alias</i> Laghu-vaiyakaraṇa-bhushana.	Same as Bhushana-sára.	Koṇḍa Bhaṭṭa.	B. S. C. C. No. 20, A. S. C. C. S. Gr. [No. 448.
Laghu-bhushana-kánti.	A commentary on the above.	Vaidyanátha Páyagunda.	C. S. Gr.
Laghu-darpana (<i>alias</i>) Vaiyakaraṇa-bhushana ditto.	Same as Bhushana-sára-darpana. A commentary on Bhúshana-sára.	Hariballabha.	B. G. C. III, C. S. Gr.

Laghu Kaumudī (<i>alias</i>) Laghu Siddhānta Kaumudī.	Abridgement of Bhaṭṭojī's Siddhānta Kaumudī.	Varadarāja.	K. C. P. C. No. 57, C. S. Gr. B. O. C. 13, A. S. C. No. 363, 692, B. G. C. III. 87. N. W. P. C. I, 44.
Do. Do. <i>ṭīkā</i> .	Commentary on the abridged ditto.	Jayakrishna.	
Laghu Manjushā (<i>alias</i>) Laghu-siddhānta manjushā.	Abridgement of Vaiyākaraṇa-siddhānta-manjushā.	Nāgojī Bhaṭṭa.	C. S. Gr., K. C. P. C. No. 49, A. S. C. No. 12, N. W. P. C. I, 51, O. C. I. 16, p. 123.
Laghu Parama-laghu ditto.	The shortest epitome of Manjushā.	Nāgoji Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I, 44.
Laghu Paribhasha-vṛtti, <i>alias</i> Paribhāshā-bhāskara.	A succinct commentary on the Paribhāshā-vṛtti of Śivadeva.	Bhāskara Bhaṭṭa.	C. S. Gr., B. G. C. III, 55.
Laghu S'abda-ratna.	Abridgement of Haradatta's S'abda-ratna commentary.	Hara Dhikshīta.	B. G. C. III, K. C. P. C. No. 58, M. N. III, No. 1293, S. P. 4-2.
Do. <i>ṭīkā</i> .	A gloss on the above abridgement.	Bhairava Mīs'ra.	K. C. P. C. No. 58.
Laghu S'abdenḍu-s'ekhara Satīka.	Abridged Sābdendū-s'ekhara with a commentary.	Nāges'a and Mallinātha.	O. C. IV. 12.
*Laghu S'abdenḍu-s'ekhara.	Abridgement of S'abdenḍu-s'ekhara, a commentary on Siddhānta Kaumudī.	Nāgojī Bhaṭṭa.	C. S. C. M. L. Nos. 32 and 33, S. P. 687, C. S. Gr., M. N. II. No. 716. K. C. P. C. No. 72, B. S. D. C. No. 1825.
Laghu Sābdendū-Sékhara- <i>ṭīkā</i> .	A commentary on the abridged Sābdendū-s'ekhara.	Náná Pāthaka.	N. W. P. C. I. 67.
Laghu Sābdendū Sékhara- <i>ṭīkā</i> .	Another ditto.	Gopāladeva.	N. W. P. C. I. 68.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Laghu' Sābdenḍu Sekhara- tikā.	Bālam Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I. 86.
Ditto ditto.	Mallīnātha.	O. C. IV. 11.
Do. Tikā Chandra-kalā.	A commentary on the above.	Bhairava Miśra.	K. C. P. C. No. 16, A. C. S. p. 164.
*Do. do. Chidasthimālā.	(<i>Vide</i>) Asthimālā or Sadas- thimālā.	Vaidyanātha Pāyagūṇḁa.	O. S. Gr., K. C. P. C. 3, B. G. C. 20, A. C. S.
Laghu Tikā Varachandrikā.	Another commentary on the above.	K. C. P. C. No. 61.
Do. do. Another.	Ditto ditto.	Manyudeva.	K. C. P. C. No. 73.
*Laghu Siddhānta Kaumudī.	Same as Laghu Kaumudī.	Varadarāja.	B. G. C. III. No. 87, C. S. Gr., A. S. C, C. S. C. M. L. No. 30, O. C. I. 13.
Do. Prakṛita-tikā.	A Guzratī commentary on the above.	Srī Kṛishṇa.	B. G. C. III. No. 88.
Laghu Siddhānta-sekhara.	A concise commentary on Sid- Kaumudī.	Nāgojī Bhaṭṭa.	A. C. S. p. 164, C. S. C., M. L. No. 31.
Laghu Vaiyākaraṇa-sid- dhānta-manjūshā.	<i>Vide</i> Laghu Manjūshā the abridged V. S. Manjūshā.	Nāgojī Bhaṭṭa.	C. S. Gr., K. C. P. No. 49.
Do. Vyākhyā <i>vide</i> Kalā.	A commentary on the above abridgement of V. S. Manjūshā.	Vaidyanātha Pāyagūṇḁa.	O. S. Gr., B. G. C. III. 9, A. S. C. No. 313.
Laghu Vaiyākaraṇa-bhūsha- na.	<i>Vide</i> Laghu Bhushana above.	Koṇḁa Bhaṭṭa.	K. C. P. C. No. 67, B. S. D. C. No. 77.

Laghu vṛtti.	A commentary on Sabdānu- s'āsana.	Hemachandra.	C. S. Gr.
Lakṣaṇā-vallī.	On Grammatical terms &c.	O. C. IV. 12.
Liṅga-nirṇaya-bhūṣaṇa.	On genders of nouns.	Rāma.	K. C. P. C. No. 59.
Liṅga-vis'eshā-vidhi.	Rules on the distinction of genders of nouns.	Vararuchi.	A. C. S. p. 167.
Liṅgānus'āsana.	General rules on genders of nouns.	Pāṇini.	B. G. C. III. 90.
Ditto.	Ditto.	Bhaṭṭojī Dīkshita.	B. G. C. III. 91.
Ditto.	Ditto.	Rāmachandra.	B. G. C. III. 92.
Ditto.	Ditto.	Vararuchi.	B. G. C. III. 93.
Ditto Savivarāṇa.	Ditto with a commentary.	Hemachandra.	B. G. C. III. 94.
Liṅgānus'āsana-sūtra-vṛtti.	Explication of the rules on genders.	Bhaṭṭojī Dīkshita.	B. G. C. III. 95.
Liṅgānus'āsana sūtra vṛtti.	Ditto ditto.	Pāṇini.	K. C. P. C. No. 60.
Liṅga-vṛtti Saṭika.	A grammar with a commen- tary.	Vararuchi Miśra.	O. C. Fas. VII. No. 1.
M.			
Madhya Kaumudī or Ma- dhya Siddhānta do.	The first abridgement of Siddhānta Kaumudī.	Varadarāja, disciple of Bhaṭṭojī Dīkshita.	C. S. C. M. C. No. 23, S. P. 57, 3 and 1, C. S. Gr., B. G. C. III. 81., K. C. P. C. No. 51, A. C. S. p. 165, A. S. C. p. 92, No. 328, S. P. 54 and 57-9.
Makaranda or Supadma Vyākaraṇa.	A commentary on Supadma grammar.	Vishṇu Miśra.	C. S. Gr.

List of the Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Madhya-manoramā.	An abridgement of Praudha-manoramā by the author.	Bhaṭṭojī Dīkshita.	C. S. Gr., S. P. No. 57-10, S. P. 161.
Madhya-manoramā.	Commentary on Madhya Kaumudī.	Rāma Śarmā.	K. C. P. C. No. 53, M. N. II. No. 820, A. S. C. Nos. 1481—82, S. p. 57, 11.
Manoramā-khaṇḍa.	Viśveśvara.	B. S. D. C. No. 14.
Manoramā <i>alias</i> Praudha Manoramā.	Notes on the Siddhānta Kaumudī by the author.	Bhaṭṭojī Dīkshita.	C. S. Gr., K. C. P. No. 52, S. P. 57-11, M. N. II. p. 198, No. 791, B. S. D. C. 13, S. P. 41, O. C. I, 12.
Do. Tīkā.	A commentary on the above.	Harihara Dīkshita.	M. N. II. No. 791.
Manoramā.	A commentary on the Dhātupāṭha of Kāśapa grammar.	Ramānātha.	C. S. Gr.
Ditto.	A commentary on Chandrikā.	Nīlāmbara Miśra.	K. C. P. C. No. 54.
Mahabhāṣhya	A commentary on Patanjali's <i>śāstrīyūm</i> .	Śiva-ranendra Sarasvatī.	S. P. 32—1 and 33.
ratna-prakasa.	On syntax and philosophy of grammatical construction.	Nāgajī Bhaṭṭa.	C. S. Gr., A. C. S. 403, K. C. P. C. No. 48, M. N. II. p. 163, No. 757, A. S. C. 303.
*Manjūśā or Vaiyākaraṇa-Siddhanta Manjūśā.			
Do. Laghu.	Abridgement of the above.	Ditto.	C. S. Gr., K. C. P. C. No. 49.

Manjūshā Kunchikā.	Key to the Manjūshā.	Krishna Mīśra.	A. C. S. p. 178, No. 404, M. N. III p. 340, N. W. P. C. I. 28, O. C. III, 10.
Manjūshā Tīkā.	A commentary on Manjūshā.	O. C. VI, No. 8, K. C. P. C. No. 50, B. C. C. No. 9.
*Manjūshā-vṛitti or vivṛiti <i>vide</i> Kalā.	A commentary on the abridged Manjūshā.	Vaidyanātha Pāyagūṇḍa.	C. S. Gr., A. S. C. No. 313, p. 89.
*Mahā-bhāṣhya or bhāṣhya <i>alias</i> Phani-Bhāṣhya.	Criticisms on Kātyāyana's annotations on Pāṇini.	Patanjali.	C. S. Gr., A. C. S. p. 158, K. C. P. C. No. 72, B. G. C. III. No. 84, M. N. I. No. 53, N. W. P. C. I. 88, S. P. 10, 11, 12, O. C. I. 13, A. S. C. p. 94.
*Do. Tīkā, Pradīpa or Vivaraṇa.	Annotations on Mahābhāṣhya.	Kaiyaṭa.	C. S. Gr., A. C. S. p. 158, K. C. P. C. No. 70, B. G. C. III. No. 85, B. C. C. No. 10, A. S. C. p. 96.
*Mahābhāṣhya Pradīpodyota.	Commentary on Kaiyaṭa's notes.	Nāgoji Bhaṭṭa.	C. S. Gr., A. C. S. p. 158, T. S. K. II, A. S. C. No. 505, p. 97.
Ditto Pradīpa-vivaraṇa.	Another commentary on Kaiyaṭa's annotations.	Is'varānanda.	C. S. Gr., T. S. K. Vol. II.
Mahābhāṣhya Vyākhyā.	Another commentary on Patanjali's gloss.	Bhartrihari.	A. C. S. p. 160, T. S. K. Vol. II.
Mādhavīya Vṛitti.	Constructions of Pāṇini's rules.	Mādhava Āchārya.	T. S. K. Vol. II. A. C. S. p. 167.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Mádhava-dhātu-vṛtti.	Commentary on Pāṇini's roots.	Vidyāraṇya.	B. S. D. C. No. 15.
Mánasa-raṅginī.	A commentary on Siddhānta Kaumudī.	O. C. Fas. No. 9.
Mahābhāshya-ṭikā.	A commentary on Mahābhāshya of Patanjali.	Rāmakrishnānanda.	N. W. P. C. I. 21 and 62.
Manjūśā-ṭippana.	Notes on the Manjūśā.	Harirāma.	N. W. P. C. I. 29 and 61.
Ditto.	Ditto ditto.	Rājārāma Dīkshita.	N. W. P. C. I. 89.
*Mugdha-bodha <i>alias</i> Rāma Vyākaraṇa.	A modern concise system of Sanskrit grammar.	Vopadeva.	C. S. Gr., K. C. P. C. No. 55.
Ditto Parisiṣṭa.	Supplement to Mugdha-bodha.	Kāsīśvara.	A. S. C. No. 403, p. 98.
Ditto ditto.	Another supplement to the above.	Nandakishora.	C. S. Gr.
Ditto Paribhāshā.	Terminology of Mugdha-bodha.	C. S. C., M. L. No. 28.
Ditto Pradīpa.	Another commentary on the Mugdhabodha.	A. C. S. p. 161.
Ditto Subodhinī.	Another commentary on the above.	Durgādāsa.	C. S. Gr., M. N. I. No. 449.
*Ditto Paribhāśa-ṭikā.	A gloss on the terminology of Mugdhabodha.	Kārtika Siddhānta.	N. W. P. C. I. 25. C. S. C. M. L. No. 26. C. S. C. M. L. No. 28.

Mugdhobodha Tika.	Commentary on Mugdhobodha.	Bholánátha.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Ballabha Acharya.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Dayarama Vachaspati.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Devidása.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Govindarāma.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Kártika Siddhanta.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Kás's'vara.	M. N. III, No. 1209.
Ditto.	Ditto.	Madhusúdana.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Rámánanda Acharya.	M. N. I, No. 449.
Ditto.	Ditto.	Rámabhadra.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Rámaprasáda.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Rāma Tarkavágis'a.	A. S. C. No. 667, p. 102, C. S. C. M. L. 25, C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Katikánta Tarkavágis'a.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Gangádhara Tarkavágis'a.	C. S. C. M. L. 27.
Náma Sutrāni.	On Verbal roots and themes.	B. G. C. III, No. 49.
Nánádhātu-prakriyā.	A Discourse on the negative prefix- <i>nañ</i>	B. G. C. III, 48.
Nañ-vāda-vyākhyā.	Quoted in the Manoramā.	Siddhanta Pañchánana Bhattachárjya.	O. C. VIII, 4.
Dhananjaya Nighantu.	Dhananjaya.	A. C. S. p. 162.
Nija-vinoda.	Mahádeva Vedántin.	S. P. No. 36-1.
Nirukta.	Yáska.	Govt. MS. No. 518.

List of the Sanskrit Grammars known to exist, —continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Nyása or Bodhi- or Vṛtti- nyása <i>alias</i> Kás'iká-vṛtti- pañjiká. Nyása (<i>vide</i>) Padamanjari.	Exposition of the Kás'iká- vṛtti of Vámanácharya. Another exposition of the same.	Jinendra Bodhi. Haradatta Miśra.	C. S. Gr., A. C. S. p. 101. C. S. Gr., T. S. K. II.
P.			
Pada-chandriká.	A commentary on Sárasvata with corresponding rules of Páṇini.	C. S. Gr., B. C. C. No. 15.
Pada-chandriká-vṛtti. *Pada-manjari <i>alias</i> Nyása.	A commentary on the above. Exposition of Kás'iká-vṛtti.	Krishna. Haradatta Miśra.	N. W. P. C. I, 71, S. P. 15-2. C. S. Gr., B. C. C. III, 50, A. S. C. No. 281, T. K. III, A. C. S. pp. 113, 161, 162, N. W. P. C. I, 4, S. P. 13-1. A. C. S. p. 177b. A. C. S. p. 246a. N. W. P. C. I, 48, O. C. IV, 5.
Pada-sphoṭa. Pada-vákya-ratnákara.	On etymology and syntax. Logical disquisition on lan- guage or a discussion be- tween certain logicians and grammarians. Gokulanátha Upádhyaya.	
*Pada-vákya-ratnákara-ká- riká.	Versified rules of syntax.	A. S. C. No. 670, p. 48.

Pada-vyākaraṇa-ṭīka.	A commentary on Śārasvata grammar.	C. S. C. C. III, do. M. L. No. 14.
Pada-vyavasthā.	On the construction of sentences.	A. C. S. pp. 163, 164, 165.
Pada-vyavasthā-prakriyā.	Ditto.	A. C. S. p. 350.
Padārtha-kaumudī.	A commentary on the Nāma-liṅgānuśāsana of Anura.	Nārāyaṇa Chakravartī.	M. N. III, p. 34, No. 922.
Padāvalī.	A small grammar on accidence.	C. S. Gr.
Pañcha-padī.	On Unādi suffixes quoted in the Prauḍha Manoramā.	A. C. S. p. 162.
Pañcha-sandhi-bala-virodha.	Permutations of letters.	C. S. C. C. No. 2712.
*Pāṇinīya Dhātupāṭha.	See Dhātupāṭha.	Pāṇini.	C. S. Gr., A. C. S. p. 168, A. S. C. No. 347.
*Pāṇinyashatadhyāyī or Pāṇini Vyākaraṇa.	See Aṣṭādhyāyī.	Pāṇini.	A. S. C. No. 348.
Ditto Sūtra-vṛttī.	A commentary on Pāṇini's rules.	N. W. P. C. I, 17.
* Ditto Ṭīkā.	Vide S'abda-kaustubha.	Bhaṭṭoji Dīkṣhita.	A. S. C. No. 669.
Pañjikā-pradīpa.	See Kātantra-pañjikā-pradīpa.	Kuppala alias Kūsala.	C. S. Gr., p. 49.
Parama-laghu Manjūśā.	The shortest epitome of Manjūśā.	Nāges'a.	N. W. P. C. I, 44.
Pārāyana see Dhātu ditto.	On roots and themes.	Sarasvatī.	A. C. S. p. 161.
Paribhāṣā.	Ancient rules of interpretation.	Pāṇini.	C. S. Gr., B. G. C. III, 51.
* Ditto Sūtra.	Ditto the Saṅkṣiptasāra grammar.	Goyīchandra.	A. S. C. No. 413, p. 57.
Ditto.	Vide Chit-prabhā.	Paṇḍita Svāmī.	B. G. C. III, 53.

List of the Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
*Paribhāshā-bhāskara.	Interpretation of Paribhāshā rules.	Bhāskara Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 55, A. S. C. No. 327, p. 53, S. P. 16-7.
Paribhāshā-bhāskara-ṭippa- na.	Notes on Paribhashā-bhāskara.	S'rínivāsa.	N. W. P. C. I, 34 and 55.
Paribhāshā-bhāskara-ṭikā.	A commentary on Paribhāshā-bhāskara.	Harirāma.	N. W. P. C. I, 81.
Paribhāshā-bhāskara-ṭippa- na.	Annotations on the Paribhāshā-bhāskara.	Rājārāma Dīkshita.	N. W. P. C. I, 90.
Paribhāshā-manjarī.	Commentary on Paribhāshendu-s'ekhara.	Bhāma.	K. C. P. C. No. 30.
Ditto Pradīpa.	Ditto.	Kolāhala.	B. G. C. No. 54.
Ditto Pradīpārehi.	Ditto.	Nānā Pāṭhaka.	K. C. P. C. No. 29.
Ditto Prakaraṇa.	A commentary on Paribhashā rules.	A. C. S. pp. 162, 164, 165.
Ditto Prakāśa.	Ditto.	N. W. P. C. I, 33.
Ditto ditto.	Ditto.	Vishnurāma.	N. W. P. C. I, 54.
Paribhāshā-manjarī.	A commentary on Pāṇini.	O. C. I, 7.
Paribhāshā Sūtra.	Do. on Kātantra.	A. C. S. p. 169.
Ditto Ṭikā or Manyudevī.	Explication of Paribhāshā Sūtras.	Manyudeva.	B. G. C. III, 52.
Paribhāshā-ṭippaṇa.	Notes on the Paribhashās.	Hari Dīkshita.	N. W. P. C. I, 98.
Ditto Vṛitti.	Ditto.	Durga Sīnha.	N. W. P. C. I, 9.
Ditto Vṛitti.	Ditto.	Sīradeva.	C. S. Gr., B. S. D. C. No. 7, N. W. P. C. I, 10, A. C. S. 353.

Paribhāshā Vṛtti. Ditto Laghu vṛtti. Paribhāshārtha-manjari- vivarāṇa. Paribhāshartha-saṅgraha. Ditto Tīkā Chandrikā. *Paribhāshenda-s'ekhara.	Notes on the Paribhāshās. Short explanations of ditto. Ditto. Ditto. A gloss on the above. A brief exposition of Paribhāshā maxims.	Padmanābha Datta. Bhāskara Bhaṭṭa. Purushottama. Svayamprakāśānanda. Nāges'a Bhaṭṭa.	C. S. Gr. C. S. Gr. B. G. C. III, No. 56. C. S. Gr. C. S. Gr. C. S. Gr., A. C. S. No. 354, B. C. C. 16, B. G. C. III, 57, A. S. C. No. 1479, C. S. C. M. L. No. 16, S. P. 16-9, O. C. I, 8. C. S. Gr., B. G. C. III, 60, A. C. S. 16, B. S. D. C. No. 8. B. G. C. III, 61, K. C. P. C. 15. C. S. Gr., M. N. I, No. 158, A. S. C. No. 1446, p. 61.
Ditto ditto Ikāś'ikā.	A commentary on the above.	Vaidyanātha Pāyagūṇḍa.	B. G. C. III, 62, K. C. P. C. No. 24. O. C. V, No. 2, B. G. C. No. 63, N. W. P. C. I, 50. K. C. P. C. No. 33, O. C. IV, 6. K. C. P. C. No. 32. N. W. P. C. I. No. 6. K. C. P. C. No. 31.
Ditto ditto Gadā.	Another ditto.	Ditto.	
*Paribhāshendu- and Sab- dendu-sekhara-doshoddha- ra. Paribhāshendu-s'ekhara-tīkā Tripathagā. Ditto Tīkā Bhaimika or Vyākhyā Bhaimi.	Amendment of the two S'e- kharas. A commentary on the Paribhāshā rules. Another ditto.	Vaidyanātha. Rāghavendra Āchārya. Bhīma Bhaṭṭa or Āchārya.	
Ditto ditto Bhairavī.	Another ditto.	Bhairava Miśra.	
Ditto ditto S'āṅkarī.	Another ditto.	S'āṅkara Bhaṭṭa.	
Ditto ditto Tīkā.	Another ditto.	Harirāma.	
Ditto ditto Tīkā.	Another ditto.	Manyudeva.	

List of the Sanskrit Grammars known to exist,—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Paribhāshendu-s'ekhara-ṭīkā.	A commentary on the Paribhāshendu-s'ekhara.	Durbala Acharya.	N. W. P. C. I, 40.
Paribhāshendu-s'ekhara-ṭīkā.	Another commentary.	Lālā Vihārī.	N. W. P. C. I, 31 & 49.
Ditto.	Another ditto.	
Ditto tippana.	Notes on the above.	Rājārāma Dīkshita.	N. W. P. C. I, 91.
Paribhāshopaskāra.	An explanation of Paribhāshā maxims.	Hari Dīkshita.	N. W. P. C. I, 82.
Parisīshṭa-prabodha.	Same as Kātantra-parisīshṭa-prabodha.	Gopīnatha.	C. S. Gr.
Parisīshṭa-siddhānta-ratnākara.	Vide Kātantra ditto ditto.	Sīvarāma Chakravartī.	C. S. Gr.
*Pārijāta Vyākaraṇa.	A compendious modern grammar.	Rāma-hari.	A. S. C. No. 614, p. 62.
Parīkshā.	A commentary on Vaiyākaraṇa-bhushanasāra of Konda Bhaṭṭa.	Bhairava Miśra.	K. C. P. C. No. 34, O. C. VIII, 5.
Phit Sūtra.	On accentuation.	S'antanava Acharya.	A. C. S., Gold. Pan., B. S. D. C. No. 10.
Ditto tippana.	Notes on Phit sūtras.	Hari Dīkshita.	N. W. P. C. I, No. 77.
Prabhā.	Commentary on S'abda-kaustubha.	Rāghavendra Acharya.	K. C. P. C. No. 42.
.....	Ditto.	Vaidyanātha Pāyagūṇḍa.	B. G. C. III, 119, N. W. P. C. I, 47, C. S. Gr., O. C. IV, 7.

Prabodha-ehandriká.	Short poetical examples of grammar.	Vaijala Rája of Pátua alias Vaijala Bhupáti alias Vajajana (Aut. 370.)	B. G. C. III, 69, K. C. P. C. No. 41, A. C. S. No. 370, B. S. C. C. No. 16, N. W. P. C. I, 42, S. P. 16, O. C. IV, 8.
*Prabodha-prakás'a.	A grammar of recent date.	Balaráma Pañchánana.	C. S. Gr., A. S. C. No. 414, p. 70.
Prabodhodaya-vṛitti.	A. C. S. p. 161.
Pradīpa.	A. C. S. p. 161.
*Prakīrṇa-prakás'a.	Helarája.	C. S. Gr., A. S. C. No. 675, p. 63.
Prakīrṇa-sára.	Kás'ínátha.	K. C. P. C. No. 38.
Prakriyá-kaumudí.	A grammar in which Páni-ni's rules are methodically arranged.	Rámachandra Achárya.	C. S. Gr., A. C. S. No. 355, B. G. C. III, 64, K. C. P. C. No. 35, M. N. No. 1300, B. S. C. C. No. 191, O. C. F. VI, Nos. 6 and 7, S. p. 19.
*Ditto Tíká Prasáda.	A commentary on the above.	Vitṭhala Achárya.	C. S. Gr., A. S. C. No. 671, p. 66, S. p. 19-2.
* Ditto ditto.	Another commentary on do.	Krishna Bhaṭṭa.	K. C. P. C. No. 37, B. G. C. III, No. 66, N. W. P. C. I, 15.
Ditto ditto.	Ditto ditto.	Ráma Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I, 16.
Ditto ditto.	Ditto ditto.	Nrisiṅha Achárya.	K. C. P. C. No. 36, B. G. C. III, 67.
Prakriyá-ratna.	Quoted in the Prasáda and Mádhavíya Vṛitti.	A. C. S., C. S. Gr.

List of the Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Prakriyá-s'ara-tíká or, Var- dhamána Prakriyá. Pramána-padārtha. *Prasáda.	Commentary on the abridged Prakriyá. Commentary on Prakriyá- kaumudí.	Vardhamána Mis'ra, pupil of S'rígovinda. Varadarāja. Viṭṭhala Āchārya.	K. C. P. C. No. 62. B. G. C. II, 70. A. C. S. No. 355, C. S. Gr., B. G. C. III, 63, K. C. P. C. 36, A. S. C. No. 671, p. 66, T. K. II. C. S. C. M. L. No. 18. Printed. C. S. Gr.
Pras'na-vyākaraṇa. Prasiddha-pada-bodha. Pratípa.	[tions and answers. A Prakrit grammar in ques- An elementary grammar. Quoted in the Prasáda and Mádhavíya Vṛtti.	Páras'vachandra. Bharata Mallika.	
Pratyáhāra-khaṇḍana.	Rámachandra Páthaka or Rámachandra Āchārya.	K. C. P. C. No. 40.
Pratyákhyaṇa-saṅgrahá. Pratyanta-s'abda-vyūha. *Praudha Manoramá. Commentary on Sidhánta- kaumudí by the author.	Bhaṭṭoji Dīkshita.	K. C. P. C. No. 39. K. C. P. C. No. 68. C. S. Gr., A. C. S. p. 161, M. N. No. 791, B. G. C. III, 74, K. C. P. C. 53, T. K. II, A. S. C. Nos. 1454 and 1584, B. S. D. C. N. 9, C. S. C. M. L. 21. C. S. Gr., B. G. C. III, 75, C. S. C. M. L. 20, A. S. C. p. 80.
*Ditto Tíká S'abda-ratna alias Vivarāṇa.	A gloss on Praudha Mano- ramá.	Haridatta or Dīkshita or Haripara Dīkshita.	

*Párasari. Prabhákara-chandra. Prabhákara-paricheheda. Prayoga-chintamani. Prayoga mukhya-vyákarana. Ditto Tíká. *Prayoga-ratna-málá or Pu- rushottama-málá. Práyoga-saṅgraha-viveka. Prayoga-sára. Prayoga-viveka. Punyaráji. Púrva-pakshávali. A commentary on Tattvadí- piká of Bhattojí Díkshíta. A grammar. An ancient grammar. A commentary on the above. A grammar used in Assam. On the positions of the sub- ject and the predicate. A commentary on S'arasvata grammar. Discussion on points of gram- mar.	Parasara. Nágoji Bhatta. Rámásrama Achárya. Mahes'a. Purushottama Vidyávagís'a. Varáha Paṇḍit. Vararuehi. Punyarája.	Govt. MS. No. 659. O. C. I, 10. O. C. I, 11. K. C. P. C. 43. B. G. C. III, 71. O. C. of 1875 Part II, No. 2. C. S. Gr., Govt. Ms. 930, A. S. C. 410, p. 72. N. W. P. C. I, 35 and 57. B. S. C. C. No. 16, S. P. 16-15. B. G. C. No. 72. C. S. Gr. B. G. C. III, 155. B. C. C. I, 9.
Ráma Vyákarana. Ra-pratyáhára-khaṇḍana. Rá-pratyáhára-maṇḍana. Ratnákara.	Another name of Mugdha- bodha. Objections to the ra pratyá- hára. Answers to the above objec- tions. A commentary on S'aras- vata.	Vopadeva. Vaidyanátha Páyagunḍa. Rámachanda son of Múrári Páthaka.	C. S. Gr., A. C. S. 161. B. S. D. C. No. 16. O. C. VIII, 6. K. C. P. C. No. 56.

R.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Ratnamálá <i>alias</i> , Prayoga- ratna-málá. Ditto Tíká. Ditto ditto. Ratnárñava.	A Sanskrit grammar used in Assam. A commentary on the above. Another ditto. A commentary on Siddhán- ta Kaumudí. Conjugations of verbs. Declensions of nouns in Marhaṭṭi.	Purushottama. Jaya-kriṣṇa. Jínes'vara. Vimala Sarasvatí.	C. S. Gr., A. S. C. No. 410. C. S. Gr. C. S. Gr. S. P. 57-4, O. C. III, 8. A. S. C. No. 668, p. 105. A. C. S. p. 162, B. G. C. III, 86. A. S. C. No. 1406, S. P. 21, 22, 23, 24, 27, 30, C. S. C. M. L. No. 29.
*Ratnávali. Rúpanálá. *Rúpávali.			
S.			
Sadasthi-málá.	Commentary on Laghu S'ab- dendu-s'ekhara.	Vaidyanátha Páyagunḍa.	A. C. S. p. 165.
Samanta.	Cited in the Prasáda and Mádhaviya Vṛitti. A dissertation on Cases.	C. S. Gr.
*Samásachakra.		B. G. C. III, 146, A. S. C. Nos. 1411, 1413.
Samásárñava.	Ditto.	Kála Muni.	N. W. P. C. I. 3.
Samása-váda	Logical disquisition on cases.	Rámachandra Bhaṭṭa.	B. G. C. III. 147.
Samása-vidhi.	Rules relating to the syntax of Cases.

Sambodhanopades'a or Sam- bandhopades'a.	C. S. C. C. No. 840, C. S. C. M. L. No. 58.
Sanjñā-prakriyā.	B. G. C. III, 144.
Sanskṛita manjarī.	Ananta Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 145., C. S. C. M. L. No. 56.
Sanskṛita-pada-pāṭha.	C. S. C. C. 949.
Sanskṛita-vallī.	C. S. C. M. L. No. 57.
*Saṅkshipta-sāra.	A Sanskrit grammar used in west Bengal.	Kramadīś'vara.	C. S. Gr., A. C. S. p. 173, A. S. C. No. 431.
Ditto Jaumara-vṛitti <i>alias</i> Rasavati vṛitti.	Revised explications of the above grammar.	Jumara Nandī.	C. S. Gr., A. C. S. p. 173.
Ditto Parisīṣṭa.	Supplement to the above grammar.	Jumara Nandī.	C. S. Gr., A. C. S. p. 174.
Ditto ditto	A supplement to Jumara's corrections.	Goyīchandra.	C. S. Gr.
Ditto Prakīrṇa-vṛitti or ṭikā.	Another explication of the rules of ditto and commen- tary on them.	Goyīchandra.	C. S. Gr., A. C. S. pp. 173, 174, A. S. C. Nos. 413 and 430.
Ditto Ṭikā.	Another commentary on the Saṅkshipta-sāra grammar.	Gopāla Chakravartī.	C. S. Gr.
Ditto Ṭippanī.	Annotation on the above grammar.	Vidyālankāra.
Ditto ditto Vyākaraṇīpikā.	Exposition of Goyīchandra.	Nyāya-pañchānana.	C. S. Gr., A. S. C. No. 243.
Saṅkshipta-sāra-vyākhyā.	A gloss on Goyīchandra.	Vaṅśīvadana.	C. S. Gr.
Ditto Vyākhyā-kaumudī.	Notes on the above.	Abhirāma Vidyālankāra.	A. C. S.
Sāra-kaumudī or Sāra-sid- dhanta-kaumudī.	Abridgement of Siddhanta Kaumudī of Bhaṭṭoji Dīkshita.	Varadarāja.	B. G. C. III, 149, C. S. Gr., A. C. S. p. 17, B. G. C. III, 151. A. S. C. No. 327, K. C. P. C. No. 75, S. P. 1-3.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Saralā.	A recent commentary on Siddhānta Kaumudī.	Tārānātha Vāchaspati.	T. S. K.
Saralā-vyākaraṇa.	Jayakrishṇa.	K. C. P. C. No. 76, A. S. C. No. 414, N. W. P. C. I. No. 1.
*Sāra-mañjarī.	A discussion on tenses.	C. S. Gr.
Sarāmṛita.	A small treatise on grammar. [mar.]	B. G. C. III, 150.
Sāra-pradīpikā-ṭīkā.	Pītāmbara.	A. S. C. No. 673.
*Sāra-saṅgraha.	Derivations of nouns.	Harideva.	K. C. P. C. 78.
Sārasvata-sāra.	Abridgement of Sārasvata.	Nārāyaṇa Bhārati.	B. G. C. III, No. 162.
Sārasvata-sārā saṅgraha.	Another ditto.	Rāmāchandra Asrama or Rāmāsrama Aśhārya.	C. S. Gr., B. G. C. III, No. 163, A. S. C. No. 440, C. S. C. M. L. 52.
*Do. Siddhānta-chandrikā.	A commentary on Sārasvata Gr.	Sadānanda Paṇḍita.	C. S. C. M. L. No. 53.
Ditto ditto ṭīkā.	Explanation of the above.	Mahādeva.	B. G. C. No. 153.
Ditto Siddhānta-ratnāvalī.	Another ditto.	Sarasvatī.	A. C. S. p. 171.
Sārasvata-sūtra.	Rules of Sārasvata grammar.	Mahī Bhaṭṭa.	C. S. Gr., A. C. S.
Ditto Ṭīkā.	Commentary on the above.	C. S. Gr.
Ditto Pada-chandrikā.	Another ditto.	Chandra-kīrti.	B. G. C. III, 154.
Sārasvata-ṭīkā-chandra-kīrti.	A commentary on Sārasvata.	Bhaṭṭāraka Chandra Sūri.	B. G. C. III, 161, C. S. C. M. L. 48.
Ditto Dīpikā.	Another ditto.	Punyarāja.	B. G. C. III, 155, C. S. Gr., S. A. 18-2. O. C. I, 23.
Sārasvata-ṭīkā Punyarājī.	A commentary on Sārasvata.		

Ditto Vidvadbodhiní.	Another ditto.	Ráma.	B. G. C. III, No. 156.
Ditto Vísamártha-dípká.	Ditto.	Gopála.	B. G. C. III, No. 157.
Ditto Ratnákara.	Ditto.	K. C. P. C. No. 56.
Ditto Subodhiká.	Ditto.	Amrita Bháratí.	B. G. C. III, No. 158.
Ditto.	Ditto.	Kshemendra.	B. G. C. III, 159.
Ditto.	Ditto.	Jagannátha.	B. G. C. III, 160.
Sarasvatí-kanthábharaṇa.	Bhogadeva.	C. S. Gr.
Sarasvatí-prakriyá or Sārasvata-vyākaraṇa.	A grammar said to have been received from the goddess Sarasvatí.	Ambhuti-svarúpa Āchārya.	C. S. Gr., A. C. S. p. 171, B. G. C. III, 152, K. C. P. C. 677, A. S. C. Nos. 252 and 414, B. S. D., C. I, No. 31, S. P. 18, 7.
Setu-chandriká.	Mathuránátha.	C. S. C. C. 1816.
Siddhānta-chandriká-tíká.	A gloss on the above gloss.	Rámás'rama Āchārya.	N. W. P. C. I, 2.
Ditto Siddhānta-dípká or Vaishnava Síd. dípká.	A gloss on Sārasvata.	A. C. Sp. 161.
*Siddhānta-kaumudí <i>alias</i> Vayākaraṇa Síd. Kaumudí.	A grammar on the plan of Prakriyá-kaumudí.	Bhaṭṭoji Dīkshita.	C. S. Gr., A. C. S. No. 386, O. C. I. 25, A. S. C. Nos. 327, 364, 559, B. S. D. C. Fas. I. No. 32, S. P. 57-2 and 6. S. P. 2-1.
Siddhānta-kaumudí-vilāsa, <i>vide</i> Kaumudí Vilāsa.	A commentary on the above.	Bhāskara.	K. C. P. C. No. 80, O. C. of 1875, Part II, No. 4.
Siddhānta Kaumudí tíká.	A commentary on the Siddhānta Kaumudí.	Hari Dīkshita.	N. W. P. C. I, 83.
Siddhānta-kaumudí-tíká. <i>vide</i> Praudha Manoramá, S'abda-ratna, Bhāva-prakāśa, Śabdendu-sekhara, Asthmálá, Tattvabodhiní.	Other commentaries on the Siddhānta Kaumudí.	By several authors.	

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

Name.	Description.	Author.	References.
Siddhanta sudhā-nidhi <i>vide</i> Sudhānidhi.	K. C. P. C. No. 83.
*Siddhanta-ratnākara or Vaiyākaraṇa Sid. Ratnākara.	A commentary on Siddhānta Kaumudī.	Rāmakṛṣṇa Bhaṭṭa.	K. C. P. C. No. 82, B. G. C. III, No. 164, M. N. No. 705, A. S. C. No. 370, N. W. P. C. I, 22 and 93, S. P. 8, N. 2.
Siddhanta-ratnāvalī.	On Kṛidanta or verbal nouns.	Rāmakṛṣṇa Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I, 5.
Siddhāntānta-kaumudī-tīkā.	Another ditto.	Viśveśvara Tīrtha.	K. C. P. C. No. 81.
Ditto tippanī-Siddhānta-chandrikā.	A gloss on the above.	Maṇinanda.	B. G. C. III, No. 165.
Siddhavarṇa-vyākaraṇa.	B. G. C. III, No. 166.
Siddhavarṇādi-sikshā-sūtra.	B. G. C. III, No. 158.
Subodhikā.	A commentary on Śārasvata.	Amṛta Bhāratī.	S. P. 204, O. C. I, 26. Do.
*Subodhinī.	A commentary on the Vedic portion of Sid. Kaumudī.	Jayakṛṣṇa Bhaṭṭa.	III, 2. K. C. P. C. No. 84. B. G. C. III, 167. A. S. C. No. 669. C. S. C. M. L. No. 59.
*Subodhinī.	A commentary on Chandrikā.	S'ūkla Mathurānātha.	N. W. P. C. I 25.
Ditto.	Commentary on Mugdhabodha.	Durgādāsa.	C. S. G. M. N. No. 449.
Sudhā-nidhi <i>vide</i> Siddhānta-sudhā-nidhi.	K. C. P. C. No. 83.

S'ukha-lekhana.	Bharata Mallika.	M. N. No. 568.
*Supadma Vyākaraṇa.	A grammar used in east Bengal.	Padmanābha Datta.	C. S. Gr., A. C. S. No. 401, A. S. C. 427, N. W. P. C. I, 23.
Ditto Makranda.	A commentary on the above.	Vishṇu Miśra.	C. S. Gr.
Ditto Tīkā.	Another commentary on ditto.	Kāś'is'vara.	C. S. Gr.
Ditto ditto.	Ditto.	Kandarpa Siddhānta.	C. S. Gr.
Ditto ditto.	Ditto.	Rāmachandra.	C. S. Gr.
Ditto ditto.	Ditto.	S'rīdhara Chakravartī.	C. S. Gr.
Ditto Unādi-vṛitti.	Unādi suffixes of the above grammar.	Padmanābha Datta.	C. S. Gr.
Ditto Dhātu-pāṭha.	Verbal themes of the same.	Ditto.	C. S. Gr.
Ditto Paribhāṣā.	Constructive rules suited to ditto.	Ditto.	C. S. Gr.
Ditto Paris'ishta.	Supplement to ditto.	Kāś'is'vara.	C. S. Gr.
Sphoṭa-chandrikā.	Philosophy of grammar.	Kṛiṣṇa Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 168.
Sphoṭa-tattva.	Ditto.	S'eshakṛiṣṇa.	B. G. C. III, 169.
Sūtrārtha.	Meanings of the rules of grammar.	Rāmes'vara.	N. O. C. Fas. V, No. 5.
Sūtras.	Same as Pāṇini-sūtras or Aphorisms of Pāṇini.	Pāṇini.	C. S. Gr.
Sūtra-pāṭha.	Explanation of Sūtras.	Sarasvatī.	O. C. IV, 17.
Svara-manjari.	On accents.	Jayakṛiṣṇa.	A. C. S. p. 164.
Svara-prakaranā-tīkā-subodhīnī.	Commentary on the chapter of accents in Subodhīnī.	Sāunaka.	O. C. II, 1.
Svarāśṭaka.	Ditto.		A. C. S. p. 164.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

Name.	Description.	Author.	References.
S'			
S'abda-bodha-taranginī.	On etymology.	Isvarī-datta.	N. W. P. C. I, 45.
S'abda-ghosa.	On declensions of nouns.	C. S. Gr.
S'abda-kaumudī.	Mādhava Sīṅha.	B. G. C. III, 116.
*S'abda-kaustubha.	A scholium on Pāṇini.	Bhaṭṭoji Dīkshita.	O. C. I, 20, B. S. D. C. Gr. Fas. I, No. 28, C. S. Gr. B. G. C. III, 117, K. C. P. C. 71, A. C. S. p. 160, A. S. C. No. 669, S. P. 5-1.
Ditto.	Lakshmīdhara (?)	B. S. D. C. Fas. I, No. 27.
Ditto Tīkā.	A commentary on S'abda-kaustubha.	Kṛishṇa Acharya.	B. G. C. III, 118.
Ditto ditto Prabhā.	Another commentary on ditto.	Vaidyanātha Páyagunda, <i>alias</i> Ballam Bhaṭṭa.	C. S. Gr. A. C. S. p. 160, B. G. C. III, 119, N. W. P. C. I, 64.
Ditto ditto Prabhā.	Another ditto on ditto.	Rāghavēndra Acharya.	K. C. P. C. No. 42.
Ditto ditto Bháva-pradīpi-	Explanation of the Prabhā.	Kṛishṇa Mīśra.	B. G. C. III, 120.
Ditto ditto Vishama <i>alias</i> Vishama-padī.	Exposition of S'abda-kaustubha and Prabhā.	Nágoji Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 121, K. C. P. C. No. 65.
S'abda-kaustubha.	A dissertation on words.	K'svarīprasada.	N. W. P. C. I, 39.
S'abda-kaustubha-vyākhyā.	A commentary on Bhaṭṭoji's S. kaustubha.	Vaidyanātha.	C. S. C. M. L. No. 29.

S'abda-lakshana.	Vararuchi.	B. G. C. III, 130.
S'abda-málíká.	Pápiní.	B. G. C. III, 124.
S'abda-prabheda.	Bhattoji Díkshita.	B. G. C. III, 122.
S'abda-ratna.	A commentary on the Pradhya Manoramá.	B. G. C. III, 125, O. C. I, 22.
S'abda-ratnákara.	Sundara Ganí.	B. G. C. III, 123.
S'abda-ratnákara.	Benimádhava.	O. C. III, 7.
S'abda-ratna-málá.	Commentary on Bhattoji's notes on Manoramá.	C. S. Gr., B. G. C. III, 126.
S'abda-ratna-tíká.	Ditto.	Bhairava.	N. W. P. C. I, 84.
S'abda-ratna-tíká.	Another commentary on S'abda-ratna.	Bálam Bhatto.	N. W. P. C. I, 85.
S'abda-ratna-vyákhyá-bháva, S'abda-prakás'a, or bháva prakás'iká.	Commentary on the Laghu-s'abda-ratna.	Vaidyanátha Páyagunda.	B. G. C. III, 127, K. C. P. C. No. 46, B. S. C. C. No. 17, T. K. Vol. II.
S'abda-rúpa-prakás'iká.	Jagadís'a Bhatto.	M. N. No. 604.
S'abda-rúpávalí.	B. G. C. III, 129.
S'abda-sádhana.	Rámanátha.	A. S. C. No. 245, Gov. MS. No. 387.
*S'abda-sádhya-prayoga.	(Vide S'abda-g'hosha above).	Jagadís'a Bhatto.	B. G. C. III, 131.
S'abda-s'akti-prakás'iká.	Hari Díkshita.	B. S. D. C. Fas. I, No. 30.
S'abda-siddhi.	Tinnanta or conjugations.	Nílakantha.	O. C. VIII, 7 and 8, C. S. C. M. L. No. 40.
S'abda-sobhá <i>alias</i> S'abda-sobha-vyákarana.	A grammar of the ancient form of Sanskrit language and syntax.	Indradatta Upádhya.	O. C. Fas. V, No. 4.
S'abda-tattva-prakás'a.	Etymology of words.	Jñánavimala Giri.	B. G. C. III, No. 123.
Sabda-tíká.	A commentary on S'abda-prabheda.	Hemachandra <i>alias</i> Abhinava Sákaṭāyana.	C. S. Gr. A. C. S. p. 176, B. G. C. III, 133.
S'abdánúsāsana.		

List of the Sanskrit Grammars known to exist,—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
S'abdārtha-ratnāvalī.	Knowledge of the correctness of words and their meanings.	Kāntanātha.	N. W. P. C. I, 26.
*S'abdārtha-sāra-mañjarī alias Sāra-mañjarī.	Jayakrishṇa Sarmā.	M. N. Vol. II, No. 927, A. S. C. No. 414.
Ditto ditto.	Vāgś'a.	B. G. C. III, 134.
Ditto ditto.	Bhavananda.	N. W. P. C. I, 38 and 52.
Ditto ditto.	Ditto.	Harirāma.	B. G. C. III, 136.
Ditto ditto.	Ditto.	S'iva Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I, 32 and 58
Ditto ditto.	Ditto.	S'ankara.	N. W. P. C. I, 27 and 63.
Ditto ditto ṭīka.	Ditto.	Manyudeva.	A. C. S. No. 365.
S'abdendu Vrihat ditto.	Enlarged ditto.	Ditto.	C. S. Gr., A. C. S. No. 365,
Ditto Laghu ditto.	Abridgement of the above.	Ditto.	K. C. P. 172, A. S. C. No. 1423, 1605.
S'abdenda-s'ekhara Ṭīkā.	Commentary on the Laghu-s'abdendu-s'ekhara.	Vaidyanātha Pāyagunḍa.	C. S. Gr., B. G. C. III, 139.
Ditto ditto Indu-prakāś'a.	Commentary on S'abdendu-s'ekhara.	Gangādhara.	K. C. P. C. No. 4.
Ditto ditto Jyotsnā.	Another ditto.	Udayankara.	B. G. C. III, 141, K. C. P. C. No. 20.
Ditto ditto.	Ditto.	Mallīnatha.	O. C. IV, 9.
* Ditto ditto.	Another ditto.	Manyudeva.	K. C. P. C. No. 73, A. S. C. No. 1601.

Ditto ditto.	Ditto.	Ballabha.	N. W. P. C. I. 65.
S'abdenda-sekhara.	Ditto.	Náná Páthaka.	B. G. C. III, 138.
Ditto Saṭika.	Ditto with commentary.	Ditto.	B. G. C. III, 137.
Ditto Doshoddhara.	Amendations on S'abdenda-s'ekhara.	Manyudeva.	M. N. No. 158.
S'ábdikábharaṇa.	Cited in the Prasáda.	C. S. Gr.
S'ekhara-málá.	C. S. C. C. No. 130.
S'esha-saṅgraha-tíká.	Ballabha Ganí.	B. G. C. III, 142.
Shaṭ-kárika-bheda.	Disquisition on the cases.	B. G. C. III, 143, C. S. C.
*Shaṭ kárika-vritti or Do. Do. Vivechana.	Elucidation of the six cases in S'ábdartha-súra-man-jarí.	Vallabhánanda.	M. L. No. 42.
Shaṭ-panchás'íká.		A. S. K. No 670.
*S'ighra-bodha.	On the formation of words, &c.	Bhavánanda Siddhánta.	C. S. C. C. No. 670.
S'ishu-bodha.	An elementary grammar.	S'ivaprasáda.	C. S. Gr., A. S. C. No. 327,
Shoṭas'a-Káriká.	A treatise on Samásas and taddhitas.	Somanátha.	N. W. P. C. I. 14, S. P.
Suddha-bodha.	An elementary grammar.	Páṇini.	16-13.
Suddha-bodha-tíká.	A commentary on do.	Rámes'vara.	K. C. P. C. No. 74.
S'ris'ukti-ratnákara.	A commentary on the Mahá-bhásya of Patañjali.	Ditto.	O. C. of 1875, Part II, No. 1.
	C. S. Gr.
	C. S. Gr.
	N. W. P. C. I. 69.
Taddhita-chandriká.	On nominal suffixes.		N. W. P. C. I. 7.
Taddhita-prakriyá.	On nominal suffixes.		B. G. C. III, 31.

List of the Sanskrit Grammars known to exist,—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Taādhita-upadés'a. Tantra-pradīpa <i>alias</i> Dhatu- pradīpa. Taranginī <i>alias</i> Kshira-ta- ranginī.	Ditto. Illustrations of Pāṇini's list of roots or Dhātu-pāṭha. Illustrations of Pāṇini's roots (quoted in the Mādhaviya- vṛtti). A short grammar. Commentary on Siddhānta Kāumudi of Bhaṭṭojī.	Bangadāsa. Maitreya Rakshita. Kshira Svāmī. Kṛiṣṇa Bhaṭṭa. Jñānendra Sarasvatī, disciple of Vāmanendra Svāmī.	O. C. IV, 4. C. S. Gr., T. K. Vol. II, C. S. Gr., A. C. S. p. 161.
Tarka-chandrikā. *Tattvabodhinī.			O. C. Fas. V. No. 1. C. S. Gr., A. C. S. No. 371, T. K. II, B. G. C. III, 30, A. S. C. No. 673, B. S. D. C. No. 4, C. S. C. M. L. No. II, S. P. 3—1, O. C. III, 3.
Ditto ditto.	A commentary on Chandrikā.	C. S. C. C. No. 2775, B. S D. C. No. 5.
Tattva-chandra.	Illustrations of the abridged Prakriyā-kaumudī.	Jayanta.	C. S. Gr., A. C. S. No. 361.
Tattva-dīpikā.	Commentary on Somanātha's Chandrikā.	Rāma Ās'rana.	K. C. P. C. No. 21.
Tattva-dīpikā. Tattva-prakās'a. Tattva-vimarśhinī. Tattva-vindu.	An Elementary Grammar. An Elementary Grammar. A commentary on the Kāśikā.	Bhaṭṭojī Dīkshita. Sādānanda Akhyāta. Upamanyu. Vāchaspati Miś'ra.	O. C. I, 4. O. C. F. I, No. 3. K. C. P. C. No. 23. K. C. P. C. No. 22.

Tripádī-sūtra.
Tripathagā.

Trivenikā.

U.

Ulkā Vyākaraṇa.

Uṇādi-kosha.

Uṇādi-pāṭha.

Uṇādi sūtra.

Ditto ditto.

Ditto ditto.

Ditto ditto.

Ditto ditto tippapaṇa.

*Ditto ditto vṛttī.

Uṇādi ṭikā.

Uṇādi vṛttī.

Ditto ditto.

Ditto ditto.

Ditto ditto.

Ditto ditto.

Ditto ditto.

(14)

....
A commentary on the Pari-
bhāshendu-s'ekhara.

....

A rudimentary grammar.

A glossary of Uṇādi suffixes.

....

Rules about Uṇādi suffixes.

Ditto according to Pāṇini.

Another ditto.

Pāṇini's rules on ditto.

Notes on Uṇādi sūtras.

Explications of the Uṇādi
rules.

Commentary on the above.

Ditto in the Kātantra
grammar.

Ditto according to Pāṇini.

Ditto according to Mug-
dhabodha.

Ditto according to Saṅ-
shiptasāra.

Explications according to
Śārasvata.

Ditto according to Supad-
ma.

....
Rāghavendra Āchārya.

Āshādhara.

....
Rāma S'armā.

....
Śāntanava Āchārya.

Ujjvala Datta.

....

Pāṇini.

Hari Datta.

Ujjvala Datta.

Rāma Tarkavāgīś'a.
Sivadāsa.

Kātyāyana.

Rāma Tarkavāgīś'a.

Kramadīś'vara.

....

Padmanābha Datta.

B. G. C. III, 32.
K. C. P. C. No. 24.

B. G. C. III, 33.

C. S. Gr., A. C. S. p. 132.

A. C. S. p. 176.

B. S. D. C. No. 2.

K. C. P. C. No. 5.

K. C. P. C. No. 6.

O. C. Fas. VIII, No. 1.

Gold Pan., A. C. S.

N. W. P. O. I, No. 99.

C. S. Gr., K. C. P. C. No.

7, Gold Pan., A. S. C. No.

1563.

A. C. S. p. 176.

C. S. Gr.

Carey's S. Gr.

A. C. S. No. 399.

A. S. C. No. 430.

B. G. C. III, 8.

C. S. Gr.

List of the Sanskrit Grammars known to exist—continued.

Name.	Description.	Author.	References.
Unadi-vṛtti. Unādi-vyākhyā.	On Unādi suffixes in 10 parts. Commentary on Pāṇini's Unādi suffixes.	Vrajarāja.	N. W. P. C. I, 46. B. A. C. III, 4.
Upasarga-maṇḍana <i>alias</i> Ka- vi-kalpadruma-skandha. Upasarga-vṛtti.	Significations of the verbal roots with prefixes. Significations of prefixes.	Maṇḍana Kavī.	K. C. P. C. No. 8. B. G. C. III, No. 9.
V.			
Vādārtha. Vāda-sudhākara.	Logical treatise on syntax. Logical discussion of gram- mar.	Krishna-mitra Āchārya. Rāmachandra. Konda Bhaṭṭa, brother of Bhaṭṭojī.	C. S. Gr. O. C. IV, 14. A. C. S. p. 161. C. S. Gr., B. G. C. III, 106, M. N. No. 1328, A. S. C. No. 440, B. S. D. C. F. I, Nos. 23 and 24. K. C. P. C. No. 67, B. S. C. C. No. 20. K. C. P. C. No. 66, B. S. C. C. No. 20.
Vaiṣṇava-siddhānta-dīpikā. *Vaiyākaraṇa-Bhūṣaṇa, (sphota-vāda).	On the philosophy of gram- mar.	Nāgajī Bhaṭṭa. Bhaṭṭojī Dīkṣita.	B. G. C. III, 107, B. S. C. C. No. 9, O. C. I, 17. B. G. C. III, 108.
Ditto Laghu.	Abridgement of the above.	Ditto.	
Ditto Vrihat.	Enlargement of the same.	Ditto.	
Vaiyākaraṇa-bhūṣaṇa-ṭīkā. Ditto ditto.	Commentary on V. Bhūṣa- ṇa. Ditto.		

Ditto ditto. Ditto kánti.	Ditto. Ditto.	Rangojí Bhattátmaja. Manyudeva.	B. G. C. III, 109. K. C. P. C. No. 47.
*Ditto ditto sára.	Compendium of Bhúshana.	Koṇḍa Bhaṭṭa, Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 112, A. C. S. p. 177, O. C. I, 18, A. S. C. No. 440, p. 117. B. G. C. III, 113.
Ditto ditto darpaṇa.	Commentary on the compen- dium.	Rangojí.	
Ditto Laghu-darpaṇa.	Comty. on V. Bhushana.	Harivallabha.	B. G. III, 111.
Ditto káriká.	Metrical maxims of grammar.	Nágojí Bhaṭṭa.	B. S. D. C. Fas. I, No. 22.
*Ditto ditto Kaumudí.	Vide Siddhánta Kaumudí.	Bhaṭṭojí Díkshita.	A. S. C. No. 457, 559, p. 129.
Ditto Kautubha.	B. S. D. C. Fas. I, No. 25.
V. B. ṭiká-parikshá.	Commentary on the un- abridged V. Bhúshana.	Bhairava.	B. G. C. III, 110, B. S. C. C. No. 9.
V. B. sára-ṭiká.	Commentary on V. Bhúsha- na-sára.	Rudranátha.	K. C. P. C. No. 68.
Vaiyákarana-sarvasva.	Digest of the <i>trimuni</i> gram- mars and their commen- taries.	Dharanúdhara and Kásí- nátha.	A. S. C. No. 408, p. 119, O. C. I, 19.
Vaiyákarana-siddhánta.	On the philosophy of gram- mar.
V. Siddhanta dipiká.	A commentary on the above.	Koṇḍa Bhaṭṭa.	K. C. P. C. No. 69.
*Vaiyákaranasiddhánta-man- júshá.	Vide Siddhánta-manj úshá.	Nágojí Bhaṭṭa.	A. S. C. No. 303, p. 123.
Vyákarana-Bhášhya.	Same as Mahábhášhya.	Patanjali.	B. S. D. C. Fas. I, 26.
*Vyákára-dípiká.	A commentary on Sankship- ta-sára.	Nyáya-panchánana.	A. S. C. No. 243, p. 125.
V. Siddhánta Kaumudí.	Same as Sid. Kaumudí.	Bhaṭṭojí Díkshita.	A. S. C. No. 417.
Ditto Laghu Manjúshá.	Abridgement of the above.	Nágés'a Bhaṭṭa.	C. S. Gr., K. C. P. C. No. 49.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

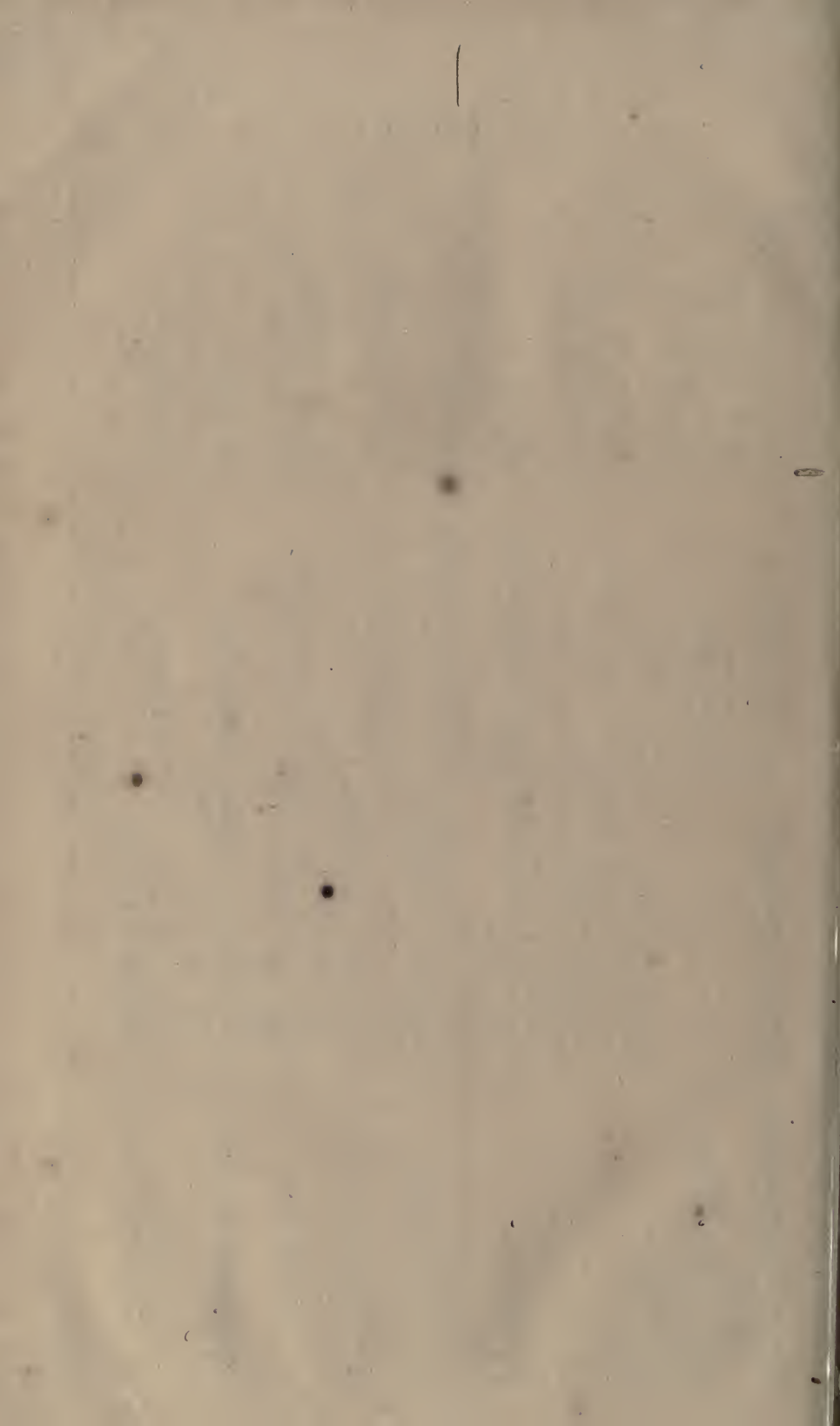
<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Ditto Manjūśā.	Same as Manjūśā.	Nāges'a Bhaṭṭa.	A. C. S. p. 177, B. G. C. III, 114, M. N. Nos. 757 and 1341, K. C. P. C. No. 48, A. S. C. No. 303
Ditto Manjūśā-ṭikā-kalā.	Commentary on the abridged V. S. Manjūśā.	Vaidyanātha.	B. G. C. III, No. 115, K. C. P. C. No. 59.
Ditto Ratnākara.	Commentary on Sid. Kāumudī.	Rāmakrishṇa Bhaṭṭa.	A. S. C. No. 320, M. N. No. 705.
Vākya-chandrikā.	Krishṇa Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 96.
Ditto Dīpikā.	Hayayaso Miśra.	B. G. C. III, 97.
Ditto-padī.	Puṇyārāja.	C. S. C. M. L. No. 35.
*Ditto Pradīpa <i>alias</i> Hari-kārikā.	Metrical maxims of the philosophy of grammar.	Bhartrihari <i>alias</i> Harivri-shabha.	C. S. Gr., A. C. S. p. 177, T. K. A. S. C. No. 674.
Ditto Prakās'a.	B. G. C. III, 98.
Ditto Prakās'a-ṭikā.	Rāmachandra.	A. C. S. p. 161.
Ditto ṭikā.	..	Puṇyārāja.	S. P. No. 56—1.
Ditto Ṭikā.	Commentary on the above.	Helarāja.	C. S. Gr., T. S. K.
*Ditto Ṭikā.	Another ditto.	Puṇjarāja <i>alias</i> Puṇyārāja.	C. S. Gr., T. S. K., A. S. C. No. 674, p. 112, S. P. 56—1.
Ditto vṛitti-vivaraṇa.	Govt. MS. No. 492.
Vāmana-vṛitti.	Same as Kāśikā-vṛitti. A commentary on Pāṇini.	Vāmana Jayādīya.	A. C. S. p. 161, C. S. Gr.

Vara-chandriká, <i>vide</i> Laghu S'abdendu-s'ekhara-ṭiká. Vardhamāna-prakriyá.	K. C. P. C. 61.
*Vártika-páṭha.	Vardhamāna Mīśra.	K. C. P. C. No. 62.
Ditto páṭha.	Kátyáyana.	C. S. Gr., A. S. C. Nos. 673 and 1563.
Ditto sūtra.	Vyághrapáda.	C. S. C. M. L. No. 37.
Ditto ditto.	Vyághrabhūṭi.	C. S. Gr., A. C. S. p. 176.
*Ditto ditto.	Govardhana Mīśra.	C. S. Gr.
Vibhakti-váda.	A. S. C. No. 1559.
Ditto vivaraṇa.	B. S. C. C. No. 39.
Ditto artha-nirṇaya.	Kṛishṇa Bhaṭṭa.	K. C. P. C. No. 63.
Ditto ditto kárika-prakriyá.	K. C. P. C. No. 64, B. G. C. III, 102, B. S. D. C. Fas. I, No. 21.
Vibhrama Sūtraṇi.	Hemachandra.	B. G. C. III, 101.
Ditto sūtra-ṭiká.	Púrṇachandra.	A. C. S. p. 170.
Vichára-chintāmaṇi.	A. C. S. p. 170.
Vidagdha-bodha.	Rámachandra Mīśra.	A. C. S. p. 161.
Vidvad-bodhiní.	Ráma.	O. C. of 1875, Part II, No. 3.
Vikṛiti-kaumudí.	Nágojī Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 157.
Viparíta-grahana-prakarana.	C. S. C. C. No. 290.
Vishamá <i>alias</i> Vishama-tippaṇa.	B. G. C. III, 100.
	B. G. C. III, 121.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

Name.	Description.	Author.	References.
Vishama-padī.	A commentary on S'abda-kaustubha.	Nāgōjī Bhaṭṭa.	O. C. IV, 15.
Vishamārtha-dīpikā.	Another commentary on the same.	K. C. P. C. No. 65.
Vishamī.	A commentary on Śārasvata grammar.	Gopāla.	B. G. C. III, 156.
Vishnūka-dhātu-gaṇa.	Notes on Paribhashendu-s'ekhara.	Chidrūpa Aśrama.	N. W. P. C. I, 12.
Vivāda-kaumudī.	Commentary on Vishnu's roots of the Supadma grammar.	Jayāsundarāja.	A. S. C. No. 673.
Vivarāṇa. A commentary on Bhāshya-pradīpa.	Lālamani Tripāthī. Ananta Bhaṭṭa.	B. G. C. Nos. 103, 104. N. W. P. C. I, 87.
Vivarāṇa <i>alias</i> Prauḍha-manoramā-vivarāṇa.	<i>Vide</i> Laghu S'abda-ratna. Abridged commentary of Haradatta.	Hari Dīkshita.	A. S. C. No. 1454.
Vrihat S'abda-ratna.	Enlarged S'abda-ratna.	Bhaṭṭojī Dīkshita.	[20-2. B. S. C. C. No. 20, S. P.
Vrihat S'abda-ratna-s'ekhara.	Vaidyanātha.	B. G. C. III, 105.
Vrihat S'abda-ratna tīkā.	Vyāsadeva Miśra.	N. W. P. C. I, 76.
Vrihat S'abdenḍu-s'ekhara.	Nāges'a Bhaṭṭa.	B. S. D. C. No. 11, N. O. C. IV, 16.
Ditto ditto tippana.	Rāmanātha Chaube.	N. W. P. C. I, 18 and 20.
Vrihat S'iddhānta-kaumudī.	Unabridged Sid. Kaumudī.	Bhaṭṭojī Dīkshita.	B. G. C. III, 79.

Vrihat Vaiyākaraṇa-bhushana.	Enlarged V. Bhūṣaṇa.	B. S. C. C. 20, S. P. 20-1.
Ditto ditto Ṭippaṇa.	Notes on the above.	Ramánatha.	N. W. P. C. I, 74.
Vrihatī Paribhāṣhā-vṛitti.	Bhairava Mīśra.	B. G. C. III, 78.
Vṛitti-dīpikā.	Nágojī Bhaṭṭa.	S. P. No. 16-1.
Vṛitti-saṅgraha.	Concise explications of Pāṇini's aphorisms.	Gangádhara Śarmá.	C. S. Gr.
Vyākaraṇa-saṅgraha.	An abridgement of the Mugdhabodha grammar.	Nyáyapanchánana.	M. N. II, No. 547.
*Vyākára-dīpikā.	A commentary on the Sankshiptasāra grammar.	Harirāma Chakravartī.	A. S. C. No. 243.
Vyākhyá-sāra.	A commentary on the Kalápa grammar.	Rámadása.	C. S. Gr.
Ditto ditto.	Ditto ditto.	Abhirāma Vidyálanakāra.	C. S. Gr.
Vyākhyána-kaumudī.	A gloss on Goyíchandra's commentary on Sankshiptasāra	Bálam Bhaṭṭa.	C. S. Gr.
Vrihanmanjushá-vivarāṇa.	A commentary on Manjushá. (See Vaiyākaraṇa Sid. Manjushá.)	Ramánátha Mīśra.	N. W. P. C. I, 19.
Ditto ṭippaṇa.	Annotations on the unabridged Vaiyākaraṇa Sid. Manjushá.	Jinendra Bodhi.	N. W. P. C. I, 75.
Vṛitti-nyása (vide Nyása).	A commentary on Kás'ikavṛitti of Vámana Jayaditya.	Gadádhara.	C. S. Gr.
Vyutpatti-váda.	A logical discussion of certain rules of grammar.		O. C. IV, 13.

I N D E X.

	<i>Page</i>
A.	
Agni-kumára,	50
Amara, 9, 10,	20
Amara-kosha,	32
Apisáli, 9,	27

A'.	
Abharaṇa,	27
Abhinava-s'ākaṭāyana,	1
Abhirāma Vidyālakāra,	142
Āchārya,	2
*Ākhyāta-vyākaraṇa,	29
Anubhūti Svarupa,	151
Āpāji Bhaṭṭa,	53
Āśvalāyana,	27
Ātreya, 9,	27
Authasānika,	137

B.	
Balarāma,	133
Bālam Bhaṭṭa,	15
Bangasena,	29
Bhānuji Dīkshita,	129
Bharadvāja,	27
Bhartihari,	52
Bhāshā-vṛitti,	82
Bhāshā-vṛityartha-vivṛiti,	84
Bhāshya, 53,	58
Bhāshyakāra,	22
Bhāshya-pradīpa, 58,	97
Bhāshya-pradipodyota, 58,	97
Bhāshya-saṅgraha,	130
Bhāskara,	144
Bhaskara Bhaṭṭa,	53
Bhaṭṭa, 6, 48,	6
Bhaṭṭa-malla or Mallika, 10, 20,	22
Bhaṭṭi,	10
Bhaṭṭoji Dīkshita, 15, 17, 25, 58,	129, 150, 155, 160
Bhojadeva, 10,	28

	<i>Page</i>
Bhīma,	28
Bhūri-prayoga,	32
Bhūshana,	86
Bhūshana-sāra,	88
Bhāsuri,	28

C.	
Carey,	24
Chaitanyāmṛita,	163
Chaitra-kūṭi-tīkā, 1,	4
Chakra-varmaṇ,	27
Chandra, 9, 10,	27
Chandrikā, 5, 37,	54
*Chandrikā-dhātu,	39
Chaturbhuja, 10,	22
*Chidasthi-mālā,	15
Chidrūpa Āśrama,	19
Comparative Grammar,	23

D.	
Dāmodara Datta,	32
Daurga-siñhi,	5
Dayārāma Vāchaspati,	144
Dhana-pāla,	27
Dharma-pāla,	34
*Dhātu-chandrikā,	37
Dhātu-dīpikā, 9,	10
*Dhātu-gaṇa,	35
Dhātu-gaṇa-prakāś'a or Dhvani-yoni-kāvya,	33
Dhātu-ghosha,	131
*Dhātu-manjarī,	34
Dhātu-pārāyana,	25
*Dhātu-pāṭha, 23, 24, 25, 34,	36, 23
Dhātu-pāṭha-paribhāshā,	32
Dhātu-pradīpa,	25
*Dhātu-rūpa,	29
*Dhātu-rūpāvalī, 37,	131
Dhātu-saṅgraha,	30

	Page
Dhūrta Svāmī,.....	27
*Dīpa-vyākaraṇa,	19
Divya-vyākaraṇa,	132
*Druta-bodha vyākaraṇa,	20
Druta-bodhinī,.....	22
Durga Gupta or Durga Siṅha, 2, 3, 5, 9,.....	10
Durgādāsa,9, 10, 22, 25,	144
Durga-siṅhi-vṛitti,	2
Durga-tīkā,	5

G.

Gada Siṅha,	10
Gajamalla,	20
Gālava,	27
*Gaṇa-dhātu-paribhāshā,	32
*Gaṇa-pāṭha,13, 24, 32,	13
Gaṇaratna-mahodadhi,	13
Gārgya,.....	27
Gauḍiya,	10
Gayaghada, 8,	137
Gopāla Chakravartī,	143
Gopīnātha,	2
Goyī-chandra, ..8, 10, 57, 137,	143
Govardhana,	10
Govinda Bhaṭṭa,	10

H.

Haima-vyākaraṇa,	10
Haradatta Miśra,	50
Hara Svāmī,.....	28
Hariballabha,	15
Hari-kārikā,	52
Harināmāmṛita,	163
Hari Bhaṭṭa,	53
Harirāma Chakravartī,	4
Helarāja,	28
Hemāsūri,	10

I.

Indra,.....9,	54
Iśaṭ-ṭanka,2,	4

J.

Jainendra,.....9,	10
Jaumara,	10
Jayadeva,2,	4
Jayāditya,6,	50
Jayakṛishṇa Bhaṭṭa,	160
Jayakṛishṇa Sarmā,	148

	Page
Jayanta,	9
Jayasunda-rāja,	35
Jinendra-bodhi,6,	9
Jnānāmṛita,.....	133
Jñānendra Sarasvatī,	17

K.

Kāfīh,	143
Kalā,	89
Kaiyata,	58
*Kalāpa <i>alias</i> Kātantra, 1, 2, 3, 4, 5, 6,	10
Kalāpa and Kalāpaka2,	3
Kalāpa-tattvārṇava,	4
Kālāpī,2,	3
Kalyānānanda,	20
Kāma-dhenu or Kāvya-kāma- dhenu,2, 5, 6, 7, 9, 11,	25
Kauva,	27
Kāraka-chakra,	131
*Kāraka-tīkā,	8
Kāraka-vāda,	143
Kārakāvalī,	132
Kāraka-vichāra,	131
Kārikā,	50
Kārikāvalī,	52
Kās'akritsna,	9
Kās'ikā,	15, 58
Kās'ikā-vṛitti,50, 58,	168
Kās'ikā-vṛitti-kārikā,	170
Kās'ikā-vṛitti-panjikā, ..9, 10,	13
Kās'ī-nātha Miśra,	31
Kās'is'vara,10, 32, 33,	133
Kās'is'vari-gaṇa,	33, 36
Kātantra chandrikā,	4
Kātantra-chatusṭaya-pradīpa,..	4
Kātantra-dhātu-ghoṣha,4,	33
Kātantra-dhātu-pāṭha,	1
Kātantra-gaṇa-dhātu, ...4, 31,	33
Kātantra-paris'ishta, 2, 10, 22,	57
Kātantra-sābda-mālā,	4
Kātantra Shaṭ-kāraka,	4
Kātantra-sūtra,	10
Kātantra Upadi-vṛitti,	4
Kātantra-vistara,4, 7, 10,	13
*Kātantra-vistara-vivaraṇa, ...	7
Kātantra-vṛitti,	5
*Kātantra-vṛitti-panjikā, 5, 6,	10
Kātantra-vṛitti-tīkā,.....3,	5
Kātantra-vyākhyāna,	3
Kātyāyana,9, 13, 54, 58,	59
Kaumāra,	1

	Page
Kaus'ika,	27
Kavi-kalpa-druma, ... 5, 10, 25,	32
*Kavi-kalpa-druma-ṭikā, 9, 10,	11
Kavirāja,	5
Kes'ava Svāmi,	27
Khādāyana,	2
Konda Bhaṭṭa,	15
Kramadīs'vara, 8, 10, 57,	137
Krit-tattva-bodhinī,	17
Kshīra-Svāmi,	20
Kulachandra,	4
Kumāra,	1, 2
Kuṣ'ala,	10

L.

Laghu-bhūṣaṇa-kānti,	15
Laghu-paribhāṣhā-vṛitti,	53
*Laghu Sābdendu-s'ekhara, 15,	
17, 58,	108
Laghu Siddhānta-kaumudī, ...	106
Laghu Vyākaraṇa Siddhanta-	
Manjūshā,	15

M.

Manjūshā,	59
Madhusūdana,	28
Mādhava Āchārya,	25
Mādhaviya-vṛitti,	25
Madhya-manoramā,	90
Madhya-siddhānta-kaumudī, ..	92
Mahā-bhāṣhya, 58, 94,	130
Mahā-bhāṣhya-pradīpa, 58,	97
Mahā-mahopādhyāya,	7
Mahes'vara-bhāṣhya,	15
Maitreya-rakṣhita,	25
Mallinātha,	20
Manjūshā-vṛitti, or vivṛiti-kalā,	39
Manoramā, 4, 17,	31
Mugdhabodha, ... 10, 20, 22, 53,	102
Mugdhabodha-paris'ishta,	32
Mugdhabodha-ṭika Madhu-	
sūdana,	93
Mugdhabodha-ṭikā, RāmaTarka-	
vāgis'a,	102
Murāri,	20

N.

Nāgoji Bhaṭṭa, 15, 17, 57, 58,	103
Nandī,	27
Nyāsa, 9, 10	
Nyāyapanchānana,	8, 413

P.

*Padamanjarī,	50
*Pada-vākya-ratnākara-kārikā,	
48,	52
Padāvalī,	132
Padmakumāra,	50
Padmanābha Datta, 22, 32,	158
Pāṇini, 3, 4, 9, 13, 15, 22, 24,	
25, 31, 33,	38
Para-sūtra,	3
Paribhāṣhā,	54
*Paribhāṣhā-bhāskara,	53
Paribhāṣhā-saṅgraha,	53
Paribhāṣhā sūtras, 15, 48, 53,	
54, 57,	139
Paribhāṣhā-vṛitti,	53
Paribhāṣhendu-kās'ikā,	15
Paribhāṣhendu-s'ekhara,	58
Paribhāṣhendu-s'ekhara-ṭikā-kā-	
s'ikā,	15
Paris'ishta-prabodha,	2
Paris'ishta-siddhānta-ratnākara,	2
Pātanjali, 2, 9, 54, 58,	59
Pītāmbara S'armā,	149
Prabhā,	15
Prabodha-prakās'a,	133
Prāchya,	10
Prakriyā-kaumudī,	14
Prakriyā ratna,	27
Prasāda, 14,	28
Prasiddha-pada-bodha,	132
Pratīpa,	28
Praudha-manoramā,	17
Prithvi Āchārya,	7
Prithvidhara,	7
Purushkara,	27
Purushottama-vṛitti-ṭikā,	57

R.

Raghunandana Āchārya,	4
Raghunātha Bhaṭṭa,	160
Rahasa Nandī,	4
Rāmachandra Āchārya, 14,	28
Rāmadāsa,	4
Rāmakānta, 33,	36
Rāmakrishṇa Bhaṭṭa,	155
Rāmānanda,	10
Rāmānātha, 4, 31,	4
Rāmānātha Chakravartī,	2
Rāmas'rama Āchārya,	154
Rāma Tarkavāgis'a,	10
Ratnāvalī,	105

	Page
Ráyamukūṭa,	20
Rūpa Gos'vami,	10, 163
Rūpa-málá,	133
Rúpávali,	106

S.

S'abdagaṇa,	13
S'abda-ghosha,	131
S'abda-kaustubha,	129
S'abdānus'āsana,	10
S'abdārtha manjarī,	148
S'abda-sādhana,	131
S'abda-sādhya-prayoga,	131
S'abdenda-s'ekhara,	15, 17, 59
S'abdikābharana,	28
S'ākalya,	27
S'akatāyana,	9, 27
S'araṇa,	10
S'āyaṇa Āchārya,	25
S'īghra-bodha,	132
S'īkshā-vārtika,	15
S'iradeva,	53, 144
S'iva,	1
S'iva Bhaṭṭa,	58
S'ivadāsa,	4
S'ivadeva,	28
S'ivaprasāda,	132
S'ivarāma Chakravarti,	2
S'iva Svāmi,	28
S'rideva,	53
S'ripati Datta,	2, 10, 22
S'rīrāma Tarkavāgīśa,	144
S'uddha-bodha,	132

S.

Sadasthi-málá,	15
Sámanta,	28
Samāsa-chakra,	145
Saṅkshipta-sāra, 8, 10, 22, 57,	137
Saṅkshipta-sāra-kāraka-Ṭippaṇi,	143
Saṅkshipta-sāra-paribhāshā-sūtra (5),	144
Sanskāra-sāra-manjarī,	144
Sāra-manjarī,	148
Sāra-saṅgraha,	149
Sārasiddhānta-kaumudī,	150
Sārasvata,	1
Sārasvata-prakriyā,	151
Sārasvata-vyākaraṇa,	151
Sārasvatī-kantūābharana,	10
Sarvavarmā,	2, 3, 5, 10
Sārvavarmika,	2

	Page
Sarva Vidyālakāra,	8, 143
Siddhānta-chandrikā,	154
Siddhānta-kaumudī, 15, 17, 22,	25, 58
Siddhānta-prakās'ikā,	15
Siddhānta-ratnākara,	155
Sphotāyana,	27
Subhūtichandra,	28
Subodhinī,	160
Sudhākara,	28
Supadma-makaranda,	35
Supadma Vyākaraṇa, 22, 32, 33,	35, 57, 158
Sushena Kavirāja,	4, 5
Sūtra pāṭha,	161
Suvanta-prakarana,	131

Sh.

Shat-kāraka-vivechana,	133
------------------------------	-----

T.

Tantra-pradīpa,	25
Taranginī,	27
Tārānātha,	17
Tattva-bodhinī,	17
Tattvachandra,	9
Trailokyachandra,	20
Trilochana-dāsa,	2, 3, 5, 6, 10
Trimalla Bhaṭṭa,	155

U.

Udbhaṭa,	10
Ujjvala-vṛitti,	164
Ulkā,	132
Umāpati,	4
Unādi-vṛitti,	164

V.

Vaidyanātha Pāyagunda, ...	15, 58
Vaiyākaraṇa-bhūshana,	15
Vaiyākaraṇa-bhūshana-sāra, 15,	117
Vaiyākaraṇa-siddhānta-kaumudī,	120
Vaiyākaraṇa-siddhānta-manjushā,	15, 123
Vaiyākaraṇa-siddhānta-ratnākara,	
Vākya-pradīpa,	111
Vākya-ṭika,	112
Vāmana,	10, 50
Vaṇśivadana,	8, 143
Varadarāja,	150

	<i>Page</i>
Vararuchi,	44
Vardhamāna Mis'ra,...4, 7, 10,	13
Vārtābaha,	3
Vārtika, 22, 25, 53,	58
Vartika-pāṭha, 113,	115
Vedānga,	3
Venkāṭa Bhaṭṭa,	155
Vidyā-lankāra, 8,	143
Vidyā-nivāsa,	10
Vimala Sarasvatī,	133
Vishṇu, 35,	36
Viṭṭhala, 6,	14
Vopadeva, 2, 5, 6, 7, 9, 10, 13,	
20, 24, 25, 31,	144

	<i>Page</i>
Vrihat-sābendu-sekhara,	58
Vritti-tīkā,	53
Vyādi,	54
Vyāghrabhūti,	25
Vyāghrapāda, 10,	25
Vyākāra-dīpikā, 125,	143
Vyākhyā-sāra,	4

Y.

Yādava,	28
Yajna-nārāyaṇa,	28

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

Z Asiatic society, Calcutta.
6621 Library
A75S325 A descriptive catalogue of
1877 Sanskrit mss. in the library
of the Asiatic society of
Bengal

~~_____~~

